

Vyhodnocení připomínkového řízení k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů

Návrh zákona byl rozeslán do mezíresortního připomínkového řízení dne 27. září 2012 s termínem pro zaslání připomínek do dvaceti pracovních dnů od obdržení návrhu. Bylo uplatněno cca 900 připomínek, přibližně polovina z nich byly připomínky zásadní. Návrh je předkládán bez rozporu s ostatními ministerstvy. Ve vztahu k ostatním ústředním správním se nepodařilo vypořádat rozpory se Státním úřadem pro jadernou bezpečnost. V připomínkovém řízení se rovněž nepodařilo odstranit některé rozpory s kraji a Svazem měst a obcí. Zásadní připomínky, které se nepodařilo vypořádat, jsou vyznačeny užitím modrého podkladu.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
AV ČR	§ 19a obecně (v původním návrhu § 19d)	zásadní	nový § 19d odst. 3 InfZ navrhujeme upřesnit takto: „ ... je jím zřizovatel povinného subjektu nebo ten, kdo plní úkoly zřizovatele povinného subjektu, pokud je správním orgánem , jinak ten, kdo ...“ – podle předloženého znění by se AV ČR z pozice zřizovatele stala pro oblast poskytování informací nadřízeným „správním orgánem“ 54 veřejných výzkumných institucí. U této zásadní změny vidíme dvě hlavní úskalí: a) AV ČR není správním orgánem a vůči svým pracovištím (veřejným výzkumným institucím) dosud v žádném směru nepůsobí jako odvolací orgán; zavádět toto jen pro oblast poskytování informací považujeme za nesystematické, b) plnění funkce nadřízeného „správního orgánu“ na potřebné profesionální úrovni by si s největší pravděpodobností vyžádalo zřízení 1-2 nových funkčních míst.	Vyhověno (tím, že zřizovatel nebude uváděn jako nadřízený orgán a právní úprava bude ponechána ve stávajícím znění)
BIS	§ 12 odst. 2	zásadní	Požadujeme do návrhu znění § 12 odst. 2 vložit též odkaz na § 11 odst. 4 písm. b). S ohledem na systematiku zákona, který hovoří jak o bezpečnostních sborech, tak o zpravodajských službách, proto je vhodné v novém §12 odst. 2 uvést též odkaz na plnění úkolů zpravodajskými službami, neboť je to zcela shodné povahy jako plnění úkolu ostatních bezpečnostních sborů. Z vyjádření BIS ze dne 14.3.2013: Nesouhlasíme s vypořádáním naší připomínky k § 12 odst. 2 návrhu novely zákona č. 106/1999. Dle našeho názoru lze princip testu veřejného zájmu uplatnit pouze k informacím o životním prostředí (tak jak to ostatně vyžaduje příslušná směrnice). V ostatních případech bude docházet ke kolizi, která bude významně ovlivňovat další povinnosti a nakonec ve svém důsledku může vést k závažným důsledkům. Je nepřijatelné, aby test veřejného zájmu nahrazoval klasifikaci utajované informace podle zákona č.412/2005 (fakticky nepřímá novela zmíněného zákona). Obdobně bude prakticky neřešitelné zda má přednost zájem na bezpečnosti (zakotvený v zákoně jako např. neposkytování informací o plnění úkolů zpravodajských služeb) a zájmu na "kontrole výkonu veřejné moci veřejností", což by fakticky vedlo k nepřímé novele zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách a zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě (které upravují kontrolu zpravodajských služeb respektive BIS). Z těchto důvodů jsme nuceni trvat na své připomínce. Řešením podle našeho názoru by bylo do § 12 odst. 2 za slova "ochrany infomace" doplnit slova "o životním prostředí".	VYHOVĚNO Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb. § 12 Podmínky omezení (1) Všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá. (2) Pokud důvod zákonem stanovené ochrany informace nepřevažuje nad veřejným zájmem na jejím poskytnutí, povinný subjekt informaci

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				poskytne. Přitom zejména dbá, aby poskytnutím informace nedošlo k nepřiměřenému zásahu do práv nebo oprávněných zájmů osob, jichž se informace týká. Ustanovení věty první a druhé neplatí v případě informace chráněné podle § 7 nebo § 11 odst. 4 písm. b). (3) Ustanovení § 8, 8a, 9, 10a, § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. a) se nepoužijí, jedná-li se o poskytnutí informace o emisích vypouštěných nebo vyzařovaných do životního prostředí a o jejich původcích. Vypořádáno telefonicky dne 26. 3. 2013 s tím, že BIS s návrhem vypořádání souhlasí (e-mailem potvrzeno 27.3.).
BIS	§ 19a odst. 3	zásadní	Navrhujeme zachování dosavadního § 20 odst. 5. Přestože novelizací § 178 správního řádu došlo k poměrně podrobné úpravě umožňující identifikovat nadřízený (tj. odvolací) orgán, stále tato úprava není zcela vyčerpávající a § 20 odst. 5 v nyní účinném znění tak stále dojde svého uplatnění.	<u>VYHOVĚNO</u> Úprava určení nadřízeného orgánu bude ponechána ve stávajícím znění (koncepti).
BIS	§ 4 odst. 2	zásadní	Navrhujeme, aby zákon nepožadoval zveřejnění informací společně s jejich metadaty. Tento požadavek je z hlediska účelu zákona nadbytečný. Podmínka omezující tuto povinnost jen na možné případy („pokud je to možné“) není přitom jednoznačná: není například jasné, zda jde o pouze technickou možnost nebo o případ, kdy by zveřejněním metadat byl porušen jiný právní předpis nebo jiné ustanovení téhož zákona.	<u>Nelze akceptovat.</u> Požadavek vytváření metadat vyplývá z připravované změny směrnice o opakovaném využití informací veřejného sektoru i z programu „otevřené vládnutí“, schváleného usnesením vlády č. 691/2011. Z vyjádření BIS ze dne 14.3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
BIS	§ 4 odst. 3	zásadní	Navrhujeme, aby normativní text upřesnil podmínky, za kterých se poskytují kopie dokumentů. V důvodové zprávě je uvedeno, že žadatelé mnohdy požadují informace spolu se souvisejícími dokumenty, a proto je poskytnutí listinné nebo elektronické kopie nebo nahlédnutí do listin obsahujících požadovanou informaci upraveno výslovně. Navrhovaný text však neváže tuto povinnost na žadatelovu výslovnou žádost o poskytnutí dokumentů k nahlédnutí nebo o zaslání jejich kopií. Přitom poskytnutá informace může být systematickým celkem, který je nově vytvořen na základě dílčích informací obsažených v mnoha dokumentech tak, aby odpovídal dotazu, nebo může být shrnutím takových dílčích informací; při poskytnutí takovéto komplexní informace tak dokument ji obsahující teprve vzniká. Poskytnutí všech dokumentů obsahujících informace dílčí proto může být neúčelné a může zároveň dojít k tomu, že bude poskytnuta řada informací nepožadovaných (tj. obsažených v poskytnutých dokumentech), nebo k tomu, že poskytnutí kopií dokumentů nebude možné, protože tomu bude bránit zvláštní předpis.	Navrhujeme blíže specifikovat v důvodové zprávě. Stávající znění InfZ vychází z principu (ten novela nemá v úmyslu měnit), že zásadně vymezuje způsob poskytnutí informace žadatel a jen, není-li tomuto požadavku možné vyhovět nebo pokud způsob žadatel neurčí, je na samotném povinném subjektu, aby z možných vybral ten optimální. Na tomto novela nic nemění, pouze demonstrativním způsobem naznačuje možné způsoby poskytnutí informace. Z vyjádření BIS ze dne 14.3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
CÚZK	část druhá obecně		Obecné připomínky Novela, tak jak je předložena, obsahuje formulace a ustanovení, které byly akceptovatelné v době transpozice Směrnice INSPIRE do právního řádu České republiky (roky 2007 - 2009), kdy ještě neexistovaly prováděcí právní předpisy INSPIRE a kdy v ČR neexistoval meziresortní koordinační orgán INSPIRE. Cílem Směrnice INSPIRE je dosáhnout interoperability prostorových dat a souvisejících služeb v rámci jednotlivých zemí a mezi zeměmi EU, případně v Evropě. Předpokladem je důsledné uplatňování pravidel, srozumitelnost	Neakceptováno V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			postupů a rolí. Je proto nutné v předloženém znění zohlednit právní předpisy INSPIRE závazné pro členské země EU a nové právní předpisy ČR související s předmětnou oblastí (např. zákon o základních registrech). Ministerstvo životního prostředí nesplnilo dostatečně svoji koordinační roli a přes opakovaný apel ze strany členských organizací koordinačního výboru pro implementaci INSPIRE v ČR nebylo využito příležitosti novelizace zákona 123/1998 Sb. k potřebnému zefektivnění implementace Směrnice INSPIRE v České republice.	
CÚZK	část druhá obecně	zásadní	K názvu zákona: V názvu zákona požaduji za slovo „dat“ vložit slova „pro účely politik ovlivňujících životní prostředí“. Název předloženého návrhu zákona je příliš obecný. Již z názvu musí být zřejmé, pro jaké účely mají být prostorová data zpřístupňována. Pro jiné účely jsou prostorová data zpřístupňována podle jiných právních předpisů.	Akceptováno
CÚZK	část druhá obecně	zásadní	K poznámce pod čarou č. 1: Doporučuji zvážit zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím životním prostředím a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS v citaci uvedené poznámky. Podle předloženého návrhu právní úpravy problematiku svobodného přístupu k informacím nově i k informacím o životním prostředí upravuje zákon č. 106/1999 Sb. Problematiku prostorových dat upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE).	Akceptováno
ČBÚ	§ 11c odst. 1		ČBÚ doporučuje přeformulovat navrhované znění § 11c odst. 1 „Data zpřístupněná prostřednictvím geoportálu jsou veřejně přístupná dálkovým přístupem. Povinný subjekt a jiný poskytovatel prostorových dat zpřístupňují data na základě nevýhradní licenční nebo podlicenční smlouvy (dále jen „licenční smlouva“) podle zvláštního právního předpisu ^{12b)} , jejíž návrh je součástí jím zpřístupňovaných metadat. Pokud povinný subjekt nebo jiný poskytovatel nepředá jako součást metadat návrh licenční smlouvy, zpřístupňují se prostorová data. Na základě licenční smlouvy může orgán veřejné správy nebo jiný poskytovatel prostorových dat zpřístupnit také služby založené na prostorových datech.“ takto: „Data zpřístupněná prostřednictvím geoportálu jsou veřejně přístupná dálkovým přístupem. Orgán veřejné správy nebo jiný poskytovatel prostorových dat může zpřístupňovat data na základě nevýhradní licenční nebo podlicenční smlouvy (dále jen „licenční smlouva“) podle zvláštního právního předpisu ^{12b)} , pokud tento zákon nestanoví jinak; návrh smlouvy je součástí jím zpřístupňovaných metadat.“. <u>Odůvodnění:</u> V ustanovení § 11c odst. 1 je jako jedna z variant, jak zpřístupňovat prostorová data, uvedena možnost poskytovat je na základě licence udělené podle autorského zákona. V okamžiku, kdy zpřístupněná prostorová data mají formu databáze a jejich pořizovatel databázi zveřejnil, však nastává problém. V takovémto případě autorský zákon věc řeší tzv. bezúplatnou licencí (§ 92 autorského zákona) a licencí předpokládanou v ustanovení § 11c odst. 1 zákona o právu na informace o životním prostředí podle něj nelze udělit. Protože však posuzovaný zákon o právu na informace o životním prostředí je ve věcech autorských práv vůči autorskému zákonu předpisem speciálním a udělení licence ve všech případech vyžaduje, měla by být uvedená disproporce ve vztahu obou zákonů odstraněna. Námi navrhované znění předmětného zákonného ustanovení by umožnilo uzavřít požadovanou licenční smlouvu i těch případech, kdy odkazovaný autorský zákon přináší řešení jiné.	Neakceptováno Z ustanovení § 92 autorského zákona vyplývá pouze to, kdy lze použít bezúplatnou licenci, nicméně nikde není ustanoveno, že na tato data nelze použít jakoukoliv jinou licenci na jiné užití, než je v daném paragrafu uvedeno. (při transpozici směrnice bylo v souvislosti s autorským zákonem konzultováno MK) Dle e-mailového vyjádření ČBÚ ze dne 12.3.2013 ČBÚ akceptuje navržený způsob vypořádání.
ČBÚ	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)		ČBÚ doporučuje z ustanovení § 5 odst. 1 vypustit písm. f). Odůvodnění: V ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) je povinným subjektům uložena povinnost zveřejnit pro informování veřejnosti vnitřní předpisy, které upravují výkon veřejné moci nebo jiné navenek směřující činnosti povinného subjektu. Z návrhu zákona ani z důvodové zprávy není patrné, proč by uvedené informace měly být prezentovány veřejnosti. Orgány, jichž se tato povinnost týká, vydávají při své činnosti desítky interních aktů, které metodicky řídí nebo upravují jejich činnost. Je jimi upraven zejména výkon veřejné moci nebo jiné navenek směřující činnosti, jejichž obsahová náplň je pro laickou veřejnost nic neříkající a bezpředmětná.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.
ČNB	§ 12 odst. 2		Žádáme vypustit toto ustanovení, protože jednak relativizuje zákonné důvody pro odepření poskytnutí informace, ale zejména klade na povinné subjekty nepřiměřené nároky na vysoce erudovanou právní úvahu na téma střetu různých veřejných (právně chráněných) zájmů, která je hodna pouze vysokých soudních instancí (Nejvyšší správní soud či Ústavní soud).	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb.
ČNB	§ 16 odst. 2 (v původním znění § 18 odst. 1)		Podle návrhu by mělo být odvolání předloženo nadřízenému správnímu orgánu do 10 dnů. Domníváme se však, že není žádný důvod (ani důvodová zpráva zde žádný neuvádí) pro zkrácení současné lhůty 15 dnů. Současnou lhůtu 15 dnů proto doporučujeme ponechat.	Akceptováno.
ČNB	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	Podle § 5 odst. 1 písm. m) by měly být v rámci seznamu rozhodnutí zrušených soudem zveřejňovány též „důvody tohoto zrušení“. Zde však není jasné, jak podrobné by tyto důvody měly být. Je totiž rozdíl, jestli se jako důvod uvede například jen „nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí“, případně pouhý odkaz na paragrafy soudního řádu správního, nebo budou muset být popsány jednotlivé nedostatky. Požadujeme v tomto návrh specifikovat (minimálně v důvodové zprávě).	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímě nestanoví.
ČNB	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	V důvodové zprávě se u tohoto písmene uvádí, že výluka pro vnitřní předpisy odpovídá připomínkám vzneseným k obdobné úpravě obsažené v původním návrhu protikorupční novely zákonů o územních samosprávních celcích a některých dalších zákonů. K tomu se pak, z našeho pohledu nelogicky, dodávají slova „včetně požadavku České národní banky na zařazení do výčtu mezi povinné subjekty, jejichž vnitřní předpisy se aktivně nezveřejňují“. Tato formulace vzbuzuje dojem, že jde jen o požadavek ČNB, a nikoli o věcné důvody pro tuto výluhu. Doporučujeme proto pro větší srozumitelnost návrhu uvést v důvodové zprávě (místo uvedené věty) konkrétní důvody pro tuto výluhu, které byly ze strany ČNB vzneseny ke zmíněné protikorupční novele (viz připomínky https://racek.vlada.cz/C12577D50052FBFB.nsf/0/77935583AEE68545C125795F00368EB0/\$file/pr_rac_k8pbdmtjs.doc , resp. následně zasláné argumenty při řešení rozporu).	Akceptováno, doplněn text důvodové zprávy o věcné důvody. Doplňovaný text: Postavení České národní banky je s ohledem na čl. 98 Ústavy ČR, resp. další zákony specifické a totéž platí pro její vnitřní předpisy. Vnitřní předpisy České národní banky upravují podrobnosti ohledně výkonu jejích činností, jako jsou provádění měnověpolitických operací a péče o řádné fungování finančního trhu, přičemž jejich

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				zpřístupnění by mohlo nepříjemně ovlivňovat činnost jiných subjektů působících na finančním trhu. Ze stejného důvodu pak není možné zpřístupňovat její vnitřní předpisy týkající se například nakládání s devizovými rezervami, zabezpečování peněžního oběhu, včetně organizace přepravy a zpracování peněz, nebo též provádění dohledu nad finančním trhem. I když Česká národní banka vykonává rovněž další činnosti běžné pro jiné správní orgány či veřejné instituce, nelze touto právní úpravou, resp. výjimkou z ní, vymezit jednotlivé druhy vnitřních předpisů, které by ještě mohly být zpřístupněny a které již nikoli. I s ohledem na vzájemnou provázanost jejích vnitřních předpisů není tedy možné, aby typové vymezení vnitřních předpisů České národní banky v zákoně postihlo všechny skutečnosti, které zpřístupnitelné nejsou. Dle e-mailového vyjádření ze dne 11.3.2013 akceptováno.
ČNB	§ 5a odst. 1 (v původním návrhu § 5a odst. 2)		V tomto ustanovení se hovoří o zveřejňování obsahu rejstříků ve strojově čitelných formátech s dovětkem, „pokud tak stanoví vláda“. Doporučujeme zde doplnit, že tak stanoví vláda „nařízením“.	Vypořádáno. Ustanovení § 5a odst. 2 bude z návrhu vypuštěno s tím, že povinnost zveřejňovat rejstříky ve strojově čitelných formátech s metadaty již vyplývá z obecného § 4 odst. 2 InfZ. Ze stávajícího odstavce druhého bude zachováno jen pravidlo, podle něhož touto povinností nejsou dotčeny povinnosti zveřejňovat informace z rejstříků podle zvláštních právních předpisů (dle e-mailového vyjádření ze dne 11.3.2013 akceptováno).
ČNB	nad rámec návrhu	zásadní	Požaduje výslovně upravit jako důvod pro neposkytnutí informace ochranu bankovního tajemství 2. V 9 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámek pod čarou Č. 7 a 7a zní: „(3) Pokud se na požadovanou informaci vztahuje bankovní tajemství⁷, povinný subjekt ji neposkytne, nestanoví-li zvláštní zákon jinak⁷.“ Poznámky pod čarou č. 7 a 7a zní: „7) 38 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, * 49 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, 7a) 38 odst. 2 a násl. zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů“ Úplné znění 9 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením provedených změn *9	<u>VYHOVĚNO</u> Na základě e-mailové korespondence z 22. 3. bylo dojednáno následující kompromisní znění: § 11 (1) Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud: d) je informace, na kterou se vztahuje bankovní tajemství^{xx}], požadována od banky, která je povinným subjektem, nebo od jiného povinného subjektu, kterému ji banka

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Ochrana obchodního a bankovního tajemství (1) Pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím⁶, povinný subjekt ji neposkytne. (2) Při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství. (3) Pokud se na požadovanou informaci vztahuje bankovní tajemství⁷ povinný subjekt ji neposkytne, nestanoví-li zvláštní zákon jinak⁷. <u>7) 38 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, 49 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.</u> <u>7a) 38 odst. 2 a násl. zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů</u> Odůvodnění návrhu Zákon o svobodném přístupu k informacím zakotvuje několik důvodů, pro které je možné právo na informace podle tohoto zákona omezit. Mezi tyto důvody však nezahrnuje výslovně otázku bankovního tajemství. To je zakotveno jak v zákoně č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, tak také v zákoně č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Podle 38 odst. 1 zákona o bankách platí, že se na všechny bankovní obchody, peněžní služby bank, včetně stavů na účtech a depozit, vztahuje bankovní tajemství. Současně pak další odstavce stanoví důvody, ve kterých je možné toto bankovní tajemství prolomit. Speciálně pro Českou národní banku je pak v § 49 zákona o České národní bance uvedeno, že se bankovní tajemství vztahuje na všechny bankovní operace České národní banky včetně stavů na účtech, které vede. Ustanovení § 38 zákona o bankách i § 49 zákona o České národní bance je třeba považovat za speciální normu vůči zákonu o svobodném přístupu k informacím bez ohledu na to, jestli je na právní úpravu bankovního tajemství v zákoně o svobodném přístupu k informacím odkazováno. Tedy již dnes by nemělo být možné ochranu bankovního tajemství s poukazem na zákon o svobodném přístupu k informacím prolomit. Protože však v praxi vznikají v této otázce nejasnosti a jsou s odkazem na zákon o svobodném přístupu k informacím činěny snahy bankovní tajemství prolomit, je navrhováno zahrnout bankovní tajemství přímo do zákona o svobodném přístupu k informacím mezi důvody, které brání žádosti o informace vyhovět, podobně jako je tomu v případě obchodního tajemství, utajovaných informací apod. Z hlediska systematiky zákona lze považovat za nejvhodnější doplnění tohoto omezení k obchodnímu tajemství, protože se obě „tajemství“ částečně překrývají. Současně lze k nutnosti ochrany bankovního tajemství dodat, že pokud by zákon o svobodném přístupu k informacím prolamoval bankovní tajemství, byl by tím založen nedůvodný rozdíl v jeho ochraně napříč bankovním sektorem v České republice. Na jedné straně by byla Česká národní banka a banky s majoritním státním vlivem, které jsou s ohledem na soudní judikaturu povinnými subjekty ve smyslu tohoto zákona¹, včetně případné banky zvláštního určení sloužící k řešení krize v bankovním sektoru². Na straně druhé by potom byly ostatní (soukromé) banky, které povinnými subjekty ve smyslu tohoto zákona nejsou. Tím by byla nastavena i nelegitimně rozdílná míra ochrany jejich klientů (byť by mohlo jít o stejné subjekty) a bankovních operací. Smyslem ochrany bankovního tajemství, které je stanoveno jak v § 49 zákona o České národní bance, tak také v 38 zákona o bankách, je jednak ochrana zájmů klienta a v případě centrální banky zejména jí prováděných obchodů. Jeho význam spočívá obecně v tom, že banka (včetně České národní banky) má znalosti o finanční situaci svých klientů, tedy často i informace týkající se klientova soukromého života nebo podnikatelských aktivit. Tyto informace jsou svěřeny bankám pro účely prováděných obchodů a poskytovaných služeb s důvěrou v jejich kvalifikované postavení coby důvěryhodné, zodpovědné a z principu též diskrétní instituce.	předala na základě zvláštního zákona. ^{xx)} § 49 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance. § 38 a 38b zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Vedle toho v případě České národní banky je pak pojem „bankovní operace CNB“ ve smyslu 49 zákona o České národní bance nutno vztahovat i na veškeré operace týkající se jejích zákonných úkolů, tj. provádění měnové politiky, včetně správy devizových rezerv, zajišťování peněžního oběhu, mezibankovního platebního styku apod. Poskytování informací týkajících se těchto skutečností by mohlo nežádoucím způsobem ovlivnit činnosti subjektů působících na finančním trhu, které bankovním operacím České národní banky přizpůsobují nebo mohou přizpůsobovat své vlastní jednání. Proto je nezbytné, aby byly bankovním tajemstvím chráněny. Důvod, proč zákon o svobodném přístupu k informacím s ochranou bankovního tajemství výslovně zatím nepočítá, spočívá zřejmě pouze v tom, že v době přijímání tohoto zákona neexistovala možnost kolize poskytování informací s ochranou bankovního tajemství, neboť komerční banky nebyly povinným subjektem k poskytování informací a Česká národní banka byla povinným subjektem pouze v režimu částečné informační povinnosti podle 2 odst. 2 tohoto zákona, tedy pouze v rozsahu její rozhodovací činnosti o právech a povinnostech v oblasti veřejné správy, a nikoli v rozsahu její bankovní či jiné činnosti. Do režimu úplné informační povinnosti podle 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím se Česká národní banka dostala až v důsledku doplnění kategorie „veřejných institucí“ do tohoto ustanovení novelou provedenou zákonem č. 39/2001 Sb. s účinností od 25. 1. 2001.	
ČSÚ	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		§ 18 odst. 3,4,5 návrhu zákona – doporučena varianta II.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce nicméně vyhovíme tím, že materiál předložíme vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
ČSÚ	nad rámec návrhu		K upravenému znění návrhu zaslal ČSÚ následující náměty na doplnění: 1) Zákon č. 106/1999 Sb. v navrhované podobě zachovává mnoho výjimek a odlišných ustanovení proti správnímu řádu, např. § 13 (forma podání, a to i podání bez zaručeného elektronického podpisu versus § 37 správního řádu), § 14 (odstraňování vad podání), § 15 (kratší lhůta pro vydání prvoinstančního rozhodnutí), § 18 (kratší lhůta pro vydání druhoinstančního rozhodnutí), atd. I když většina těchto odlišností jsou ve prospěch žadatele, mělo by dojít k sjednocení se správním řádem a tyto výjimky odstranit, tj. stejný postup u žádostí dle správního řádu, ať už se jedná o žádost o informace nebo o jinou žádost. 2) Návrh zákona na jedné straně spojuje zákon č. 106/1999 Sb. a zákon č. 123/1998 Sb., tj. postup pro poskytování jakýchkoliv informací (s výjimkou informací o ŽP) s postupem pro poskytování informací o ŽP do jednoho zákona a na druhé straně zákon č. 123/1998 Sb., ponechává pro "zpřístupňování prostorových dat a organizaci vzdělávání v oblasti ochrany ŽP". Jedná se podle mne o absurdní postup. Buď by měl být zákon č. 123/1998 zrušen a jeho obsah včetně "zpřístupňování prostorových dat a organizaci vzdělávání v oblasti ochrany ŽP" včleněn do zákona č. 106/1999 Sb. nebo ponechat zákon č. 123/1998 Sb., tj. ponechat v něm úpravu informací o ŽP a doplnit ho o "zpřístupňování prostorových dat a organizaci vzdělávání v oblasti	Z vyjádření ČSÚ ze 14.3. vyplývá, že ČSÚ souhlasí s navrženým způsobem vypořádání (vč. varianty).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			ochrany ŽP". 3) U této třetí připomínky došlo proti předchozí verzi návrhu novely k negativnímu posunu. Předchozí verze nahrazovala z větší části nesystémový institut "stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace" standardním institutem, který používá i správní řád, a to je institut "ochrany proti nečinnosti" (viz. § 19 předchozí verze nazvaný "zvláštní ustanovení o ochraně proti nečinnosti povinného subjektu"). Předchozí verze nechávala stížnost jen na výši úhrady v navrhovaném § 19c, což jsem připomínkoval. Navrhuji nesystémový institut uvedený v § 16a "stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace" nahradit dvěma standardními instituty, a to v případě neposkytnutí informace (stávající § 16a odst. 1 písm. a) až c) ochranou proti nečinnosti a v případě nesouhlasu s výší nákladů (stávající § 16a odst. 1 písm. d) nahradit stížnost postupem, že výše nákladů by se "neoznamovala", ale ukládala rozhodnutím, proti kterému by byl řádný opravný prostředek odvolání, popř. rozklad.	
ČSÚ	nad rámec návrhu	zásadní	Připomínka uplatněná k upravenému návrhu zákona dopisem ze dne 25.2.2013, 1482/2012-01: Doporučujeme doplnit vyžadování autorizace žádosti podané prostřednictvím služby elektronických komunikací dle § 13 odst. 1 a § 14 odst. 3 předloženého návrhu uznávaným elektronickým podpisem ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, a t za účelem zaručení nezneužívání elektronického způsobu komunikace.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. <i>Na jednání k vypořádání připomínek dne 1.3.2013 zástupci ČSÚ připomínku změnili na doporučující.</i> Z vyjádření ČSÚ ze 14.3. vyplývá, že ČSÚ souhlasí s navrženým způsobem vypořádání.
ČTÚ	§ 12 odst. 2	zásadní	V navrhovaném ustanovení jsou stanoveny zásady pro provedení testu veřejného zájmu, avšak s výslovným vyloučením provádění tohoto testu u informací o činnosti „ozbrojených složek“. ČTÚ se domnívá, že fakt, že se informace týká činnosti těchto složek, nebrání provedení testu veřejného zájmu i v těchto případech. ČTÚ navrhuje část věty první za středníkem vypustit.	Akceptováno, test veřejného zájmu se bude provádět bez výjimky pro všechny důvody. Dle e-mailového vyjádření ČTÚ z 11.3.2013 ČTÚ souhlasí s vypořádáním.
ČTÚ	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	V tomto ustanovení se zavádí institut informačního příkazu, který má zajistit vymahatelnost práva na informace v případě, kdy povinný subjekt nerespektuje právní názor nadřízeného správního orgánu. Navrhované řešení však (v obou variantách) obsahuje otevřenou lhůtu, kdy je její stanovení zcela na vůli nadřízeného orgánu. ČTÚ navrhuje, aby lhůta pro poskytnutí informace byla stanovena pevně, a to do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání.	V původním znění byl omyl, samozřejmě mělo být uvedeno, že nesmí být delší. Nedostatek byl v novém znění § 16 odst. 4 napraven. Dle e-mailového vyjádření ČTÚ z 11.3.2013 ČTÚ souhlasí s vypořádáním.
ČTÚ	§ 4 odst. 3	zásadní	Ustanovení upravuje způsob poskytování informací, nicméně neobsahuje výslovnou úpravu možnosti použít např. digitální fotoaparát k pořízení kopií či „opisu“ části nahlíženého spisu. Při vědomí toho, že daná možnost je implicitně zahrnuta v již navrhovaném textu, považuje ČTÚ výslovnou úpravu této možnosti ve vztahu k adresátu normy za žádoucí směrem k minimalizaci nutnosti hradit náklady na pořízení kopií. ČTÚ navrhuje doplnit možnost pořízení výpisu nebo opisu o výslovnou úpravu možnosti tyto úkony provést i vlastním záznamovým zařízením.	Akceptováno, možnost pořízení si „výpisu či opisu“ byla v zákoně výslovně doplněna o možnost užití „vlastního záznamového zařízení“. Dle e-mailového vyjádření ČTÚ z 11.3.2013 ČTÚ souhlasí s vypořádáním.
ČTÚ	§ 5 obecně		ČTÚ má obecně zato, že transparentnost a otevřenost veřejné správy je jedním ze základních pilířů fungování právního státu. Proto je podle jeho názoru nutný další posun v přístupu státu směrem k uveřejňování informací o činnosti jeho institucí. ČTÚ se domnívá, že stát by měl informace o své činnosti uveřejňovat automaticky, zejména ty, které by byl povinen poskytnout na žádost. Takové zveřejňování by se pak stalo automatickou součástí agendy povinných subjektů a znamenalo by významné snížení administrativní zátěže jak na straně povinných subjektů, které by nemusely v případě určitých okruhů informací řešit individuální žádosti, tak samozřejmě na straně zájemců o informace. Takto uveřejněné informace by byly vzájemně i	Neakceptováno, povinnost zveřejnit poskytnutou informaci je jako povinnost nadbytečně administrativně zatěžující zrušena. Dle e-mailového vyjádření ČTÚ z 11.3.2013 ČTÚ souhlasí s vypořádáním.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			historicky porovnatelné, čímž by se hodnota informací ve vztahu k veřejnosti výrazně zvýšila. Návrh v § 5 odst. 6 zákona obsahuje možnost povinného subjektu informace, které by byl povinen poskytnout na žádost, zveřejnit. S ohledem na dikci tohoto ustanovení se to však pro účely výše uvedeného nejeví jako dostatečné. ČTÚ proto navrhuje upravit okruh povinně zveřejňovaných informací stanovený v § 5 zákona o takové, které jsou s ohledem na svůj charakter a praxi povinných subjektů typickými informacemi poskytovanými na žádost.	
ČTÚ	obecně		Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“) vítá snahu Ministerstva vnitra o úpravy v oblasti přístupu k informacím, kterou považuje za jednu ze stěžejních ve vztahu k otevřenosti veřejné správy a její transparentnosti. Navrhované změny však v některých ohledech mohou pro žadatele o informace znamenat faktické zhoršení jejich postavení či oproti uváděným cílům mohou mít za následek omezení okruhu poskytovaných informací. Na druhou stranu lze pak v některých úpravách nalézt podle názoru ČTÚ zbytečně formalizované postupy zvyšující administrativní zátěž jak na straně povinných subjektů, tak na straně žadatelů o informace, které mohou ve svém důsledku také snížit možnosti přístupu k informacím.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy navrhuje považovat připomínku za vyřešenou. Dle e-mailového vyjádření ČTÚ z 11.3.2013 ČTÚ souhlasí s vypořádáním.
ČTÚ	obecně	zásadní	1. Navrhované změny v procesu poskytování informací, tedy zejména úplné podřazení procesu ustanovením správního řádu s vyloučením přezkumného řízení a obnovy procesu, je sice v souladu s nastaveným trendem minimalizace počtu odlišností od obecné úpravy, nicméně ve specifické oblasti poskytování informací se toto pojetí nejeví jako vhodné. Podle názoru ČTÚ je oblast poskytování informací natolik specifická, že je vhodné, aby v zájmu rychlosti a minimalizace administrativní zátěže na straně povinných subjektů i žadatelů obsahovala vlastní procesní úpravu tak, jak tomu bylo doposud. Některé instituty, které mají v obecném správním řízení svou relevanci a jsou opodstatněné, by při aplikaci v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), mohly vést k zbytečným průtahům v řízení o žádostech a ve svém důsledku zhoršit přístup k informacím v případě, že by se povinný subjekt rozhodl správní řízení vést při využití všech jednotlivých procesních kroků, které mu správní řád nabízí. ČTÚ navrhuje, aby byl zvolen opačný přístup, kdy budou taxativně vyjmenována jednotlivá ustanovení správního řádu, která mají být pro řízení o žádosti o informace použita, popř. aby byla navrhovaná varianta podrobena revizi a z procesu byla vyloučena ta ustanovení správního řádu, která mohou výrazně komplikovat jednoduchou realizaci práva na přístup k informacím. 2. S odkazem na předchozí připomínku ČTÚ konstatuje, že není z návrhu zřejmé, zda se pro poskytnutí informace rovněž požaduje forma rozhodnutí. Pokud by měla být plně převzata procesní úprava správního řádu, muselo by být formální rozhodnutí vydáváno i v případech, kdy by byla informace poskytnuta, což by znamenalo značné zatížení pro povinné subjekty. Nekomfortní by takové řešení bylo i pro žadatele o informace, neboť by musela být aplikována rovněž ustanovení správního řádu o doručování, což by v důsledku mohlo znamenat další zdržení celého procesu. ČTÚ navrhuje v případě, že by nebyla akceptována předchozí připomínka týkající se plného podřízení procesu správnímu řádu, aby pro případ, kdy bude žádosti zcela vyhověno, bylo výslovně upraveno, že se o	Ad 1 a 2) Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Ad 3) Na tuto situaci se vztahuje dílem § 2 odst. 4 a dílem jde dle soudní judikatury o tzv. <i>faktický důvod pro odmítnutí žádosti o informace. Není pro aplikaci InfZ nezbytné právní úpravu doplňovat o výslovný důvod.</i> Dle e-mailového vyjádření ČTÚ z 11.3.2013 ČTÚ souhlasí s vypořádáním.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			vyhovění žádosti nevydává rozhodnutí. 3. ČTÚ konstatuje, že zákon neobsahuje úpravu situace, kdy informace neexistuje, resp. neuvádí takovou možnost coby možnost pro odmítnutí žádosti. Na takovou situaci nedopadá žádný z důvodů pro omezení práva na poskytnutí informace, resp. její neposkytnutí a zákon tuto situaci nikterak neřeší. Zákon zřejmě dává možnost poskytnout informaci v tom smyslu, že informace neexistuje, nicméně proti poskytnutí informace se po zrušení stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. c) nelze účinně bránit. ČTÚ navrhuje úpravu zákona v tom smyslu, aby povinný subjekt žádost rozhodnutím zamítl, pokud informace neexistuje.	
ČÚZK	§ 11c odst. 1	zásadní	Požaduji toto znění ustanovení: „(1) Data zpřístupněná prostřednictvím geoportálu jsou veřejně přístupná dálkovým přístupem. Orgán veřejné správy a jiný poskytovatel prostorových dat zpřístupňují podmínky poskytování dat jako součást jím zpřístupňovaných metadat. Prostorová data, která jsou autorským dílem, zpřístupňují orgány veřejné správy a jiní poskytovatelé na základě nevýhradní licenční smlouvy nebo podlicencí smlouvy (dále jen „licenční smlouva“) podle zvláštního právního předpisu^{12b}). Pokud orgán veřejné správy nebo jiný poskytovatel nepředá jako součást metadat návrh licenční smlouvy, zpřístupňují se prostorová data na základě vzorové licenční smlouvy, kterou Ministerstvo životního prostředí uveřejní na geoportálu. Obdobně může orgán veřejné správy nebo jiný poskytovatel prostorových dat zpřístupnit také služby založené na prostorových datech.“. Řada dat (RÚIAN) a služeb (WMS) se na základě jiných právních předpisů poskytuje zdarma. Zpřístupňování podle licenčních smluv by bylo nevhodné a v případech, kdy určitá data nejsou chráněna autorským ani jiným obdobným právem, i neproveditelné. Podmínky užití lze včlenit do metadat.	Akceptováno při jednání k vypořádání připomínek Z e-mailového vyjádření ze dne 18.3.2013 vyplývá, že ČÚZK s vypořádáním souhlasí.
ČÚZK	§ 2 písm. f)		Vzhledem ke skutečnosti, že cílem INSPIRE je dosažení interoperability dat a služeb za pomoci jasně stanovených technických pravidel stanovených nejen ve shora uvedené směrnici (INSPIRE), doporučuji, aby v poznámce pod čarou byly citovány všechny předpisy Evropských společenství včetně [Nařízení a Rozhodnutí Evropské komise].	Akceptováno, bude doplněna „speciální“ poznámka pod čarou, která bude odkazovat na: Nařízení Komise (ES) č. 1205/2008 ze dne 3. prosince 2008, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES týkající se metadat. Nařízení Komise (ES) č. 976/2009 ze dne 19. října 2009, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES, pokud jde o síťové služby. Nařízení Komise (EU) č. 268/2010 ze dne 29. března 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES, pokud jde o poskytnutí přístupu k sadám prostorových dat a službám prostorových dat členských států orgánům a subjektům Společenství za harmonizovaných podmínek. Nařízení Komise (EU) č. 1089/2010 ze dne 23. listopadu 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES, pokud jde o interoperabilitu sad prostorových dat a služeb prostorových dat. Z e-mailového vyjádření ze dne 18.3.2013 vyplývá, že ČÚZK s vypořádáním souhlasí.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
ČÚZK	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)		V odstavci 1 doporučuji zvážit zveřejňování informací v takovém rozsahu; informace uvedené v písmenu m) pokládám za nadbytečné. V písmenu a) tohoto ustanovení doporučuji na konci doplnit slova „a identifikátor datové schránky“ s odkazem na poznámku pod čarou, ve které by měl být citován zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v platném znění.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví.
ČÚZK	nad rámec návrhu		Absenci uznávaného elektronického podpisu na žádosti o poskytnutí informace nepokládám za vhodnou. Odůvodnění této úpravy (zabránění „přílišnému formalismu“) není dostatečné.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z e-mailového vyjádření ze dne 18.3.2013 vyplývá, že ČÚZK s vypořádáním souhlasí.
ČÚZK	obecně		Obecné připomínky Předložená právní úprava obsahuje nevyváženou délku lhůt pro provedení úkonů povinných subjektů a žadatelů. Zatímco lhůty k provedení úkonů povinných subjektů jsou velmi krátké - 7 a 15 dnů, lhůty k provedení úkonů žadatelů jsou naopak nepřiměřeně dlouhé 30 dnů (§ 14). V této souvislosti též upozorňuji na nedůsledné užívání pojmů „7 dnů“ a „7 pracovních dnů“ v bodu 27 (§ 14) a odůvodnění tohoto ustanovení, popř. v bodě 33 (§ 19 a odst. 5, varianta II je užit pojem „5 pracovních dnů“.	Nelze akceptovat. Základní východisko při zpracování novely bylo, že nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb.) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem. Z e-mailového vyjádření ze dne 18.3.2013 vyplývá, že ČÚZK s vypořádáním souhlasí.
ČÚZK	obstrukce		Obecné připomínky V úvodu považuji za vhodné konstatovat, že je velkou škodou, že navržená novela neobsahuje opatření proti zneužívání uvedeného zákona ze strany žadatelů, ač se o této úpravě v počátku uvažovalo. U orgánů zeměměřictví a katastru nemovitostí jsou právě tyto obstrukční žádosti převažujícími, a proto v předložené právní úpravě postrádám institut, podle kterého by bylo možné odmítat žadatele, kteří uvedenou právní úpravu zneužívají k jiným účelům než je získání informace. V naznačeném směru není návrh řádně odůvodněn.	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). Z e-mailového vyjádření ze dne 18.3.2013 vyplývá, že ČÚZK s vypořádáním souhlasí.
ERÚ	nad rámec návrhu	zásadní	Navrhujeme, aby stávající znění 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím bylo upraveno níže uvedeným způsobem. „(3) Informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové, regulační nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu ¹⁾ , podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností s výjimkou protokolu o kontrolním zjištění a rozhodnutí o námitkách kontrolovaných osob pořízených v rámci výkonu specializované kontroly, dozoru nebo inspekci podle zvláštního předpisu¹⁾. “.	Nelze akceptovat. Základní východisko při zpracování novely bylo, že nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb., nové úpravy poskytování informací o trestním řízení a technického upřesnění některých již existujících důvodů) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem. Z vyjádření ERÚ ze dne 15.3. vyplývá, že na této

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Odůvodnění navrhované právní úpravy: Energetický regulační úřad, resp. zejména jeho sekce regulace v poslední době řeší celou řadu žádostí o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., jejichž poskytnutí se jeví pro Energetický regulační úřad jako problematické. Jedná se jednak o žádosti o poskytnutí takových informací, jimiž jsou podklady, analýzy či jiná souhrnná data technické či ekonomické povahy, které Energetický regulační úřad získá od třetích stran zpravidla pro účely regulace cen, sítí či trhu, a jejichž poskytnutí nelze podle aktuálního účinného znění zákona č. 106/1999 Sb. odmítnout, přesto se jedná o data citlivá, přičemž jsou často danými žadateli vyžadována za účelem jejich dalšího využití, případně se spekulativními úmysly. Dalším okruhem informací, které Energetický regulační úřad dostává v rámci své regulační činnosti, jsou nejrůznější data od subjektů podléhajících regulaci cen týkající se výkonu licencované činnosti, předávaná Energetickému regulačnímu úřadu v rámci regulačního výkaznictví. Tato data mohou obsahovat určité citlivé údaje, které opět stávající znění zákona č. 106/1999 Sb. neumožňuje neposkytnout, přesto v jejich poskytnutí Energetický regulační úřad spatřuje možné poškození subjektu, který ERU tato data předal, případně rovněž neoprávněné zvýhodnění, resp. konkurenční výhodu žadatele, pokud mu takové citlivá data budou poskytnuta. Důvodem, resp. smyslem navrhované speciální úpravy neposkytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., pokud se jedná o kontrolní protokol a rozhodnutí o námitkách, je umožnit správnímu orgánu, aby nemusel poskytovat protokoly, příp. rozhodnutí o námitkách podaných k protokolům jakémukoli žadateli v režimu zákona č. 106/1999 Sb., bez ohledu na jeho právní zájem na daném kontrolním řízení, jeho výsledku, kontrolovaných osobách apod. a zamezit tak přístupu k informacím z fáze kontrolní, tj. ještě před samotným zahájením správního řízení, Tímto není následně dotčeno právo účastníka, ale zejména třetích osob domáhat se nahlédnutí do spisu ve smyslu správního řádu (při prokázání právního zájmu). Důvodem pro tuto navrhovanou úpravi je zejména skutečnost, že obsahem kontrolního spisu mohou být informace, resp. skutečnosti tvořící obchodní tajemství ve smyslu ustanovení * 17 a násl. obchodního zákoníku. Zejména při provádění cenových kontrol podle zákona o cenách jsou součástí kontrolního spisu smlouvy, faktury, účetní výkazy a jiné obdobné dokumenty, tedy listiny vztahující se k výkonu podnikatelské činnosti, jejichž zpřístupnění by mohlo vést k poškození kontrolovaného subjektu.	připomínce ERÚ netrvá.
ERÚ	nad rámec návrhu	zásadní	<u>Připomínka č. 1 – tuto připomínku považujeme za zásadní</u> K § 11 odst. 4 Požadujeme v ustanovení § 11 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím doplnit písmeno f) v tomto znění: „f) činnosti Energetického regulačního úřadu podle energetického zákona^{x)}, zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů^{y)} a zákona o cenách^{z)}.“. Poznámky pod čarou č. x a z znějí: ^{x)} Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů. ^{y)} Zákon č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů ^{z)} Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů <u>Odůvodnění navrhované právní úpravy:</u>	Směrnice 2009/72/ES a směrnice 2009/73/ES zmíněné v odůvodnění první připomínky Energetického regulačního úřadu požadují, aby národní regulační orgány byly nezávislé, autonomní v rozhodování, v hospodaření s rozpočtem a nepřijímaly pokyny od vlády ani od jiného politického subjektu apod. Z uvedených směrnic nicméně nevyplývá, že by tato nezávislost a autonomie národního regulačního orgánu měla být uskutečňována tím, že ve vnitrostátních právních předpisech o svobodném přístupu k informacím bude obsaženo ustanovení paušálně vylučující z informační povinnosti podstatné činnosti vykonávané národním regulačním orgánem (v České republice Energetickým regulačním úřadem). Naopak směrnice (konkrétně čl. 35 odst. 4 směrnice 2009/72/ES a čl. 39 odst. 4 směrnice 2009/73/ES) výslovně stanovují, že „Členské státy zaručí nezávislost regulačního orgánu a zajistí, aby své pravomoci vykonával nestranně a transparentně.“.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Energetický regulační úřad je financován nikoliv pouze z veřejných zdrojů, ale také z poplatků fyzických a právnických osob – soukromých akciových společností na základě jejich spotřeby elektrické energie a plynu. Tento princip financování byl zaveden v souvislosti s implementací 3. liberalizačního balíčku, kterým bylo posílení nedostatečné nezávislosti regulačních orgánů na vládě, jejich nedostatečných pravomocí a nedostatečné volnosti rozhodování, jež brání účinné regulaci v energetických odvětvích (bod 33 preambule směrnice 2009/72/ES a bod 29 preambule směrnice 2009/73/ES). Nezbytnou podmínkou takové nezávislosti a volnosti při rozhodování je rozpočtová samostatnost Energetického regulačního úřadu. Ustanovení čl. 35 odst. 5 směrnice 2009/72/ES (dtto čl. 39 odst. 5 směrnice 2009/73/ES) ukládá členským státům zajistit, aby regulační orgán mohl přijímat samostatná rozhodnutí nezávisle na jakémkoli politickém subjektu a měl samostatné roční rozpočtové prostředky, autonomii při hospodaření s rozpočtem a odpovídající lidské i finanční zdroje pro výkon svých povinností. Dle výkladového stanoviska Evropské komise k těmto směrnicím je cílem zajistit, aby rozhodnutí regulačního orgánu nebyla ovlivněna politickými a ekonomickými zájmy. Směrnice 2009/72/ES a 2009/73/ES i nadále umožňují, aby byl regulační orgán financován prostřednictvím státního rozpočtu, v takovém případě je však podle Komise nutné, aby měl regulační orgán zajištěnu volnost při rozhodování, jakým způsobem přidělené rozpočtové prostředky využije, přičemž nesmí přijímat pokyny od vlády ani od jiného politického subjektu. Energetickému regulačnímu úřadu ukládá zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, na straně jedné povinnost, mimo jiné, chránit oprávněné zájmy zákazníků a spotřebitelů v energetických odvětvích. Takovýmto oprávněným zájmem je bezpochyby cena energií a zachování konkurenčního prostředí trhu s nimi, což je opět jedna z povinností uložených Energetickému regulačnímu úřadu zákonem: „chrání oprávněné zájmy zákazníků a spotřebitelů v energetických odvětvích“. Na straně druhé ukládá zákon Energetickému regulačnímu úřadu povinnost „ochrany oprávněných zájmů držitelů licencí, jejichž činnost podléhá regulaci“. V případě zveřejnění souhrnu údajů, které Energetický regulační úřad získá od jednotlivých regulovaných a kontrolovaných subjektů energetického trhu separátně, je možné takovéto souhrnné údaje zneužít některými subjekty energetického trhu v konkurenčním boji a tím ohrozit či poškodit nejenom chráněné oprávněné zájmy zákazníků a spotřebitelů v energetických odvětvích, ale je možné ohrozit a poškodit oprávněné zájmy držitelů licencí, jejichž činnost podléhá regulaci a způsobit nerovnováhu cen na trhu s energiemi. Za účelem znemožnění takovýchto nežádoucích aktivit se předkládá výše navržená změna zákona o svobodném přístupu k informacím. Z praxe Energetického regulačního úřadu se podává, že regulované subjekty buď jménem svým nebo prostřednictvím advokátů či advokátních kanceláří žádají o poskytnutí informací, které Energetický regulační úřad soustředí uje od licencovaných subjektů, zpravidla od konkurenčních subjektů, které podnikají na tomto regulovaném trhu. Tímto dochází k determinaci energetického regulačního prostředí, které vede k nekontrolovatelnému nárůstu negativních externalit trhu, což se sekundárně projevuje ve zvýšeném negativním dopadu na spotřebitele energií. Navrhované právní úpravy proto reagují na tyto nekalosoutěžní praxe těchto entit a přispějí k ozdravení energetického konkurenčního prostředí. Dále lze očekávat snížení nákladů spojených s vyřizováním těchto rozsáhlých žádostí o informace, které stávající zaměstnanci úřadu vykonávají mimo rámec svých pracovních povinností. <u>Připomínka č. 2</u> Dále navrhuje změnu energetického zákona:	požadavek na transparentnost činnosti Energetického regulačního úřadu je uveden i v energetickém zákoně, do něhož jsou požadavky vyplývající ze zmíněných směrnic (mj. prostřednictvím novely č. 211/2011 Sb.) již implementovány (§ 17 odst. 3 věta poslední energetického zákona zní: „Energetický regulační úřad postupuje tak, aby byla zajištěna transparentnost a předvídatelnost výkonu jeho pravomocí.“). S tím by paušální informační výluka navrhovaná Energetickým regulačním úřadem – spočívající v tom, že o své činnosti podle energetického zákona, zákona o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů a zákona o cenách Energetický regulační úřad informace neposkytne – byla v rozporu. Kromě toho by bylo takové ustanovení doplňované do zákona o svobodném přístupu k informacím nepřímou novelou přinejmenším právě poslední věty obsažené v § 17 odstavci 3 energetického zákona, přičemž z čl. 54 odst. 1 Legislativních pravidel vlády vyplývá, že nepřímá novela právního předpisu je nepřipustná. Ustanovení, jehož doplnění do zákona o svobodném přístupu k informacím se navrhuje, tak kormě čl. 17 Listiny základních práv a svobod může být v rozporu i s čl. 35 odst. 4 směrnice 2009/72/ES, čl. 39 odst. 4 směrnice 2009/73/ES a s Legislativními pravidly vlády. Ze Strategie vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014 nevyplývá, že by v souvislosti se zákonem o svobodném přístupu k informacím měl být novelizován i energetický zákon (navržená právní úprava – změna energetického zákona – by mohla být chápána jako „přílepek“).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			ČÁST DRUHÁ Změna energetického zákona Čl. IV Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se mění takto: 1. V § 17 odst. 4 se za větu poslední vkládají věty, které znějí: „Údaje, které Energetický regulační úřad zpracuje při své činnosti, jsou předmětem obchodního tajemství²⁵⁾. Předseda úřadu označí, které údaje je možné zveřejnit; tímto není porušeno ustanovení věty předchozí. Poznámka pod čarou č. 25 zní: ²⁵⁾ § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník“. <u>Odůvodnění navrhované právní úpravy:</u> Energetický regulační úřad je financován nikoliv pouze z veřejných zdrojů, ale také z poplatků fyzických a právnických osob – soukromých akciových společností na základě jejich spotřeby elektrické energie a plynu. Ten to princip financování byl zaveden v souvislosti s implementací 3. liberalizačního balíčku, kterým byla posílení nedostatečné nezávislosti regulačních orgánů na vládě, jejich nedostatečných pravomocí a nedostatečné volnosti rozhodování, jež brání účinné regulaci v energetických odvětvích (bod 33 preambule směrnice 2009/72/ES a bod 29 preambule směrnice 2009/73/ES). Nezbytnou podmínkou takové nezávislosti a volnosti při rozhodování je rozpočtová samostatnost Energetického regulačního úřadu. Ustanovení čl. 35 odst. 5 směrnice 2009/72/ES (dtto čl. 39 odst. 5 směrnice 2009/73/ES) ukládá členským státům zajistit, aby regulační orgán mohl přijímat samostatná rozhodnutí nezávisle na jakémkoli politickém subjektu a měl samostatné roční rozpočtové prostředky, autonomii při hospodaření s rozpočtem a odpovídající lidské i finanční zdroje pro výkon svých povinností. Dle výkladového stanoviska Evropské komise k těmto směrnici je cílem zajistit, aby rozhodnutí regulačního orgánu nebyla ovlivněna politickými a ekonomickými zájmy. Směrnice 2009/72/ES a 2009/73/ES i nadále umožňují, aby byl regulační orgán financován prostřednictvím státního rozpočtu, v takovém případě je však podle Komise nutné, aby měl regulační orgán zajištěnou volnost při rozhodování, jakým způsobem přidělené rozpočtové prostředky využije, přičemž nesmí přijímat pokyny od vlády ani od jiného politického subjektu. Energetickému regulačnímu úřadu ukládá zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, na straně jedné povinnost, mimo jiné, chránit oprávněné zájmy zákazníků a spotřebitelů v energetických odvětvích. Takovýmto oprávněným zájmem je bezpochyby cena energií a zachování konkurenčního prostředí trhu s nimi, což je opět jedna z povinností uložených Energetickému regulačnímu úřadu zákonem: „chrání oprávněné zájmy zákazníků a spotřebitelů v energetických odvětvích“. Na straně druhé ukládá zákon Energetickému regulačnímu úřadu povinnost „ochrany oprávněných zájmů držitelů licencí, jejichž činnost podléhá regulaci“. V případě zveřejnění souhrnu údajů, které Energetický regulační úřad získá od jednotlivých regulovaných a kontrolovaných subjektů energetického trhu separátně, je možné takovéto souhrnné údaje zneužít některými subjekty energetického trhu v konkurenčním boji a tím ohrozit či poškodit nejenom chráněné oprávněné zájmy zákazníků a spotřebitelů v energetických odvětvích, ale je možné ohrozit a poškodit oprávněné zájmy držitelů licencí, jejichž činnost podléhá regulaci a způsobit	Kromě toho podle navrhovaného ustanovení by byly za obchodní tajemství považovány nepřiměřeně všechny „údaje, které Energetický regulační úřad zpracuje při své činnosti“. Přitom z příslušných ustanovení nyní účinného obchodního zákoníku (zejména § 17) a od 1. ledna 2014 účinného občanského zákoníku (zejména § 504) upravujících pojem „obchodní tajemství“ vyplývá, že 1) tímto pojmem se označují informace související s podnikáním (nikoliv tedy všechny údaje zpracovávané státním orgánem při jeho činnosti); 2) je to podnikatel svým projevem vůle (nikoliv paušálně zákon), kdo rozhoduje o tom, které údaje za obchodní tajemství označí (zákon vymezuje pouze obecné znaky určující, která informace může být za obchodní tajemství označena); 3) je přinejmenším neobvyklé, aby předsedovi státního orgánu byla svěřena pravomoc rozhodovat o tom, které údaje označené jako obchodní tajemství budou zveřejněny a které nikoliv. V tomto smyslu je navrhovaná novela energetického zákona nepřímou novelou zmíněných ustanovení obchodního, resp. občanského zákoníku vymezujících pojem obchodního tajemství (přičemž nepřímá novela právního předpisu je podle čl. 54 odst. 1 Legislativních pravidel vlády nepřipustná). <u>ERÚ souhlasí s následujícím textem § 11 odst. 3:</u> (3) Informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové, regulační nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu¹¹⁾, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností s výjimkou informací, které vznikly při činnosti podle věty první v energetice.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			nerovnováhu cen na trhu s energiemi. Za účelem znemožnění takovýchto nežádoucích aktivit se předkládá výše navržená změna zákona o svobodném přístupu k informacím. Přiložená vzorová žádost o poskytnutí informace dokládá, že předmětné žádosti mívají „šikanózní“ charakter, který zahlcuje úřad dotazy a ohrožuje tak stabilitu energetického trhu, neboť Energetický regulační úřad, který nemá speciální referentská místa pro vyřizování problematiky zákona o svobodném přístupu k informacím, řeší žádosti místo plnění svojí základní funkce, kterou je podle energetického zákona výkon státní správy v energetických odvětvích. Navíc dotazy jsou převážně od advokátních kanceláří, které nejsou účastníky trhu a mohou odpovědi zneužít v rámci konkurenčního boje, a tím způsobit nerovnováhu na energetickém trhu.	
HKČR	§ 16 odst. 5 (v původním návrhu § 18 odst. 5)	zásadní	Navrhované řešení je nyní v neprospěch žadatelů a proto jej požadujeme změnit tak, aby reflektovalo možnost pouze částečného zamítnutí žádosti. <u>Odůvodnění:</u> Navrhované znění § 18 odst. 5 (varianta II) by dle našeho názoru při striktním výkladu mohlo vést k tomu, že soud rozhodne pouze o žádosti jako celku - viz druhá věta podmíněná slovy „nejsou-li žádné důvody“. Není tak řešena situace, kdy budou existovat pouze částečné důvody, tj. žádost by měla být částečně vyřízena kladně a částečně zamítnuta.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Jinak soudy zcela standardně prikazují poskytnutí třeba jen části informací, jsou-li splněny zákonné důvody, aniž by bylo nutné tuto možnost výslovně uvádět do zákona. Z vyjádření z 14.3. vyplývá, že HK s vypořádáním souhlasí.
HKČR	§ 19a obecně (v původním návrhu § 19d)	zásadní	Požadujeme právě pro takové případy přesně upravit definici „nadřízeného orgánu“ a to mimo jiné v souladu s terminologií obchodních společností. <u>Odůvodnění:</u> Navrhované znění § 19d odst. 3 (varianta II) upravuje, kdo je „nadřízeným orgánem“, k němuž se podává odvolání. Toto ustanovení nedostatečně reflektuje možnou korporátní strukturu státních firem, neboť i po této novele by muselo být výkladem dovozováno, zda je nadřízeným orgánem povinného subjektu mateřská společnost či statutární orgán povinného subjektu.	Vyhověno v novém znění § 19a. Z vyjádření z 14.3. vyplývá, že HK s vypořádáním souhlasí.
HKČR	nad rámec návrhu	zásadní	Domníváme se, že by bylo vhodné rozšířit výjimku v § 11 odst. 2 písm. b) ve smyslu odůvodnění. <u>Odůvodnění:</u> Jsme toho názoru, že by měla existovat obecná výjimka, dle které se informace neposkytne, pokud se jedná o informaci zpracovávanou v rámci jiného řízení (správního, soudního) za předpokladu, že přístup k těmto informacím upravují zvláštní právní předpisy (např. nahlížení do spisu, přezkoumávání zvláštním dozorovým orgánem aj.).	Nelze akceptovat. Základní východisko při zpracování novely bylo, že nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb., nové úpravy poskytování informací o trestním řízení a technického upřesnění některých již existujících důvodů) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem. Takto široce pojatá výluka by byla protiústavní z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Judikatura k poskytování informací ze (správních) spisů dovodila, že požadavek na nahlížení je požadavkem vyřizovaným podle příslušného procesního předpisu, požadavek na poskytnutí konkrétní informace ze správního spisu je pak požadavkem dle InfZ a podle něj se také posuzuje přípustnost jeho vydání. Na tomto principu by se nemělo nic měnit. Dle dodatečného sdělení považuje HKČR připomínku za vysvětlenou.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				Z vyjádření z 14.3. vyplývá, že HK s vypořádáním souhlasí.
Jihočeský kraj	§ 16 odst. 3 (v původním znění § 18 odst. 2)	zásadní	Není důvodu odchylovat se buď od dosavadní právní úpravy, která upravovala lhůtu k vyřízení odvolání jako patnáctidenní, či od obecné právní úpravy správního řádu, která umožňuje rozhodnout o odvolání ve třicetidenní lhůtě. Lze proto doporučit tuto lhůtu upravit a ponechat buď v dosavadní podobě, nebo ji sjednotit s obecnými ustanoveními správního řádu.	Akceptováno.
Jihočeský kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	Uvedené ustanovení je s ohledem na subsidiaritu správního řádu nekoncepční, resp. jsou v něm inkorporovány dva dosavadní instituty, jak odvolání, tak stížnost na způsob vyřízení žádosti o informace. Ve velké většině případů je vyloučeno, aby přímo nadřízený orgán informace poskytoval, neboť je nemá reálně k dispozici, stejně tak je proti tradičnímu chápání a modelu institutu odvolání v procesních předpisech situace, že by nadřízený orgán mohl přímo přikázat povinnému subjektu informace poskytnout. Nicméně v případě, že nebudou tyto připomínky reflektovány, lze alespoň doporučit variantu č. II. Nad rámec této připomínky lze rovněž pouze doporučit, aby odst. 5 navrhovaného ustanovení byl vypuštěn, neboť toto ustanovení patří spíše do právního předpisu upravujícího řízení před správními soudy, tedy do zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a mělo by být případně řešeno jeho novelou, v návrhu novely zákona o svobodném přístupu k informacím působí zcela anorganicky s ostatním textem.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Jihočeský kraj	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu § 13 odst. 2)	zásadní	Otázka účastenství v řízení o žádosti je problematická zejména u žádostí o zpřístupnění platových poměrů některých zaměstnanců ve veřejné správě. Není důvodu ke konstatování, které je obsaženo v důvodové zprávě, že osoby, o jejichž platu jsou požadovány informace, je nedůvodné do řízení o žádosti vtahovat, neboť jsou to bezpochyby osoby, jichž se žádost bezprostředně dotýká, a měly by mít proto možnost se proti poskytnutí informací bránit, a to pokud ne v zákoně o svobodném přístupu k informacím, pak v rámci jiných právních předpisů. Navíc to byl vždy předkladatel návrhu zákona, který v obdobných řízeních dovozoval, že osoby, jejichž osobní údaje jsou požadovány, jsou účastníky řízení.	Akceptováno, ustanovení o účastenství vypuštěno.
Jihočeský kraj	§ 19a odst. 5 (v původním návrhu § 14 odst. 4)	zásadní	Ustanovení o tom, že o žádosti v případě podjatosti všech osob bezprostředně se podílejících na postupu povinného subjektu podle tohoto zákona, rozhodne vždy osoba stojící v čele povinného subjektu, je neaplikovatelná v rámci územních samosprávných celků, jakkoliv je stanoveno, že povinnosti plní za územní samosprávný celek jeho úřad. Požadovaná informace se může vztahovat k samostatné působnosti územního samosprávného celku, kde rozhoduje o jejím poskytnutí kolektivní orgán, k tomu příslušný, neboť hejtman, resp. starosta pouze zastupuje kraj, resp. obec navenek. Teprve v případě, že zastupitelstvo či rada územně samosprávného celku rozhodne o poskytnutí či neposkytnutí informací, pak může povinnosti dle zákona plnit jeho orgán, v tomto případě obecní či krajský úřad.	V ustanovení § 19a upraveno (v případě obce rozhodne o žádosti starosta obce a v případě kraje ředitel krajského úřadu.). Poznáváme, že v případě územních samosprávných celků by měl povinnosti plnit úřad tohoto ÚSC (srov. § 19a odst. 5).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
Jihočeský kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	Tato nově ustanovovaná povinnost se jeví nadbytečná, resp. poměrně časově a administrativně náročná bez reálného vlivu na účel sledovaného zákonem o svobodném přístupu k informacím. Pokud by byla tato informace některým žadatelem skutečně požadována, nebyl by samozřejmě důvod takovou informací odmítnout, nicméně zakotvovat tuto povinnost do zákona a stanovit ji obecně není patrně zcela nutné.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví.
Jihočeský kraj	obecně	zásadní	1. Obecně k návrhu zákona Podle názoru Jihočeského kraje není nezbytně nutné měnit dobře fungující právní úpravu, která je od novely zákonem č. 61/2006 Sb. právní úpravou poměrně stabilní. Nejasnosti, či sporné instituty zákona, byly v průběhu platnosti a účinnosti zákona napraveny výkladem či judikaturou správních soudů, stejně tak dle poznatků z praxe odvolacího orgánu, kterým kraj je, si adresáti právního předpisu osvojili využívání tohoto zákona a v něm uvedených procesních postupů. Předkládaný návrh zákona dosti zásadním způsobem přístup k informacím o činnosti veřejné správy nezesnadňuje, v některých případech ho dokonce ztěžuje, když navrhovaný procesní postup, byť veden úmyslem podřadit vyřizování žádostí o informace podpůrně procesnímu režimu správního řádu, se oproti dosavadní právní úpravě stal složitějším.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou (návrh v modifikované podobě upravuje jen skutečné „problémy“ InfZ)
Jihomoravský kraj	§ 11 odst. 2		<u>§ 11 odst. 2</u> – navrhuje vložit písmeno e) s textem „by tím bylo ohroženo dodržení zásad zadávání veřejných zakázek“ nebo textem obdobným, případně vložení takového ustanovení do odstavce 4 téhož paragrafu. Důvod – v procesu zadávání veřejných zakázek povinnými subjekty, které jsou územními samosprávnými celky, je řada aspektů předmětem rozhodování orgánů těchto celků již před zahájením zadávacího řízení. Zejména je takto v orgánech územně samosprávných celků schvalována zadávací dokumentace, oznámení o zakázce, odůvodnění zakázky atp. Všechny tyto dokumenty obsahují údaje, které nemohou být odhaleny před zahájením zadávacího řízení, neboť by tím mohlo dojít k narušení zásady rovného zacházení (§ 6 zákona o veřejných zakázkách) – některý z uchazečů by se mohl k relevantním údajům o zakázce dostat dříve než jiný, čímž by získal neoprávněnou výhodu. Neposkytnutí/nezveřejnění takových informací velmi často nelze odůvodnit odkazem na stávající výjimky z povinnosti poskytování informací. V úvahu sice připadá podřazení situace pod § 11 odst. 1 písm. b) nebo § 2 odst. 4 (nově odst. 5) zákona č. 106/1999 Sb., tj. že jde o dotazy na budoucí rozhodnutí, ale často nejde o budoucí rozhodnutí povinného subjektu, ale subjektu jiného (např. jeho příspěvkové organizace). Navíc tato odkazovaná ustanovení nepokrývají všechny informace (údaje), které v procesu přípravy zadávání veřejné zakázky vzniknou (např. údaje o složení komisí). Proces zadávání veřejných zakázek je velmi specifický a dodržení jeho zásad je základním předpokladem jeho řádného průběhu a nenapadnutelnosti. Proto se jeví jako vhodné výslovně vymezit jako důvod neposkytnutí informací i ochranu řádného procesu zadávání veřejných zakázek. Současně je třeba uvést, že příslušné informace o veřejné zakázce bude moci žadatel o informace získat ve správný čas, tj. po jejich zveřejnění postupem podle zákona o veřejných zakázkách.	Nelze akceptovat. Základní východisko při zpracování novely bylo, že nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb., nové úpravy poskytování informací o trestním řízení a technického upřesnění některých již existujících důvodů) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem. Takto široce pojatá výluka by byla protiústavní z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 12 odst. 2		<u>§ 12 odst. 2</u> – test veřejného zájmu považujeme za nadbytečný a zbytečně zatěžující povinný subjekt. Domníváme se, že pokud je naplněn zákonný důvod pro odmítnutí (resp. „po novu“ zamítnutí) žádosti, má být taková žádost zamítnuta a není již nutné se dále zabývat tím, zda informaci poskytnout, či nikoliv (a to právě proto, že zde existuje zákonný důvod pro zamítnutí, zákon to tudíž „nařizuje“). Současně se domníváme, že test veřejného zájmu může vyvolat další nejednotnost aplikace zákona; lze předpokládat, že každý povinný subjekt test veřejného zájmu „bude provádět jinak“ a rozhodnutí (různých) nadřízených správních orgánů o podaných odvoláních taktéž jistě nebudou jednotná, resp. stejná. Domníváme se, že test veřejného zájmu by měl být – ve smyslu zmiňované soudní judikatury - prováděn pouze výjimečně, a to jen v určitých odůvodněných případech, tedy jen u určitých důvodů pro odmítnutí informace, ale ne u všech	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům,

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			důvodů.	s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 16 odst. 2 (v původním znění § 18 odst. 1)		<u>§ 18 odst. 1</u> - doporučujeme stanovit maximální závaznou lhůtu pro případné odstranění vad podaného odvolání	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 16 odst. 3 (v původním znění § 18 odst. 2)		<u>§ 18 odst. 2</u> - ponechat lhůtu na obecné úpravě § 71 správního řádu nebo ji alespoň prodloužit na 30 dnů.	Nelze akceptovat. Již na počátku přípravy novely bylo jasné deklarováno, že nebude navrhováno takové opatření, které by přímo nebo nepřímo (ve svém důsledku) vedlo k prodloužení lhůty. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		<u>§ 18 odst. 3</u> - upřednostnit variantu II.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Jihomoravský kraj	§ 19a (v původním znění § 19d odst. 1)	zásadní	<u>19d odst. 1</u> – nesouhlasíme s vyloučením v návrhu uvedených ustanovení správního řádu. Není dán objektivní důvod, proč by tomu tak mělo být, resp. proč v případě poskytování informací by měla být krácena práva účastníků řízení (zejm. právě s ohledem na ust. § 8c). Lze se domnívat, že se jedná o protiústavní krácení práv účastníků. Požadujeme uvedené ust. zcela vypustit.	Akceptováno, ustanovení o vylučující výzvu podle § 36 odst. 3 vypustíme. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 19a obecně (v původním znění § 19d odst. 1)		<u>§ 19d</u> – navrhovanou aplikaci správního řádu nepovažujeme za vhodnou. Navrhujeme, aby bylo zpřesněno (a výslovně uvedeno), která ustanovení správního řádu budou při postupu podle zákona č. 106/1999 Sb. použita.	Vyhověno v novém znění § 19a. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	m návrhu § 19d)			považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 19a odst. 3 (v původní m návrhu § 19d odst. 3)	zásadní	§ 19d odst. 3 – nesouhlasíme s navrženým ustanovením. Odvolacím orgánem nemůže být zřizovatel. Tím je porušena zásada nestrannosti a rovného přístupu. Navíc tak dojde ke značnému administrativnímu zatížení zřizovatelů. Požadujeme uvedené ustanovení upravit tak, že odvolacím orgánem je věcně příslušné ministerstvo, příp. ministerstvo vnitra, nelze-li určit věcně příslušné ministerstvo.	<u>VYHOVĚNO</u> Úprava určení nadřízeného orgánu bude ponechána ve stávajícím znění (koncepti).
Jihomoravský kraj	§ 19a odst. 4 (v původní m návrhu § 13 odst. 2)		§ 13 odst. 2 - Máme za to, že účastníkem řízení ve věcech, v nichž je rozhodováno o právech a povinnostech fyzických, příp. i právnických osob, by měla být účastníkem řízení i tato dotčená osoba, o níž mají být údaje poskytovány, což je i v souladu s rozhodovací praxí předkladatele. Neměla by tedy být a priori vyloučena možnost aplikace ust. § 27 odst. 2 správního řádu, neboť toto vyloučení by vedlo k porušení základní zásady správního řízení zakotvené v § 7 správního řádu (rovné postavení dotčených osob).	Akceptováno, ustanovení o účastenství vypustíme. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 19a odst. 5 (v původní m návrhu § 14 odst. 4)	zásadní	§ 14 odst. 4 – nesouhlasíme s navrženou úpravou, která je naprosto nesystémová a která v souladu s dále uvedenými usneseními popírá zásadu nestrannosti. Dokonce se ustanovení jeví jako čistě účelové, zejm. s ohledem na ust. o postupech odvolacího orgánu. Naprosto neakceptovatelné je vyloučení ust. § 131 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) o delegaci nutné. Navržené ustanovení požadujeme zcela vypustit.	Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 2 odst. 6 (původně odst. 5)		§ 2 odst. 5 za „záznamy z jednání, která jsou neveřejná“ doplnit „ <i>neveřejná korespondence</i> “. Povinnost poskytovat informace se netýká mj. „záznamů z jednání, která jsou neveřejná“ s tím, že zvláštní část důvodové zprávy k tomuto ustanovení mj. stanoví, že „ <i>Vylučuje se i směřování dotazů na poskytování záznamů z takových jednání, která jsou neveřejná (např. schůze vlády).</i> “. Jsou těmito neveřejnými jednáními myšleny i schůze rady kraje (resp. obce) a záznamy z takových jednání zápisy, které se pořizují ze schůze rady kraje (resp. obce)? Dle § 58 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, jsou totiž schůze rady kraje neveřejné s tím, že dle § 58 odst. 3 téhož zákona se z takové schůze pořizuje zápis (obdobnou úpravu obsahuje i zákon o obcích pro schůze rady obce). V současné době je možno takový zápis – obecně jako celek - poskytnout (popř. v části obsahující údaje, které nelze vydat, se zápis odepře) a současně se obdobně poskytují podklady pro schůzi rady kraje. Nemohlo by pak docházet k (nežádoucí) situaci, kdy podklady pro schůzi rady kraje by bylo třeba - za současné případné aplikace § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. – vydat (odmítnout tyto podklady dle § 2 odst. 5 by patrně nebylo možné), zatímco samotný zápis ze schůze rady kraje by bylo třeba v souladu s § 2 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. odmítnout? (celou věc ještě navíc „komplikuje“ aplikace § 12 odst. 2, tedy test veřejného zájmu)	<u>Nebylo možné akceptovat.</u> Návrh § 2 odst. 5 vyvolal v připomínkovém řízení značný odpor, MV uznalo riziko nesprávné interpretace navrženého textu a z návrhu toto doplnění zcela odstranilo. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 4 odst. 2		§ 4 odst. 2 - zveřejňování metadat s každým zveřejněným údajem znepřehlední webové stránky. Bud' nezavádět povinnost zveřejňovat metadata, nebo v případě jejího ponechání ke každé zveřejněné informaci (mimoходом: takovýmto zveřejněním metadat k informaci se stávají samy informací a musí mít svá metadata a tato metadata se stávají informací atd.) je nutno definovat rozsah metadat. Nové znění zákona č. 123/1998 Sb. definuje pouze rozsah metadat k prostorovým datům (tam má jejich zveřejnění smysl).	<u>Nelze akceptovat.</u> Požadavek vytváření metadat vyplývá z připravované změny směrnice o opakovaném využití informací veřejného sektoru i z programu „otevřené vládnutí“, schváleného usnesením vlády č. 691/2011. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 4 odst. 3		§ 4 odst. 3 – vypustit slova „pokud by taková změna byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží“. Je vhodné a koneckonců i spravedlivé poskytnout informaci tak, jak existuje.	Částečně akceptováno pokud jde o jazyk (překládání), nikoli pokud jde o formát. V podrobnostech viz obdobná připomínka Plzeňského kraje.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původní m návrhu písm. m/)		<u>§ 5 odst. 1 písm. m)</u> – Zveřejnění takového seznamu však nemá dle našeho názoru žádnou vypovídací hodnotu - počet podaných žalob proti správním rozhodnutím sám o sobě nevypovídá o tom, že správní orgán rozhoduje dobře nebo špatně, ale spíše o tom, jak občané využívají svého práva napadnout správní rozhodnutí soudní žalobou, přičemž rovněž není bráno v potaz často nesprávné rozhodování krajských soudů (kasační stížnost je pak pouze mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu). Velký počet podaných žalob proti správnímu rozhodnutí povinného subjektu pak vyvolává dojem, že povinný subjekt rozhoduje špatně, přičemž tak tomu ovšem ve všech případech nemusí být. V ust. je použitý (poměrně neurčitý) pojem „výsledek soudního řízení“. Rozumí se tím výrok příslušného soudního rozhodnutí (viz. např. § 54 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů)?	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímě nestanoví.
Jihomoravský kraj	§ 5b odst. 1 písm. c)	zásadní	<u>§ 5b odst. 1 písm. c)</u> – navrhuje doplnit text: <i>„c) souhrny údajů o sledování činností, které mají nebo by mohly mít vliv na stav životního prostředí a jeho složek, pokud jsou zpracovány,“</i> Ustanovení § 5b je přenesením ustanovení § 10a zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 123/1998 Sb.“), proto by z něj mělo být zřejmé, že stejně jako v původním znění v zákoně č. 123/1998 Sb. se nejedná o jakékoliv činnosti, jak by bylo možné rozumět ze znění tak, jak je navrženo, ale že se bude jednat o činnosti mající vliv na životní prostředí, jinak je tato část ustanovení nejasná a nesrozumitelná.	Akceptováno, zpracováno. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 5b odst. 1 písm. g)	zásadní	<u>§ 5b odst. 1 písm. g)</u> – navrhuje přeformulovat: <i>„g) státními orgány nebo územními samosprávnými celky vydaná nebo uznaná pověření těch fyzických a právnických osob, které na základě právních předpisů poskytují služby, které ovlivňují stav životního prostředí a jeho jednotlivých složek (§ 2 odst. 1 písm. g).“</i> Navrhované znění je formulačně neobratné, stačil by odkaz na ustanovení § 2 odst. 1 písm. g), kde jsou tyto subjekty uvedeny, podobně jako tomu bylo v ustanovení § 10a zákona č. 123/1998 Sb.	Akceptováno částečně Vzhledem k přeformulování okruhu povinných subjektů bude ustanovení ponecháno v totožném znění, jak je uvedeno v platném ustanovení zákona č. 123/1998 Sb., pouze s odkazem na § 2 odst. 3 písm. b). <i>„dohody o poskytování služeb podle § 2 odst. 3 písm. b)“</i> Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	§ 6		<u>§ 6</u> – není stanoven postup povinného subjektu v případě, kdy žadatel bude trvat na přímém poskytnutí zveřejněné informace, přestože budou splněny podmínky dle §6 odst. 3 – taková žádost se vyřídí pouze neformálním sdělením? Dále navrhuje doplnit §6 o odst. 4 - <i>„(4) Pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí informace, která již byla žadateli povinným subjektem na základě žádosti podle tohoto zákona poskytnuta nebo která již byla žadateli poskytnuta podle jiného právního předpisu, může povinný subjekt žádost vyřídit tím, že žadatele do 7 dnů ode dne doručení žádosti odkáže na dříve poskytnutou informaci.“</i>	Neakceptováno – bude-li žadatel trvat na přímém poskytnutí zveřejněné informace, tento požadavek se pouze založí do spisu. Doplněno do důvodové zprávy. Požadavek na doplnění odstavce 4 byl akceptován a doplněn o časové omezení (6 měsíců od předchozího vyřízení žádosti). Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Jihomoravský kraj	nad rámec		<u>§ 8</u> - s ohledem na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu vycházející z analogie trestního práva při správním trestání (při správním trestání je třeba aplikovat principy trestního práva) je potřeba v zákoně	Akceptováno, doplněno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	návrhu		jasně stanovit, zda se úprava obsažená v ust. § 8 vztahuje i na správní řízení trestní.	
Jihomoravský kraj	nad rámec návrhu		§ 13 odst. 1 – toto ustanovení je v rozporu s ust. § 37 správního řádu. Kromě toho, bude-li připuštěna možnost podat podání v elektronické podobě bez uznávaného elektronického podpisu, je de facto připuštěno i podání anonymních žádostí o poskytnutí informace (není zřejmé, kdo žádost podává). Není racionální příčiny pro umožnění odlišné formy podání oproti správnímu řádu. V živé paměti je ještě řešení situací s žadateli udávajícími smyšlené identifikační údaje. Právě prostou elektronickou formou jsou podávány ty žádosti, jejichž cílem není získání informací, ale obstrukce či šikana povinných subjektů. Jednoznačná identifikace žadatele a kvalifikovaná forma podání je předpokladem pro řádné vedení správního řízení ve věci poskytnutí informací, ať už z důvodu případného vydávání rozhodnutí nebo dokladování doručení. Kdo má skutečný zájem na získání údajů, jistě nemá problém s podáním žádosti kvalifikovanou formou - písemně nebo se zaručeným el. podpisem, proto by nešlo o žádné nepřípustné omezování práva na informace.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy povayžujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření JMK ze dne 14.3. vyplývá, že připomínku považují za vypořádanou.
Karlovarský kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	k bodu 25 – navrhujeme vypustit bod 25. Odůvodnění: § 12 odst. 2 předpokládá, že o prolomení zákonné ochrany informace rozhoduje správní orgán ve správním řízení na základě správního uvážení. Jinými slovy, že o nerespektování zákonné výluky bude rozhodovat povinný subjekt.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Nelze akceptovat. Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady <u>2003/4/ES</u> ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady <u>90/313/EHS</u> (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ.
Karlovarský kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	K bodu 31 – u § 18 odst. 3 doporučujeme variantu II.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Kraj Vysočina	§ 10a	zásadní	Navrhujeme upřesnit rozsah informací, které by do této kategorie spadaly. Z textu ustanovení § 10a jasně nevyplývá, o jaké informace by se mohlo jednat, doporučujeme blíže specifikovat.	Akceptováno jinak V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě tohoto omezení práva na informace se jedná o pouhé přenesení úpravy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Zároveň se jedná o transpoziční materii ve vztahu k čl. 4 odst. 2 písm. h) směrnice 2003/4/ES.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				Tento <u>fakultativní</u> důvod omezení přístupu k informacím se vztahuje zejména k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů, rostlin a nerostů v konkrétních lokalitách, kterých se žádaná informace týká. Ustanovení bude přeformulováno tak, aby se jednalo o fakultativní důvod omezení práva na informace: „§ 10a Ochrana životního prostředí <i>Povinný subjekt neposkytne informaci může omezit poskytnutí informace, jejíž zpřístupnění poskytnutí by mohlo mít nepříznivý vliv na ochranu životního prostředí v místech, kterých se informace týká.“</i> Z vyjádření kraje ze dne 14.3. vyplývá, že souhlasí s vypořádáním.
Kraj Vysočina	§ 12 odst. 2	zásadní	Navrhujeme v § 12 zrušit odstavec 2. Test proporcionality, jak je uveden v § 12 odst. 2, popírá celou konstrukci zákona. Dle našeho názoru dané ustanovení vyplývá z ústavního pořádku České republiky, kde povinný subjekt váží Listinou základních práv a svobod politické právo na informace a základní lidskou svobodu na soukromí a právo na ochranu osobních údajů. Je tudíž nadbytečné toto do návrhu zákona vkládat.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb. Z vyjádření kraje ze dne 14.3. vyplývá, že souhlasí s vypořádáním.
Kraj Vysočina	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	Navrhujeme v § 18 variantu II. Tuto připomínku považujeme za zásadní.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Kraj Vysočina	§ 19a	zásadní	Navrhujeme v § 19d následující znění odstavce 3:	<u>VYHOVĚNO</u>

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	odst. 3 (v původním návrhu § 19d odst. 3)		„(3) Nelze-li nadřízený správní orgán podle § 178 správního řádu určit, je jím zřizovatel povinného subjektu nebo ten, kdo plní úkoly zřizovatele povinného subjektu, jinak ten, kdo stojí v čele povinného subjektu.“ V případě, že povinný subjekt zřizuje několik stovek příspěvkových organizací vystupujících z pozice povinného subjektu, bude toto ustanovení znamenat nepředstavitelné zatížení nadřízeného orgánu, tzn. zřizovatele. navrhuje proto ponechat na osobu, která stojí v čele povinného subjektu.	Úprava určení nadřízeného orgánu bude ponechána ve stávajícím znění (koncepti).
Kraj Vysočina	§ 2 odst. 6 (původně odst. 5)	zásadní	Navrhujeme doplnit, že povinný subjekt žádost o poskytnutí informace spadající do § 2 odst. 5 zákona odloží. Novela výslovně neřeší, jakým způsobem žádost o takovou informaci vyřídit – zda pouhým neformálním sdělením, odložením, zastavením řízení nebo rozhodnutím o zamítnutí žádosti. Způsob vyřízení žádosti by měl být v zákoně pregnantně stanoven – v § 14 nebo § 17.	<u>Neakceptováno.</u> Dle judikatury správních soudů má ustanovení § 2 odst. 4 charakter zvláštního důvodu pro neposkytnutí informace, takže při jeho aplikaci je nutné žádost rozhodnutím odmítnout. Z vyjádření kraje ze dne 14.3. vyplývá, že souhlasí s vypořádáním.
Kraj Vysočina	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	Navrhujeme v § 5 odst. 1 zrušit písmeno m). Dle našeho názoru se jedná o zbytečné zatěžování povinných subjektů.	Zavedení této úpravy bylo požadavkem Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012. Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. Stímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV. Připomínce proto nelze vyhovět. Z vyjádření kraje ze dne 14.3. vyplývá, že souhlasí s vypořádáním.
Kraj Vysočina	§ 5b odst. 1 písm. c)	zásadní	Navrhujeme v § 5b písm. c) specifikovat, co se rozumí pod pojmem „souhrny údajů o sledování činností, pokud jsou zpracovány“. Z našeho pohledu není ani trochu zřejmé, o jaký typ informace se jedná, navrhuje alespoň v důvodové zprávě vysvětlit ve vymezení pojmů nebo odkazem na předpis, který řeší danou problematiku, popř. rovnou vypustit.	Akceptováno zčásti – dle připomínky Jihomoravského kraje V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě aktivního zpřístupňování informací se jedná o pouhé přenesení agendy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Povinnost zveřejňovat souhrny údajů z monitorování činností, které ovlivňují nebo mohou ovlivnit životní prostředí je navíc převedením čl. 7 odst. 2 písm. e) směrnice 2003/4/ES do národní právní úpravy. Ustanovení bude upraveno následujícím způsobem: <i>„c) souhrny údajů o sledování činností, které mají nebo by mohly mít vliv na stav životního prostředí a jeho složek, pokud jsou zpracovány;“</i> Z vyjádření kraje ze dne 14.3. vyplývá, že souhlasí s vypořádáním.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
Kraj Vysočina	§ 5b odst. 1 písm. d) a e)	zásadní	Navrhujeme v § 5b vypustit písmeno d) a e). Písmeno d) daného ustanovení je novelizováno zákonem č. 350/2012 Sb. (novela stavebního zákona). Písmeno e) daného ustanovení je již obsaženo v § 16 zákona 100/2001 Sb., není tak jasné, proč by mělo být duplicitně a chaoticky upraveno i v tomto právním předpise. Navíc odkaz na Brusel (Směrnice 2003/4/ES) je irelevantní, pokud danou problematiku řeší jiné předpisy.	Neakceptováno V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě aktivního zpřístupňování informací se jedná o pouhé přenesení agendy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Pokud jde o novelu stavebního zákona, ta neřeší požadavek čl. 9 směrnice 2011/92/EU (EIA), aby byl veřejnosti zpřístupněn obsah rozhodnutí, které bylo založeno na stanovisku EIA. Stanovisko EIA je přitom podkladem nejen pro rozhodnutí podle stavebního zákona, ale i pro rozhodnutí další (např. dle zákona č. 114/1992 Sb. aj.). Aktivní zpřístupňování dokumentů pořizovaných v průběhu posuzování vlivů na životní prostředí realizují povinné subjekty způsobem zakotveným v ustanovení § 16 zákona č. 100/2001 Sb., zejména tedy prostřednictvím informačního systému EIA. Z vyjádření kraje ze dne 14.3. vyplývá, že souhlasí s vypořádáním.
Kraj Vysočina	§ 5b odst. 1 písm. g)	zásadní	<u>Navrhujeme v § 5b písm. g) specifikovat, o jaké informace se jedná.</u> <u>Z našeho pohledu není ani trochu zřejmé, o jaký typ informace se jedná, navrhujeme alespoň v důvodové zprávě vysvětlit ve vymezení pojmů nebo odkazem na předpis, který řeší danou problematiku, popř. rovnou vypustit.</u> <u>Není jasné, co se rozumí pod pojmem „pověření těch fyzických a právnických osob, které na základě právních předpisů poskytují služby, které ovlivňují stav životního prostředí a jeho jednotlivých složek“.</u> <u>Životní prostředí a jeho složky ovlivňuje úplně každý (stačí dýchat, žít, mít odpady....).</u> <u>Není tak srozumitelné, zda by stačil například odkaz na živnostenský rejstřík, který je de facto veřejný, nebo zda se tím rozumí úplně jiný rozsah informací.</u>	Akceptováno částečně V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě připomínkovaného ustanovení se jedná o pouhé přenesení ze zákona č. 123/1998 Sb., kde toto nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Vzhledem k přeformulování okruhu povinných subjektů bude ustanovení ponecháno v totožném znění, jak je uvedeno v platném ustanovení zákona č. 123/1998 Sb., pouze s odkazem na § 2 odst. 3 písm. b). „dohody o poskytování služeb podle § 2 odst. 3 písm. b)“ Z vyjádření kraje ze dne 14.3. vyplývá, že souhlasí s vypořádáním.
Kraj Vysočina	§ 8b odst. 2	zásadní	VARIANTA I Navrhujeme v § 8b zrušit odstavec 2 a zrušit celý § 8c.	NEVYHOVĚNO

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Pokud chceme docílit stavu, kdy veškeré poskytnutí veřejných prostředků má být veřejné a dohledatelné veřejností, navrhuje, aby byl diskriminační přístup obsažený v § 8b odst. 2 zrušen a aby byla informační volnost vůči všem výdajům z veřejných prostředků. Nerovný přístup ke sdělení, kolik prostředků pobírá můj soused-úředník a soused-důchodce, je diskriminační a zakládá tak nemožnost účinné kontroly nakládání s veřejnými statky	Nelze akceptovat. Výčet výjimek je odůvodněn specifickým postavením jednotlivých příjemců. Vyhověním by patrně vznikl rozpor s dalšími připomínkovými místy, zejména s Úřadem pro ochranu osobních údajů.
Kraj Vysočina	nad rámec návrhu	zásadní	Nahlížení jako jednu z technických forem přístupu k informacím upravuje jak správní řád, tak nově i § 4 odst. 3 zákona. V případě nahlížení v režimu správního řádu musí žadatelé svůj požadavek odůvodňovat, v režimu zákona č. 106/1999 Sb. nikoliv. Lze předpokládat, že pro nahlížení budou žadatelé prioritně využívat zákon č. 106/1999 Sb. S uvedeným se pojí § 19d odst. 2, podle kterého se informace, u nichž povinný subjekt uplatnil některý z důvodů ochrany stanovený tímto nebo zvláštním zákonem, vedou odděleně mimo spis. V praxi povinných subjektů vedení odděleného spisu pokládáme za problematické - obtížně proveditelné (zejména u rozsáhlých spisů).	Nikoli, správní řád bude pro nahlížení i nadále speciální ve vztahu k informacím, které jsou zaznamenány ve správních spisech. Pokud jde o informace mimo správní spis, bude možné nahlížet i v režimu InfZ. Identický princip se uplatní při jakémkoli nahlížení do spisů, které je upraveno zvláštními právními předpisy (daňový řád, trestní řád apod.). Z vyjádření kraje ze dne 14.3. vyplývá, že souhlasí s vypořádáním.
Kraj Vysočina	obecně	zásadní	Předkladatel v důvodové zprávě popisuje cíl novelizované právní úpravy spočívající především ve zjednodušení a zefektivnění svobodného přístupu k informacím v České republice, přičemž veškeré provedené změny akcentují v souladu s vládním zadáním zjednodušení a zefektivnění aplikační praxe, a to jak pro žadatele, tak i pro povinné subjekty. Dále předkladatel novou úpravu odůvodňuje tím, že se u všech dotčených ustanovení podařilo najít takové legislativní řešení, které znemožní, aby se provedené změny staly nástrojem šikany v rukou žadatelů či naopak prostředkem obstrukcí na straně povinných subjektů. Kraj Vysočina obecně konstatuje, že některá ustanovení mohou tento kýžený cíl přinést, obecně však na úkor toho, že novelizovaný zákon dokážou z úrovně povinných subjektů aplikovat pouze právně zdatní jedinci, kteří měli zkušenost s problematikou poskytování informací a kteří se dokáží zorientovat v dost nepřehledném předpise, pokud by byl v této podobě schválen. Z naší zkušenosti můžeme předkladatele ubezpečit o tom, že nová právní úprava přinese do praxe malých povinných subjektů (kterých je v Kraji Vysočina drtivá většina) obrovskou nejistotu a chaos, přičemž zejména malí neuvolnění starostové se z nové právní úpravy nebudou radovat dlouho. Příčinou toho je, dle našeho názoru, nárůst administrativní činnosti, která již byla ve velké míře obsahem nyní novelizovaných ustanovení, i přesto, že gestor tohoto předpisu ubezpečoval povinné subjekty v důvodových zprávách o neformálnosti přístupu při poskytování informací. Toto zřejmě padá, a to na úkor jednak svázání regulí správním řádem (což lze pochopit u ochrany před nečinností či odvolacího řízení), ne však již u obecného poskytnutí informací, vydávání usnesení o zastavení či odložení věci, které se nepoznamenává jen do spisu, ale doručuje samotným žadatelům – účastníkům, atp. Novelizovaný zákon tak směřuje k takovým aplikačním závěrům, že malé povinné subjekty s nulovým aparátem schopným proniknout do zákonné problematiky budou v budoucnu potřebovat minimálně školení na to, aby v dané věci mohly literu zákona do posledního požadavku naplnit. Navrhujeme proto obecně přehodnotit míru nárůstu administrativy na úkor obecného cíle dané právní normy, tj. rychle, efektivně a bez zbytečných obstrukcí poskytovat informace, které se vztahují k působnosti, resp. k předmětu činnosti povinného subjektu. Tuto připomínku považujeme za zásadní.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy (tam, kde by potenciálně mohlo dojít ke zvýšení administrativní zátěže) považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření kraje ze dne 14.3. vyplývá, že souhlasí s vypořádáním.
Královéhradecký kraj	§ 11 odst. 4 písm. c)	zásadní	Body 20-21 – ust. § 11 odst. 4 - omezení práva na informace Navrhujeme v novelizovaném ust. § 11 odst. 4 písm. c) vypustit „v orgánech NKÚ“. Po dobu probíhající kontroly by měly být až do ukončení kontroly informace nedostupné a to nejen u kontrol NKÚ, ale obecně u všech kontrol. Po ukončení kontroly a jejím uzavření, lze výsledek včetně dalších dokumentů poskytnout.	Neakceptováno (Jde o nesystémové řešení, v případě NKÚ je požadavek na vyloučení odůvodněn jejich specifickým postavením nezávislého kontrolního orgánu státu)

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
Královéhradecký kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	Bod 25 – ust. §12 odst. 2 – test veřejného zájmu S testem veřejného zájmu zcela zásadně nesouhlasíme, zákon by měl být přehledný a dávat jasný návod k tomu, jaké informace lze poskytnout a jaké ne a neměl by nepřipouštět možnost rozdílných výkladů. Zákonodárcem výslovně navržená úprava chráněných údajů by pak měla být chápána jako nadřazená veřejnému zájmu. Navržená úprava rozhodně nenaplňuje přiměřenost poskytování informací stanovenou v čl. 17/5 LZPS. Zřetelně by zvýšila administrativu, náročnost a složitost rozhodování. Musela by totiž být podrobně zkoumána a hodnocena každá žádost o informace, i když by se jednalo o informace, u kterých zákonodárce jasně vymezil a určil, že se poskytovat nemusejí, neboť jim stanovil zvýšenou ochranu. Aby test proporcionality mohl být vůbec prováděn, musel by však žadatel uvádět i důvody proč žádost podal, sám aktivně přistupovat ke své žádosti a hájit prioritu svého práva na informace. Tuto povinnost však v současném ani navrhovaném znění zákona žadatel nemá. Pokud by se měla platit konstrukce, že veřejný zájem je nutno zkoumat vždy, i bez důvodu, pak není důvodu, aby vůbec byly určité informace vylučovány zákonem. PS musí stejně zkoumat všechny žádosti, i o tajné informace, o informace z trestních či správních řízení a až na základě provedení posouzení by uvedly, že veřejný zájem nepřevažuje. Zákon č. 106/1999 by mohl být prakticky zrušen, resp. důvody pro omezení, neboť je možno se takových informací domáhat již na základě LZPS a PS by byly povinny provádět test proporcionality tak jako tak. Dle našeho názoru je tato opačná konstrukce (tedy obecně definovaná priorita chráněného zájmu nad zájmem veřejným přímo zákonodárcem) v souladu i s čl. 3 odst. 2 Úmluvy Rady Evropy o přístupu k veřejným dokumentům. Je zvláštní, že předkladatel sám nepřipouští test veřejného zájmu např. u informací z trestních řízení nebo u informací o platech s odůvodněním, že test veřejného zájmu vyžaduje od aplikující osoby mj. též individuální vymezení konkrétních kritérií, na jejichž základě bude poměřováno poskytnutí informace a také, že při nesprávném provedení testu veřejného zájmu a poskytnutí informací by mohlo dojít až k riziku náhrady škody ze strany státu za zpřístupnění informací, ale obecně by test veřejného zájmu připustil. Test proporcionality je poměrně složitou právní argumentací a speciálně u nejmenších obcí, popř. u PS, které vůbec nevedou správní řízení a neprovádějí ani správní uvážení a nemají tedy osoby, které by byly odborně schopné takový test (relativně obtížný a jak sám předkladatel uvádí při komplikovaném vymezení všech jeho kroků) řádně provést, pak bude značným způsobem komplikovat vyřizování žádost a aplikaci zákona č. 106/1999 Sb. jako takového. Nejmenší obce a povinné subjekty mimo veřejnou správu mají již nyní problém odůvodňovat svá rozhodnutí, a to pouze zákonnými důvody, nelze si představit, jak se vypořádají s požadavkem na test proporcionality. Žádáme vypustit toto ustanovení, protože jednak relativizuje zákonné důvody pro odepření poskytnutí informace, ale zejména klade na povinné subjekty nepřiměřené nároky na vysoce erudovanou právní úvahu na téma střetu různých veřejných (právem chráněných) zájmů, která je hodna pouze vysokých soudních instancí (Nejvyšší správní soud či Ústavní soud). Další nebezpečí vyplývající ze zavedení testu veřejného zájmu spočívá ve skutečnosti, že dospěje-li povinný subjekt, že v daném případě veřejný zájem převáží nad zákonným důvodem, např. nad ochranou osobních údajů či ochranou obchodního tajemství, povinný subjekt informaci na základě své úvahy poskytne, aniž by měl ze zákona povinnost o tom vydat rozhodnutí. Dle našeho názoru je takový přístup v rozporu nejen se	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			základními zásadami správního řízení, ale také se základními právy (zejména LZPS a právo na spravedlivý proces), jelikož povinný subjekt i nadále poskytuje informaci prostým sdělením a zákon v takovém případě neupravuje prostředky obrany dotčených osob. V případě, že by tedy povinný subjekt rozhodl o tom, že v určitém konkrétním případě převáží veřejný zájem např. nad zájmem podnikatele na ochranu obchodního tajemství, mělo by být o tomto vydáno řádně odůvodněné rozhodnutí, přičemž účastníkem řízení by v tomto případě měl být bezesporu i dotčený podnikatel, který by měl mít možnost se proti takovému rozhodnutí odvolat, a to ještě před tím, než bude informace poskytnuta. V opačném případě může nastat situace, kdy povinné subjekty budou zveřejňovat na základě svého neodůvodněného a nepřezkoumatelného uvážení chráněné informace, přičemž v úvahu bude přicházet pouze soukromoprávní obrana. Navrhujeme proto nezavádět test veřejného zájmu, případně, pokud předkladatel bude na testu veřejného zájmu trvat, zavést test veřejného zájmu pouze u vybraných důvodů pro odmítnutí žádosti či vázat povinnost provést test veřejného zájmu pouze v případě, kdy žadatel uvede konkrétní důvod podání žádosti.	
Královéhradecký kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	Bod 31 – ust. § 18 – odvolání proti rozhodnutí Varianta I je v rozporu s ústavně zakotveným právem na samosprávu, proto pokud bude zachován informační příkaz (ačkoliv jsme proti tomu – viz níže), tak lze akceptovat pouze Variantu II (tedy nemožnost změnit rozhodnutí v samostatné působnosti), která je nyní relativně bezproblémově používána v klasických správních řízeních dle správního řádu.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Královéhradecký kraj	§ 19a obecně (v původním návrhu § 19d)	zásadní	Bod 33 – ust. § 19d – vztah ke správnímu řádu Požadujeme zcela jasné a výslovné navázání na procesní režim správního řádu tak, aby to bylo jednoznačné pro všechny povinné subjekty. Správní řád ovšem nepůjde použit jako celek a bude potřeba vymezit kdy a na jakou část řízení, případně která ustanovení se vztahují. Formalistický režim dle správního řádu je dle našeho názoru absolutně zbytečný u faktického poskytování informací. Navíc budou muset být aplikovány složité procesní postupy správního řádu (doručování, zakládání správního spisu, určením oprávněných úředních osob apod.). Vedení informací mimo spis je dle našeho názoru značně problematické. Není upraven režim v jakém je informace vedena a podle jakých pravidel. Nikde není stanovena povinnost předat takovou informaci nadřízenému orgánu spolu se spisem pro další rozhodování. Dle našeho názoru mělo být zcela jasné uvedeno, že chráněné informace se vedou ve zvláštní složce spisu, do které nelze nahlížet – lze se inspirovat konstrukcí v ust. § 38 odst. 6 správního řádu, popř. úpravou vedení spisově dokumentace OM orgánem sociálně-právní ochrany dětí.	Vyhověno (vyplývá z nového znění § 19a)
Královéhradecký kraj	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu	zásadní	Bod 26 – ust. § 13 odst. 2 - žádost o poskytnutí informace Vymezení pojmu „řízení o žádosti“ je neurčité. Požadujeme upřesnit, zda-li je tím míněno i odvolací řízení, řízení o stížnosti či řízení o ochraně proti nečinnosti. Zcela zásadně odmítáme navrženou konstrukci spočívající v omezení účastníků pouze na žadatele, které je	Akceptováno, ustanovení o účastenství vypuštěno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	§ 13 odst. 2)		dle našeho názoru v rozporu se základními zásadami správního řízení, ale i v rozporu ústavním pořádkem České republiky (LZPS, právo na spravedlivý proces). Dotčená osoba, do jejíchž práv a oprávněných zájmů je poskytováním informací zasahováno, se totiž nebude moci bránit, ba dokonce se o tomto zásahu ani nemusí dozvědět. Omezení účastníků nelze odůvodnit zájmem na zrychlení procesu poskytování.	
Královéhradecký kraj	§ 19a odst. 5 (v původním návrhu § 14 odst. 4)	zásadní	Bod 27 – ust. § 14 odst. 4 - posuzování žádosti (řešení podjatosti) Navrhovanou právní úpravu považujeme za problematickou, neboť narušuje základní zásady správního řízení a předjímá rozhodování podjaté osoby, když podjatost této osoby nelze nijak vyřešit. Doporučujeme navázat na režim správního řádu. Doporučujeme upravit nejasný pojem „rozhodne o žádosti“, neboť rozhoduje se o odmítnutí žádosti, ovšem žádost může být vyřízena i poskytnutím informací a v takovém případě se rozhodnutí nevzdává. Vhodnější by bylo užít termínu „vyřídí žádost“ – z ust. § 19 vyplývá, že vyřízení zahrnuje jak poskytnutí, tak rozhodnutí o zamítnutí.	<u>VYHOVĚNO</u> Úprava podjatosti nebude navrhována a pojem „rozhodne o žádosti“ navrhujeme nahradit pojmem „vyřídí žádost“.
Královéhradecký kraj	§ 4 odst. 3		Bod 7 – ust. § 4 odst. 3 Pro jednoznačné upřesnění doporučujeme doplnit formulaci i o poskytování kopií dokumentů: „Poskytnutím informace se rozumí i poskytnutí kopie dokumentu ...“	V návrhu uvedeno.
Královéhradecký kraj	§ 5 obecně	zásadní	Bod 9 – ust. § 5 – zveřejňování informací Požadujeme zásadní přepracování tohoto ustanovení. Povinně zveřejňované informace (dále také „PZI“) jsou nastaveny paušálně jak pro veřejnou správu, tak i pro ostatní povinné subjekty (dále také „PS“), které nemají s veřejnou správou nic společného. Tyto povinné subjekty a dále malé obce budou mít problém naplnit požadované kategorie, což se stává v praxi již nyní, kdy zejména obce typu I. o existenci PZI vůbec netuší. Navržené znění povede ke značnému a nesmyslnému nárůstu byrokracie, nehledě na zvýšenou náročnost zajištění požadovaných informací (např. tvorba všemožných seznamů a přehledů). Rovněž je navrhována zbytečná duplicita údajů. Účelné by bylo i zamyslet se nad vymahatelností tohoto ustanovení, která je v praxi téměř nulová.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy (pouze s drobnými technickými úpravami) ztratila připomínka opodstatnění.
Královéhradecký kraj	§ 5 odst. 1 písm. i) (v původním návrhu písm. k/)	zásadní	Ust. § 5 odst. 1 písm. k) – rozhodnutí o výši úhrad. Navrhujeme vypustit v případě akceptace připomínky k bodu 33 – ust. § 19c.	Nelze akceptovat, jde o požadavek směrnice o opakovaném užití informací veřejného sektoru.
Královéhradecký kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	Ust. § 5 odst. 1 písm. m) – seznam rozhodnutí Postrádáme praktický smysl navrhovaného opatření, jeho velkým negativem je další výrazná byrokratizace, kdy bude nutno všechna rozhodnutí zpracovat dle uvedených požadavků. Pokud je účelem řešit případná pochybení úředníků, pak povinné subjekty disponují prostředky, jak nekvalitní pracovníky sankcionovat, od srážek z platu, náhrad nákladů až případně po výpověď.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví.
Královéhradecký kraj	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	Ust. § 5 odst. 1 písm. f) – vnitřní předpisy Navrhujeme vypustit, jednalo by se prakticky o převážnou většinu vnitřních předpisů. V praxi zcela určitě budou vznikat výkladové problémy, zda předpis upravuje výkon veřejné moci navenek, či nikoliv. Pokud by se toto ustanovení ponechalo, pak by bylo vhodnější výslovně stanovit oblasti, kterých se povinnost zveřejňovat bude týkat, např. organizační řád, předpisy týkající se veřejných zakázek, vyřizování stížností apod. a případně i seznam kontaktů alespoň na vedoucí jednotlivých útvarů, popřípadě i na jednotlivé pracovníky.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.
Královéhradecký kraj	§ 5b odst. 1 písm. a)		Ustanovení je duplicitní s navrhovaným ust. § 5 odst. 1 písm. e), doporučujeme vypustit.	Neakceptováno Speciální ustanovení týkající se koncepčních dokumentů se vztahem k životnímu prostředí je vhodné v zákoně ponechat, jelikož jde o transpoziční materii ve vztahu k čl. 7 odst. 2 písm. b) směrnice 2003/4/ES.
Královéhradecký kraj	nad rámec návrhu	zásadní	Nové písmeno ust. § 11 odst. 4 f) – nové písmeno – ochrana zvláštních skutečností dle krizového zákona Navrhujeme doplnit předmětný odstavec o nové písmeno f), které bude řešit ochranu informací typu zvláštní skutečnosti dle ust. § 24 zákona číslo 240/2000 Sb., krizový zákon, ve znění pozdějších předpisů.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Věc je dostatečně upravena v zákonu č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení, a působí jako speciální úprava vůči InfZ. Jednalo by se o nesystematické opatření.
Královéhradecký kraj	obecně		8. Požadujeme otevření diskuze na téma ochrany obchodního tajemství. PS by neměl být tím, kdo rozhoduje o tom, co je a co není obchodním tajemstvím, neboť současný stav vede k tomu, že i v případě nejmenších pochybností takové informace raději nejsou poskytovány, a to kvůli obavě z možných výrazně negativních následků, které by mohl smluvní partner vůči PS uplatnit při vyzrazení jeho obchodního tajemství. Otázkou je ustavení toho, komu obchodní tajemství svědčí, jako účastníka řízení, neboť současná právní úprava ponechává vše na aktivním přístupu a „dobré vůli“ povinného subjektu. Předložený návrh dle našeho názoru povede k mnohem větší byrokratizaci a náročnosti poskytování informací. Účelem zákona by mělo být co nejrychlejší a nejefektivnější vyřízení žádostí o informace, když tento proces je založen na neformálnosti jak žádosti, tak i vyřízení takové žádosti. Předložený návrh však směřuje k dalšímu zformalizování postupů a složitějšímu vyřizování. Obecně lze konstatovat, že by navržené změny nepochybně vedly ke zvýšení personálních (a tím pádem) i finančních nákladů PS. Zásadně nesouhlasíme s navrhovanou úpravou poskytování informací o platech, mzdě a odměnách z veřejných prostředků, prováděním testu proporcionality i omezení účastníků řízení pouze na žadatele. Za protiústavní potom považujeme návrhy dopadající a omezující samostatnou působnost územních samosprávných celků.	Diskusi nelze vést v rámci nyní připravované novely, kdy pro takové úvahy není „časový prostor“. Vzhledem k zachování stávající právní úpravy (tam, kde by potenciálně mohlo dojít ke zvýšení administrativní zátěže) považujeme připomínku za vyřešenou. Právní úprava je (s ohledem na znění vládní strategie) doplňována o výslovnou úpravu poskytování informací o platech a odměnách (ve variantách, kdy jedna z nich je nulová, a to i s ohledem na aktuální judikaturu NSS 1 As 169/2012, která již dala jasné interpretační vodítko pro poskytování těchto informací a výslovná právní úprava proto není nezbytná). Rozsah aplikace správního řádu upraven v § 19a odst. 1 až 3; účastenství osob potencionálně dotčených požadovanou informací nepřiměřeně zatěžuje povinné subjekty a prodlužuje proces vyřízení žádosti o informace. Kromě toho již bylo judikováno MS v Praze, že osoba dotčená poskytnutím informace není osobou, která by vyřizováním žádosti o informace byla přímo dotčena.
Královéhradecký kraj	obecně	zásadní	Legislativně technická připomínka - zákon číslo 123/1998 Sb., je v navrhovaném znění pouhé torzo, kdy	<u>NEVYHOVĚNO</u>

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
ý kraj			oproti původnímu znění právní úpravy je zcela změněn nejen jeho název, ale i obsah. ČÁST DRUHOU novely navrhujeme zrušit a začlenit do zákona číslo 106/1999 Sb., aby vznikl jeden předpis obecné povahy na úseku poskytování informací. V případě neakceptace navrhujeme vytvoření nového právního předpisu namísto novelizace zákona číslo 123/1998, který by měl být zrušen.	Zachování stávajícího zákona č. 123/1998 Sb. v platnosti (s redukovanou částí původní právní úpravy) po přesunu stěžejní agendy reaktivního poskytování informací do zákona č. 106/1999 Sb. se jeví jako řešení vhodné z hlediska předvídatelnosti a právní jistoty adresátů právní normy – zbytková agenda zůstane tam, kde jsou na ni adresáti zvyklí. I z pohledu legislativně technického se jedná o komfortní řešení, jelikož nebude nutné měnit další právní předpis a odůvodňovat přesun materie, zejména se ale nebude muset nově vydávat tzv. INSPIRE vyhláška, která by zrušením zákona č. 123/1998 Sb. pozbyla zákonného zmocnění. Varianta ponechání zákona č. 123/1998 Sb. pak také představuje řešení, které zachová geoportál kompetenčně i metodicky v působnosti MŽP.
Královéhradecký kraj	obecně	zásadní	Chybí úprava poskytování informací ze správních spisů. Navrhujeme poskytování informací ze správních spisů zcela vyloučit ze zákona číslo 106/1999 Sb. a ponechat úpravu pouze ve správním řádu (režim ust. § 38 správního řádu). Navrhujeme následující znění nového ustanovení: „Informace o správním řízení – Při poskytování informací o správním řízení postupují povinné subjekty podle zvláštních právních předpisů. V poznámce pod čarou odkaz na zákon číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ust. § 38“.	<u>NEVYHOVĚNO</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Vztah InfZ a správního řádu je již předmětem mnoha soudních rozhodnutí, která konstantně dovozují, že vedení správního řízení není samo o sobě důvodem pro neposkytnutí informace podle InfZ. Správní soudy nevylučují, že informace o správním řízení bude možné na základě žádosti podle InfZ neposkytnout, nicméně nikoli s odkazem na § 38 správního řádu. Doplnění požadované úpravy by ve svém důsledku vyloučilo z poskytování informací celou řadu informací (s ohledem na rozsah působnosti správního řádu) a v tomto smyslu by zřejmě mohlo být považováno za protiústavní.
Královéhradecký kraj	obstrukce	zásadní	Dále se domníváme, že PS by měly mít prostředky procesní obrany proti zneužívání zákona některými žadateli, kdy dle našeho názoru by měl mít PS možnost odmítnout zcela zjevně obstrukční žádost a navrhujeme doplnění tohoto institutu do návrhu.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Nové písmeno ust. § 11 odst. 4 g) – nové písmeno – zjevně obstrukční žádost Navrhujeme doplnit předmětný odstavec o nové písmeno g), které bude řešit ochranu povinného subjektu před vyřizováním zjevně obstrukční žádosti.	konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012).
Liberecký kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	4. § 12 odst. 2 – test veřejného zájmu – tady by to asi zasloužilo podrobnější vysvětlení ohledně jeho praktické aplikace	Rozvedeme v důvodové zprávě.
Liberecký kraj	§ 14 a násl.	zásadní	5. § 14 a další - ochrana před tzv. šikanózními žádostmi – několikrát jsem posuzoval žádost o podání informace směřující na obec s neuvolněným starostou, která mělo třeba sto položek, to není nikde řešeno – nenašel by se nějaký způsob omezení – třeba počtem položek ... nevím ...	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012).
Liberecký kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	6. § 18 – informační příkaz – bude to znamenat, že když nadřízený orgán přikáže poskytnout informaci, že i ponese příp. odpovědnost za její poskytnutí a zveřejnění? Jinak podporujeme samozřejmě variantu II.	VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce nicméně se vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Liberecký kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	2. § 5 odst. 1 písm. m) – seznam soudních rozhodnutí – máme za to, že žádným jiným právním předpisem zatím není tato povinnost stanovena a považujeme v tomto okamžiku za nadbytečné v tomto zákoně tuto povinnost zvlášť stanovit	VYHOVĚNO Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví.
Liberecký kraj	obecně	zásadní	1. Především máme za to, že novelizace směřuje v zásadě správným směrem. Některé nové pojmy a souvislosti by však zřejmě vyžadovaly podrobnější vysvětlení o možnostech jejich výkladu a dopadů jejich praktické aplikace. Předpokládáme, že k tomu bude prostor v rámci řízení o vypořádání připomínek. 8. Celkově je podle našeho názoru nutno při novele tohoto zákona více myslet na neuvolněné starosty malých obcí, bez úředníků, kteří jsou často tak zahlceni žádostmi podle 106, že jim na normální práci pro obec	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy (tam, kde by potenciálně mohlo dojít ke zvýšení administrativní zátěže) považujeme připomínku za vyřešenou

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			málem nezbyvá čas. Tento problém se prolíná celým zákonem včetně předmětné novely, a není vlastně nijak řešen.	
MD	obecně		Domníváme se, že rozsah novely je tak široký, že by bylo vhodné zpracovat zcela nový zákon.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.
MF	§ 10a a § 11 odst. 2 písm. d)		K tomuto návrhu lze jen poznamenat, že v rámci návrhu novelizace se navrhuje do Zákona doplnit další důvody pro možné odmítnutí informace (zhoršení ochrany životního prostředí, ochrana bankovního tajemství). Při novelizacích Zákona však není brán ohled na fiskální zájmy státu ve smyslu ochrany informací, které mohou významně ovlivnit výběr daní a pojistného (zejména informace strategického významu pro boj s daňovými úniky, odhalování případů krácení daní apod.), přičemž je zřejmý zájem žadatelů tyto informace cestou žádostí dle Zákona získat (ve formě metodik, zápisů z porad apod.). Máme za to, že posílení ochrany těchto informací je také v porovnání s jinými kategoriemi uvedenými v novele Zákona odůvodněné finančním zájmem státu i veřejnosti na výběru daní.	Doplnění nových důvodů je dáno transformací InfZŽP.
MF	§ 12 odst. 1		Ve smyslu § 12 odst. 1 má povinný subjekt právo odepřít informaci po dobu, po kterou trvá důvod odepření s tím, že v odůvodněných případech ověří, zda tento důvod nadále trvá. Podle našeho názoru je v praxi toto ustanovení nerealizovatelné, neboť po vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace může úřad těžko sledovat, zda již odpadl důvod pro odmítnutí žádosti. Navíc toto ustanovení používá zcela vágní termín „v odůvodněných případech“. Z těchto důvodů navrhuje toto ustanovení upravit ve smyslu této připomínky.	Zákon nestanoví povinnost, aby po odmítnutí žádosti povinný subjekt sledoval, zda důvod neodpadl, a v takovém případě dodatečně informaci poskytoval. Vyplývá z něj jen, že důvody pro odmítnutí žádosti mohou působit jen dočasně a odpadnou-li nebude je již možné aplikovat. Upřesnění legislativního textu proto nepovažujeme za nezbytné.
MF	§ 12 odst. 2		Ustanovení § 12 odst. 2 – s obsahem navrhovaného textu nelze souhlasit, pokud bude nadřazen veřejný zájem nad zákonnou úpravou, bude se přinejmenším jednat o jednání, které bude v rozporu se základními principy právního státu a právní jistotou účastníků vztahů. Nelze v žádném případě akceptovat, aby povinný subjekt poskytl informaci, pokud bude veřejný zájem na její poskytnutí převažovat nad zákonným důvodem pro její ochranu. Uvedený princip evokuje řadu negativních historických zkušeností. Definice veřejného zájmu je značně široká a problematická. Navíc i výjimka uvedená v tomto ustanovení by se měla týkat nejenom § 11 odst. 4 písm. e), ale i dalších písmen a) až d).	<u>Nevyhověno</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb.
MF	§ 12 odst. 2	zásadní	S ohledem na skutečnost, že prokazatelný veřejný zájem je uveden v obecně závazných předpisech (zákonech), Ministerstvo financí doporučuje přeformulovat či doplnit text ustanovení § 12 odst. 2 první část věty návrhu zákona tak, aby právně bylo najisto postaveno, kdo a na základě jakého relevantního testu má právo dospět k relevantnímu závěru o tom (co mimo zájmy uvedené v zákoně) představuje veřejný zájem, který převažuje nad zákonným důvodem, jak je uvedeno v textu předloženého návrhu.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb. Při jednání dne 26.3.2013 Ministerstvo financí ze

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				zásadní povahy uplatněné připomínky ustoupilo a připomínku považuje za vypořádanou.
MF	§ 16 odst. 2 (v původním znění § 18 odst. 1)		Povinný subjekt musí předložit odvolání nadřízenému správnímu orgánu spolu se spisem a svým stanoviskem - toto by sice šlo odvodit ze znění správního řádu, ale bylo by vhodnější, aby toto bylo začleněno přímo do § 18 odst. 1. Z důvodu nastavení velmi krátké lhůty pro předložení odvolání nadřízenému správnímu orgánu navrhuje v případě postoupení odvolání ponechat původní lhůtu, tj. 15 dnů ode dne doručení odvolání (navržena je lhůta kratší – 10 dnů). <u>Navrhované znění:</u> § 18 Zvláštní ustanovení o odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti (1) Povinný subjekt předloží odvolání nadřízenému správnímu orgánu do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo podáno, případně ode dne, kdy žadatel odstranil vady odvolání anebo kdy marně uplynula lhůta pro jejich odstranění.	Ponecháno původní znění InfZ.
MF	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		Nemáme námítky proti žádné ze zde uvedených variant, preferujeme variantu II.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce nicméně vyhovíme tím, že materiál předložíme vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
MF	§ 4 odst. 2		Navrhuje slova „s jejich metadaty“ vypustit. Odůvodnění: Dle našeho názoru obsahují metadata technické údaje významné pouze pro toho, kdo informace uveřejňuje na webových stránkách, proto není odpovídající dostatek důvodů pro to, aby byla ze zákona povinně zveřejňována. Pro běžného tazatele tyto údaje dle našeho názoru neobsahují nezbytné informace.	<u>Nelze akceptovat.</u> Požadavek vytváření metadat vyplývá z připravované změny směrnice o opakovaném využití informací veřejného sektoru i z programu „otevřené vládnutí“, schváleného usnesením vlády č. 691/2011.
MF	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	Jedná se o nové ustanovení, z něhož vyplývá, že povinný subjekt bude muset zveřejňovat seznam rozhodnutí vydaných povinným subjektem, proti nimž byla podána žaloba podle zvláštního předpisu, tj. soudního řádu správního, včetně dalších zákonem stanovených náležitostí. Jak vyplývá i z důvodové zprávy, není tento seznam omezen na případy související se zákonem o svobodném přístupu k informacím, ale týká se všech rozhodnutí proti nimž byla podána žaloba. Důvodová zpráva k předloženému návrhu se přitom vůbec nezabývá administrativní náročností uvedené úpravy. Tato konstrukce se jeví jako mimořádně administrativně náročná. V působnosti Ministerstva financí se může dotýkat značného množství rozhodnutí vydávaných jak přímo Ministerstvem financí, tak i například Generálním finančním ředitelstvím nebo Generálním ředitelstvím cel. V této souvislosti upozorňujeme, že navíc bude v některých případech obtížné uvedenou povinnost splnit, neboť podle našich zkušeností v některých případech má Ministerstvo financí písemné vyhotovení rozhodnutí soudu, resp. vyznačení právní moci, se značným časovým odstupem od vlastního rozhodnutí	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			soudu. <u>Z uvedených důvodů doporučujeme, aby toto ustanovení buď nebylo do zákona zařazeno nebo aby případně byla ještě vedena diskuse o jeho konečné podobě.</u>	
MF	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)		V § 5 odst. 1 písm. f) bod 5. se stanovují výjimky pro zveřejňování vnitřních předpisů. Mezi tyto výjimky je se svými vnitřními předpisy zahrnuta mj. Česká národní banka. Podle našeho názoru je stanovení výjimky pro zveřejnění veškerých vnitřních předpisů České národní banky zcela bezdůvodné. Česká národní banka jakožto ústřední banka státu plní řadu cílů, např. dohled nad finančním trhem, určuje měnovou politiku, řídí peněžní oběh atd., které jsou upraveny vnitřními předpisy, jejichž zveřejnění pro účely informování veřejnosti není vhodné, resp. lze souhlasit s udělením výjimky z povinnosti zveřejňovat předpisy. Nicméně vedle těchto předpisů zcela nepochybně existují i vnitřní předpisy upravující například provozní záležitosti apod., pro které je stanovení takto obecně formulované výjimky nadbytečné.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.
MF	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	Do tohoto ustanovení navrhujeme doplnit další bod. Pod bodem č. 8. by byla uvedena „Finanční správa České republiky“. Tento bod navrhujeme přidat s ohledem na skutečnost, že mnohé vnitřní předpisy finanční správy jsou svou povahou strategické a slouží jako prostředek boje proti daňovým únikům. Zveřejnění těchto postupů není možné, neboť by mohl být zmařen samotný účel správy daní. Uvedený návrh váže na skutečnost, že finanční správa při výkonu své působnosti disponuje informacemi, jejichž zveřejnění by omezovalo či znemožňovalo plnění úkolů. Navrhované znění: § 5 Zveřejňování informací (1) Každý povinný subjekt zveřejňuje pro informování veřejnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup tyto informace: f) vnitřní předpisy, které upravují výkon veřejné moci nebo jiné navenek směřující činnosti povinného subjektu, s výjimkou vnitřních předpisů 1. ozbrojených sil, 2. bezpečnostních sborů, 3. zpravodajských služeb, 4. Vojenské policie, 5. České národní banky, 6. dalších povinných subjektů, které se týkají činnosti ozbrojených sil, bezpečnostních sborů, zpravodajských služeb, Vojenské policie nebo České národní banky, 7. obecní policie upravujících zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku, nebo 8. Finanční správy České republiky	<u>Akceptováno.</u>
MF	§ 5b	zásadní	Ministerstvo financí zásadně nesouhlasí s tím, aby Zákonem byla stanovena obecná povinnost zveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup dokumenty pořizované v průběhu posuzování vlivu na životní prostředí a hodnocení rizik týkající se životního prostředí tak, jak je tato povinnost pro všechny státní orgány a územní samosprávné celky ukládána v § 5b odst. 1 návrhu novely Zákonu. Mezi dokumenty, které by měly být uvedeným způsobem zveřejňovány, nesporně patří veškeré ekologické audity, analýzy rizik, aktualizované analýzy rizik, zprávy o monitoringu a další zásadní dokumenty, se kterými Ministerstvo financí pracuje v rámci své působnosti v oblasti financování nákladů na odstraňování starých ekologických zátěží na	<u>NEVYHOVĚNO</u> V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě aktivního

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			privatizovaném majetku a na odstraňování následků těžby nerostů a na revitalizaci poškozených území podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku. <u>Tuto zásadní připomínku odůvodňujeme takto:</u> 1.Uvedené dokumenty obsahují tisíce stránek textů, tabulek a grafických znázornění, takže jejich komplexním zveřejňováním včetně různých změn a dodatků by snadno mohlo dojít k zahlcení elektronických médií. 2.Uvedené dokumenty jsou po všech stránkách dokumenty vysoce odbornými, jsou určeny odborníkům a specialistům z oblasti odstraňování starých ekologických zátěží, odstraňování následků těžby nerostů a revitalizace poškozených území a nikoliv pro širokou veřejnost, která by se v nich jen stěží mohla orientovat a činit z nich jakékoliv relevantní závěry. 3. Na agendách odstraňování starých ekologických zátěží, odstraňování následků těžby nerostů a revitalizace poškozených území se podílí více státních orgánů, tedy nejen Ministerstvo financí, ale i Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo průmyslu a obchodu. Z navrženého textu § 5b odst. 1 uvažované novely Zákona není zřejmé, zda povinnost zveřejňovat předmětné dokumenty z oblasti životního prostředí má být adresována všem těmto státním orgánům nebo pouze jednomu z nich a kterému. Na základě výše uvedeného Ministerstvo financí žádá, aby ustanovení § 5b odst. 1 bylo přeformulováno tak, že příslušný státní orgán je povinen způsobem umožňujícím dálkový přístup zveřejnit informace o tom, že byly zpracovány ekologický audit, analýza rizika, zpráva o monitoringu, či jiný zásadní dokument týkající se odstraňování starých ekologických zátěží na privatizovaném majetku, nápravy škod způsobených na životním prostředí těžbou nerostů nebo revitalizace dotčených území podle § 5 odst. 3 písm. c) body 3. a 4. zákona č. 178/2005 Sb., kde jsou tyto dokumenty uloženy a kde a kdy lze do nich nahlédnout a že je také možno požádat o zaslání úplného znění takových dokumentů. Protože jde o informace z oblasti životního prostředí, bylo by správné, aby povinnost v uvedeném rozsahu informace zveřejňovat byla adresována výslovně odbornému garantu Ministerstvu životního prostředí.	zpřístupňování dokumentů pořizovaných v průběhu posuzování vlivů na životní prostředí se jedná o pouhé přenesení agendy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Povinné subjekty tuto povinnost naplňují způsobem zakotveným v ustanovení § 16 zákona č. 100/2001 Sb. prostřednictvím informačního systému EIA. Při jednání dne 26.3.2013 Ministerstvo financí ze zásadní povahy uplatněné připomínky ustoupilo a připomínku považuje za vypořádanou.
MF	§ 8b odst. 2		Toto ustanovení navrhuje rozšířit z důvodu příliš velkého zásahu do práva fyzických osob na ochranu soukromí (čl. 10 Listiny základních práv a svobod) o text: „ ... v oblasti správy daní, resp. prominutí daně a jejího příslušenství“. Navrhované znění: § 8b Příjemci veřejných prostředků (2) Ustanovení <u>odstavce 1</u> se nevztahuje na poskytování veřejných prostředků podle zákonů v oblasti sociální, poskytování zdravotních služeb, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, státní podpory stavebního spoření, státní pomoci při obnově území4c) a v oblasti správy daní, resp. prominutí daně a jejího příslušenství.	Nelze akceptovat, neboť by se jednalo o příliš obecnou výjimku (viz též judikatura, která poskytování informací o prominutí příslušenství akceptovala).
MF	§ 8b odst. 3		V rámci § 8b odst. 3 navrhuje zakotvit ustanovení, na jehož základě by měl tazatel povinnost uvést účel, ke kterému požaduje potřebné informace. Smyslem této úpravy je snaha omezit další šíření osobních údajů definovaných v tomto ustanovení.	Nelze akceptovat, neboť InfZ vychází z principu neodůvodňování žádostí o informace.
MF	nad rámec návrhu		Aktuálně jsou v režimu Zákona řešeny otázky poskytování informací strategického významu pro správu daní a pro rozhodování o jejich poskytnutí či neposkytnutí je využíváno pouze optiky dané Zákonem. Dochází tedy k situaci, kdy jsou informace o projednávaných postupech, směřující proti daňovým únikům, poskytovány postupem dle Zákona, což maří cíl, pro který byly vytvořeny. Navrhujeme proto doplnit toto ustanovení o písmeno f) v následujícím znění: „ ... postupech při odhalování daňových úniků a dále informace, jejichž poskytnutí by vedlo k maření cíle správy daní“. Za slovo „daní“ navrhujeme vložit odkaz na poznámku a do poznámky pod čarou Zákona vložit text:	<u>VYHOVĚNO ZČÁSTI</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			„§ 1 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.“ <u>Navrhované znění:</u> § 11 Další omezení práva na informace (4) Povinné subjekty dále neposkytnou informace o a) rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků, b) plnění úkolů zpravodajských služeb¹²⁾, c) přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu, d) činnosti Ministerstva financí podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo podle zákona o provádění mezinárodních sankcí, e) činnosti ozbrojených sil, Vojenské policie nebo bezpečnostních sborů, pokud by poskytnutí takových informací mohlo ohrozit plnění úkolů těchto složek, nebo f) postupech při odhalování daňových úniků a dále informace, jejichž poskytnutí by vedlo k maření cíle správy daní.	Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Z uvedených hledisek ob stojí první část, která chrání informace související s postupy při odhalování daňových úniků. Neobstojí však dovětek, jenž je formulován příliš široce a umožňuje arbitrární rozhodování, zda prakticky jakoukoli informaci poskytnout nebo nikoli.
MF	nad rámec návrhu		Pro dodržení smyslu § 10 Ochrana důvěrnosti majetkových poměrů - navrhuje doplnit text: „Orgány finanční správy České republiky neposkytují informace zjištěné při správě daní“. Za slovo „daní“ navrhuje vložit odkaz na poznámku a do poznámky pod čarou zákona vložit text: „§ 52 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.“ <u>Navrhované znění:</u> § 10 Ochrana důvěrnosti majetkových poměrů Informace o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem, získané na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení⁸⁾ povinný subjekt podle tohoto zákona neposkytne. Orgány finanční správy České republiky neposkytují informace zjištěné při správě daní.	Nelze akceptovat pro rozpornost s Listinou, kdy tento důvod není podřaditelný (v navržené šíři) pod žádný z tam uvedených důvodů možného omezení. Též to plyne z aktuální judikatury NSS, která odmítla universální nepřístupnost informací o správě daní na základě pouhé neveřejnosti správy daní.
MF	nad rámec návrhu		V tomto ustanovení navrhuje doplnit písm. e) s textem: „jde o informace týkající se postupů při správě daní“. <u>Navrhované znění:</u> § 11 Další omezení práva na informace (2) Povinný subjekt informaci neposkytne, pokud: a) jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí, b) ji zveřejňuje na základě zvláštního zákona⁹⁾ a v předem stanovených pravidelných obdobích až do nejbližšího následujícího období, c) by tím byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského^{2b)}, d) jde o informaci, na kterou se vztahuje bankovní tajemství²²⁾ nebo e) jde o informace týkající se postupů při správě daní.	Nelze akceptovat. Základní východisko při zpracování novely bylo, že nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb., nové úpravy poskytování informací o trestním řízení a technického upřesnění některých již existujících důvodů) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem. Takto široce pojatá výluka by byla protiústavní z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.
MF	nad rámec návrhu		Mimo rámec předloženého návrhu doporučujeme doplnit omezení práva na poskytnuté informace v § 11 odstavci 1 o písmeno d) ve znění: „d) jde o zprávy z auditů, vykonaných útvary interních auditů povinných subjektů nebo o kontrolní protokoly z veřejnosprávních kontrol vykonaných povinnými subjekty podle zvláštního právního	Nelze akceptovat. Základní východisko při zpracování novely bylo, že nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb., nové úpravy poskytování informací o trestním řízení a

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			předpisu.x) x) zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole)“. Odůvodnění: Zprávy z interních auditů jsou určeny vedoucímu orgánu veřejné správy (povinného subjektu) pro informaci o fungování a účinnosti vnitřního kontrolního systému. Podle Mezinárodního rámce profesní praxe interního auditu (Mezinárodní standardy) určí vedoucí orgánu veřejné správy zásady pro využití auditních zpráv. Pokud se jedná o výstupy z veřejnosprávních kontrol, je jejich poskytování v rámci svobodného přístupu k informacím v rozporu se zásadou mlčenlivosti, stanovenou v procesním právním předpisu – zákoně č. 552/1991 Sb., o státní kontrole.	technického upřesnění některých již existujících důvodů) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem. Poznámka: Takto široce formulované omezení by bylo neústavní, překročilo by rámec ochrany některého zájmu dle čl. 17/4 Listiny. Co se týče auditů, lze zvažovat pouze mnohem konkrétnější a užší omezení přístup k informacím, které by ohrozily možnost realizovat závěry auditu, ovšem nyní takovou změnu nelze provést, protože by bylo třeba ji šířeji konzultovat a lépe formulovat.
MF	nad rámec návrhu		Navrhujeme v § 13 odst. 1 větu „Je-li žádost podána v elektronické podobě, nemusí být podepsána uznávaným elektronickým podpisem.“ zrušit. Důvodem návrhu je opět možnost neúměrného administrativního zatížení z důvodů zasílání velkého množství nesmyslných e-mailových zpráv (žádostí o informaci) aniž by byly potvrzeny uznávaným elektronickým podpisem. Bylo by vhodné, kdyby elektronicky podané žádosti byly opatřeny platným elektronickým podpisem, vzhledem k tomu, že vůči Zákonu lze použít zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.
MF	nad rámec návrhu		Z důvodu absence zákonného postupu řešení v případě žádostí o neexistující informace navrhujeme rozšířit ustanovení § 14 o odstavci 5 s textem: „jsou-li požadovány informace, které neexistují, tuto skutečnost povinný subjekt žadateli sdělí ve lhůtě pro vyřízení žádosti“. <u>Navrhované znění:</u> § 14 Posuzování žádosti (5) Jsou-li požadovány informace, které neexistují, tuto skutečnost povinný subjekt žadateli sdělí ve lhůtě pro vyřízení žádosti.	Na tuto situaci se vztahuje dílem § 2 odst. 4 a dílem jde dle soudní judikatury o tzv. <i>faktický důvod</i> pro odmítnutí žádosti o informace. Není pro aplikaci InfZ nezbytné právní úpravu doplňovat o výslovný důvod.
MF	nad rámec návrhu	zásadní	Taxativní výčet § 11 odst. 4 navrhujeme rozšířit vložení nového písmene f) s tímto zněním: f) postupech při odhalování daňových úniků a dále informace, jejichž poskytnutí by vedlo k maření cíle správy daní. Za slovo daní navrhujeme vložit odkaz na poznámku a do poznámky pod čarou Zákona vložit text: <u>„§ 1 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.“</u> Zákon ve svých ustanoveních nereaguje na specifika činnosti české daňové správy, jejímž posláním je správa daní. Ke specifčnosti postupu při poskytování informací daňovou správou (tj. zejména ke zohlednění finančního zájmu státu na výběru daní) nepřihlíží ani aktuální judikatura. Výše navržené doplnění logicky váže na již existující výjimky, které Zákon přiznal informacím o probíhajícím trestním řízení, o rozhodovací činnosti soudců, plnění úkolů zpravodajských služeb, přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol NKÚ, činnosti Ministerstva financí podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, apod.	<u>VYHOVĚNO ZČÁSTI</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Z uvedených hledisek ob stojí první část, která chrání informace související s postupy při odhalování daňových úniků. Neobstojí však dovětek, jenž je formulován příliš široce a umožňuje arbitrární rozhodování, zda prakticky

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				jakoukoli informaci poskytnout nebo nikoli. § 11 (4) Povinné subjekty dále neposkytnou informace o a) probíhajícím trestním řízením, a) rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků rozhodnutí, e) b) plnění úkolů zpravodajských služeb a informace, které by mohly ohrozit důležité zájmy nebo bezpečnost zpravodajských služeb,¹²⁾ d) c) přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu a Auditním orgánem²³⁾, e) d) činnosti Ministerstva financí podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo podle zákona o provádění mezinárodních sankcí, e) postupech při odhalování daňových úniků, f) průběhu a nálezech mezinárodních arbitrážních řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou obecných informací o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu, g) podkladech účastníka soudního, případně rozhodčího řízení a o průběhu tohoto řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou informace o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu, h) obsahu nabídek uchazečů, složení hodnotící komise nebo obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení realizovaného podle zákona o veřejných zakázkách; informace o složení hodnotící komise a o obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení poskytne povinný subjekt po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Ustanovení zvláštních zákonů¹³⁾ o poskytování informací v uvedených oblastech tím nejsou dotčena. Při jednání dne 26.3.2013 Ministerstvo financí sdělilo, že s vypořádáním připomínky souhlasí.
MF	nad	zásadní	S ohledem na obdobný rozsah činnosti a obdobné subjekty kontroly/auditu v oblasti čerpání mezinárodních	<u>VYHOVĚNO</u>

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	rámec návrhu		finančních prostředků, Ministerstvo financí doporučuje doplnit stávající text ustanovení § 11 odst. 4 písm. c) Zákona o slova: „a Auditního orgánu12a)“, se zavedením nové poznámky pod čarou č. 12a, čímž by došlo k odstranění aktuálně platící nelogičnosti, kdy jeden státní orgán povinnost poskytnout informace z obdobné činnosti podle Zákona má a druhý nikoli. Poznámka pod čarou č. 12a zní: <u>12a) Auditní orgán je orgán určený podle čl. 59 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999.</u> Variantně lze navrhnout nové písmeno odstavce 4). Znění odstavce by tak zůstalo stejné a za písm. e) by došlo k zařazení nového písm. f) ve znění „přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol provedených Auditním orgánem12a)“, s totožným zněním poznámky pod čarou. Změny navrhované Ministerstvem financí jsou významné ve vztahu k výše zmíněnému nařízení Komise (ES) č. 1828/2006 a aplikační přednosti práva EU. Článek 37 tohoto nařízení stanoví mj. povinnost pro členské státy přijmout veškerá nezbytná opatření, aby předešly neoprávněnému zveřejnění nebo přístupu k účetním záznamům operací nebo nesrovnalostí (def. podle nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 čl. 2 odst. 7), které nesmí být sděleny jiným osobám než těm, které jsou v členských státech nebo v orgánech Společenství oprávněny je znát z titulu své funkce. Ministerstvo financí je pověřeno k provádění kontrol/auditů a následnému řešení nesrovnalostí. Nakládá tak s údaji, které jsou evropskými orgány považovány za citlivé.	§ 11 (4) Povinné subjekty dále neposkytnou informace o a) probíhajícím trestním řízením, b) a) rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků rozhodnutí, e) b) plnění úkolů zpravodajských služeb a informace, které by mohly ohrozit důležité zájmy nebo bezpečnost zpravodajských služeb,¹²⁾ d) c) přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu a Auditním orgánem²³⁾, e) d) činnosti Ministerstva financí podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo podle zákona o provádění mezinárodních sankcí, e) postupech při odhalování daňových úniků, f) průběhu a nálezech mezinárodních arbitrážních řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou obecných informací o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu, g) podkladech účastníka soudního, případně rozhodčího řízení a o průběhu tohoto řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou informace o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu, h) obsahu nabídek uchazečů, složení hodnotící komise nebo obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení realizovaného podle zákona o veřejných zakázkách; informace o složení hodnotící komise a o obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení poskytne povinný subjekt po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Ustanovení zvláštních zákonů¹³⁾ o poskytování informací v uvedených oblastech tím nejsou dotčena.
MF	nad rámec návrhu	zásadní	S ohledem na skutečnost, že stávající text ustanovení § 11 odst. 3 Zákona poskytuje nedůvodnou možnost jeho nejednoznačného výkladu a aplikace v praxi, Ministerstvo financí z hlediska své působnosti (a zejména s ohledem na ustanovení čl. 37 nařízení Komise (ES) č. 1828/2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k	<u>NEVYHOVĚNO – vypořádáno dohodou</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj (dále „též nařízení Komise č. 1828/2006“)) doporučuje zvážit nahrazení dosavadního textu ustanovení § 11 odst. 3 Zákona následujícím textem: Informace, které získal povinný subjekt při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu¹¹), podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují.	požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Tato hlediska návrh nesplňuje, protože z poskytování informací o kontrolách nově vyjímá i informace, které při kontrolách vznikly činností kontrolujícího (ty jsou podle dnes platné úpravy poskytovány). Při jednání dne 26.3.2013 bylo Ministerstvu financí navrženo doplnění § 8d o „odkaz“ na ochranu informací, kterou stanoví normy Evropského práva. MF navrhuje následující formulaci (email ze dne 27.3.): § 8d § 8d Informace o dotacích z prostředků Evropské unie a o kontrole jejich využití se poskytne v rozsahu, v jakém to umožňují předpisy Evropské unie²¹⁾. ----- 21) Nařízení (EU, EURATOM) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002. Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005, o financování společné zemědělské politiky. Nařízení komise (ES) č. 259/2008 ze dne 18. března 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV). ustanovení čl. 37 nařízení Komise (ES) č. 1828/2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj (dále „též nařízení Komise č. 1828/2006)“
MF	nad rámec návrhu	zásadní	Právo na informace je zneužíváno ve sporech státu se zahraničními subjekty, popř. k zahájení nových sporů dalšími subjekty. Často tak dochází k situacím, kdy protistrana v probíhajícím sporu proti České republice nebo zahraniční subjekt, který hodlá proti České republice spor zahájit, využijí argumentace, stanovisek, návrhů dohod o narovnání a dalších dokumentů připravených nebo obstaraných Ministerstvem financí za účelem hájení zájmů ČR v jednáních o možnostech smírného řešení sporu nebo v rámci arbitrážních řízení. Obdržením těchto informací, včetně dokumentace, získává protistrana ve sporu proti České republice významnou výhodu a pozice České republiky pro další jednání o možném smíru nebo pro obhajobu v arbitrážním řízení je pak značně oslabena. V této souvislosti je třeba upozornit, že ve sporech zahajovaných zahraničními subjekty bývají po českém státu uplatňovány požadavky na náhradu škody zpravidla v řádu desítek i stovek milionů Kč. Z uvedených důvodů proto navrhuje <u>vložit do ustanovení § 11 odst. 4 písmeno b) následujícího znění:</u> <u>„b) průběhu a nálezech mezinárodních arbitrážních řízení, včetně jednání o smírném řešení sporů“.</u> Dosavadní písmena b) až e) se označí jako písmena c) až f). Doplňující stanovisko MF z 28.2.2013, č. j. MF-39 712/2013/10/440 IK: <i>Ministerstvo financí však na této zásadní připomínce trvá a žádá přiložení tohoto dopisu k materiálům do vlády.</i> <u>Zásadní připomínka:</u> <i>Požadujeme doplnit § 11 odst. 4 bodem f) ve znění:</i> <i>„f) průběhu a nálezech mezinárodních arbitrážních řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou obecných informací o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu,“.</i> <u>Odůvodnění:</u> <i>Problematika mezinárodních arbitrážních řízení vykrystalizovala až po přijetí zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a nemohla být tudíž v tomto zákoně reflektována. Nejde tedy o rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace, ale o podchycení existence nových skutečností, které nebyly v době přijímání zákona č. 106/1999 Sb. známy. Český stát v tomto případě vystupuje jako jedna strana sporu, nikoli jako orgán veřejné správy. Uplatnění zákona by jeho pozici velmi oslabovalo.</i> <i>Zákon nereflektuje specifika mezinárodních arbitráží a poskytování informací o průběhu mezinárodních arbitrážních řízení a nálezů, v nichž je průběh a argumentace stran popsán a shrnut, by vedlo ke zmaření či</i>	<u>VYHOVĚNO</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Tato hlediska návrh splňuje. § 11 (4) Povinné subjekty dále neposkytnou informace o a) probíhajícím trestním řízení, a) b) rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků rozhodnutí, e) b) plnění úkolů zpravodajských služeb a informace, které by mohly ohrozit důležité zájmy nebo bezpečnost zpravodajských služeb,¹²⁾ ě) c) přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu a Auditním orgánem²³⁾, e) d) činnosti Ministerstva financí podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo podle zákona o provádění mezinárodních sankcí, e) postupech při odhalování daňových úniků,

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			zhoršení postupu a postavení ČR (MF) v arbitrážích a smírných jednáních o sporu. Právo na informace je zneužíváno ve sporech státu se zahraničními subjekty nebo k zahájení nových sporů proti České republice (mezinárodní investiční arbitráže zahajované podle dvoustranných dohod o vzájemné podpoře a ochraně investic). Často tak dochází k situacím, kdy protistrana v probíhajícím sporu proti České republice nebo zahraniční subjekt, který hodlá proti České republice spor zahájit, využijí argumentace, stanovisek (včetně znaleckých posudků nebo externích analýz, jež si Česká republika zadala vypracovat pro podporu své obrany), návrhů dohod o narovnání a dalších dokumentů připravených nebo obstaraných Ministerstvem financí za účelem hájení zájmů České republiky v jednáních o možnostech smírného řešení sporu nebo v rámci arbitrážních řízení. Na základě obdržení těchto informací, včetně dokumentace, získává protistrana ve sporu proti České republice významnou výhodu a pozice České republiky pro další jednání o možném smíru nebo pro obhajobu v arbitrážním řízení je pak značně oslabena (např. poskytnutí informací podle zákona č. 106 protistraně v rámci jednání o možnostech řešení sporu, přičemž na základě tohoto poskytnutí získala protistrana argumentaci, včetně právní analýzy zadané a uhrazené českým státem, v obdobném sporu a následně tak protistrana rozšířila svůj původní žalobní návrh o další body popsané v poskytnutých dokumentech). Naplňování účelu tohoto zákona by tak v konečném důsledku mohlo znamenat nejen procesní nevýhodu České republiky v daném sporu nebo budoucích sporech, ale především značné finanční dopady způsobené jak nemožností zajistit dostatečně ochranu zájmů České republiky jako strany sporu při přípravě a vedení své obrany, tak i poskytnutím dostatečně kvalifikovaného vzoru pozice České republiky a klíčových údajů její obrany pro protistranu. V této souvislosti je třeba upozornit, že ve sporech zahajovaných zahraničními subjekty bývají po českém státu uplatňovány požadavky na náhradu škody zpravidla v řádu desítek i stovek miliónů Kč. V případě, že navrhované ustanovení nebude v zákoně zakotveno, může dojít a také dochází k tomu, že jiný úřad státní správy poskytne informace nebo dokumenty vztahující se k arbitrážním řízením nebo jednáním o narovnání sporu, aniž by se dotázal nebo si vyžádal souhlas zpracovatele (např. poskytnutí informace a dokumentů o vládou projednávaném postupu narovnání protistraně v jiném sporu vedeném proti ČR). Dalším důvodem pro zakotvení tohoto ustanovení do novely zákona č. 106 je skutečnost, že některé druhy mezinárodních arbitrážních řízení (podle výběru konkrétních procesních pravidel) jsou neveřejné a důvěrné, kdy se obě strany sporu při zahájení řízení zavazují k mlčenlivosti. Samozřejmě nález pak je také důvěrný a neveřejný, přičemž s jeho zveřejněním musí obě strany sporu souhlasit. Zveřejnění jakýchkoliv informací, dokladů, analýz či výpovědí nebo nálezu by tak mohlo být porušením mezinárodních závazků České republiky vyplývajících z mezinárodního práva veřejného (mezinárodní investiční dohody). S tímto souvisí i skutečnost, že dokumenty a informace týkající se investičních sporů se z velké části týkají především samotného investora (např. z analýzy sporu lze vyčíst finanční situaci investora, jeho podnikatelské plány apod.). Jeho investice a vlastně i podnikání jsou v podstatě základem investičního sporu. Jedná se tedy o informace důvěrné, jejichž zveřejnění by investora mohlo poškodit (např. jeho konkurence by si mohla na základě zákona zažádat o poskytnutí informací o sporu s daným investorem, a poté zjistit informace o stavu firmy, ziscích, apod., které následně zneužije. Výsledkem by pak mohla být další žaloba od poškozeného investora na Českou republiku). Nejedná se tedy o dokumenty týkající se státní správy a jejího fungování, ale o dokumenty třetích osob nebo o třetích osobách. Z důvodu výše uvedených a ochrany veřejného zájmu v tom smyslu, že nebudou neefektivně zatěžováni daňoví poplatníci neúspěchy České republiky ve sporech nebo narovnáních, je nezbytné výslovně zakotvit výjimku z poskytování informací podle tohoto zákona, jak je navrhováno v písmenu f).	f) průběhu a nálezech mezinárodních arbitrážních řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou obecných informací o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu, g) podkladech účastníka soudního, případně rozhodčího řízení a o průběhu tohoto řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou informace o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu, h) obsahu nabídek uchazečů, složení hodnotící komise nebo obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení realizovaného podle zákona o veřejných zakázkách; informace o složení hodnotící komise a o obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení poskytne povinný subjekt po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Ustanovení zvláštních zákonů¹³⁾ o poskytování informací v uvedených oblastech tím nejsou dotčena.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			<i>Dále mimo rámec předloženého návrhu požadujeme doplnit omezení práva na poskytnutí informace v ustanovení § 11 odstavci 4 o písmeno g) ve znění :</i> „g) podkladech účastníka soudního, případně rozhodčího řízení a o průběhu tohoto řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou informace o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu“ <u>Odůvodnění:</u> <i>Na Ministerstvo financí se často obracejí s žádostí o poskytnutí informace podle zákona advokátní kanceláře a právnické osoby, které se zabývají obchodováním s pohledávkami. Poskytnuté informace jsou pak použity jako důkazní materiál v probíhajících či připravovaných soudních nebo rozhodčích řízeních, které tyto subjekty vedou se státem. Ministerstvo financí tím protistraně ve sporu poskytuje důkazy, čímž je oproti ní procesně znevýhodněno. V roce 2012 byla např. takto na základě poskytnutých informací na Ministerstvo financí podána žaloba, kterou je na státu vymáháno finanční plnění ve značné výši. V neprospěch státu je tak porušován jeden ze základních principů, jimiž je ovládáno soudní řízení, princip rovnosti účastníků, který vyjadřuje skutečnost, že účastníci řízení (strany) musí stát před soudem v rovném postavení, aniž by byla jedna nebo druhá strana jakkoli procesně znevýhodněna. Takto vyjádřil princip rovnosti stran Ústavní soud ČR ve svém nálezu č. III. ÚS 202/03 ze dne 13.11.2003. Obdobně chápe princip rovnosti stran Evropský soud pro lidská práva, podle jehož konstantní judikatury princip rovnosti zbraní, jako jeden z prvků širšího pojetí spravedlivého procesu, vyžaduje, aby každé procesní straně byla dána přiměřená možnost přednést svou záležitost za podmínek, jež ji nestaví do podstatně nevýhodnější situace, než ve které je její protistrana.</i> <i>Ministerstvem financí navržené ustanovení naplňuje podmínku omezení základního práva a svobody dle čl. 17 odst. 4 Listiny, podle kterého lze zákonem omezit právo vyhledávat a šířit informace, jde-li o opatření nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých. Je zřejmé, že pokud je povinný subjekt účastníkem soudního nebo rozhodčího řízení, je v zájmu ochrany jeho práv a svobod nezbytné, aby nebyly zveřejňovány podklady a záměry jeho procesního postupu v tomto řízení. Poskytnutí informací dle zákona totiž následně stát jako účastníka uvedených řízení znevýhodňuje, čímž je narušena zásada rovnosti stran před soudem ve smyslu ustanovení čl. 96 odst. 1 Ústavy České republiky a porušeno právo na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.</i> <i>Ministerstvo financí dále zastává názor, že smyslem zákona je poskytnout právnickým a fyzickým osobám informace, které mohou být prostředkem veřejné kontroly hospodárného nakládání s veřejnými prostředky. Především z tohoto důvodu by uvedený zákon neměl být nástrojem, který zneužívají soukromé subjekty k vlastnímu prospěchu na úkor majetku státu.</i>	
MF	nad rámec návrhu	zásadní	Do textu ustanovení § 2 odstavec 3 navrhuje doplnit: „Jestliže informace může sloužit pro podnikání, povinný subjekt ji neposkytne“. Zdůvodnění: Někteří žadatelé využívají poskytnuté informace pro podnikání, které si nechávají od dalších subjektů zpoplatnit. Zákon podle našeho názoru neřeší případy, kdy si subjekt žádá formou svobodného přístupu k informacím o informace, které slouží jako výhoda pro jeho podnikání, popř. supluje předmět jeho podnikání, státní instituci. Tzn., že např. podnikatel zažádá o informace, které zapracuje do svého zadaného úkolu, za nějž je honorován. Státní instituce mu zpracuje rozsáhlé soubory informací, subjekt získaná data (informace) zapracuje do svých programů, které jsou předmětem jeho podnikatelské činnosti a získá za ně finanční odměnu. Tím získá výhodu oproti ostatním podnikatelům v obdobném oboru podnikání. Toto může dojít až do rozměrů, kdy státní instituce budou vypracovávat podklady pro podnikání různým žadatelům. S tím budou souviset i zvýšené náklady na státní správu z důvodu posílení pracovišť, která budou mít povinnost tyto dotazy odpovídat.	<u>Vypořádáno (nevyhověno, připomínkové místo to akceptuje).</u> Požadavek jde zcela proti účelu směrnice EP a Rady 2003/98/ES, o opakovaném použití informací veřejného sektoru, která má sloužit mj. právě k dalšímu komerčnímu využívání informací, které byly zpracovány či pořízeny povinnými subjekty. Požadavku proto nelze vyhovět pro rozpor s právem EU. Případnou námitku, že poskytování „komerční informace“ jednomu podnikateli jej může oproti

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				ostatním zvýhodnit, je nutné odmítnout s odkazem na § 5 odst. 3 InfZ, jenž počítá s tím, že každá poskytnutá informace bude zveřejněna pro další opakované použití. Kromě toho žádnému podnikateli se nebrání, aby o totožnou informaci sám požádal. Při jednání dne 26.3.2013 Ministerstvo financí ze zásadní povahy uplatněné připomínky ustoupilo a připomínku považuje za vypořádanou.
MF	obstrukce		V § 14 odst. 1 písm. a) navrhuje namísto termínu „z žádosti zřejmé“ použít slova „v žádosti uvedeno“. Důvodem této úpravy je vyšší srozumitelnost pro žadatele o informace. V § 14 odst. 1 není zřejmé, zda navrhované ustanovení se vztahuje i na žádosti odeslané žadatelem cestou poštovní služby (žadatel nemusí být o existenci podatelny obeznámen). Ke stejnému bodu, uváděnému ve zvláštní části (ve třetím odstavci) pak zastáváme názor, že by bylo vhodné vrátit se k původnímu návrhu, který zakotvoval ochranu povinného subjektu před tzv. „věčnými obstrukčními žadateli“, neboť takové žádosti nadbytečně zatěžují příslušné povinné orgány. Do § 14 zahrnout původní opatření proti obstrukci tak, jak bylo požadováno ve vládním zadání. Zakotvení opatření proti obstrukci považujeme za nezbytné, a to z důvodu velké administrativní zátěže, ke které by mohlo docházet při vyřizování žádostí o informace, které jsou nesmyslné a jsou posílány ve velkém množství.	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012).
MK	§ 19a odst. 1	zásadní	Navrhujeme mezi ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jež se nepoužijí v řízení dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, doplnit rovněž ustanovení o stížnostech podle § 175 správního řádu. Činíme tak s odkazem na důvody uvedené v publikaci JUDr. Adam Furek, Mgr. Lukáš Rothanzl, Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. Linde Praha a.s., 2010 na str. 457 – 458. Za významnou v tomto směru považujeme zejména okolnost, že § 175 správního řádu má subsidiární povahu, tzn. je omezen jen na případy, kdy zákon neposkytuje jiné prostředky ochrany. Těmito jinými prostředky ochrany je zejména odvolání podle § 16 a stížnost podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., v nyní účinném znění. Z tohoto důvodu je aplikace § 175 správního řádu zcela nadbytečná a naopak by sloužila pouze k šikanóznímu výkonu procesních práv ze strany některých žadatelů. Poukazujeme na skutečnost, že ustanovení § 175 správního řádu není (v současně platné úpravě) zákona č. 106/1999 Sb. aplikováno, a to s odkazem na výše uvedenou publikaci. Proto by navrhovaná novela způsobila zavedení povinnosti aplikovat institut stížnosti podle § 175 správního řádu do řízení podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.	Vzhledem k aktuálnímu znění § 19a odst. 2 in fine nebudou ustanovení § 175 aplikovatelná.
MK	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	Konstrukci, podle které mají být zveřejňovány vnitřní předpisy povinného subjektu, které upravují výkon veřejné moci nebo jiné navenek směřující činnosti povinného subjektu (s určitými výjimkami), pokládáme za nelogickou. Každý vnitřní předpis povinného subjektu se v konečném důsledku projevuje navenek, byť by to byla – namátkou – směrnice o ostraze objektů povinného subjektu, směrnice pro údržbu vozového parku povinného subjektu nebo směrnice upravující činnost komise pro posuzování škod, které povinnému subjektu způsobí jeho zaměstnanci. Tu by mohlo vlastně dojít i k povinnému zveřejnění vnitřních předpisů, které by bylo v rozporu třeba s povinnou ochranou majetku povinného subjektu (k tomu připomínka k čl. I bod 17). Žádáme proto, aby byly povinně zveřejňovány jen ty vnitřní předpisy, které přímo upravují výkon veřejné moci povinného subjektu. K tomu účelu žádáme, aby v čl. I bodu 9 návrhu byla slova „upravují výkon veřejné moci nebo jiné navenek směřující činnosti“ nahrazena slovy „přímo upravují výkon veřejné moci“.	<u>Akceptováno zčásti, neboť při požadovaném vyloučení by ze zveřejnění byla vyňata např. pravidla pronájmu veřejného majetku. Navrhujeme se následující kompromis:</u> <u>vnitřní předpisy, které upravují výkon veřejné moci nebo nakládání s veřejnými prostředky povinného subjektu, s výjimkou vnitřních předpisů (uveden výčet výjimek)</u>
MK	obstrukce	zásadní	Navrhované znění novely InfZ neřeší dlouhodobý problém – zneužívání práva na informace. Na základě	Vypořádáno. Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	e		našich dlouholetých praktických zkušeností (od roku 2004) lze exaktně doložit, že se může jednat o zcela převažující praxi konkrétního žadatele a nikoliv výjimečný jev. K tomuto odkazujeme na naše vyjádření (připomínky) uplatněné k mat. „Analýza účinnosti zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, včetně návrhu legislativních změn směřujících k posílení vymahatelnosti práva na informace“ (v připomínkovém řízení - listopad 2011) s tím, že stav popsán v těchto připomínkách dosud trvá a Ministerstvo kultury tak i nadále čelí šikanóznímu výkonu práva na informace. Navrhovaná novela nedává povinnému subjektu dostatečné účinné možnosti ochrany proti zneužívání práva na informace se zjevným cílem žadatele pouze paralyzovat činnost povinného subjektu, se všemi z toho vyplývajícími negativními důsledky na jeho činnost včetně zvýšených personální a finančních požadavků, tedy ve svém důsledku dopadů na státní rozpočet. Preventivní opatření uvedená v návrhu považujeme na základě dlouhodobé úřední činnosti v této oblasti za zcela nedostatečná. Trváme na zavedení, resp. doplnění platného InfZ o skutečně účinné opatření, nebo postup na jehož základě by mohl povinný subjekt „žádost o informaci“ zřejmě šikanózního typu (podanou žadatelem např. s úmyslem záměrně administrativně povinný subjekt zatěžovat), rozhodnutím odmítnout.	nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). <i>Dle sdělení MK od zásadní povahy této připomínky MK ustupuje.</i>
MMR	§ 11c odst. 6		Lze pochopit záměr autorů návrhu, ale znění § 11c odst. 6 je podle našeho názoru v rozporu s rozpočtovými pravidly. Doporučujeme proto v tomto směru návrh upravit.	Vysvětleno Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 11d odst.3		V § 11d odst. 3 doporučujeme určit, k čemu je možné omezit přístup veřejnosti.	Vzato na vědomí (převzetí stávající dikce ze zákona č. 123/1998 Sb.). Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 12 odst. 2	zásadní	Požadujeme bod 25 vypustit. Hodnocení, zda nějaký zájem převažuje nad jiným, dává příliš velkou volnost a podle našeho názoru nepřísluší povinnému subjektu.	<u>Nelze akceptovat. Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ.</u> Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 12 odst. 3	zásadní	Požadavek na úpravu § 12 odst. 3:	Znění § 12 odst. 3 zákona 106 (viz na jednání uplatněná připomínka VOP a MMR) Na jednání uplatněnou připomínku VOP a MMR akceptuje jinak: (3) Ustanovení § 8, 8a, 9, 10a, § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. a) se nepoužijí, jedná-li se o poskytnutí informace o emisích vypouštěných nebo vyzařovaných do životního prostředí <u>a o jejich původcích.</u> Připomínce se vyhovuje, pokud jde informace o

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				původcích, požadavek na doplnění "negativních účinků na životní prostředí" nemůžeme akceptovat, protože jde o pojem nejasný, umožňující široký výklad. Lze si navíc vystačit se stávajícím pojmem emise do životního prostředí, který je dostatečně široký (netýká se jen ovzduší) - viz např. § 2 písm. c) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		Vzhledem k větší propracovanosti varianty II doporučujeme přijmout tuto variantu.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
MMR	§ 16 odst. 5 (v původním návrhu § 18 odst. 5)		V § 18 odst. 5 doporučujeme ve větě první vypustit pro nadbytečnost slova „nebo o rozkladu“.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 19a odst. 1		V odst. 1 je uvedeno, že pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona ustanovení správního řádu, přičemž jsou pod písm. a) až c) taxativně jmenovány jednotlivé případy užití správního řádu, mj. pod bodem c) pro řízení o stížnosti. Domníváme se, že pokud novela InfZ uvažuje o zachování institutu stížnosti dle § 16a (který podrobně upravuje možné případy podání stížnosti, způsob, místo a lhůty jejího podání, postup povinného subjektu při vyřizování stížnosti, popisuje možné způsoby rozhodnutí nadřízeného orgánu o stížnosti i možnosti stěžovatele odvolat se proti rozhodnutí), jsou ustanovení § 19a odst. 1 a 2 zavádějící a zmatečná. Tuto nejasnost dle našeho názoru nevysvětluje ani stanovisko k obsahově podobné připomínce MK, kdy je v rámci návrhu vypořádání připomínek uvedeno, že „Vzhledem k aktuálnímu znění § 19a odst. 2 in fine nebudou ustanovení § 175 aplikovatelná“. Shledáváme určitý rozpor v tom, kdy v odst. 1 se uvádí, že pro řízení o stížnosti (pokud tento zákon – InfZ – nestanoví jinak) se použijí ustanovení správního řádu– tedy § 175 SŘ – a z odst. 2 se zároveň dovozuje, že ustanovení § 175 SŘ nebudou aplikovatelná. V odst. 1 je navíc uveden odkaz na poznámku „xx)“, která pak níže v textu nikde uvedena není.	Akceptováno, upraveno. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Vzhledem k tomu, že postup dle § 175 SŘ v řízení o stížnosti dle InfZ sloužil dle běžné praxe již dříve k „šikanóznímu“ jednání některých žadatelů (a to za situace, kdy platné znění InfZ aplikaci ustanovení § 175 SŘ vůbec neuvádí), doporučujeme v navrhované novele vztah InfZ a SŘ v řízení o stížnosti zcela jednoznačně vymežit.	
MMR	§ 2		Požadujeme, aby struktura pojmů v § 2 odpovídala čl. 3 směrnice INSPIRE a dále požadujeme nestanovovat novou definici pojmu „orgány veřejné správy“. <i>Odůvodnění: Považujeme za nesprávné, že struktura pojmů neodpovídá článku 3 směrnice INSPIRE – jde o transpozici, použitá formulace může zavdávat pochybnosti o korektnosti transpozice</i>	Neakceptováno. Transpozice neznamená nutně doslovnou transkripci. V čl. 3 směrnice jsou zavedeny i pojmy, se kterými zákon vůbec nepracuje. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 4 odst. 2 (a 3)		K části první, bodům 6 a 7 Není zcela zřejmé, proč zveřejnění na internetu se navrhuje „ve strojově čitelných formátech společně s jejich metadaty“, zatímco pro poskytnutí informací na žádost se tato možnost neuvádí. Doporučujeme tento nesoulad odstranit.	<u>Částečně akceptováno.</u> Je zásadní rozdíl mezi zveřejněním informace a poskytnutím na žádost. Okruh povinně zveřejňovaných informací stanoví přímo zákon a s povinností zveřejnit informace tak lze jistě spojit i povinnost vytvořit metadata. Stejně tak rozhodne-li se povinný subjekt zveřejnit určitou informaci dobrovolně, lze mu v takovém případě uložit zpracování metadat (bude pak zvažovat, zda informaci bude chtít zveřejnit, přestože bude muset pořídit metadata). Pokud bychom ale výslovně uložili povinnost poskytnout metadata i na základě žádosti, znamenalo by to, že u každé požadované informace by povinný subjekt obvykle musel vytvořit novou informaci (metadata tuto povahu mají) a ty poskytnout. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 5		Doporučujeme doplnit povinnost zveřejnit služební kontakty na vedoucí pracovníky.	<u>Neakceptováno.</u> Nárok na „přímý kontakt“ s vedoucími pracovníky povinného subjektu neexistuje. Plně postačí, pokud má zájemce možnost kontaktovat povinný subjekt jako takový.
MMR	§ 5 odst. 1 písm. c)	zásadní	Do textu § 5 odst. 1 písm. c) požadujeme doplnit povinnost zveřejnit i změny zakládacích a zřizovacích dokumentů, resp. jejich platná znění.	Vysvětleno. Povinnost zveřejnit i změny je dle našeho názoru jednoznačně obsažena v povinnosti zveřejnit již samotné zakládací nebo zřizovací dokumenty. Povinnost zveřejnit úplné znění se nedoplňuje, neboť by tím došlo kuložení nové povinnosti vytvářet novou informaci. Je ponecháno na povinném subjektu, zda úplné znění sám pořídí a případně zveřejní, ze zákona má však povinnost zveřejňovat autentická znění (původní znění a všechny změny). Pro žadatele je takový postup výhodnější, neboť jim umožní sledovat vývoj obsahu

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				příslušného dokumentu v čase. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původní m návrhu písm. m/)	zásadní	V § 5 odst. 1 písm. m) je okruh povinně zveřejňovaných informací příliš široký. Informace dle § 5 odst. 1 písm. k) až n) by mohl žadatel i nadále získávat na základě žádosti. Rovněž rozsah, v jakém mají být povinně zveřejňovány informace týkající se rozhodnutí vydaných povinných subjektem, proti nimž byla podána žaloba (tj. informace týkající se soudních řízení), je příliš široký. Požadujeme návrh v tomto směru upravit.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímě nestanoví.
MMR	§ 5 odst. 7		V § 5 doporučujeme pro nadbytečnost vypustit odstavec 6. Povinný subjekt bude moci zveřejnit další informace i bez tohoto výslovného oprávnění.	Neakceptováno. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 5a odst. 1		Podle § 5a odst. 1 mají povinné subjekty povinnost „tyto informace“ zveřejňovat určitým způsobem. Na základě navrhovaného znění tohoto ustanovení není možné přesně určit, o které informace se jedná. Doporučujeme proto toto ustanovení upravit tak, aby bylo zcela jasné, o jaké informace se jedná.	Akceptováno, formulačně upraveno. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 5a odst. 1	zásadní	V návrhu chybí zdůvodnění výrazné redukce původního § 2 ze zákona č. 123/1998 Sb. (například chybí položky 2., 7., 8., 9.). Zde rovněž upozorňujeme, že by takový položkový výčet měl být konfrontován s definicí životního prostředí podle zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, a případné rozdíly zdůvodněny. Požadujeme návrh v tomto směru upravit.	Neakceptováno: Není jasné, jak souvisí redukce platného definičního ustanovení § 2 zákona č. 123/1998 Sb. s připomínkovaným ustanovením § 5a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. A fortiori je nejasná návaznost na zákon č. 17/1992 Sb. (Vysvětleno na jednání k vypořádání připomínek) Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 5a odst. 1 (v původní m návrhu § 5a odst. 2)	zásadní	V § 5a odst. 2 požadujeme stanovit rozsah povinnosti opatřit informace metadaty. <i>Není zřejmé, zda se tato povinnost vztahuje k základním údajům o rejstříku, souboru či informacím apod</i>	Řešeno obecným § 4 odst. 2. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 5a odst. 2 (v původní m návrhu § 5a odst. 3)		Podle § 5a odst. 3 se na povinné subjekty „pro tento účel“ nevztahuje povinnost sdružování informací (...). Není zcela jasné, o jaký účel se zde jedná, doporučujeme proto v tomto směru toto ustanovení upravit.	Akceptováno částečně úpravou textu ustanovení: „(2) Plní-li povinný subjekt povinnost podle odstavce 1, která spočívá ve zveřejňování informací obsažených ve veřejných rejstřících způsobem umožňujícím dálkový přístup, neporušuje tím povinnost zamezit sdružování informací podle zvláštního právního předpisu^{xxx})“. Novým ustanovením se povinnost neodnímá; stanoví se, že povinnost určitým jednáním není porušena.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	§ 8		Statické odkazy v poznámce pod čarou č. 20 doporučujeme nahradit odkazy dynamickými.	Rozlišování mezi statickým a dynamickým odkazem nemá v poznámce pod čarou až takový význam, mj. proto, že poznámka nemá normativní charakter. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	část druhá obecně		Nad rámec navrhované úpravy upozorňujeme na dosavadní nejasnou formulaci o výši případného zpoplatnění – náklady spojené se zajištěním nezbytné kvality a zpřístupňováním by měly být rozděleny mezi předpokládaný počet uživatelů. Doporučujeme proto tuto formulaci upravit.	Neakceptováno. Je na každém poskytovateli, zda a jak se rozhodne zpoplatňovat. Směrnice INSPIRE pouze vyžaduje, aby bylo umožněno zpoplatnění ve výši nutné pro udržení kvality dat. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	část druhá obecně		Upozorňujeme, že v platném znění jsou nahrazovaná slova „povinný subjekt“ (a další tvary těchto slov) v některých případech uvedena s velkým počátečním písmenem. Doporučujeme proto v těchto případech dopracovat též změny těchto slov, jinak dle navrhovaného znění nebude možné změny řádně zapracovat do stávajícího znění zákona.	Zohledněno. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	část druhá obecně	zásadní	Upozorňujeme, že směrnice INSPIRE se týká prostorových informací obecně. Transponovat ji prioritně v oblasti životního prostředí je v rámci novelizace nedostatečné. Ustanovení § 11a odst. 1 a jeho odkaz na prováděcí předpis je v rozporu s § 11a odst. 3. Požadujeme tyto odstavce přeformulovat tak, aby byl definován Geoportál, dále aby byl definován jeho správce/kontaktní místo s EU (jedná se o směrnici Rady a Parlamentu), nikoliv s EK, aby byl definován rovnoprávný vztah subjektů mimo životní prostředí (formulace „požádá MŽP a plní požadavky“ zakládá nerovnoprávný vztah) a požadujeme, aby umožnil existenci fyzicky oddělených částí jednotného Geoportálu	Neakceptováno. V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. Směrnice INSPIRE se týká prostorových dat pro potřeby politik životního prostředí. Směrnice je v gesci MŽP, ve správě tohoto rezortu se proto nachází geoportál. Povinný subjekt žádá MŽP o zpřístupnění svých dat, protože MŽP je správcem geoportálu. Technické požadavky musí být plněny již ze směrnice INSPIRE. Zástupce MMR na jednání k vypořádání připomínek od zásadní povahy uplatněné připomínky ustoupil. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	k návrhu usnesení vlády		Doporučujeme přijmout variantu I, tj. bod IV neuvádět. <i>Odůvodnění: Tato varianta umožní přípravu na ratifikaci Úmluvy Rady Evropy o přístupu k úředním dokumentům. Podepsání Úmluvy je součástí vládního úkolu plynoucího ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012.</i>	Úkol ratifikovat úmluvu byl zrušen novou Strategií vlády v boji proti korupci na období let 2013 a 2014.
MMR	nad rámec		Doporučujeme rozšířit povinnost poskytovat informace podle zvláštních právních předpisů i na řízení o přestupcích.	Akceptováno, doplněno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	návrhu			
MMR	nad rámec návrhu	zásadní	Do § 11 odst. 4 požadujeme kromě písmene e) doplnit též písmeno f) ve znění: „f) obsahu nabídek uchazečů, složení hodnotící komise nebo obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení realizovaného podle zákona o veřejných zakázkách; informace o složení hodnotící komise a o obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení poskytne povinný subjekt po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku.“ Tato připomínka je zásadní. <i>Odůvodnění:</i> <i>V souladu s § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím nevzniká před ukončením zadávacího řízení nárok na poskytnutí informací z dokumentů, které jsou vytvářeny v jeho průběhu, a informací o složení hodnotící komise, jelikož se jedná o nové informace, které vznikly při přípravě rozhodnutí povinného subjektu. Nárok na poskytnutí těchto informací vzniká až po ukončení zadávacího řízení, tedy po uzavření smlouvy nebo zrušení zadávacího řízení. V průběhu zadávacího řízení mají na tyto informace nárok pouze účastníci tohoto zadávacího řízení, což ovšem vyplývá z jejich procesního postavení, nikoli z předkládaného návrhu zákona.</i> <i>Informace o obsahu nabídek uchazečů není zadavatel oprávněn poskytnout ani po skončení zadávacího řízení. V souladu s § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím se jedná o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, jíž takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí. Toto se nevztahuje na skutečnosti z nabídek, které je třeba uvést v dokumentaci (protokolech) o veřejné zakázce.</i>	<u>VYHOVĚNO</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Tato hlediska uplatněný požadavek splňuje.
MMR	nad rámec návrhu	zásadní	Ministerstvo pro místní rozvoj uplatňuje k níže uvedenému návrhu připomínku k § 14 odst. 5 písm. d), ve kterém navrhuje za slova „do 15“ vložit slovo „pracovních“. Podle naší praxe se lhůta 15 dnů na vyřízení žádosti jeví často jako nepřiměřeně krátká, v důsledku čehož není možné žádosti vyřizovat v potřebné kvalitě. Prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti tím, že se do této doby budou započítávat pouze pracovní dny, dá povinnému subjektu prostor pro řádné posouzení a vyřízení žádosti (zejména konzultace s jeho jednotlivými útvary či jinými orgány) a zároveň nepředstavuje natolik výrazné prodloužení dané lhůty, aby to negativně pocítil žadatel o informaci.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Základní východisko při zpracování novely bylo, že nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb.) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem. Připomínka byla vypořádána telefonicky NMV dne 22.3. 2013 s náměstkem Mgr. Sixtou, na připomínce netrvají.
MMR	obecně		Patrně nelze nic namítat k zařazení práva na informace o životním prostředí do novelizovaného zákona č. 106/1999 Sb., nicméně upozorňujeme, že formálně, co se týká jejich povahy, jsou informace o životním prostředí převážně jiného typu než informace o tom, jak pracuje veřejná správa. Rozdíl rovněž vidíme v šíři „nároku“ na informace z veřejné správy a na informace o životním prostředí. Je otázka, jestli i v rámci jednoho zákona nemají být procesy poskytování obou typů informací popsány odděleně. V dosavadní aplikační praxi zákona č. 106/1999 Sb. se MMR mimo jiné jevilo jako velký problém ne zcela jednoznačné definování, které informace z některých činností MMR (např. ŘO operačních programů, ŘO Fondu soudržnosti) zákonu podléhají. Během minulých let MMR spíše ad hoc dospělo k výčtovému přehledu informací, které odmítlo poskytnout a žadatel to akceptoval. Šlo například o formálně neschválený zápis z jednání Monitorovacího výboru, dokumenty zprostředkujícího subjektu, které ŘO jenom potvrdil a předal EK, interní dokumenty řízení – zápisy z porad odboru/ŘO, plány dohledu/kontrol, podklady pro formulace oficiálních výstupů atd. Očekávali jsme, že novela zákona zpřesní hranice mezi informacemi podléhajícími zákonu a ostatními informacemi. Pokud se ze zákona 123/1998 Sb. vypustí úprava poskytování informací o životním prostředí, tak z původního zákona zůstane jenom marginální část o systému vzdělávání v oblasti ochrany životního prostředí. Přitom tato část zákona je zřetelně poplatná požadavkům doby svého vzniku a je otázka, jestli její	<u>Neakceptováno.</u> Zachování stávajícího zákona č. 123/1998 Sb. v platnosti (s redukovanou částí původní právní úpravy) po přesunu stěžejní agendy reaktivního poskytování informací do zákona č. 106/1999 Sb. se jeví jako řešení vhodné z hlediska předvídatelnosti a právní jistoty adresátů právní normy – zbytková agenda zůstane tam, kde jsou na ni adresáti zvyklí. I z pohledu legislativně technického se jedná o komfortní řešení, jelikož nebude nutné měnit další právní předpis a odůvodňovat přesun materie, zejména se ale nebude muset nově vydávat tzv. INSPIRE vyhláška, která by zrušením zákona č. 123/1998 Sb. pozbyla zákonného zmocnění. Varianta ponechání zákona č. 123/1998 Sb. pak také představuje řešení, které zachová geoportál kompetenčně i metodicky v působnosti MŽP.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			aktuální verze nemá být spíše součástí legislativy z resortu MŠMT. V každém případě výsledkem případného schválení navrhovaného zákona nebude novela zákona č. 123/1998 Sb., ale zcela jiný předpis s matoucím číslem. Nesporným faktem je, že prostorové informace nejsou výhradně, dokonce ani převážně z oblasti životního prostředí. Tento fakt navrhovaná úprava vůbec nerespektuje. V době, kdy bylo prioritou transponovat INSPIRE, to příliš nevadilo, při novelizaci bychom se s tím měli řádně vyrovnat: - Existuje řada oblastí, které pro svou existenci musí produkovat, udržovat, poskytovat a využívat prostorově orientovaná data. Mimo resort MMR se například jedná o dopravu, hasiče, zdravotnictví, kraje, surovinovou politiku, demografické údaje, řadu statistických zjišťování včetně sčítání lidu, domů a bytů, oblasti geodézie a kartografie atd. - V samotném resortu MMR jsou prostorově lokalizované informace ze zákona pořizovány a zpřístupňovány v Územně analytických podkladech (územní plánování), jsou zveřejňovány jako výstupy práce Ústavu územního rozvoje na jeho stránkách, vyskytují se v agendě pohřebnictví a v dalších oblastech. - Rovněž Monitorovací systémy evropských fondů v sobě nesou atributy územní identifikace. Na základě výše uvedeného se nám jeví jako nezbytné, aby se k návrhu vyjádřily i další dotčené orgány a stejně tak i odborná veřejnost. Z odborné veřejnosti lze například vyzvednout Českou asociaci pro geoinformace, Komoru geodetů a kartografů a v neposlední řadě zástupce vysokého školství. Geoinformace v nějaké podobě buď jako součást studia, nebo jako samostatné studijní obory existují na všech vysokých školách univerzitního typu a na převážné většině ostatních. Směrnice INSPIRE nevylučuje existenci více geoportálů (pro ŽP i pro další). Zastáváme názor, že současný stav, kdy podle zákona je zřízen jediný a jeho garantem je MŽP, se jeví jako přijatelný. V konkrétních připomínkách ovšem upozorňujeme na některá rozporná ustanovení z návrhu zákona. V důvodové zprávě – obecné části A „Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace - malá RIA“ v části VI „Konzultace“ je informace, že „Předpokládané úpravy byly předběžně projednány se zástupci ústředních orgánů státní správy, se Svazem měst a obcí České republiky, s Asociací krajů České republiky i se zástupci neziskového sektoru“. Máme pochybnosti, jestli toto bylo provedeno důsledně. Kromě toho máme za to, že rozsah novely je tak široký, že by bylo vhodné namísto novely zpracovat zcela nový zákon. Doporučujeme při dalším postupu a úpravě návrhu vzít na zřetel výše uvedené úvahy.	V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	obecně		Návrh, na rozdíl od platné úpravy, neřeší situace, kdy je žádost o informace nesrozumitelná či formulována příliš obecně. Doporučujeme řešení těchto situací v návrhu upravit.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	obecně		<u>K důvodové zprávě</u> 1. V části „V. Identifikace nákladů a přínosů všech variant“ požadujeme zpřesnit znění prvního odstavce, zejména pokud jde o větu „Dle názoru předkladatele je předpokládán finanční dopad na veřejné rozpočty níže popsanych institutů neutrální, mnohdy kladný.“. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			<i>Odůvodnění:</i> <i>Nejsou zohledněny finanční náklady na úpravu rejstříků, aby splňovaly požadavky § 5a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.</i> 2. Doporučujeme opravit překlepy v důvodové zprávě (např. str. 37, třetí odstavec, první věta – slovo „neskytnutí“ místo „neposkytnutí“, str. 51, třetí odstavec, druhá věta – slovo „úkonu“ místo „úkony“).	
MMR	obecně	zásadní	Nad rámec novely požadujeme do návrhu zapracovat ustanovení, podle kterého budou mít právnické osoby, které vstupují do smluvních vztahů s povinnými subjekty, povinnost zveřejnit příp. určenému subjektu oznámit skutečného majitele právnické osoby ve smyslu definice uvedené v § 4 odst. 4 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů.	Nelze vyhovět, neboť by se jednalo o úpravu mimo osobní působnost zákona (srov. § 2 InfZ). Kromě toho nebude okruh povinně zveřejňovaných informací rozšiřován (§ 5 odst. 1 InfZ), aby se vyhovělo připomínkám ostatních připomínkových míst, která požadují snížení byrokratické zátěže. Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MMR	obstrukce	zásadní	Požadujeme do návrhu vložit zákonné ustanovení specifikující tzv. „obstrukční jednání žadatelů“. Navrhujeme, aby o obstrukčním jednání rozhodl nadřízený orgán.	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). Z vyjádření MMR z 15.3. vyplývá, že ministerstvo způsob vypořádání připomínky akceptuje.
MO	§ 12 odst. 2	zásadní	Do textu ustanovení požadujeme před odkaz na § 11 odst. 4 „písm. e)“ vložit odkaz na „písm. b)“. Odůvodnění: <i>Navrhujeme vzhledem k analogii činností zpravodajských služeb a činností ozbrojených sil, Vojenské policie a bezpečnostních sborů, kteří jsou vyňati z testu veřejného zájmu.</i>	<u>VYHOVĚNO</u> Do § 12 bude vloženo vyloučení pro ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) a § 7. § 12 Podmínky omezení (1) Všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá. (2) Pokud důvod zákonem stanovené ochrany informace nepřevažuje nad veřejným zájmem na jejím poskytnutí, povinný subjekt informaci poskytne. Přitom zejména dbá, aby poskytnutím informace nedošlo k nepřiměřenému zásahu do práv

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				nebo oprávněných zájmů osob, jichž se informace týká. Ustanovení věty první a druhé neplatí v případě informace chráněné podle § 7 nebo § 11 odst. 4 písm. b). (3) Ustanovení § 8, 8a, 9, 10a, § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. a) se nepoužijí, jedná-li se o poskytnutí informace o emisích vypouštěných nebo vyzařovaných do životního prostředí a o jejich původcích. Z e-mailové zprávy z Ministerstva obrany ze dne 26. 3. 2013 vyplývá, že MO s vypořádáním připomínky souhlasí.
MO	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	S ohledem na ústavní pořádek ČR navrhujeme variantu II, aby nebylo možné informační příkaz použít v oblasti výkonu samostatné působnosti územně samosprávných celků.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce nicméně se vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti). Z e-mailové zprávy z Ministerstva obrany ze dne 26. 3. 2013 vyplývá, že MO s vypořádáním připomínky souhlasí.
MO	nad rámec návrhu	zásadní	Předmětem jednání dne 1.3. byl návrh novely, u kterého byl v § 16 odst. 3 větě druhé stanoven termín pro rozhodnutí o odvolání 20 pracovních dnů. Proti jeho případnému zkrácení na 15 vneslo MO na místě zásadní námitku, vzhledem ke komplikacím spojeným s jednáním rozkladové komise ministra. Na této námitce trváme. Není-li nadřízeným orgánem ten, kdo stojí v čele povinného subjektu, je pro rozhodnutí o odvolání navržena lhůta 15 + 15 dnů (viz § 16 odst. 2 a odstavec 3 věta první nyní zaslaného návrhu novely). Je-li nadřízeným orgánem ten, kdo stojí v čele povinného subjektu, je pro rozhodnutí o odvolání navržena lhůta pouze 15 pracovních dnů (viz § 16 odst. 3 věta druhá), což je, i s přihlédnutím ke skutečnosti, že spis je předáván v rámci jednoho subjektu, méně, než v případě předchozím. Požadujeme proto stanovit lhůtu srovnatelnou (tj. v § 16 odst. 3 větě druhé lhůtu 20 pracovních dnů), neboť komplikace spojené s jednáním rozkladové	<u>NEVYHOVĚNO</u> Úprava byla z návrhu odstraněna z důvodu vyhovění opačným zásadním připomínkám. Vyhovění tomuto požadavku by obnovilo již vypořádaný rozpor. Z e-mailové zprávy z Ministerstva obrany ze dne 26. 3. 2013 vyplývá, že MO s vypořádáním připomínky souhlasí.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			komise ministra často neumožňují dosavadní lhůtu dodržet.	
MO	nad rámec návrhu	zásadní	Nad rámec návrhu požadujeme slova „plnění úkolů“ nahradit slovem „činnosti“. <i>Odůvodnění: Navrhujeme použití jednotné terminologie a analogie s textem v nově doplněném písm. e). V praxi zpravodajských služeb bývá značně problematické určit, které činnosti zpravodajské služby podřadit pod plnění jejích úkolů, zejména pokud se jedná o tzv. podpůrné činnosti nezbytné a úzce související s plněním zpravodajských úkolů. Z důvodu nutnosti utajení činnosti zpravodajských služeb proto považujeme za důležité legislativně upravit možnost zpravodajských služeb neposkytnout informace o veškeré činnosti, nikoliv pouze o plněných úkolech.</i>	Neakceptováno. Účelem dosavadní formulace je dát najevo, že některé informace o činnosti ZS se mohou poskytovat (např. některé informace týkající se nakládání s majetkem). Uvedením slova činnost by se zpravodajské služby fakticky vyloučily z působnosti infZ (§ 2 odst. 1).
MO	obecně	zásadní	Návrh novely zákona o svobodném přístupu k informací ve snaze zvýšit transparentnost rozhodování státní správy, což je jistě úctyhodná činnost, přináší zvýšené administrativní náklady na tyto povinné organizace. Často tak dochází k situacím, že místo výkonu primárního cíle, jakým je výkon svěřené agendy, se zaměstnanci daného úřadu/organizace věnují poskytování informací, dohledávání dat až 20 let zpětně, velmi často na žádost stále stejných osob. Navrhujeme upravit návrh novely tak, aby zákon umožňoval poskytování jen těch informací, které povinný subjekt získal nebo vytvořil 8 let zpětně, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.
Moravskoslezský kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	Bod 25 – § 12 odst. 2 – test veřejného zájmu S testem veřejného zájmu zásadně nesouhlasíme, zákon by měl být jednoznačný v tom, jaké informace lze poskytnout a jaké ne. Zákonodárcem výslovně navržená úprava chráněných údajů by pak měla být chápána jako nadřazená veřejnému zájmu. Navrhované znění by zřetelně vedlo k navýšení administrativy, náročnosti a složitosti rozhodování. Sám předkladatel návrhu přiznává složitost procesu provádění testu proporcionality (v souvislosti s vyhodnocováním žádostí o poskytnutí informací o platech - viz str. 47 důvodové zprávy) a konstatuje, že ne všechny povinné subjekty jsou odborně způsobilé test adekvátně realizovat. V rozporu s uvedeným se nyní navrhuje plošné zavedení testu veřejného zájmu, jehož realizace bude pro řadu povinných subjektů, zejména pro malé obce, extrémně náročná a prakticky neproveditelná. V tomto smyslu tedy nerozumíme a nesdílíme očekávání předkladatele, uvedené v důvodové zprávě k tomuto ustanovení, že takové posuzování nebude činit v praxi větší potíže. Při aplikaci testu veřejného zájmu tak, jak je navržen, by tak totiž musela být podrobně zkoumána a hodnocena každá žádost o informace, i když by se jednalo o informace, u kterých zákonodárce jasně vymezil a určil, že tyto být poskytovány nemusejí, neboť jim stanovil zvýšenou ochranu. Pokud by měla platit konstrukce, že veřejný zájem je nutno zkoumat vždy, i bez důvodu, pak není důvodu, aby vůbec byly určité informace vylučovány zákonem. <i>Z vyjádření ze dne 11.2.2013:</i> Přes argumentaci o nezbytnosti zavedení plošného testu veřejného zájmu považujeme za potřebné zvážit značná negativa s tímto související (navýšení administrativy, náročnosti a složitosti rozhodování) a která podle našeho názoru povedou k tomu, že pro řadu povinných subjektů, zejména pro malé obce, bude jeho realizace extrémně náročná a prakticky neproveditelná. V této souvislosti rovněž poukazujeme na to, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/303/EHS, která počítá s testem veřejného zájmu, se nevztahuje na plošné poskytování informací, ale týká se pouze úseku poskytování informací o životním prostředí. Této zásadní připomínce nebylo vyhověno, Moravskoslezský kraj na ní dále trvá.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb.
Moravskoslezský kraj	§ 16 odst. 4 (v původní	zásadní	Bod 31 – § 18 Z navrhovaných variant preferujeme variantu II, která akcentuje právo územních samosprávných celků na samosprávu.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	m znění § 18 odst. 3)		Pokud jde o zavádění institutu informačního příkazu, máme za to, že proklamované zvýšení efektivity je značně nejisté, naopak lze mít spíše za to, že celý proces se prodlouží a zkomplikuje, neboť nadřízený orgán bude muset zkoumat všechny možné důvody pro omezení práva na informace. Nadřízený orgán však mnohdy nebude znát všechna fakta, nebude znát všechna specifika konkrétního případu (např. osobní spory), nebude vědět, jestli v případě není nějaký specifický důvod pro odmítnutí a proto bude zřejmě raději rozhodnutí rušit a vracet povinnému subjektu pro nepřezkoumatelnost spočívající v neúplnosti spisu. Důležitou otázkou pak je, zda-li by nadřízený orgán musel provádět dle navrhovaného § 12 odst. 2 test proporcionality nebo by stačilo, pokud by shledal zákonný důvod odmítnutí. Znění ustanovení spíše napovídá druhé možnosti. Dále není vyjasněna ani odpovědnost za chybné poskytnutí informace. Kdo by byl odpovědný, resp. koho by žalovala osoba (společnost), jejíž chráněný údaj byl poskytnut? Směřovala by žaloba proti povinnému subjektu, který de facto informace poskytl, nebo proti nadřízenému orgánu, který poskytnutí nařídil? <i>Z vyjádření ze dne 11.2.2013: <u>K 8. zásadní připomínce - informační příkaz ve vztahu k informacím ze samostatné působnosti</u></i> Nadále máme za to, že informační příkaz by měl být vyloučen u informací ze samostatné působnosti. Ostatně ve vztahu k požadavku úhrady nákladů je tento princip zachován a výši požadované úhrady/odměny v souvislosti s informacemi ze samostatné působnosti nadřízený orgán snížit nemůže. Této zásadní připomínce nebylo vyhověno, Moravskoslezský kraj na ní dále trvá.	v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Moravskoslezský kraj	§ 19a obecně (v původním návrhu § 19d)	zásadní	Bod 33 – § 19d – vztah ke správnímu řádu Vzhledem ke znění návrhu se zásadně (s výjimkami stanovenými zákonem) veškeré procesní postupy mají řídit správním řádem. Tento režim považujeme za zbytečný u faktického poskytování informací (formalizace postupů a administrativa). Vedení informací mimo spis je dle našeho názoru značně problematické. Není upraven režim, v jakém je informace vedena, podle jakých pravidel. Nikde není stanovena povinnost předat takovou informaci nadřízenému orgánu spolu se spisem. Dle našeho názoru by informace měla být součástí spisu, ale vyloučena z nahlížení – lze se inspirovat konstrukcí v § 38 odst. 6 správního řádu, popř. úpravou vedení spisové dokumentace orgánem sociálně-právní ochrany dětí. Upřesnit ve smyslu, že lhůty lze prodloužit pouze v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb.	Vyhověno (vyplývá z nového znění § 19a)
Moravskoslezský kraj	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu § 13 odst. 2)	zásadní	Bod 26 – § 13 odst. 2 Nejasné vymezení pojmu řízení o žádosti. Upřesnit, zda-li se tím myslí i odvolací řízení a řízení o ochraně proti nečinnosti.	Akceptováno, ustanovení o účastenství vypuštěno.
Moravskoslezský kraj	§ 19a odst. 5 (v původním návrhu § 14 odst. 4)	zásadní	§ 14 odst. 4: Upravit pojem “rozhodne o žádosti”. Rozhoduje se o zamítnutí, ale informace může být i poskytnuta. Doporučujeme „vyřídí žádost“ – z § 19 vyplývá, že vyřízení zahrnuje jak poskytnutí, tak rozhodnutí o zamítnutí.	Pojem „rozhodne o žádosti“ se nahrazuje pojmem „vyřídí žádost“.
Moravskoslezský kraj	§ 4 odst. 3		Pokud se má jednat o zpřesnění toho, co chápat poskytnutím informace, pak doporučujeme změnit formulaci na: „Poskytnutím informace se rozumí i poskytnutí kopie dokumentu ...“.	Neakceptováno, text je dle našeho názoru srozumitelný i ve stávajícím vyjádření.
Moravskoslezský kraj	§ 5	zásadní	Požadujeme toto ustanovení zásadním způsobem přepracovat, protože v navrženém znění povede ke	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
ý kraj	obecně		značnému a nesmyslnému nárůstu administrativní zátěže, nehledě na zvýšenou náročnost zajištění požadovaných informací (např. tvorba všemožných seznamů a přehledů). Rovněž je navrhována zbytečná duplicita údajů.	(pouze s drobnými technickými úpravami) ztratila připomínka opodstatnění.
Moravskoslezský kraj	§ 5 odst. 1 písm. i) (v původním návrhu písm. k/)	zásadní	§ 5 odst. 1 písm. k) Navrhujeme vypustit, a to vzhledem k tomu, že údaj o podaných stížnostech podle § 19c je součástí výroční zprávy, a to včetně informace o způsobu jejich vyřízení. Speciální uvádění rozhodnutí nadřízeného orgánu o výši úhrad v rámci povinně zveřejňovaných informací tak považujeme za naprosto nadbytečné.	Nelze akceptovat, jde o požadavek směrnice o opakovaném užití informací veřejného sektoru. Dle sdělení MSK ze dne 11.2.2013, č. j. MSK 31439/2013, bylo od zásadní povahy připomínky ustoupeno.
Moravskoslezský kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	§ 5 odst. 1 písm. m) – seznam rozhodnutí Rovněž zde postrádáme praktický smysl navrhovaného opatření. Otázkou totiž je, k čemu taková informace laické veřejnosti vlastně bude. Velkým negativem je další výrazná byrokratizace, kdy bude nutno všechna rozhodnutí zpracovat dle uvedených požadavků. To už lze spíše uvažovat o zveřejňování celých rozhodnutí, neboť i nutná anonymizace údajů (jakkoliv to znamená další administrativu) by povinný subjekt zatížila méně než navrhované zpracovávání rozhodnutí. Pokud je účelem řešit případná pochybení úředníků, pak povinné subjekty disponují prostředky, jak nekvalitní zaměstnance sankcionovat, od srážek z platu, náhrad nákladů až případně po výpověď.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví.
Moravskoslezský kraj	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	§ 5 odst. 1 písm. f) Navrhujeme vypustit, jednalo by se prakticky o všechny předpisy. Takto nastavené nemá logiku a opodstatnění. Budou vznikat dohady, jestli ten který předpis upravuje výkon veřejné moci/činnosti navenek, či nikoliv. Vhodnější by bylo stanovit výslovně povinnost zveřejňovat pouze organizační řád (pokud ho povinný subjekt má) a případně i seznam kontaktů alespoň na vedoucí jednotlivých útvarů. Takové informace mají reálný užitek, jelikož umožňují veřejnosti zjistit, na koho se mohou obrátit.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV. Dle sdělení MSK ze dne 11.2.2013, č. j. MSK 31439/2013, bylo od zásadní povahy připomínky ustoupeno.
Moravskoslezský kraj	§ 5a odst. 1		Bod 10 - § 5a odst. 1 Z textu navrhovaného ustanovení jednoznačně nevyplývá, jaké informace mají být vlastně zveřejňovány - zda obsah rejstříků (čemuž by nasvědčovala formulace odstavce 2) nebo pouze informace o vedení/spravování veřejných rejstříků (seznamu těchto rejstříků).	Akceptováno, formulačně upraveno.
Moravskoslezský kraj	§ 5b odst. 1 písm. a)		Koncepce, politiky, strategie, plány atd. už zahrnuje § 5 odst. 1 písm. e).	Neakceptováno. Speciální ustanovení týkající se koncepčních dokumentů se vztahem k životnímu prostředí je vhodné v zákoně ponechat, jelikož jde o transpoziční materii ve vztahu k čl. 7 odst. 2 písm. b) směrnice 2003/4/ES.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
Moravskoslezský kraj	§ 6 odst. 3		Bod 13 – § 6 odst. 3 Doporučujeme zvážit, zda nedoplnit do textu ustanovení rovněž možnost podání prostřednictvím systému datových schránek. <i>Z vyjádření ze dne 11.2.2013: K institutu "elektronicky podané žádosti" - viz 5. doporučující připomínka Moravskoslezského kraje (k § 6 odst. 3 - návrhu odkazu na zveřejněnou/poskytnutou informaci) Přestože se v tomto případě nejednalo o zásadní připomínku, považujeme za nutné poukázat na následující. Máme za to, že na žádost podanou prostřednictvím datové schránky je třeba pohlížet jako na žádost podanou písemně (viz § 18 zákona č. 300/2008 Sb.), čemuž ostatně nasvědčuje i dikce § 14 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů - "Je-li žádost učiněna elektronicky, musí být podána prostřednictvím elektronické adresy podatelny povinného subjektu, pokud ji povinný subjekt zřídil. Pokud elektronické adresy podatelny nejsou zveřejněny, postačí podání na jakoukoliv elektronickou adresu povinného subjektu." (viz rovněž ZÁKON O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM A SOUVISEJÍCÍ PŘEDPISY - komentář - 2. vydání, Adam Furek, Lukáš Rothanzl, Linde Praha, 2012).</i>	Máme zato, že elektronicky podaná žádost je jak žádost e-mailem, tak formou datové schránky.
Moravskoslezský kraj	nad rámec návrhu	zásadní	Chybí úprava správního trestání. V rámci komplexnosti by se měl předkladatel zabývat otázkou, jak nakládat s takovými žádostmi – zda připustit zveřejnění informace. Jednalo by se vlastně o další rozšíření sankce, když přestupkové řízení je oproti řízení trestnímu založeno na neveřejnosti jednání.	<u>VYHOVĚNO</u> Vypořádání: § 8 Informace o trestním řízení, přestupkovém řízení a o řízení o jiném správním deliktu (1) Informace o trestním řízení povinný subjekt poskytne jen v souladu s ochranou stanovenou zvláštními právními předpisy upravujícími toto řízení.^{xx)} (2) Informace o řízení o přestupku nebo o jiném správním deliktu povinný subjekt poskytne v souladu s ochranou stanovenou pro trestní řízení zvláštními právními předpisy upravujícími trestní řízení.
Moravskoslezský kraj	nad rámec návrhu	zásadní	Stanovisko MSK k upravenému návrhu zákona, rozeslanému před jednáním k vypořádání připomínek dne 1.3.2013: <u>K 3. zásadní připomínce - platy</u> S ohledem na závažnost věci máme za to, že problematika poskytování informací o platech (mzdách, odměnách) osob působících ve veřejné správě by měla být výslovně legislativně řešena. Setrvání na stávajícím stavu s odkazem na interpretační vodítka dle judikatury soudů považujeme za nedostatečné řešení. Závěry NSS, které lze zjednodušeně interpretovat tak, že informace o platech se mají ve všech případech žádostí poskytovat bez dalšího, bez jakýchkoliv omezení a bez provádění testu proporcionality podle našeho názoru minimálně nezohledňují judikaturu Soudního dvora Evropské unie (konkrétně rozsudek ze dne 9. 11. 2000 ve spojených věcech C-92/ a C-93/09), a to v tom aspektu, že poskytováním informací o platech dotčených osob získává žadatel v podstatě komplexní obraz o jejich majetkových poměrech, což dle citované judikatury nereflektuje princip proporcionality a minimalizace zásahů do soukromí dotčených osob. Této zásadní připomínce nebylo vyhověno, Moravskoslezský kraj na ní dále trvá	<u>VYHOVĚNO</u> Úplné vyhovění požadavku by bylo v rozporu s vládni Strategii i s judikaturou NSS (1 As 169/2012 a 8 As 55/2012). Navrhujeme nicméně podrobnější úpravu poskytování informací o platech a odměnách: V A R I A N T A I § 8c Informace o platu, mzdě, odměně nebo jiném obdobném plnění (1) Povinný subjekt poskytne informaci o výši platu, mzdy, odměny nebo jiného obdobného plnění poskytnutých osobě, která v době, za niž jí vznikl na uvedené plnění nárok, byla veřejným funkcionářem podle zákona o střetu zájmů²⁰⁾, statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu veřejné instituce nebo jiným orgánem nebo členem

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				jiného orgánu veřejné instituce, případně osobou stojící v čele veřejné instituce. (2) Informaci o výši platu, mzdy, odměny nebo jiného obdobného plnění v případech neuvedených v odstavci 1 poskytne povinný subjekt vždy, pokud ochrana osobnosti a soukromí osoby, které na vyplacení tohoto plnění vznikl nárok, nepřevažuje nad veřejným zájmem na poskytnutí takové informace. (3) Při poskytnutí informace podle odstavce 2 na základě žádosti se nepostupuje podle § 5 odst. 3. ----- ^{xx)} § 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb. a zákona č. 350/2009 Sb. V A R I A N T A II <i>úpravu nezavádět</i>
Moravskoslezský kraj	nad rámec návrhu	zásadní	K § 16 odst. 3 - v předchozím návrhu bylo navrhováno prodloužení lhůty pro rozhodnutí nadřízeného orgánu o odvolání z 15 na 20 dnů za současného zkrácení lhůty pro předložení odvolání povinným subjektem z 15 na 10 dnů. Tento návrh jsme podporovali, v upraveném znění návrhu zákona se již ale neobjevil, podporujeme tedy vrácení původní navrhované úpravy.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Úprava byla z návrhu odstraněna z důvodu vyhovění opačným zásadním připomínkám. Vyhovění tomuto požadavku by obnovilo již vypořádaný rozpor.
Moravskoslezský kraj	nad rámec návrhu	zásadní	V rámci 7. zásadní připomínky , uplatněné ve stanovisku kraje dne 26. října 2012 pod č.j. MSK 128374/2012, Moravskoslezský kraj mj. navrhoval upřesnit, v jaké formě má být vydáváno odůvodněné sdělení o odložení. Ministerstvem předložený upravený návrh předpokládá, že odložení žádosti bude mít formu usnesení (v původní verzi šlo o rozhodnutí). Již ve vyjádření kraje č. j. MSK 31439/2013 ze dne 28. 2. 2013 <u>jsme upozornili na to, že v ust. § 14 odst. 5 písm. a) návrhu toto není zapracováno</u> . Opětovně tedy poukazujeme na skutečnost, že ani v ministerstvem nově přiloženém upraveném úplném znění návrhu zákona není v § 14 odst. 5 písm. a) uvedeno, že se žádost odkládá formou usnesení.	Nevyhověno. Připomínkové místo chybně interpretuje § 14 odst. 5 písm. a). V tomto případě je odložení žádosti „faktickým úkonem“, nikoli rozhodnutím. To totiž ani nelze vydat, protože jde o případ odložení žádosti, když se žadatel nedostatečně identifikoval, tedy v případě, že jde de facto o anonymní žádost. Není proto komu vydávat rozhodnutí.
MPO	§ 12 odst. 2		Předkladatel navrhuje rozšířit stávající právní úpravu o ustanovení § 12 odst. 2 stanovující povinnost testu veřejného zájmu ve vztahu ke všem důvodům pro odmítnutí informace [s výjimkou § 11 odst. 4 písm. e)]. Uvedený návrh opírá předkladatel o judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Podle našeho názoru se jedná o deklaratorní (a tudíž nadbytečné) ustanovení, neboť z obecných zásad správního řízení vyplývá, že „správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem“. Nedoporučujeme proto, aby tyto obecné zásady byly v jiných předpisech opakovány.	Akceptováno.
MPO	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		V § 18 doporučujeme variantu I	Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				uváděných připomínce ÚV-LG. Jako kompromisní řešení se navrhuje předložení materiálu ve variantách – s vyloučením a bez tohoto vyloučení. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že MPO s návrhem vypořádání souhlasí.
MPO	§ 2 odst. 6		Vložení slov „které nejsou zaznamenány“ za slovo „názory“ považujeme za nadbytečné a spíše matoucí, neboť „ <i>informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního</i> “ (§ 3 odst. 3). Pokud se tedy jedná o informace, které nejsou zaznamenány, nejsou informacemi ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím. Pokud mají být nově na základě žádosti poskytovány informace k dotazům na názory, bylo by vhodnější vypustit slova „dotazů na názory“ v § 2 odst. 6.	<u>Neakceptováno</u>, doplnění textu usnadní aplikační praxi a odpovídá judikatuře, která užití § 2 odst. 4 vylučuje v případech, kdy jde již o zaznamenaný názor.
MPO	§ 4 odst. 2		V § 4 odst. 2 na konci věty třetí za slovy "s jejich metadaty." uvést formou poznámky pod čarou odkaz na příslušné ustanovení zákona o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, které se věnuje metadatům, nebo pojem „metadata“ vymezit, pokud se liší od vymezení uvedeného tímto právním předpisem.	Akceptováno, do InfZ se přebírá vymezení ze zákona o archivnictví (do § 3 InfZ). Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že MPO s návrhem vypořádání souhlasí.
MPO	§ 4 odst. 5		V textu „... poskytnou povinné subjekty... strukturovaný text strukturovaně ...“ není zřejmé, zda se jedná o záměr či zda je opakování výrazu „strukturovaný“ a „strukturovaně“ v textu uvedeno omylem.	Akceptováno, upraveno.
MPO	§ 5 odst. 1 a 4		K řádnému posouzení navrhovaných ustanovení § 5 odst. 1 a § 5 odst. 4 postrádáme alespoň pracovní podobu prováděcích předpisů, jejichž vydání předpokládá návrh zákona v bodě 36 [§ 21 odst. 2 písm. a) a b)]. Žádáme porovnat, zda v § 5 odst. 1 nejsou požadovány ke zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup duplicitně informace, které jsou obsaženy ve výroční zprávě zpracovávané podle § 19c a zveřejňované podle § 5 odst. 1 písm. j).	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že MPO s návrhem vypořádání souhlasí.
MPO	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	K § 5 odst. 5 písm. b) Předložený návrh novely zákona předpokládá uložení nové povinnosti povinným subjektům, a to zveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup právní předpisy vydávané v rámci jejich působnosti. S uvedeným návrhem zásadně nesouhlasíme, neboť texty právních předpisů již v současné době zveřejňuje na svých webových stránkách Ministerstvo vnitra (nehledě na skutečnost, že povinné subjekty jsou ve svém sídle povinny v úředních hodinách zpřístupnit právní předpisy vydávané v jejich působnosti). Podle našeho názoru proto zcela postačuje, aby povinné subjekty zveřejňovaly způsobem umožňujícím dálkový přístup pouze přehled právních předpisů náležejících do jejich působnosti. Pro uložení této nové povinnosti, by se musela zpracovat RIA dopadů na státní rozpočet. Úřadům by se po zavedení této povinnosti musely vyčlenit další finanční prostředky na licence od ASPI či jiných společností. V případě působnosti ministerstva např. pro 60 zákonů a 250 prováděcích právních předpisů, které se během roku neustále mění, by se musel vyčlenit minimálně 1 člověk pro zajišťování této agendy. Proto v § 5 odst. 5 písm. b) požadujeme vypustit písm. a).	Akceptováno.
MPO	§ 5a		Považujeme za nadbytečné, aby povinným subjektům, které na základě zákona vedou a spravují veřejné registry, byla nově stanovena povinnost zveřejňovat informace obsažené v těchto registrech podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jestliže je již zveřejňují podle zvláštního právního předpisu.	Pokud je již zveřejňují podle zvláštního předpisu, pak je tím splněna i povinnost dle InfZ, pokud však zvláštní předpis nestanoví povinné zveřejňování veřejného rejstříku, uplatní se přímo obecná povinnost podle InfZ.
MPO	§ 5b		Dáváme ke zvážení, zda je účelné zveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup veškeré navržené	Nelze vyhovět, jde o povinnost plynoucí z evropské

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			dokumenty, které jsou často značně rozsáhlé (a mnohdy vysoce odborné) a budou zbytečně zatěžovat informační systémy povinných subjektů.	legislativy.
MPO	§ 9		Navržený text je nejasný, resp. neúplný („... poskytnutí informace o příjemci, výši, účelu <i>a podmínkách</i> těchto prostředků...“). Má zde být zřejmě uvedeno „podmínkách použití“.	Akceptováno
MPO	obecně		Vzhledem k tomu, že k návrhu novely není připojena důvodová zpráva, není zřejmé, co navrhovatel sleduje a jaké právní či praktické aplikační problémy v jednotlivých ustanoveních řeší.	Důvodová pzárva bude připravena, stávající postup je „nouzovým“ řešením s ohledem na požadavek protikorupčního útvaru Úřadu vlády, aby novela byla předložena do konce března.
MPO	obecně		V celém návrhu zákona nahradit slova „písemná podoba“ slovy „písemná forma“, stejně jako slova „elektronická podoba“ nahradit slovy „elektronická forma“, tak jak jsou tyto pojmy v současné době ustáleny v právním řádu (např. i v novém občanském zákoníku). Doporučujeme materiál doplnit o rozdílové tabulky pro posouzení implementace směrnice 2003/98/ES a směrnice 2003/4/ES. Současně s ohledem na probíhající legislativní proces na úrovni Evropské unie, týkající se novelizace směrnice 98/2003/ES, doporučujeme zvážit odložení přijetí návrhu zákona do doby schválení novely směrnice.	Akceptováno, zapracováno. V ostatním: I pojem „v elektronické podobě“ je rozšířený (správní řád, občanský soudní řád). Termín pro předložení vládě je 31/3/2013. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že MPO s návrhem vypořádání souhlasí.
MPSV	§ 10a		Domníváme se, že termín „nepříznivý vliv na ochranu životního prostředí“ je poměrně neurčitým pojmem. Není jasné, co všechno může povinný subjekt považovat za informaci, která by mohla mít nepříznivý vliv na životní prostředí, a je tedy možné, že toto ustanovení bude vykládáno příliš široce a mohlo by být nadužíváno pro odůvodnění neposkytnutí informací.	Akceptováno jinak V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě tohoto omezení práva na informace se jedná o pouhé přenesení úpravy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Zároveň se jedná o transpoziční materii ve vztahu k čl. 4 odst. 2 písm. h) směrnice 2003/4/ES. Tento <u>fakultativní</u> důvod omezení přístupu k informacím se vztahuje zejména k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů, rostlin a nerostů v konkrétních lokalitách, kterých se žádaná informace týká. Ustanovení bude přeformulováno tak, aby se jednalo o fakultativní důvod omezení práva na informace: „§ 10a Ochrana životního prostředí <i>Povinný subjekt neposkytne informaci může omezit poskytnutí informace, jejíž zpřístupnění poskytnutí by mohlo mít nepříznivý vliv na ochranu životního prostředí v místech, kterých se informace týká.</i> “ Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 14 odst. 3		Připomínky k upravenému znění zákona: K § 14 odst. 3: Za slovo „zřídil“ doporučujeme doplnit slova „nebo prostřednictvím datové schránky“.	Doplnění nepovažujeme za nutné, neboť dle zákona č. 300/2008 Sb. má podání pomocí datové schránky účinky písemného podání...

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 14 odst. 5 písm. b)		Připomínky k upravenému znění zákona: K § 14 odst. 5 písm. b): Doporučujeme sjednotit používání označení a číslo 7 neuvádět slovy, ale číslovkou stejně jako v ostatních odstavcích tohoto ustanovení.	Neakceptováno. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 14a odst. 4 (v původním návrhu § 4a odst. 4)		Doporučujeme zpřesnění textu, konkrétně za číslo „3“ doplnit slovo „kalendářní“ a <u>uvést skutečnost, s níž se bude pojit počátek běhu této lhůty.</u>	Neakceptováno, návrh text je dle našeho názoru jednoznačný a není nutné uvádět „počátek“ plynutí lhůty. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		Doporučujeme variantu II. Upozorňujeme však, že obsah odstavců 3 a 4 je zčásti duplicitní. Dále je zde určitý rozpor týkající se lhůty pro poskytnutí informace – podle odstavce 3 tato lhůta plyne ode dne oznámení rozhodnutí nadřízeného orgánu povinnému subjektu, podle odstavce 4 však ode dne vrácení spisu povinnému subjektu, což může způsobit výkladové problémy (rozhodnutí lze oznámit prostřednictvím datové schránky, tedy relativně rychle, zatímco spisová dokumentace - zpravidla fyzický, „papírový“, spis - bude vrácena později).	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 19a obecně (v původním návrhu § 19d)		Připomínky k upravenému návrhu zákona: K § 19a Doporučujeme zvážit, zda nenovelizovat znění tohoto ustanovení, pokud je trváno na zachování institutu stížnosti dle § 16a. Znění § 19a je i v souvislosti s navrženým § 16a do určité míry zmatečné a nejasné. Ustanovení § 19a odst. 1 je celé tvořeno jednou větou, dělenou dvěma středníky, přičemž část mezi oběma středníky se jeví jako naprosto nadbytečná a matoucí, spolu s ní pak část za druhým středníkem jakoby zcela popírala to, co je před prvním středníkem.	Akceptováno, rozděleno do více částí. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 19a odst. 5 (v původním návrhu § 14 odst. 4)		Není zjevné, proč by podjatost osob vyřizujících žádost měla být řešena mimo režim správního řádu.	Vysvětleno. Na správní řád nelze účinně navázat, neboť u celé řady povinných subjektů by aplikace § 131 byla problematická (např. obchodní společnosti). V případě „podjatosti toho, kdo stojí v čele povinného subjektu“ je nutné s ohledem na principiální požadavek rychlosti získání informace dát přednost vyřízení žádosti touto osobou. Pokud by mělo docházet k převádění vyřizování žádosti, proces by se zřejmě značně prodloužil. Nehledě na to, že vyřízení žádosti jiným subjektem by bylo závislé na tom, zda mu „podjatý“ povinný subjekt předá požadované informace, což bude reálně jen obtížně zajistitelné. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 3 odst. 3		Připomínky k upravenému znění návrhu: Doporučujeme definovat informaci podle zákona nejen „technologicky“, ale především věcně.	Nelze akceptovat, protože informací je dle konceptu zákona „vše“, co je zaznamenáno, bez ohledu na obsah. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 5 obecně		Jsme toho názoru, že by měla být taxativně vymezena struktura povinně zveřejňovaných informací, jako je tomu dosud, což v současnosti zaručuje přehlednost a jednotnost výkladu.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 5 odst. 1 písm. c)		Doporučujeme zvážit, zda by nebylo vhodné postihnout i případy, kdy organizace byla zřízena na základě zákona (např. odkazem na příslušné zákonné ustanovení).	Tento údaj bude vyplývat z informace podle § 5 odst. 1 písm. a) Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 5 odst. 1 písm. e)		K § 5 odst. 1 písm. e): Před slovo „předpisů“ doporučujeme doplnit slovo „právních“.	Akceptováno
MPSV	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	1. Zveřejnění seznamu rozhodnutí vydaných povinným subjektem, proti nimž byla podána žaloba, je v případě ČSSZ v rozporu s ochranou zájmů klientů i se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť číslem jednacím jejich rozhodnutí je rodné číslo klienta. Jeho zveřejnění by umožnilo, aby si kdokoli mohl zjistit výsledek soudního řízení vedeného s konkrétním občanem (individualizovat jej). Vzhledem ke skutečnosti, že např. u ČSSZ se v drtivé většině bude jednat o žaloby proti rozhodnutím v důchodových věcech občanů, nemůže být naplněn ani důvod zákonného začlenění tohoto ustanovení popsany v důvodové zprávě, jímž má být mj. „<i>ulehčení postavení žadatele, který eventuálně žádá o předmětné rozhodnutí</i>“ (formulace je poněkud nejasná; je-li jí míněno, že kdokoli by měl možnost požádat povinný subjekt o poskytnutí konkrétního <u>správního</u> rozhodnutí týkajícího se jakékoli jiné osoby, pak by vyhovění takovéto žádosti bylo naprostým prolomením institutu mlčenlivosti). Považujeme za nezbytné blíže a v užším rozsahu specifikovat, kterých povinných subjektů se výše uvedená povinnost týká, popř. tuto povinnost zcela vypustit. Zákonné zakotvení této povinnosti navíc znamená značnou administrativní zátěž pro správní úřady. <u>V podmínkách ČSSZ by se jednalo přibližně o 2 000 takových rozhodnutí.</u> I pokud by tedy ve vztahu k povinným subjektům, které k označení svých rozhodnutí využívají rodné číslo, byla umožněna výjimka (tj. takový údaj by byl ze seznamu zveřejňovaných údajů vypuštěn, popř. nahrazen nějakou „osobnostně neutrální“ evidenční značkou), bylo by vyhovění požadavkům uvedeným v ustanovení § 5 odst. 1 písm. m) ve svém důsledku pro ČSSZ z technických důvodů prakticky nerealizovatelné. 2. Dále se domníváme, že zveřejnění této informace v uvedeném rozsahu nemá takovou vypovídací hodnotu, aby zaručilo vytvoření objektivního a spolehlivého obrazu o výkonu působnosti povinného subjektu při vydávání správních rozhodnutí, potažmo možnost lepší kontroly nad výkonem veřejné správy ze strany široké veřejnosti, jak předpokládá důvodová zpráva k tomuto bodu. Každé zveřejnění rozsudku soudu, který by zrušil rozhodnutí správního orgánu, by vytvářelo negativní obraz o příslušné instituci bez ohledu na skutečnost, že by se jednalo o ojedinělý rozsudek. Např. v oblasti nemocenského pojištění současně jednotlivé soudy i jednotlivé senáty téhož soudu (krajských soudů i Nejvyššího správního soudu) rozhodují v jedné a téže věci rozdílně a v některých případech dochází ke sjednocení soudní praxe rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (NSS) až se značným časovým odstupem (soudy nejsou vázány zákonnými lhůtami pro vydání svých rozhodnutí a tato jsou vydávána i s odstupem několika let od zahájení soudního řízení). Správní orgány při svém rozhodování vycházejí z právních výkladů provedených ze strany NSS v době vydání rozhodnutí, a následně z nich vycházejí i soudy prvního stupně při svém rozhodování o podaných žalobách. V řízeních o kasační stížnosti může příslušný senát NSS při svém rozhodování dospět k právnímu názoru odlišnému od právního názoru vyjádřeného v již dřívějším rozsudku NSS a věc pak podle ustanovení § 17 odst. 1 soudního řádu správního předložit k posouzení právní otázky a rozhodnutí rozšířenému senátu tohoto soudu. V případě, že rozšířený senát posoudí věc odlišně, dochází k zásadní změně dosavadní judikatury, a to mnohdy již v době, kdy aplikovaná právní úprava je již několik let neplatná (např. v roce 2011 se rozhodovací činnost soudů vztahovala k aplikaci ustanovení zákona č. 54/1956 Sb., o	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví. Vypořádáno telefonicky dne 26. 3. 2013 s tím, že MPSV s vypořádáním souhlasí.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			nemocenském pojištění zaměstnanců, účinného do 31. 12. 2008, a zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, účinného do 31. 12. 2006), tzn., že v takových případech není možné v době vydání správních rozhodnutí předvídat změnu právního názoru NSS a taková rozhodnutí povinného subjektu považovat za nezákonná. V této souvislosti poznamenáváme, že by bylo spíše přínosem, kdyby byla zveřejňována anonymizovaná verze rozhodnutí krajských soudů na jejich internetových stránkách; obdobně jako je tomu v případě NSS.	
MPSV	§ 5 odst. 5 (v původní m návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	Z tohoto bodu vyplývá, že by měly být zveřejněny nejen vnitřní předpisy upravující např. organizační strukturu daného subjektu, ale i vnitřní předpisy, které pro interní potřebu blíže rozpracovávají obecně závazné právní předpisy. Podle našeho názoru interní předpis má sloužit interním účelům a již pojmově není určen ke zveřejňování. Vnitřní předpisy směřují cíleně dovnitř organizace, slouží k uspořádání jejich vnitřních poměrů, upravují její vnitřní chod tak, že stanoví závazné pracovní postupy, informační toky, konkrétní instrukce, tzn., že zavazují a jsou určeny pouze podřízeným pracovníkům nebo vnitřním organizačním jednotkám a veřejnosti jako takové se přímo nedotýkají. V případě ČSSZ takových předpisů existují řádové stovky; navíc řada z nich obsahuje odborné pojmy („odborný žargon“) či zkratky atp., které pro osobu neznalou dané problematiky budou nesrozumitelné; jejich zveřejnění by tedy patrně vyvolalo vlnu žádostí o bližší vysvětlení, což by znamenalo neúměrné administrativní zatížení zaměstnanců. Nevhodnost této právní úpravy je pak zřejmá např. v oblasti nemocenského pojištění, kdy v případě provádění kontroly režimu dočasně práce neschopných pojištěnců pověřenými pracovníky příslušných orgánů nemocenského pojištění stanoví vnitřní předpis (metodický pokyn) konkrétní pracovní postup kontrolorů tak, aby byl naplněn cíl právní úpravy, tj. účinnější ovlivňování nežádoucích trendů v nemocenském pojištění, zejména zamezení neodůvodněného prodlužování doby dočasné pracovní neschopnosti a zabránění zneužívání systému dávek nemocenského pojištění. Zveřejněním tohoto vnitřního předpisu veřejnosti by mohlo dojít nejen ke zmaření výkonu kontroly a ohrožení účelu právní úpravy, a z toho plynoucí celkové neefektivnosti výkonu státní správy, ale i poškození zaměstnavatelů, kteří vyplácejí po dobu prvních 21 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti náhradu mzdy a kteří mohou dát k provedení kontroly podnět. Podotýkáme, že např. zveřejnění Příkazů ministra MPSV ve svém dopadu povede rovněž pouze k nárůstu žádostí o vysvětlení některých částí těchto příkazů, aniž by takový postup přispěl k deklarovanému záměru novely zákona o zefektivnění práva na poskytnutí informací. V ustanovení § 5 odst. 1 tedy navrhuje písmeno f) vypustit. Dle sdělení MPSV kupravenému návrhu novely MPSV i nadále na připomínce trvá s následujícím odůvodněním: <i>K návrhu vypořádání sdělujeme, že MPSV trvá na zásadní připomínce k nynějšímu § 5 odst. 4 písm. d) - původně k § 5 odst. 1 písm. f)</i> <i>MPSV setrvává na své původní zásadní připomínce k § 5 odst. 1 písm. f), a to z následujících důvodů:</i> <i>V případě uzákonění povinnosti poskytovat všechny interní předpisy rozpracovávající pro potřeby organizační složky státu obecně závazné právní předpisy (zákony a podzákoné normy) a upravující její vnitřní fungování, dojde k enormnímu administrativnímu zatížení zaměstnanců, kteří by na příslušnou žádost museli nejen sdělovat obsah vnitřních předpisů, ale následně by je museli vysvětlovat, neboť obsahují úpravu úzce specializované problematiky, která je pro osobu s ní neseznámenou nesrozumitelná. Je nutno se zmínit i o tom, že pouze v ČSSZ existují stovky interních předpisů (rozhodnutí ústředního ředitele, směrnice, meritorní směrnice, metodické pokyny, prováděcí pokyny atd.).</i> <i>Z právní teorie přitom vyplývá, že interní předpisy, které nejsou obecně závazné, slouží pouze pro potřebu příslušné organizační složky státu, ve které jsou závazné pro podřízené pracovníky a útvary a slouží k realizaci příslušných obecně závazných právních norem.</i> <i>Povinnost zveřejnit interní předpisy, upravující např. kontrolu dodržování léčebného režimu v rámci</i>	<u>VYHOVĚNO</u> ČSSZ bude zařazena mezi výjimky. Je ale nutné připomenout, že toto ustanovení nezbavuje povinnost ČSSZ příslušné informace – vnitřní předpisy – poskytnout na základě individuální žádosti o informace (nebrání-li jejich vydání jiný zákonný důvod) a následně poskytnutou informaci zveřejnit dle § 5 odst. 3 InfZ. § 5 (5) Povinné subjekty jsou dále povinny zveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup f) informace uvedené v odstavci 1 f) dokumenty uvedené v odstavci 2 písm. a) a b), f) hlavní dokumenty podle odstavce 2 písm. c), f) vnitřní předpisy, které upravují výkon veřejné moci nebo nakládání s veřejnými prostředky povinného subjektu, s výjimkou vnitřních předpisů a. ozbrojených sil, b. bezpečnostních sborů, c. zpravodajských služeb, d. Vojenské policie, e. České národní banky, f. Finanční správy České republiky, g. České správy sociálního zabezpečení, h. Státní zemědělské a potravinářské inspekce, i. dalších povinných subjektů, které se týkají činnosti ozbrojených sil, bezpečnostních sborů, zpravodajských služeb, Vojenské policie, Finanční správy České republiky nebo České národní banky. Vypořádáno telefonicky dne 26. 3. 2013 s tím, že MPSV s vypořádáním souhlasí.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			<i>nemocenského pojištění, by mohlo vést k neefektivnosti výkonu státní správy a poškození zaměstnavatelů, kteří jsou povinni prvních 21 dní dočasné pracovní neschopnosti vyplácet náhradu mzdy a kteří mohou dát podnět k provedení příslušné kontroly. Interní předpisy upravující tuto oblast přitom mají za účel zamezovat neodůvodněné prodlužování doby dočasné pracovní neschopnosti a mají zabránit zneužívání dávek nemocenského pojištění. Stejně tak např. z hlediska činnosti odboru pojistného a pohledávek by zveřejněním interních předpisů došlo ke zmaření samotného účelu výběru pojistného a vymáhání pohledávek. Dlužníkům by se jejich zveřejněním dával návod k obcházení zákona, zbavování se majetku atd. Jejich zveřejněním by se zhoršila, popř. znemožnila vymahatelnost pohledávek. OSSZ vybírají pojistné a vymáhají pohledávky stejně jako orgány Finanční správy ČR, která má výjimku z povinnosti zveřejňovat vnitřní předpisy.</i> <i>Vnitřní předpisy upravují závazné pracovní postupy pro příslušné pracovníky a vnitřní organizační jednotky. Tímto zveřejněním vnitřních předpisů (např. metodických pokynů) by z hlediska činnosti odboru pojistného a pohledávek byl zmařen samotný účel výběru pojistného a vymáhání pohledávek a mohlo by dojít nejen ke zhoršení vymahatelnost pohledávek, případně i ke znemožnění jejich vymahatelnosti. V postavení OSSZ při vymáhání pohledávek by pak nemělo docházet k rozdílnému postavení OSSZ a orgánů FS ČR, které mají v této souvislosti uděleny výjimku. Důsledkem by byl snížený výběr pojistného a tím pádem i průběžné financování státního rozpočtu.</i> <i>Ze shora uvedených důvodů navrhujeme ustanovení § 5 odst. 4 písm. d) z návrhu zákona vypustit (případně zařadit ČSSZ mezi výjimky).</i> <i>Tato připomínka je nadále zásadní.</i> <i>Z vyjádř</i>	
MPSV	§ 6 odst. 4		Připomínky k upravenému návrhu zákona: K § 6 odst. 4 Navrhujeme prodloužit stanovenou lhůtu na 12 měsíců.	Nelze vyhovět, takové opatření by zřejmě nebylo proporcionální s ohledem na čl. 17 Listiny. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 8		V bodě 14 navrhujeme doplnit znění poznámky pod čarou č. 20 o odkaz na ustanovení <u>§ 8a až 8d zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)</u> . Doplnění odkazu je nezbytné vzhledem k tomu, že ustanovení § 8b až 8d trestního řádu upravují zákazy zveřejňování vybraných informací z trestního řízení, např. pokud jde o informace týkající se poškozeného dítěte mladšího 18 let apod. <u>Odkaz na ustanovení § 52 až 54 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, je pak žádoucí doplnit rovněž o ustanovení § 92 odst. 3 zákona č. 218/2003 Sb., které se vztahuje na zákaz zveřejňování informací z řízení vedeného s dítětem mladším 15 let, které se dopustilo činu jinak trestného.</u>	Akceptováno, doplněno.
MPSV	§ 8b odst. 2		Upozorňujeme, že v § 8b odst. 2 je používán pojem „hmotné zabezpečení v nezaměstnanosti“. Tento pojem se již s účinností zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, nepoužívá. Dle tohoto zákona je poskytována podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci.	Akceptováno, upraveno. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	§ 8b odst. 2		Připomínky k upravenému znění zákona: K § 8b odst. 2 Doporučujeme do výčtu zahrnout také státní podporu penzijního připojištění, resp. doplňkového penzijního spoření.	Neakceptováno.
MPSV	nad rámec návrhu		Doporučujeme upravit znění § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1 písm. a) tak, aby podaná žádost musela splňovat náležitosti podání podle § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. K § 14 odst. 1 písm. b) upozorňujeme, že takto formulované ustanovení vylučuje použití elektronické podatelny, což je nejen v rozporu s ustanovením § 13 odst. 1, ale také bezdůvodně omezuje právo na informace.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy navrhujeme považovat připomínku za vyřešenou. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
MPSV	nad rámec návrhu		Připomínky k upravenému znění zákona: K § 16a Doporučujeme zvážit, zda je nutná současná existence institutu stížností, o které je vydáváno rozhodnutí, a současně rozhodování o žádosti. Dle našeho názoru, institut rozhodování o stížnosti je nesystémový.	Bereme na vědomí, nicméně takto zásadní zásah do zákona v současných podmínkách nelze provést, znamenal by zásadní přepracování novely. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	obecně		1. Vzhledem k tomu, že zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, často využívá neodborná veřejnost, měl by text být co nejjednodušší a aplikovatelný nejlépe bez znalosti dalších norem. Máme za to, že předložený návrh je pro neodbornou veřejnost těžko uchopitelný (s tímto souvisí i např. zavedení pojmů jako strojově čitelné údaje nebo metadata). Doporučujeme také u lhůt uvádět, zda jde o kalendářní či pracovní dny. 2. V návrhu zákona je oproti stávajícímu znění stížnost spojena pouze s výší odměny či úhradou nákladů. Není však jasné, zda bude možno podat stížnost (či jiný „prostředek obrany“) i v případech, kdy dotázaný subjekt věc odloží s odůvodněním, že nespadá do jeho působnosti.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy navrhuje považovat připomínku za vyřešenou. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	obecně		V části B. pod bodem 2 je třeba doplnit zhodnocení souladu návrhu zákona s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Upozorňujeme, že uvedená oblast tvoří samostatnou problematiku odlišnou od zhodnocení slučitelnosti návrhu zákona s právními akty Evropské unie, viz čl. 9 odst. 1 písm. e) a f) Legislativních pravidel vlády. Pokud se tyto mezinárodní smlouvy a judikatura Evropského soudu pro lidská práva na danou oblast navrhované právní úpravy nevztahují, je třeba tuto skutečnost v důvodové zprávě výslovně vyjádřit.	Upraveno. Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MPSV	obecně		<i>Připomínky k upravenému návrhu zákona:</i> Obecně k přepracovanému návrhu zákona K nově předkládanému materiálu sdělujeme, že s ohledem na rozsah navrhovaných změn, měl být materiál znovu předložen do řádného připomínkového řízení. Návrh zákona neřeší opakované bezdůvodné žádosti o poskytnutí informací. Navrhované znění umožňuje zneužívání zákona některými žadateli, přičemž účelem jejich žádostí není získání informací. Bylo by vhodné umožnit takové žádosti odmítnat, popř. stanovit lhůtu pro opakovanou žádost nebo nutnost uvést důvody pro opakovanou žádost	Bereme na vědomí Z vyjádření MPSV ze dne 13.3. vyplývá, že MPSV vypořádání připomínky akceptuje.
MSP	§ 12 odst. 3	zásadní	1) K § 12 odst. 3 – upravený návrh novely zákona zavádí výjimku z používání § 8, jedná-li se o poskytnutí informace o emisích (příp. podle návrhu na vypořádání o „původcích a negativních účincích do ŽP“). Návrh byl opět konzultován s oddělením trestně právní legislativy a to s návrhem zásadním způsobem nesouhlasí a MSp proto požaduje, aby byl z textu § 12 odst. 3 vypuštěn „§ 8“, a to bez ohledu na to, pro kterou verzi se MV nakonec rozhodne. Odůvodnění: Jedná se o zcela nový návrh, který ani neprošel řádným připomínkovým řízením. Návrh byl obsažen pouze v upravené verzi návrhu zákona, která ani neobsahovala důvodovou zprávu, a tedy ani není zřejmé, co si předkladatel sleduje a jak rozsáhle negativní dopady do oblasti poskytování informací z trestního řízení tato úprava mohla mít. Upozorňujeme proto obecně, že návrh je zcela nepřijatelný, neboť v jeho důsledku by neměly být při poskytování informací o emisích (původcích., negativních účincích...) zohledňovány takové zásady, jako je zásada presumpce neviny a ochrany zvláště zranitelných účastníků, zájem na řádném průběhu trestního řízení apod. – tj. díky tomuto návrhu se má rezignovat na ochranu principů, na kterých je nezbytné postupovat bez ohledu na to, čeho se informace týkají.	Neakceptováno Dle e-mailového sdělení MSP z 4.3.2013 MSP od uplatněné připomínky ustupuje. Ze sdělení MSP ze dne 14.3. vyplývá, že MSP vypořádání akceptuje.
MSP	§ 15 odst. 3	zásadní	Připomínka z vyjádření ze dne 14.3.2013: Nově navržené ustanovení § 15 odst. 3 jde nad rámec předloženého návrhu; dotčené ustanovení jde nad rámec původního návrhu zákona i připomínek	Akceptováno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			diskutovaných na vypořádání dne 1. 3. 2013. Domníváme se, že informace týkající se obchodního tajemství nelze vylučovat navrženou bezprocesní formou, neboť jde o jeden z nejobtížněji prokazatelných a zároveň nejvíce zneužívaných důvodů pro odepření informací. To, co je vhodné z důvodu procesní ekonomie u většinou jednoznačných osobních údajů a s čím souhlasíme, nelze stejným způsobem aplikovat na obchodní tajemství, které je z podstaty jeho zákonné definice v § 17 obchodního zákoníku vágní a jeho existenci nelze odvodit ze zákona, ale pouze z důkazní situace in concreto. Odkazy na obchodní tajemství zde proto žádáme vypustit. Tato připomínka je zásadní.	
MSP	§ 16 odst. 3 (v původním znění § 18 odst. 2)	zásadní	Navržené ustanovení zhoršuje rychlost přístupu k informacím, neboť prodlužuje lhůtu pro rozhodnutí o odvolání z 15 na 20 dnů. Lze uznat, že požadavek rychlosti poskytování informací působí v některých případech obtíže, nicméně tyto obtíže bývají typické pro povinné subjekty v prvním stupni, které mají povinnost mnohdy rozsáhlé soubory informací vyhledat a zpracovat, nikoli pro nadřízené správní orgány, které mají obvykle provést pouze právní hodnocení a vydat rozhodnutí. Navržené prodloužení jde k tíži žadatelů a zhoršuje stávající standard práva na informace. Navrhujeme lhůtu neprodlužovat.	Akceptováno. Ze sdělení MSP ze dne 14.3. vyplývá, že MSP vypořádání akceptuje.
MSP	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	Ministerstvo spravedlnosti doporučuje variantu I. Nejde tu totiž primárně o ochranu samosprávy, ale o ochranu veřejných subjektivních práv osob ve správním řízení.	Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující vyloučení informačního příkazu u územních samosprávních celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Jako kompromisní řešení se navrhuje předložení materiálu ve variantách – s vyloučením a bez tohoto vyloučení. Ze sdělení MSP ze dne 14.3. vyplývá, že MSP vypořádání akceptuje.
MSP	§ 16 odst. 5 (v původním návrhu § 18 odst. 5)	zásadní	Ze důvodů uvedených v připomínce k § 16b nesouhlasíme ani s nově navrženým dovětkem v § 16 odst. 5 a požadujeme bez náhrady vypustit tato slova: „ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dní ode dne právní moci rozhodnutí soud; není-li povinný subjekt účastníkem soudního řízení, doručí soud rozhodnutí též jemu.“.	Neakceptováno Dle e-mailového sdělení MSP z 4.3.2013 MSP od uplatněné připomínky ustupuje. Ze sdělení MSP ze dne 14.3. vyplývá, že MSP vypořádání akceptuje.
MSP	§ 16b	zásadní	<u>K § 16b</u> – MSp na své zásadní připomínce trvá, tj. <u>s nově navrženým zněním § 16b zásadním způsobem nesouhlasí a požaduje, aby bylo ustanovení bez náhrady vypuštěno.</u> Odůvodnění: Primárně se jedná o nepřímou novelu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Tento postup – nepřímá novela právního předpisu – je podle čl. 54 odst. 1 Legislativních pravidel vlády nepřípustný. Navržená právní úprava de facto duplikuje úpravu, která je v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Úprava je nadbytečná a v případě přijetí by mohla způsobit řadu aplikačních problémů. Ministerstvo spravedlnosti nesouhlasí s navrhovanou koncepcí soudního přezkumu rozhodnutí o stížnosti vydaných podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Navrhované ustanovení výrazným způsobem	Neakceptováno Dle e-mailového sdělení MSP z 4.3.2013 MSP od uplatněné připomínky ustupuje.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			prolamuje zásadu, podle které by se soudy ve správním soudnictví v případě kontroly veřejné správy měly omezovat pouze na kasaci správních rozhodnutí. Ta vyplývá z jednoho ze základních ústavních principů, kterým je dělba státních mocí a tedy oddělení moci výkonné (veřejné správy) a moci soudní. Koncepce přezkumu správních rozhodnutí obsažená v zákoně o svobodném přístupu k informacím (§ 16 odst. 4) je z těchto důvodů dlouhodobě podrobována kritice ze strany odborné veřejnosti. Ministerstvo spravedlnosti proto požaduje založit tento přezkum na kasaci a odlišit tak rozhodování ve sféře veřejné správy a ve sféře správního soudnictví.	
MSP	§ 19a obecně (v původním návrhu § 19d)		Mělo by zde být stanoveno, že o poskytnutí informací nemusí být vydáváno pozitivní správní rozhodnutí. Slovní spojení „uplatnil některý z důvodu ochrany“ je vágní, a protože objasnění nepřispívá ani důvodová zpráva, Ministerstvo spravedlnosti doporučuje úpravu precizovat a jasně vymezit, o jaké důvody ochrany se jedná alespoň ve zvláštní části důvodové zprávy.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Ze sdělení MSP ze dne 14.3. vyplývá, že MSP vypořádání akceptuje.
MSP	§ 3 odst. 3	zásadní	V § 3 odst. 3 se v rozporu s diskusí na vypořádání dne 1. 3. 2013 vypouští slova „a stavu zpracování“. Doplnění tohoto ustanovení, jak bylo původně navrhováno a proti němuž (s výjimkou jednoho kraje) nebyly žádné relevantní námitky, považujeme za velmi důležité, neboť má předcházet nedorozuměním v praxi a zneužívání dosavadní definice informace. Je sice pravdou, že již dosavadní definice informace v sobě zahrnuje de facto jakoukoli informaci, nicméně výklad, který odmítl poskytnout určitou dokončenou a zaznamenanou informaci jenom proto, že v budoucnu došlo k jejímu dalšímu zpracování, se objevil i v soudní praxi, proto je nutné tuto otázku legislativně upravit. Podotýkáme, že tímto ustanovením není nijak dotčena ochrana tzv. nehotových informací podle § 2 odst. 6 a § 1 odst. 1 zákona. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno, slova do textu vrácena.
MSP	§ 4 odst. 3	zásadní	V § 4 odst. 3 se nyní vypouštějí slova „umožněním přístupu do informačního systému“, kteréžto v předešlé verzi stály za slovy „nebo elektronické podobě“. Na vypořádání zaznělo, že dotčená úprava by měla umožňovat žadatelům přístup do informačního systému, čímž by mohla v mnoha případech významně ulehčit povinnému subjektu vyřízení žádosti, protože prakticky odpadne jakákoliv administrativa a vlastní hledání a příprava informace. Domníváme se, že o ponechání původního textu je vhodné, případně lze uvažovat o jeho doplnění v tom smyslu, že povinný subjekt umožní přístup k informacím touto cestou pouze tam, kde je to úsporné a zároveň, kde systém umožňuje ochránit chráněné informace (to však vyplývá i bez dalšího). Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno.
MSP	§ 5a odst. 1	zásadní	V § 5a odst. 1 se nyní navrhuje oproti stávajícímu znění § 5 odst. 5 vypustit slova „v přehledné formě“. K této změně nevidíme důvod. Možná námitka, že nejde o běžné legislativně technické vyjádření a že by tento požadavek měl platit bez dalšího, je sice opodstatněná, ale měla být zohledněna již při přijímání zákona. Je-li tento požadavek dnes uveden v zákoně expresis verbis, není vhodné jej vypouštět a tím naznačovat prostor pro věcnou změnu právní úpravy, která by byla v rozporu se zájmy veřejnosti i povinných subjektů samotných. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno.
MSP	§ 5a odst. 1 (v původním návrhu § 5a odst. 2)		2. Ministerstvo spravedlnosti dále upozorňuje, že z § 5a odst. 2 nevyplývá, jakou formou má vláda stanovit povinnost zveřejnit obsah rejstříků. Dále ponechává předkladateli na zvážení, zda zakotví pravomoc vlády stanovit povinnost zveřejnit obsah rejstříků, aby nedošlo k případům, které by mohly být v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.	Návrh vypořádání: Ustanovení § 5a odst. 2 bude z návrhu vypuštěno s tím, že povinnost zveřejňovat rejstříky ve strojově čitelných formátech s metadaty již vyplývá z obecného § 4 odst. 2 InfZ. Ze stávajícího odstavce druhého bude zachováno jen pravidlo, podle něhož touto povinností nejsou dotčeny povinnosti zveřejňovat informace z rejstříků podle zvláštních právních předpisů. Ze sdělení MSP ze dne 14.3. vyplývá, že MSP vypořádání akceptuje.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
MSP	§ 5a odst. 1 (v původním návrhu § 5a odst. 2)	zásadní	1. Ministerstvo spravedlnosti požaduje ustanovení doplnit o tuto větu: <i>„Správce informačního systému, který vede a spravuje veřejné rejstříky, stanoví pravidla dálkového připojení pro data ve strojově čitelném formátu a zveřejní je.“</i> , a to z těchto důvodů: a) Pokud budou muset povinné subjekty vést registry a rejstříky ve strojově čitelných formátech, znamená to pro většinu povinných subjektů úpravu stávajících aplikací, tedy velký nárůst výdajů pro informační technologie (navíc neplánovaných). b) Bylo by potřeba přesně definovat, na „kolik“ dat je ze zákona nárok. Hrozí, že „stahovači dat“ se budou odvolávat na zákon o svobodném přístupu k informacím a budou požadovat i celou databázi a data získaná z webových služeb (elektronicky čitelná data) budou dále používat pro komerční účely. c) Bylo by vhodné stanovit limity denních nároků informací. d) Kdo rozhodne, zda míra požadované informace je adekvátní (problematika kombinovaných výběrů z databáze, sestavy „na přání“). e) Není řečeno, které registry či rejstříky a která data stanoví vláda.	Akceptováno, doplněno.
MSP	§ 5a odst. 2 (v původním návrhu § 5a odst. 3)	zásadní	Ministerstvo spravedlnosti navrhuje odstavec 3 bez náhrady vypustit. Důvodem je skutečnost, že žadatel by po získání strojově čitelných údajů mohl data sdružovat z různých rejstříků, což je zapovězeno správcům systémů dle § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů.	Neakceptováno. Dle e-mailového sdělení MSP z 4.3.2013 MSP od uplatněné připomínky ustupuje.
MSP	§ 5b obecně	zásadní	V § 5b odst. 1 písm. a), b) se na konci písmen objevují dovětky „pokud jsou zpracovány“. Tyto dovětky považujeme za nesprávné a neslučitelné s koncepcí celého zákona. Podle § 2 odst. 1 poskytují povinné subjekty informace vztahující se k jejich působnosti. Z toho je zjevné a judikatura to opakovaně potvrdila, že má-li povinný subjekt zákonnou povinnost určitou informaci mít, nemůže se bránit jejímu poskytnutí odkazem na to, že ji nemá, ale musí ji v takovém případě doplnit. A vice versa. Navrhujeme proto oba dovětky bez náhrady vypustit. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno.
MSP	§ 8	zásadní	Se zamýšlenou podstatou tohoto bodu a s argumentací uvedenou v důvodové zprávě, tj. že informace o probíhajícím trestním řízení lze poskytovat za podmínek stanovených v trestním řádu, lze souhlasit. Ostatně tyto závěry dovodila správní judikatura již v minulosti i bez změny zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 97/2009 - 119 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2010, č. j. 1 As 44/2010 - 103). Trvá-li navrhovatel na výslovné úpravě zákona (což není nezbytně nutné, ale s ohledem na ne zcela vhodnou textaci § 11 odst. 4 písm. c) to lze akceptovat), pak je však nutno formulovat § 8 obdobně, jako je formulován § 8a, tj. „Informace o trestním řízení povinný subjekt poskytne jen v souladu se zvláštními právními předpisy upravujícími toto řízení.“ Navržená formulace, podle níž při poskytování informací postupují povinné subjekty podle zvláštních právních předpisů... působí dojmem, jako by se vůbec nemělo postupovat podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ale výhradně podle zvláštních zákonů, včetně procesu, opravných prostředků atd.	Akceptováno (upraveno dle požadavku ÚV-LG) Ze sdělení MSP ze dne 14.3. vyplývá, že MSP vypořádání akceptuje.
MSP	§ 8	zásadní	Připomínka z vyjádření ze dne 14.3.2013: Z důvodu nově navržené formulace § 8 doporučujeme přeformulovat i § 8a, tj. že osobní údaje povinný subjekt také poskytne „...jen v souladu s ochranou stanovenou právními předpisy...“. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno
MSP	obecně		Ministerstvo vnitra (dále jen „MV“) předložilo k připomínkám návrh novelizace zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), který svým rozsahem značně překračuje zadání, které předkladateli uložila vláda. Důsledkem rozsáhlých změn stávajícího InfZ, které MV navrhuje, pak podle našeho názoru s největší pravděpodobností bude nepřehlednost nového znění zákona, nesrozumitelnost norem v něm obsažených (zejména pro žadatele o informace navyklé na současné postupy) a faktická	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy (zejména v oblasti procesu vyřizování žádostí o informace) považujeme připomínku za vyřešenou. Ze sdělení MSP ze dne 14.3. vyplývá, že MSP

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			nutnost vytváření nového judikatorního výkladu tam, kde se již soudní výklad ustálil. Navržená právní úprava tak v rozporu s tvrzením MV obsaženým v důvodové zprávě k zjednodušení a zefektivnění přístupu k informacím nepřispěje. Ministerstvo spravedlnosti upozorňuje na skutečnost, že součástí programového prohlášení vlády je na několika místech opakovaně – a zcela správně – zmiňovaný závazek zvyšování transparentnosti všech procesů a činnosti veřejné správy a zavádění opatření snižující prostor pro korupci ve veřejném sektoru. Jedním z prostředků k dosažení těchto cílů je právě právo na informace, které tvoří nejen jedno z nejvýznamnějších základních politických práv osob, ale též prvek vnější kontroly veřejné moci a jednu ze záruk zákonnosti ve veřejné správě. Bohužel, i přes některá pozitivní ustanovení obsahuje předložený návrh množství bodů, jejichž cílem je bez relevantního odůvodnění pravý opak, neboť vedou k podstatnému omezení práva na informace a snížení transparentnosti činnosti veřejné správy (zejm. čl. I: body 2, 5, 15, 21). S tím zásadně nelze souhlasit. Za nedomyšlené považujeme rozsáhlé změny informačního procesu. Procesní ustanovení, která změnilo samotné Ministerstvo vnitra velkou novelou č. 61/2006 Sb., jejichž výklad se ustaloval a dotvářel judikaturou několik let, se mění způsobem, který nemá obdoby. Lze konstatovat, že stávající stav sice vykazuje nedostatky, ale navržená změna představuje de facto úplné opuštění všeho, co dosud platilo, a sepis zcela jiné procesní úpravy. Některé změny jsou pozitivní, některé ambivalentní a některé – zejména ty, které se týkají rychlosti ochrany práva na informace (zejm. čl. I., bod 31 v části § 18 odst. 2, bod 32) – vyložene negativní. Pokud jde o navržené usnesení vlády, podporujeme variantu I., která počítá s předložením návrhu na podpis a ratifikaci Úmluvy Rady Evropy o přístupu k úředním dokumentům (Council of Europe Convention on Access to Official Documents)	vypořádání akceptuje.
MŠMT	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		V § 18 MŠMT připadá vhodnější varianta označená jako II, která odpovídá pojetí územní samosprávy.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti). <u>VYHOVĚNO</u>
MŠMT	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	Navrhované ustanovení § 5 odst. 1 písm. m) doplňuje mezi povinně zveřejňované informace nově „seznam rozhodnutí vydaných povinným subjektem, proti nimž byla podána žaloba podle zvláštního právního předpisu“, přičemž z důvodové zprávy vyplývá, že by se tato povinnost měla týkat pouze rozhodnutí napadených správní žalobou podle soudního řádu správního, nikoliv jiných rozhodnutí povinného subjektu přezkoumávaných v jiných druzích soudního řízení. MŠMT proto navrhuje doplnit odkaz na zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, přímo do textu § 5 odst. 1 písm. m), neboť poznámka pod čarou má pouze informativní charakter.	Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímou nestanoví.
MŠMT	§ 5a odst.	zásadní	Dle ust. § 5a odst. 1 návrhu jsou povinné subjekty vedoucí veřejné rejstříky povinny zveřejňovat informace	Akceptováno, upřesněno v důvodové zprávě (plné

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	1		v přehledné formě způsobem umožňujícím dálkový přístup. MŠMT požaduje zpřesnit (popř. vypustit) pojem „v přehledné formě“, který způsobuje interpretační i aplikační potíže.	vypuštění není možné s ohledem na zásadní požadavek MSP)
MŠMT	nad rámec návrhu	zásadní	MŠMT navrhuje formulovat novelizační bod 21 následujícím způsobem: V § 11 odst. 4 písm. d) se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena e) a f), která znějí: „e) činnosti ozbrojených sil, Vojenské policie nebo bezpečnostních sborů, pokud by poskytnutí takových informací mohlo ohrozit plnění úkolů těchto složek, f) výsledcích vzdělávání žáků a statistikách výsledků, obsahu zkušebních materiálů (například zadání zkoušek a testů), dokumentace technologických postupů zjišťování výsledků vzdělávání a o opatřeních k ochraně obsahu těchto informací před vyzrazením nebo neoprávněným zveřejněním, pokud se jedná o zjišťování výsledků vzdělávání prováděné Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy nebo jemu podřízenou státní příspěvkovou organizací nebo organizační složkou státu podle školského zákona^{13b)}.“. Doplněním písmene f) do § 11 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se mají vyloučit z práva na přístup k informacím zde vyjmenované druhy údajů vztahující se k maturitní zkoušce a jiným celostátním šetřením výsledků vzdělávání uskutečňovaným MŠMT nebo jemu podřízenými subjekty (Centrem pro zjišťování výsledků vzdělávání, Českou školní inspekci). Jedná se o omezení, které je zdůvodněno naléhavým zájmem na udržení stability vzdělávací soustavy a její ochraně před zavádějícími manipulacemi s údaji o úspěšnosti žáků jednotlivých škol. MŠMT v aplikační praxi opakovaně shledává, že zejména složitější automatizované informační systémy zpracovávající velké objemy dat (jako je např. registr žáků přihlášených k maturitní zkoušce a výsledků maturitních zkoušek) umožňují generovat informace, jejichž vznik nebyl primárním účelem zavedení informačního systému a jejichž sdělení navenek dokonce může být v rozporu s veřejným zájmem na fungování agendy, jíž má informační systém sloužit. Protože se jedná o automatizované zpracování údajů v databázi, lze požadovanou informaci pořídit bez dodatečných nákladů a takřka na počkání, prostou kombinací „hrubých“ dat ze systému. Nelze se proto zpravidla odkázat na § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého se povinnost poskytovat informace netýká vytváření nových informací. MŠMT již identifikovalo některé případy, kdy může nevhodně zvolená (a žadatelem požadovaná) kombinace dat sloužit ke klamání veřejnosti a destabilizaci výkonu veřejné správy. Například požadováním konkrétních sestav z registru výsledků maturitních zkoušek lze vytvářet rádoby stupnice kvality středních škol, které však mají vzhledem k variabilitě podmínek vzdělávání v jednotlivých školách pochybnou informační hodnotu. Vytvoření stupnice škol je potom pouze formální, aniž by mohlo vypovídat něco o jejich kvalitě. Od široké veřejnosti nelze očekávat, že bude schopna informační hodnotu těchto stupnic objektivně posoudit. Právo na informace se v takovém případě stává zdrojem dezinformace, a to s přímou asistencí povinného subjektu, který by se při dodržení profesní cti nemohl takového nakládání s informací dopustit. Navíc se informace týkají zájmů jednotlivých škol, jejich zřizovatelů, žáků i absolventů, kteří od zákonných podmínek konání maturitních zkoušek nečekali, že budou následně řazeni (byť u žáků a absolventů anonymně a zprostředkovaně) ve veřejně přístupných „žebříčkách“. Následkem je narušení důvěry v systém maturitních zkoušek a nesplnění legitimních očekávání, že výsledky maturitních zkoušek nebudou využity k jiným účelům, než které byly veřejnou mocí výslovně proklamovány. Střetává se zde tudíž právo na informace uplatňované v daných případech obvykle v partikulárním komerčním zájmu s veřejným zájmem na řádném výkonu veřejné správy, důvěře ve veřejnou správu a se zásadou předvídatelnosti veřejné správy. Protože výše uvedené skutečnosti lze obtížně promítnout do obecného a snadno použitelného aplikačního pravidla, je vhodné doplnit důvody neposkytnutí informací o výslovnou ochranu dat pořízených v souvislosti s plošným testováním znalostí a dovedností žáků a studentů konaným na základě zákona orgány veřejné moci a školami. Zároveň se v případě maturitních zkoušek předpokládá, že v příslušném odvětvovém zákoně (zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů) se pravděpodobně s účinností od 1. ledna 2013 objeví výčet informací,	<u>NEVYHOVĚNO</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Takto široce pojatá výluka by byla protiústavní z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (např. nelze přijmout argument o nepřípustnosti vytváření žebříčků škol podle „úspěšnosti“ žáků u maturitní zkoušky). Doporučujeme případnou ochranu konkrétních informací formulovat jako speciální ustanovení ve školském zákoně (za podmínky, že obстоjí z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod). Při telefonickém vypořádání dne 26. 3. 2013 sdělilo MŠMT, že od zásadní povahy připomínky ustupuje a připomínku stahuje.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			které musí gestor testování povinně zveřejňovat. Tím se částečně předejde zneužívání důvodu neposkytnutí informací povinným subjektem. Obdobná výjimka z povinnosti poskytnout informace by měla platit pro dokumentaci technologických postupů (např. evaluačních nástrojů), které povinný subjekt vyvinul za účelem výkonu své působnosti a které jsou komerčně využitelné (jde o know-how). Výkon agend veřejné správy totiž může ohrozit (popřípadě může být ohrožena důvěra ve veřejnou správu), pokud bude týmž technologickým postupem disponovat komerční subjekt a využívat jej v rozporu s cíli agendy, pro kterou byl technologický postup vytvořen.	
MŠMT	obecně	zásadní	Rozsah změn tak, jak je navržen v předkládaném materiálu, vyžaduje nikoli novelizaci, ale přijetí nového zákona.	Vysvětleno. Vládní protikorupční strategie počítá s novelou zákona, a proto považujeme připomínku za vyřešenou. <u>NEVYHOVĚNO</u> Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). Při telefonickém vypořádání dne 26. 3. 2013 sdělilo MŠMT, že od zásadní povahy připomínky ustupuje a připomínku stahuje.
MZD	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		v ustanovení § 18 se navrhuje zvolit variantu I;	Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Jako kompromisní řešení se navrhuje předložení materiálu ve variantách – s vyloučením a bez tohoto vyloučení.
MZD	§ 8b	zásadní	<u>1.</u> k ustanovení § 8b (nad rámec novely) Požadujeme v odst. 2 za slova „zákonů v oblasti“ vložit slova „platové a mzdové“. Odůvodnění: Doplnění se navrhuje v zájmu odstranění aplikačních nejasností, zda lze informace o platech zaměstnanců poskytnout a v jakém rozsahu.	<u>VYHOVĚNO JINAK</u> Úplné vyhovění požadavku by bylo v rozporu s vládní Strategií i s judikaturou NSS (1 As 169/2012 a 8 As 55/2012). Navrhujeme nicméně podrobnější úpravu poskytování informací o platech a odměnách: V A R I A N T A I § 8c Informace o platu, mzdě, odměně nebo jiném obdobném plnění

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				(1) Povinný subjekt poskytne informaci o výši platu, mzdy, odměny nebo jiného obdobného plnění poskytnutých osobě, která v době, za niž jí vznikl na uvedené plnění nárok, byla veřejným funkcionářem podle zákona o střetu zájmů²⁰⁾, statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu veřejné instituce nebo jiným orgánem nebo členem jiného orgánu veřejné instituce, případně osobou stojící v čele veřejné instituce. (2) Informaci o výši platu, mzdy, odměny nebo jiného obdobného plnění v případech neuvedených v odstavci 1 poskytne povinný subjekt vždy, pokud ochrana osobnosti a soukromí osoby, které na vyplacení tohoto plnění vznikl nárok, nepřevažuje nad veřejným zájmem na poskytnutí takové informace. (3) Při poskytnutí informace podle odstavce 2 na základě žádosti se nepostupuje podle § 5 odst. 3. ----- ^{xx)} § 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb. a zákona č. 350/2009 Sb. V A R I A N T A II <i>úpravu nezavádět</i> Vypořádáno – MZD změnilo připomínku na doporučující (telefonicky dne 27.3.2013)
MZD	obstrukce	zásadní	<u>2. V návrhu zákona postrádáme:</u> Požadujeme do návrhu zákona doplnit ustanovení, jimž by se vymezovala ochrana povinných orgánů před obstrukčními žádostmi. <u>Odůvodnění:</u> Považujeme za nedostatek návrhu zákona, že nevymezuje - institut ochrany veřejných orgánů např. před „šikanózními“ – obstrukčními žádostmi (viz. odůvodnění novelizačního bodu 27). - omezení práva na informace tehdy, pokud tazatel žádá o poskytnutí či přímo zpracování materiálů za účelem svých obchodních nebo studijních aktivit, popř. které jsou v rozporu s dobrými mravy. Omezení práva na informace se týká pouze těch informací, které jsou dohledatelné z veřejných zdrojů (např. webu). Za tím účelem navrhuje za § 11 vložit nový § 11a, který zní: „ § 11a Povinný subjekt může dále omezit poskytnutí informace, pokud a) žadatel opakovaně žádá o informace, které se osoby žadatele bezprostředně netýkají a nepřiměřeně zatěžují povinný subjekt, b) žadatel žádá o informace, které jsou veřejně dohledatelné, a lze předpokládat, že za úplatu je poskytne třetím osobám,	<u>NEVYHOVĚNO</u> Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsens ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). Vypořádáno – MZD změnilo připomínku na doporučující (telefonicky dne 27.3.2013)

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			c) žadatel žádá za účelem svého studia o informace, které jsou veřejně dohledatelné.“	
MZE	§ 1		Při jednání k vypořádání zásadních připomínek byl vznesen požadavek na doplnění poznámky pod čarou o odkaz na příslušná nařízení EU, z nichž vyplývají některé důvody pro neposkytnutí informace.	Požadavku nelze vyhovět, neboť InfZ provádí pouze směrnice a nikoli přímo aplikovatelná nařízení. Bylo dohodnuto, že odkaz na nařízení bude uveden v důvodové zprávě (DZ výslovně potvrdí, že zvláštní předpisy, vč. nařízení EU, mohou stanovit speciální důvody pro neposkytnutí informace). Podmínkou je, že MZem zašle přehled těchto nařízení s odkazem na konkrétní ustanovení, která by bylo možné považovat za důvody pro neposkytnutí informace. Za vyjádření MZE ze dne 14. 3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
MZE	§ 10a		Ustanovení navrženého § 10a je zjednodušené a jeho vysvětlení v důvodové zprávě není podpořeno logickými argumenty. Je velmi snadno zneužitelné k tomu, aby povinná osoba kdykoliv neposkytla žádnou informaci o životním prostředí, pokud ji poskytnout nechce.	Akceptováno jinak. V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě tohoto omezení práva na informace se jedná o pouhé přenesení úpravy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Zároveň se jedná o transpoziční materii ve vztahu k čl. 4 odst. 2 písm. h) směrnice 2003/4/ES. Tento <u>fakultativní</u> důvod omezení přístupu k informacím se vztahuje zejména k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů, rostlin a nerostů v konkrétních lokalitách, kterých se žádaná informace týká. Ustanovení bude přeformulováno tak, aby se jednalo o fakultativní důvod omezení práva na informace: „§ 10a Ochrana životního prostředí <i>Povinný subjekt neposkytne informaci může omezit poskytnutí informace, jejíž zpřístupnění poskytnutí by mohlo mít nepříznivý vliv na ochranu životního prostředí v místech, kterých se informace týká.</i> Za vyjádření MZE ze dne 14. 3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
MZE	§ 16 odst. 4 (v původním znění §		Doporučujeme přijmout variantu II, avšak dále v důvodové zprávě vysvětlit, proč by se postup proti odvolání neměl týkat vyšších územně samosprávných celků.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	18 odst. 3)			odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
MZE	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	U varianty II požadujeme provést revizi textu. Slovo „kratší“ navrhujeme nahradit slovem „delší“ a slovo „oznámení“ slovem „doručení“.	V původním znění byl omyl, samozřejmě mělo být uvedeno, že nesmí být delší. Nedostatek byl v novém znění § 16 odst. 4 napraven. Výraz „oznámení“ odpovídá terminologii správního řádu (§ 72). Za vyjádření MZE ze dne 14. 3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
MZE	§ 16a odst. 8	zásadní (rozpor)	Navrhujeme prodloužení lhůty na 20 pracovních dnů .	Vysvětleno, nelze akceptovat.
MZE	§ 19a odst. 3	zásadní	Navrhujeme následující znění odstavce 3: „(3) Nelze-li podle § 178 správního řádu nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti ten, kdo stojí v čele povinného subjektu, jinak ten, kdo plní úkoly zřizovatele nebo jediného společníka (akcionáře) povinného subjektu.“ <u>Odůvodnění:</u> MZE jako zřizovatel nebo jediný akcionář nedisponuje informacemi potřebnými pro vydání věcně odpovídajícího rozhodnutí, přičemž jejich získávání od věcně příslušného subjektu by bylo zbytečně časově a administrativně náročné.	<u>VYHOVĚNO</u> Úprava určení nadřízeného orgánu bude ponechána ve stávajícím znění (koncepti).
MZE	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu § 19d odst. 2)		Na konci textu odstavce 2 doporučujeme doplnit slova „a jsou vyloučeny z nahlížení do spisu.“. Odůvodnění: Snížení administrativních úkolů spojených s vyřazováním informací, u nichž povinný subjekt uplatnil některý z důvodů ochrany, když je možné, aby tyto vyřazovány ze spisu nebyly, ale postup by byl takový, že tyto informace budou pouze vyloučeny z nahlížení do spisu	Akceptováno, formulace byla upravena.
MZE	§ 2 odst. 6 (původně odst. 5)		Předložený návrh neobsahuje dostatečná opatření proti zneužívání zákona žadateli, není v něm dostatečně reagováno na čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003, ve kterém je uvedeno: "Subjekty veřejného sektoru poskytují své dokumenty ve všech již existujících formátech nebo jazycích, v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné. Subjekty veřejného sektoru však nejsou povinny vytvářet nebo upravovat dokumenty, aby vyhověly žádosti, ani nejsou povinny poskytovat výtahy z dokumentů, pokud to představuje nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace." Proto navrhujeme v textu § 2 odst. 5 doplnit větu, která zní: "Novou informací se rozumí i vytváření a úprava dokumentů, pokud to představuje nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace."	<u>Neakceptováno, neboť uplatněný požadavek již infZ vyjadřuje v § 4 odst. 3.</u> Za vyjádření MZE ze dne 14. 3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
MZE	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původní	zásadní	Požadujeme vypustit nově navrhované písmeno m), neboť představuje nadbytečné zvýšení administrativní zátěže pro povinný subjekt. Odůvodnění: Podle důvodové zprávy zakotvení tohoto ustanovení sleduje jak právní, tak i ekonomickou rovinu výkonu	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	m návrhu písm. m/)		působnosti povinného subjektu, a to konkrétně při vydávání správních rozhodnutí. Jako další důvod je pak uváděna možnost veřejné kontroly výkonu veřejné správy povinným subjektem v souladu se zásadou hospodárnosti a statistický přínos zveřejnění takto specifikovaných informací. Vzhledem ke skutečnosti, že je zveřejňován pouze počet napadených rozhodnutí, bez jakékoliv vazby na souhrnnou činnost povinného subjektu, je shora uvedený přínos přinejmenším sporný. Mylně se vychází také z předpokladu usnadnění postavení žadatele, který eventuálně žádá o předmětné rozhodnutí. Žadatelům, kteří jsou jakýmkoliv způsobem v dotčené věci zainteresováni, není potřeba zveřejnění daného rozhodnutí spolu s navrhovanými identifikačními údaji v uvedeném seznamu. Povinné subjekty mají již v současně platné právní úpravě povinnost tyto informace žadatelům předkládat. Zveřejňování takovýchto seznamů se pak zcela míjí účinkem a nenaplnuje jeden z cílů předkládané novely spočívající v zavedení opatření proti zneužívání ze strany žadatelů.	z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímě nestanoví.
MZE	§ 5 odst. 5 (v původní m návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	Na konci textu písmene požadujeme doplnit nový bod 8, který zní: „8. kontrolních orgánů. Odůvodnění: S odvoláním na text zvláštní části důvodové zprávy k bodu 9 (k § 5) i Státní zemědělská a potravinářská inspekce (dále jen „SZPI“) jako jeden z kontrolních orgánů České republiky při výkonu své působnosti disponuje informacemi, jejichž zveřejnění by omezovalo či znemožňovalo plnění jejich úkolů. Řada vnitřních předpisů SZPI obsahuje informace, jejichž zveřejnění by zmařilo účel její činnosti. Např. v návaznosti na podněty spotřebitelů, kteří odkazují na konkrétní výrobky a jejich prodejce či výrobce, jsou vydávány metodické dopisy a jiné interní pokyny, které jsou vnitřními předpisy ve smyslu § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 106/1999 Sb., a tyto obvykle obsahují spotřebitelem uváděné potraviny a prodejce či výrobce, kteří jsou následně z titulu podnětu spotřebitele podrobeni kontrole. Pokud by musel být takový vnitřní předpis zveřejněn způsobem uvedeným ve výše citovaném ustanovení, lze důvodně předpokládat, že by takový konkrétní výrobek byl prodejcem či výrobcem dočasně stažen z oběhu, aby se předešlo případným negativním důsledkům vzniklým z plánované kontroly ze strany SZPI. Není proto možné, aby byly veřejně přístupné např. metodické pokyny, kde jsou uvedeny např. kontrolované subjekty, termíny kontrol. Domníváme se, že stejný problém lze předpokládat i u jiných kontrolních orgánů ČR.“ Požadujeme upřesnit vazbu na zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.	<u>VYHOVĚNO</u> Ve výčtu bude doplněna Státní zemědělská a potravinářská inspekce. Je ale nutné připomenout, že toto ustanovení nezbavuje povinnost ČSSZ příslušné informace – vnitřní předpisy – poskytnout na základě individuální žádosti o informace (nebrání-li jejich vydání jiný zákonný důvod) a následně poskytnutou informaci zveřejnit dle § 5 odst. 3 InfZ
MZE	§ 6 odst. 3		Podle důvodové zprávy k § 6 odst. 3 je přímé poskytnutí informace omezeno na případy, kdy nebyla žádost podána elektronickou cestou a vlastní informace není zveřejněna na místě s dálkovým přístupem. Zde se automaticky předpokládá neomezený přístup žadatele do internetové sítě a nebere se v úvahu, že žádost mohl podat např. prostřednictvím jiné osoby nebo z veřejného místa a podobně a nemá zřízenou vlastní e-mailovou schránku. Zmiňované zjednodušení aplikační praxe je výhradně ve prospěch povinné osoby. Doporučujeme zvážit účelnost ustanovení.	Bereme na vědomí, nicméně právní úpravu ponecháme v navržené podobě. Za vyjádření MZE ze dne 14. 3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
MZE	nad rámec návrhu	zásadní	Požadujeme toto znění § 11 odst. 4 písm. e): „e) činnosti ozbrojených sil, Vojenské policie, bezpečnostních sborů nebo kontrolních orgánů, pokud by poskytnutí takových informací mohlo ohrozit plnění úkolů těchto složek.“. Odůvodnění: S odvoláním na zvláštní část důvodové zprávy k bodům 17 až 23 (§ 11) k dalším složkám uvedeným pod písmenem e) uvádíme, že SZPI je kontrolním orgánem České republiky, který pro zajištění řádného a účelného výkonu své činnosti nemůže poskytovat takové informace, které by mohly ohrozit plnění jejích úkolů. Poskytnutí takových informací by zmařilo účel činnosti SZPI. Domníváme se, že stejný problém lze předpokládat i u jiných kontrolních orgánů ČR	Nelze akceptovat. Návrh na rozšíření InfZ o připomínkový důvod pro neposkytnutí informace byl nakonec vyloučen. Paušální rozšíření výjimky o jakékoli kontroly by bylo neproporcionální a tudíž odporující čl. 17 Listiny. Za vyjádření MZE ze dne 14. 3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
MZE	nad rámec návrhu	zásadní	Navrhujeme prodloužení lhůty na 20 pracovních dnů. Odůvodnění: Ministr rozhoduje o odvolání na základě návrhu rozkladové komise, které je složena rovněž z externích pracovníků. Svolání potřebného počtu členů rozkladové komise v navrhované lhůtě a předložení	<u>NEVYHOVĚNO</u> Základní východisko při zpracování novely bylo, že

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			návrhu rozhodnutí je v této lhůtě obtížně realizovatelné.	nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb.) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem. Na základě telefonického vypořádání s VŘ Coufalem MZE změnilo připomínku na doporučující.
MZE	obecně		a) Upozorňujeme na to, že návrh zákona přinese značný nárůst administrativy při vyřizování žádostí, včetně vydávání rozhodnutí a odvolání a zákonem zakotvená částka 500 Kč nepokryje náklady na tuto činnost. Nová právní úprava tedy bude mít dopady na státní rozpočet a nezajistí snížení počtu pracovníků u povinných subjektů. b) Návrh obsahuje nové odborné pojmy, jejichž význam nemusí uživatel zákona znát (např. hypertextový odkaz, metadata). Doporučujeme tyto pojmy definovat v § 3.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Za vyjádření MZE ze dne 14. 3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
MZE	obecně	zásadní	Návrh odkazuje na dva předpisy EU – směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003, v celém textu zákona však neřeší a nezohledňuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů. Na důležitost ochrany údajů v souvislosti se Společnou zemědělskou politikou poukázal Soudní dvůr ve svém rozsudku ve věci Schecke, kterým se právní předpisy EU týkající se zveřejňování jmen příjemců finančních prostředků ze zemědělských fondů prohlašují za neplatné. Rovněž Evropský inspektor ochrany údajů dne 14. prosince 2011 zaujal stanovisko k návrhům týkajícím se společné zemědělské politiky po roce 2013, a to ke všem návrhům nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. října 2011. Při poskytování dotací z fondů EU musí Česká republika a tedy i resort zemědělství respektovat tyto přímo závazné a aplikovatelné předpisy EU, jinak se vystavuje riziku, že Evropská komise zastaví proplácení projektů a dalších žádostí z rozpočtu EU. Proto požadujeme: – dopracovat návrh zákona o samostatnou kapitolu, která upraví poskytování informací v oblasti dotací EU (a to při plném respektování všech předpisů EU na tomto úseku), nebo – doplnit např. v § 2 nebo v § 8a tzv. negativní vymezení, ve kterém bude uvedeno, že povinnost poskytovat informace na úseku evropských dotací bude prováděna pouze v rozsahu, který umožňují předpisy EU. <u>Doplnění k odůvodnění:</u> přehled předpisů EU, které je nutné dodržet v rámci poskytování informací na úseku zemědělských dotací: 1) Nařízení (EU, EURATOM) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, 2) Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 9. listopadu 2010 ve spojených věcech C- 92 / 09 a 93/09, kterým prohlásil čl. 42 odst. 8a a článek 44a nařízení (ES) č. 1290/ 2005 a nařízení Komise (ES) č. 259/2008 ze dne 18.března 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/ 2005 , pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova za neplatné . 3) Od r. 2014 bude současné nařízení 1290/2005 nahrazeno novým právním předpisem EU pro oblast Společné zemědělské politiky (tzv. horizontální nařízení), ve kterém bude výslovně i ohledem na rozhodnutí	<u>VYHOVĚNO</u> <u>Doplněním do § 8b</u> – doplnit např. v § 2 nebo v § 8a tzv. negativní vymezení, ve kterém bude uvedeno, že povinnost poskytovat informace na úseku evropských dotací bude prováděna pouze v rozsahu, který umožňují předpisy EU. § 8d Informace o dotacích z prostředků Evropské unie a o kontrole jejich využití se poskytne v rozsahu, v jakém to umožňují předpisy Evropské unie²¹⁾. ----- xx) Nařízení (EU, EURATOM) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005, o financování společné zemědělské politiky Nařízení komise (ES) č. 259/2008 ze dne 18. března 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			<i>ESD problematika poskytování informací o příjemcích upravena pro nové programovací období (2014 – 2020). Text tohoto přímo závazného právního předpisu EU i číslo bude známo na podzim 2013 a v průběhu legislativních prací je možné to doplnit.</i> <i>V této souvislosti upozorňujeme na to, že z hlediska procesního MZe ani SZIF nemůže přistoupit na to, že by podle vnitrostátní úpravy vydával desítky zamítavých rozhodnutí s odvoláním na to, že podle vnitrostátního zákona existuje zvláštní zájem na tom, že nelze tyto informace poskytnout, protože to znamená značný nárůst administrativy. V současné době např. SZIF administruje cca 200 000 žádostí a projektů a pokud přímo závazný předpis stanoví, že u fyzických osob nelze vůbec nebo jenom v určitém velmi omezeném rozsahu něco zveřejňovat na svých internetových stránkách, tak tento předpis platí pro celou ČR přímo a závazně a není možné požadovat, aby se tato aplikace ještě deklarovala zamítavými rozhodnutími o neposkytnutí informací podle vnitrostátního předpisu.</i>	
MZE	obstrukce		Předložený návrh neobsahuje dostatečná opatření proti zneužívání zákona žadateli.	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). Za vyjádření MZE ze dne 14. 3. vyplývá, že se způsobem vypořádání připomínky souhlasí.
MZV	§ 12 odst. 2	zásadní	<u>K Části první - k bodu 25 (§ 12 nový odst. 2) a k Části druhé bodu 20 (§ 11d nový odst. 3):</u> V uvedených ustanoveních předkladatel navrhuje zakotvit povinnost poskytnout informaci v případě, kdy veřejný zájem na poskytnutí informace převažuje nad zákonným důvodem pro její ochranu. MZV požaduje uvedená ustanovení vypustit, protože správní uvážení o veřejném zájmu na poskytnutí informace nelze nadřazovat nad ochranu informace danou jiným zákonem (navrhovaná úprava je potom s takovým zákonem v rozporu).	<u>Nelze akceptovat.</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ. Z vyjádření ze dne 20. 3. vyplývá, že MZV souhlasí s vypořádáním.
MZV	§ 19a obecně (v původním návrhu § 19d)		MZV doporučuje pro upřesnění za slova „nelze prodloužit“ doplnit text „z jiných důvodů, než které stanoví tento zákon“. Jedná se čistě o formulační záležitost; lhůty stanovené tímto zákonem (tedy informačním zákonem) zjevně lze prodloužit (viz. nové znění § 15 odst. 2 návrhu).	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření ze dne 20. 3. vyplývá, že MZV souhlasí s vypořádáním.
MZV	§ 19a odst. 5 (v původním návrhu § 14 odst.		MZV doporučuje znovu zvážit úpravu navrhovanou v odst. 4, tj. postup v případě možné podjatosti všech osob bezprostředně se podílejících na postupu povinného subjektu podle tohoto zákona. Realizace navrhované úpravy v praxi by podle názoru MZV byla obtížná.	Bereme na vědomí, nicméně podjatost se v praxi již ukázala jako existující a problematická, proto určité řešení v právní úpravě je dle našeho názoru nezbytné.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	4)			Z vyjádření ze dne 20. 3. vyplývá, že MZV souhlasí s vypořádáním.
MZV	obstrukce	zásadní	MZV považuje úpravu ochrany povinného subjektu proti zneužívání existence zákona ze strany žadatelů za nedostačující. Je třeba do návrhu doplnit ustanovení k řešení případů, kdy ze strany žadatelů dochází k podávání velkého množství nesouvisejících žádostí (buď jedním žadatelem, nebo žadateli „vzájemně propojenými“).	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). Z vyjádření ze dne 20. 3. vyplývá, že MZV souhlasí s vypořádáním.
MŽP	§ 11a odst. 3		V ustanovení § 11a odst. 3 InfZ doporučuji nahradit „osoby, která“ za „subjekty, které“	Akceptováno, zapracováno (formulace „subjektu, který“).
MŽP	§ 11c odst. 6		- K § 11c odst. 6 zákona č. 123/1998 Sb.: Doporučujeme pouze formulačně upravit a uvést poslední větu citovaného ustanovení v tomto znění: <i>„Orgány veřejné správy a státní příspěvkové organizace mají pro účely plnění veřejných úkolů, které mohou mít vliv na životní prostředí, k datům a službám orgánů veřejné správy, které odpovídají tématům uvedeným v prováděcím právním předpisu a jsou zpřístupněny na geoportálu, bezplatný přístup v plném rozsahu.“</i>	Akceptováno, zapracováno.
MŽP	§ 11d odst. 2 a 3		Doporučujeme provést některé legislativně-technické úpravy ustanovení s výčtem důvodů, za kterých lze omezit přístup veřejnosti k prostorovým datům (§ 11d odst. 2), resp. důvodů neposkytnutí, které nelze využít v případech informací o emisích do životního prostředí (§ 11d odst. 3). <i>„(2) Přístup veřejnosti k prostorovým datům prostřednictvím vyhledávacích služeb lze omezit, pokud je to v zájmu veřejné bezpečnosti, zajištění obrany státu nebo ochrany mezinárodních vztahů. Přístup k prostorovým datům zpřístupněným prostřednictvím prohlížečích služeb, služeb stahování dat, transformačních služeb a služeb umožňujících spuštění služeb založených na prostorových datech lze omezit orgánům veřejné správy z důvodů uvedených ve větě první a přístup veřejnosti i z důvodů a) uvedených v § 7, v § 8 nebo § 11 odst. 6, v § 8a, 9, 10a, 11 odst. 2 písm. a), v § 11 odst. 2 písm. c) nebo § 11 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, nebo b) spočívajících v tom, že se informace týká neukončených řízení a nepravomocných rozhodnutí o přestupcích a jiných správních deliktech. (3) Přístup veřejnosti je možné omezit, pouze pokud veřejný zájem na omezení přístupu převažuje nad veřejným zájmem na zpřístupnění prostorových dat. Nelze omezit přístup k informacím o emisích do životního prostředí na základě důvodů uvedených v § 7, 8a, 9, 10a nebo v § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.“</i>	Akceptováno, zapracováno.
MŽP	§ 12 obecně	zásadní	Snad jen nedopatřením není do aktuální verze rozeslané do MPŘ zařazen původně dohodnutý text odst. 3 ve znění: „Ustanovení § 8a, § 9, § 10a, § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. a) se nepoužijí, jedná-li se o poskytnutí informace o emisích vypouštěných nebo vyzařovaných do životního prostředí“ Odkazy na tyto důvody omezení práva na informace je nutné doplnit, aby bylo vyhověno požadavku uvedenému v čl. 4 odst. 2 v předposlední větě směrnice 2003/4/ES. Jedná se o prolomení některých důvodů	Akceptováno, zapracováno. (§ 12 odst. 2)

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
MŽP	§ 13 odst. 3	zásadní	pro neposkytnutí informace, týká-li se požadovaná informace emisí do životního prostředí. MŽP v návaznosti na usnesení vlády č. 53 ze dne 18. ledna 2012 k přípravě námětů na redukci agend, úřadů a institucí přezkoumalo možnosti úspor administrativních prací sloučením některých agend a ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT) rozhodlo, že stávající usnesení vlády - Usnesení vlády č. 1048/2000, o Státním programu environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty v České republice; - Usnesení vlády č. 1302/2009, o Akčním plánu Státního programu environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty na léta 2010 až 2012 s výhledem do roku 2015; - Usnesení vlády č. 851/2008, o Strategii vzdělávání pro udržitelný rozvoj České republiky (2008 – 2015); - Usnesení vlády č. 143/2011, o vzdělávání pro udržitelný rozvoj a opatření pro roky 2011 – 2012 ke Strategii vzdělávání pro udržitelný rozvoj České republiky (2008 – 2015) je možné sloučit do souhrnné Strategie vzdělávání pro udržitelný rozvoj (VUR) a jediného Akčního plánu Strategie VUR, a to s úsporou administrativní náročnosti. Zároveň je zvažováno zahrnutí dalších stávajících usnesení vlády - Usnesení vlády č. 408/2008, o Rozvojovém programu environmentálního poradenství v České republice pro období let 2008 až 2013; - Usnesení vlády č. 1303/2009, o Realizačním plánu Rozvojového programu environmentálního poradenství v České republice na roky 2010 – 2013 do téže strategie a téhož akčního plánu čímž dojde tak ke snížení objemu administrativních prací a zároveň k přehlednější úpravě oblastí environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty (EVVO) i vzdělávání pro udržitelný rozvoj. Záměr byl projednán s MŠMT, se záměrem souhlasila také Meziresortní pracovní skupina pro EVVO. Na základě tohoto vláda souhlasila se zrušením úkolu „Zpráva o plnění Akčního plánu Státního programu environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty v České republice na léta 2010-2012 a návrh Akčního plánu na léta 2013 - 2015“ (viz bod 2, písm. e) unesení vlády ze dne 26. září 2012 č. 700 ke zprávě o plnění úkolů uložených vládou s termínem plnění od 1. července 2012 do 31. srpna 2012). Ke sloučení výše uvedených usnesení vlády tak již nyní nic nebrání. Z predestřených důvodů je nutné uvést ustanovení § 13 odst. 3 v tomto znění: <i>„Ministerstvo životního prostředí</i> a) zpracovává Státní program environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty v České republice (dále jen „Státní program“) jako samostatnou kapitolu Strategie vzdělávání pro udržitelný rozvoj České republiky a předkládá ho jako její součást vládě ke schválení. b) garantuje, koordinuje a aktualizuje Státní program prostřednictvím Akčních plánů ke Strategii vzdělávání pro udržitelný rozvoj České republiky na příslušná léta a c) podporuje rozvoj osvěty vedoucí k preventivní ochraně životního prostředí (dále jen "environmentální poradenství").“	Akceptováno.
MŽP	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		V ustanovení § 18 odst. 3 InfZ doporučujeme schválit variantu I. S upřesněním stanovené lhůty, do které musí povinný subjekt požadované informace poskytnout.	Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				uváděných připomínce ÚV-LG. Jako kompromisní řešení se navrhuje předložení materiálu ve variantách – s vyloučením a bez tohoto vyloučení.
MŽP	§ 19a obecně (v původním návrhu § 19d)		K § 19d odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.: Zákon se prostřednictvím předkládací i důvodové zprávy hlásí k plné aplikaci správního řádu. Přesto se v ustanovení § 19d odst. 1, které upravuje vztah informačního zákona a správního řádu, objevuje pouze negativní definice vypočtením konkrétních ustanovení správního řádu, které nelze při postupu podle informačního zákona použít. Použitelnost správního řádu lze z této konstrukce zajisté dovodit, např. výkladem <i>a contrario</i>, přesto dáváme ke zvážení, zda by s ohledem na srozumitelnost právní normy nebylo vhodnější vztah informačního zákona a správního řádu definovat pozitivně (s uvedením ustanovení, jež nelze použít).	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.
MŽP	§ 9	zásadní	Obdobné prolomení jednoho z důvodů neposkytnutí informace bylo dohodnuto v případě § 9 (ochrana obchodního tajemství), zde ovšem pro případy ohrožení lidského zdraví a životního prostředí. § 9 odst. 3 „Porušením obchodního tajemství není zpřístupnění informace označené za obchodní tajemství, pokud hrozí bezprostřední ohrožení lidského zdraví a životního prostředí“ Jedná se o doslovný přepis dosavadního ustanovení § 8 odst. 4 písm. b) zákona č. 123/1998 Sb., které není v navrženém znění zákona č. 106/1999 Sb. nijak pokryto. Obdobný požadavek přitom obsahuje i směrnice 2003/4/ES – podle čl. 7 odst. 4 mají čl. státy zajistit, aby v případě bezprostředního ohrožení lidského zdraví nebo životního prostředí lidskými činnostmi nebo přírodními jevy byly okamžitě a bez prodlení poskytnuty všechny informace v držení orgánů veřejné správy nebo pro ně držené, které by mohly umožnit přijetí opatření k zabránění či zmírnění hrozící újmy. Požadujeme proto doplnit do zákona výše uvedená ustanovení.	Akceptováno, zapracováno.
MŽP	nad rámec návrhu		V ustanovení § 15 odst. 1 a 2 InfZ lhůtu prodloužit z 15 dnů na 30 dnů vzhledem k tomu, že 30denní lhůta vychází ze zákona č. 123/1998 Sb.	Nelze akceptovat. Základní východisko při zpracování novely bylo, že nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb.) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem.
NKÚ	§ 12 odst. 2		Ustanovení relativizuje prakticky všechny důvody zákonného omezení práva na informace. Při existenci tohoto ustanovení, tj. při zavedení testu veřejného zájmu téměř u všech případů zákonného omezení práva na informace, lze očekávat, že žadatelé, jimž povinný subjekt odmítne poskytnout informace s odkazem na zákonné důvody omezení práva na informace, napadnou rozhodnutí o zamítnutí žádosti právě s odvoláním na toto ustanovení. V důsledku toho lze očekávat zvýšení administrativní zátěže nadřízených orgánů (budou provádět další test proporcionality) a výrazné zvýšení počtu soudních sporů.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb.
NKÚ	§ 16 odst.		Upřednostňujeme variantu I.	Upravené znění nově počítá s „informačním

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	4 (v původním znění § 18 odst. 3)			příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Jako kompromisní řešení se navrhuje předložení materiálu ve variantách – s vyloučením a bez tohoto vyloučení.
NKÚ	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)		Pojem „vnitřní předpisy, které upravují výkon veřejné moci“ pokládáme za příliš široký. Interní předpisy stanovící např. pracovní postupy uvnitř povinného subjektu pro realizaci jeho zákonem stanovené působnosti aj. jsou určeny zaměstnancům tohoto subjektu, často obsahují „interní know-how“ a jejich povinné zveřejňování nelze pokládat za přínosné.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.
NKÚ	obecně		Navrhované plné podřazení postupu při vyřizování žádostí o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. (dále „InfZ“) zákonu 500/2004 Sb., správní řád (kromě InfZ stanovených odchylek), bude mít podle našeho názoru za následek nárůst administrativní zátěže v důsledku zvýšení formalismu vyřizování přijatých žádostí a nárůst nákladů na řízení jak na straně povinných subjektů, tak na straně žadatelů. To může ve svých důsledcích vést ke snížení počtu žádostí o informace podle InfZ a omezení svobodného přístupu k nim. V této souvislosti poukazujeme rovněž na skutečnost, že podle navrhovaného znění § 2 odst. 1 písm. d) mají být povinnými subjekty i právnické osoby ovládané státem a ÚSC, tj. akciové společnosti, státní podniky, školské právnické osoby, příspěvkové organizace, zájmová sdružení právnických osob aj., tedy subjekty, které vesměs nejsou správními orgány, veřejnou správu v žádném ohledu nevykonávají a u nichž bude proto aplikace správního řádu v praxi činit potíže.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.
NS	§ 8		Především nesouhlasíme s tím, aby informace o probíhajících trestních řízeních podávaly i jiné povinné subjekty uvedené v navrhovaném § 2 téhož zákona než jen orgány činné v trestním řízení, a za nevhodné považujeme rovněž to, aby se při tom tyto jiné povinné subjekty řídily ustanoveními „zvláštních předpisů upravujících trestní řízení“, tj. trestním řádem a zákonem o soudnictví ve věcech mládeže. S ohledem na povahu a význam trestního řízení je třeba trvat na tom, že informace o trestním řízení mohou poskytovat výlučně jen orgány činné v trestním řízení , a to podle pravidel zakotvených v trestním řádu (zejména v ustanoveních § 8a až § 8d, § 88 odst. 8 a 9, § 378 tr. řádu a § 52 až § 54 zákona o soudnictví ve věcech mládeže), tedy s úplným vyloučením dosahu zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, na poskytování informací o trestním řízení . Navrhovaná úprava by totiž mohla znamenat, že některý jiný povinný subjekt (než orgán činný v trestním řízení), který získal informace z trestního řízení např. při poskytování součinnosti podle § 8 tr. řádu, jako poškozený podle § 43 a násl. tr. řádu, jako osoba poskytující důkaz či umožňující provést důkaz nebo úkon trestního řízení apod., by mohl zmařit nebo ztížit řádný	Nelze akceptovat, neboť informacemi o trestním řízení (s trestním řízením související) může disponovat i jiný subjekt či orgán, než je orgán činný v trestním řízení (např. povinný subjekt, který na výzvu Policie předával určité dokumenty či informace pro účely trestního řízení).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			průběh trestního řízení, pokud by poskytl, byť jen dílčí, informaci o trestním řízení v rozporu s názorem a záměrem orgánu činného v trestním řízení. Navíc by tím mohla být ohrožena i presumpce neviny či jiné zájmy, protože zmíněný jiný povinný subjekt zpravidla neví, v jakém stadiu je trestní stíhání a jaké jsou další případné souvislosti poskytnuté informace (např. zda je obviněný mladistvým, byť se proti němu vede trestní řízení až po dovršení 18 let). Ostatně z těchto důvodů prošla úprava poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných v poslední době určitým vývojem, který vyústil v nynější znění citovaných ustanovení trestního řádu a zákona o soudnictví ve věcech mládeže, takže je nezbytné, aby bylo možné v praxi náležitě využít tuto zákonnou úpravu a popřípadě ji změnit až po určitých zkušenostech s jejím uplatňováním, ale považujeme za nevhodné deformovat tuto úpravu další novelou zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Přitom ustanovení § 8a až § 8d, § 88 odst. 8 a 9, § 378 tr. řádu a § 52 až § 54 zákona o soudnictví ve věcech mládeže jednak dostatečně respektují zásadu presumpce neviny, potřeby trestního řízení a zvýšenou ochranu některých kategorií osob (mladistvých, poškozených, resp. obětí určitých trestných činů) a jednak zohledňují i veřejný zájem na zveřejnění chráněných informací (§ 8d odst. 1 věta druhá tr. řádu).	
NS	obecně		Jinak celkově jsme přesvědčeni, že předložený návrh novely zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bude znamenat příliš velkou administrativní zátěž některých povinných subjektů (např. menších soudů, obecních úřadů apod.), které nejsou personálně ani jinak vybaveny předpoklady potřebnými k vyhledávání a poskytování většího množství informací ani k formalizovanému rozhodování o zamítnutí žádostí o poskytnutí informací. V souvislosti s tím vyvolává pochybnosti i skutečnost, že zákon č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, by se po navrhované novele měl vztahovat na celou řadu povinných subjektů [např. na všechny státní orgány podle § 2 odst. 1 písm. a) návrhu a všechny právnické osoby zřízené zákonem podle § 2 odst. 1 písm. c) návrhu], z nichž ovšem některé nevykonávají v oblastech, jichž se týkají poskytované informace, veřejnou správu (např. soudy ohledně vedení příslušného soudního řízení, právnické osoby zřízené zákonem ohledně své podnikatelské činnosti), přesto se poměrně nelogicky počítá např. v ustanoveních § 18, § 19, § 19c odst. 3 až 6, § 19c odst. 3 až 6 návrhu s rozhodováním „nadřízeného správního orgánu“, ačkoli takový orgán buď neexistuje, nebo nemá co do činění s tou oblastí činnosti, která není výkonem veřejné správy a již se týkají požadované a poskytované informace. V tomto směru předložený návrh příliš nerespektuje dělbu státní moci, resp. zvláštnosti výkonu veřejné správy na straně jedné a výkon jiných činností, včetně těch soukromoprávních na straně druhé. Předložený návrh novely – stejně jako dosavadní zákon o svobodném přístupu k informacím – pak vůbec neřeší střet mezi povinnostmi poskytovat informace a zákonem uloženou nebo uznanou povinností mlčenlivosti, která vyplývá z celé řady různých právních předpisů, nejen z těch, o nichž je zmínka v § 10 zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Připomínky JUDr. Dalibora Matulky, poradce úseku místopředsedy Nejvyššího soudu, k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů S návrhem zákona v podobě, ve které byl zaslán do připomínkového řízení, nelze vyslovit souhlas. Důvodová zpráva sice konstatuje, že předložený návrh má za cíl především zjednodušení přístupu k informacím spolu s efektivnější vymahatelností práva na informace v podmínkách české aplikační praxe, samotný obsah návrhu zákona však směřuje převážně opačným směrem - tedy ke zkomplikování přístupu k informacím z hlediska oprávněných subjektů (žadatelů o informace), k omezení přístupu k některým informacím ve srovnání s dosavadní právní úpravou a ke zvýšení administrativní náročnosti a složitosti řízení.	Potenciální administrativní zátěž zredukována tím, že 1. v mnoha ohledech byl návrh upraven (redukován) v tom smyslu, že se v zásadě přebírá stávající právní úprava, a 2. nebude v plném rozsahu aplikován správní řád. Vymezení povinných subjektů v zásadě převzato ze stávající právní úpravy (kromě formulačních změn doplnění spočívá jen v zahrnutí těch povinných subjektů, které dosud poskytují informace o životním prostředí podle zákona č. 123/1998 Sb., do režimu zákona č. 106/1999 Sb., což souvisí se spojením těchto zákonů). Participace (resp. způsob určování) nadřízeného (správního) orgánu v zásadě převzata z dosavadní právní úpravy (dosavadní § 20 odst. 4 a 5; nově § 19a odst. 1 a 2). Střet přístupu k informacím a povinností mlčenlivosti v jistém rozsahu řeší stávající § 19 zákona č. 106/1999 Sb.; toto ustanovení bude v zákoně č. 106/1999 Sb. zachováno (beze změny touto novelou).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Zákon je nutno mít za problematický, resp. téměř nepřijatelný, zejména v těchto aspektech: - Z navrhované novely je nutno dovodit, že pro řízení dle zákona o svobodném přístupu k informacím (dále jen „Z.Inf“) má být napříště používáno správního řádu, s výjimkami uvedenými v navrhovaném § 19d a těch ustanovení, které jsou explicitně uvedena v Z.Inf. Podřazení Z.Inf. pod režim správního řádu však nelze považovat za odpovídající právě výše zmíněnému cíli deklarovanému v důvodové zprávě, neboť může (i když nutně nemusí) mít za následek určité procesní komplikace z hlediska osob oprávněných a dokonce i možnost „obstrukčního“ jednání ze strany osob povinných. Správní řád disponuje s řadou procesních ustanovení (podání vysvětlení, přerušení řízení z důvodu předběžné otázky, náležitosti a právní moc rozhodnutí apod.), s jejichž případným použitím se v Z.Inf. nepočítalo a řízení o žádostech o poskytování informací bylo právem chápáno a zamýšleno jako jednodušší a méně formalizované, než řízení dle správního řádu. - Určité „obstrukční“ jednání ze strany povinných subjektů je ostatně možno předpokládat i s ohledem na některá další ustanovení novely, jako např. z ustanovení § 14 odst. 2, které je oproti stávající dostatečně konkrétní úpravě příliš obecné, nevymezující na jedné straně prakticky žádné náležitosti žádosti o poskytnutí informace, avšak umožňující povinnému subjektu chovat se obstrukčně právě s odůvodněním, že žádost „nemá předepsané náležitosti“ (ty však jsou novelou vypuštěny) nebo „trpí-li jinými vadami“ – je prakticky na libovůli povinného subjektu, jaké „jiné vady“ vytkne. - Nesystémové a zcela nepřijatelné je navrhované ustanovení § 8, dle kterého by se nyní měly řídit trestním řádem a zákonem č. 218/2003 Sb. o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže nejen orgány činné v řízení podle těchto zákonů, ale i povinné subjekty podle Z.Inf. Ustanovení § 8 v navrhované podobě je tak de facto novelou trestního řádu a zákona č. 218/2003 Sb., neboť rozšiřují okruh orgánů, na které se ustanovení těchto zákonů vztahují. Pokud jde navíc např. o použití ustanovení trestního řádu, není z návrhu novely zřejmé, z jakého důvodu odkazuje navrhované znění § 8 Z.Inf pouze na § 8a tr. řádu a nikoli též na § 8b – 8d tr. řádu, tedy z jakého důvodu se má nadále vztahovat ustanovení § 8a tr. řádu na orgány činné v trestním řízení i na povinné subjekty dle Z.Inf., zatímco ustanovení § 8b – 8d tr. řádu se na povinné subjekty dle Z.Inf. vztahovat nemají. S rozšířením okruhu orgánů povinných podávat informace o trestním řízení i na povinné subjekty podle Z.Inf. nelze v žádném případě souhlasit. Z tohoto pohledu je tedy nepřijatelný i bod č. 20 návrhu novely, tedy vypuštění ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) Z.Inf. - Za pozitivní změnu nelze považovat ani omezení (oproti dosavadní úpravě) okruhu osob, o jejichž příjmech (platech a odměnách z veřejných rozpočtů) lze poskytovat informace. Vymezení okruhu těchto osob s odkazem na § 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů v platném znění nelze přivítat jako žádoucí změnu, neboť určitým způsobem popírá samotný smysl svobodného přístupu k informacím jako jednoho z nástrojů kontroly veřejnosti nad hospodařením s veřejnými prostředky. V této souvislosti je nutno upozornit, že dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu v této věci jde spíše opačným směrem. - Další výhrady je nutno vznést např. i ve vztahu k navrhovanému bodu 25 novely, tedy k navrhovanému novému odst.2 v § 12. Toto ustanovení de facto umožňuje povinným subjektům téměř absolutní libovůli v poskytování informací (resp. jejich neposkytování) s poukazem na skutečný či jen domnělý „veřejný zájem“ bez ohledu na zákonné důvody pro ochranu těchto informací. Tzv. „veřejný zájem“ přitom není nikterak definován a nelze akceptovat myšlenku, aby otázku, co je či není veřejným zájmem, posuzoval sám povinný subjekt dle kritérií, které si subjektivně stanoví. V této souvislosti si lze jen obtížně domýšlet případné střety tohoto ustanovení s výše komentovaným bodem 14 novely upravujícím poskytování informací o trestním řízení. Závěrem lze konstatovat, že návrh novely je natolik rozsáhlý a zásadní, že je z pohledu právní jistoty na místě	

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			uvažovat spíše o zcela nové podobě zákona, než o takto rozsáhlé novele. Změny navrhované předloženou novelou je nutno až na výjimky (např. zavedení tzv.“informačního příkazu“) považovat za věcně i legislativně nesprávné, případně jdoucí nežádoucím směrem. V rámci připomínkového řízení proto nemá smysl detailně formulovat konkrétní výhrady k jednotlivým ustanovením navrhované novely a pokoušet se formulovat pozměňující návrhy, neboť touto cestou by jen těžko mohlo dojít z jednotlivých připomínkových míst k ucelené a racionální podobě zákona. Z pohledu Nejvyššího soudu se jako nejvhodnější doporučení jeví navrhovaný text jako návrh novely nepředkládat a v případě naléhavé potřeby změny stávající úpravy jít spíše cestou přípravy nového zákona, a to po náležité konzultaci s relevantními subjekty.	
Olomoucký kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	Se zavedením plošného testu veřejného zájmu, tak jak je navrhován, nesouhlasíme. Argumentace založená na tom, že již dnes test veřejného zájmu při aplikaci zákonných důvodů pro odmítnutí žádosti dovozuje soudní judikatura, je podle našeho názoru zcela nedostatečná a zavádějící (lze odkázat i na soudní rozhodnutí, kde příslušný test proveden nebyl). V případě, kdy zákonný důvod pro neposkytnutí informace je formulován striktně a nedává možnost správní úvahy povinného subjektu, pak lze mít odůvodněně za to, že je takový důvod výsledkem uplatnění testu proporcionality přímo ze strany zákonodárce. Pakliže zákonodárce např. stanoví, že povinný subjekt informaci neposkytne, pokud se na ni vztahuje bankovní tajemství podle zvláštního zákona, jak může pouhá správní úvaha aplikujícího orgánu prolomit striktní příkaz zákonodárce neposkytnout informaci, která je bankovním tajemstvím. Naprosto absurdní je pak provádění testu veřejného zájmu, půjde-li o informace označené v souladu se zvláštním zákonem za utajované informace, k nimž ani úředník vyřizující žádost nemá v naprosté většině případů oprávněný přístup (takže mu pro provedení testu chybí to nejpodstatnější, tedy předmětná informace). Rovněž je třeba poukázat na to, že vazba mezi navrhovaným § 12 odst. 2 a některými ustanoveními vymezujícími důvody ochrany je nejasná – např. stávající formulace § 8a podle našeho názoru vylučuje aplikaci § 12 odst. 2. Důvodová zpráva v souvislosti se zavedením testu veřejného zájmu uvádí, že povinný subjekt má již nyní povinnost své rozhodnutí řádně a přesvědčivě odůvodnit, takže předestřené posuzování by tedy nemělo znamenat pro rozhodovací praxi povinných subjektů větší obtíže. S tímto závěrem však zásadně nesouhlasíme. Řádné provedení testu veřejného zájmu představuje mnohdy složitou právní argumentaci, což zvýší náročnost výkonu agendy poskytování informací. S ohledem na naše praktické zkušenosti coby nadřízeného orgánu obcí jako povinných subjektů můžeme uvést, že důsledkem zavedení plošného testu veřejného zájmu se nepochybně výrazným způsobem zvýší počet případů, kdy se rozhodnutí povinných subjektů budou vracet pro nepřezkoumatelnost, neboť mnohé povinné subjekty nezvládnou provedení testu, na což v konečném důsledku doplatí žadatel, kterému se bude vzdalovat možnost získání požadované informace. V dané souvislosti stojí za zmínku, že i sám předkladatel návrhu zákona přiznává složitost procesu provádění testu veřejného zájmu (zmiňuje obecně test proporcionality), a to v souvislosti s odůvodněním zavedení úpravy v § 8c zákona (tj. informace o platech – viz text na str. 47 důvodové zprávy).	NEVYHOVĚNO Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb. Stanovisko Olomouckého kraje k návrhu vypořádání: NESOUHLASÍME. V návrhu vypořádání je odkazováno na Směrnici 2003/4/ES, která však řeší přístup k informacím pouze z oblasti životního prostředí. Je tedy otázkou, proč návrh novely zákona zavádí v § 12 odst. 2 plošný test veřejného zájmu. Navíc je třeba odkázat na text naší připomínky, zejména pokud jde o absurdnost jeho provádění u některých zákonných důvodů ochrany – např. u utajovaných informací.
Olomoucký kraj	§ 16 odst. 2 (v původní m znění § 18 odst. 1)	zásadní	Požadujeme zakotvit výslovnou povinnost povinného subjektu předložit nadřízenému orgánu i informace, u nichž povinný subjekt uplatnil některý ze zákonných důvodů ochrany a z tohoto důvodu jsou vedeny odděleně mimo spis. Na základě obecné úpravy správního řádu je totiž povinností povinného subjektu předložit nadřízenému orgánu „pouze“ spis se svým stanoviskem a pakliže speciální úprava v zákoně o svobodném přístupu k informacím počítá i s dokumenty vedenými odděleně mimo spis, měla by zároveň výslovně zakotvit povinnost předložení těchto dokumentů k přezkumu, neboť jinak by se mohly povinné subjekty dovolávat toho, že jim taková povinnost uložena není.	V ustanovení § 19a odst. 3 je výslovně uvedeno, že informace, u nichž byl uplatněn důvod pro odmítnutí žádosti, jsou vyloučeny z nahlížení. Tím se dává zřetelně najevo, že musejí být předány nadřízenému orgánu. Pokud nejsou, je dán důvod pro zrušení rozhodnutí povinného subjektu bez dalšího.
Olomoucký kraj	§ 16 odst. 4 (v	zásadní	V případě zavedení informačního příkazu trváme na tom, aby ho nebylo možné využít v oblasti výkonu samostatné působnosti (tj. akceptovatelná je tedy pro nás varianta II).	VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	původní m znění § 18 odst. 3)		Navrhovaná úprava institutu informačního příkazu ovšem vyvolává několik otázek stěžejních pro jeho správnou aplikaci v praxi. Pokud nadřízený orgán shledá, že požadovanou informaci je možno poskytnout, pokud bude např. vyloučen (zanonymizován) chráněný údaj, může být v takovém případě vydán informační příkaz, kterým se uloží poskytnutí informace po anonymizaci chráněného údaje (tedy jakoby s podmínkou)? Pokud bude žádost o informace formulována v několika samostatných bodech, je možno vydat informační příkaz pouze ve vztahu k některým bodům žádosti? Bude možno vydat informační příkaz pouze ohledně nesporné části požadované informace, nebo jím musí být „pokryt“ celý obsah požadované informace? V souvislosti se zavedením informačního příkazu ovšem vyvstává i problém absence adekvátní obrany povinného subjektu proti informačnímu příkazu, nesouhlasí-li s jeho obsahem. Konečně je třeba vznést připomínku ke konstatování zpracovatele důvodové zprávy, že závaznost a vynutitelnost informačního příkazu bude dána tím, že se bude jednat o exekuční titul, tudíž se jeho naplnění bude možné domáhat prostřednictvím jeho výkonu. V dané souvislosti upozorňujeme na skutečnost, že existují zásadní pochybnosti o aplikovatelnosti právní úpravy exekuce uvedené ve správním řádu, a to zejména pokud jde o určení exekučního správního orgánu při provádění správní exekuce. Pokud rozhodnutí o odvolání (jehož součástí bude informační příkaz) vydá krajský úřad coby nadřízený orgán, bylo by v daném případě nanejvýš logické, aby byl zároveň i exekučním správním orgánem. Podle § 107 odst. 1 správního řádu (upravujícím příslušnost při provádění exekuce na nepeněžitá plnění) by však měl být exekučním správním orgánem ten správní orgán, který vydal rozhodnutí v prvním stupni. Pokud by bylo přistoupeno na názor, že obecní úřad, který vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, má postavení správního orgánu, který vydal rozhodnutí v prvním stupni, pak nastane zcela absurdní situace, neboť ve smyslu stávající úpravy obsažené ve správním řádu bude mít obec postavení povinné z exekuce a současně její orgán (obecní úřad) bude exekučním správním orgánem se všemi právními důsledky z toho plynoucími. Za situace, kdy zmíněný názor nelze akceptovat, stávající správní řád nedává odpověď na otázku, kdo by v takových případech byl při provádění správní exekuce exekučním správním orgánem (příslušnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 107 odst. 2 správního řádu zde nelze dovodit). Ustanovení § 94 odst. 3 zákona o krajích, podle kterého orgány kraje samy vykovávají správní rozhodnutí jimi vydaná, v dané souvislosti nelze vzít v úvahu, neboť uvedené ustanovení je v rámci připravovaného návrhu novel zákonů o územních samosprávných celcích navrhováno předkladatelem návrhu (tj. Ministerstvem vnitra) k vypuštění.	Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Olomoucký kraj	§ 17	zásadní	Ustanovení zakotvuje oprávnění povinného subjektu žádat úhradu nákladů. V dané souvislosti vyvstává zcela zásadní otázka, proč toto oprávnění není zákonem dáno i nadřízenému orgánu za situace, kdy informaci poskytuje v souladu se zákonem namísto povinného subjektu. Pokud totiž toto oprávnění nadřízených orgánů nebude zakotveno a nadřízené orgány tak samy ponesou náklady spojené s poskytnutím informace, obáváme se, že v praxi v těch případech, kdy by bylo možné poskytnout informaci namísto povinného subjektu, nadřízené orgány k tomuto postupu nepřistoupí a raději vydají příkaz k poskytnutí informace povinnému subjektu, čímž se celý proces poskytování informací protáhne, na což samozřejmě doplatí žadatel. V situaci, kdy nadřízený orgán bude na základě § 16 odst. 4 nebo § 16a odst. 6 písm. b) nebo § 16a odst. 7 písm. c) nebo § 16b navrhovaného znění poskytovat informace namísto povinného subjektu, bylo by nanejvýš spravedlivé, aby byl nadřízený orgán oprávněn žádat úhradu nákladů za poskytnutí informací. Ustanovení § 17 zákona (Hrazení nákladů) by tedy mělo být doplněno.	Akceptováno a doplněno v § 17 o příslušnou úpravu.
Olomoucký kraj	§ 19a odst. 5 (v původním návrhu § 14 odst. 4)		Navrhované ustanovení nedává jednoznačnou odpověď na otázku, zda má být aplikováno i v případě, kdy se za podjatého prohlásí i ten, kdo stojí v čele povinného subjektu. Máme za to, že otázku případné podjatosti podřízených osob řeší dostatečně správní řád a pokud navrhované ustanovení míří právě na ty případy, kdy se za podjatého prohlásí celý povinný subjekt (včetně osoby stojící v čele), pak text navrhovaného ustanovení tomu neodpovídá.	Na správní řád nelze účinně navázat, neboť u celé řady povinných subjektů by aplikace § 131 byla problematická (např. obchodní společnosti). V případě „podjatosti toho, kdo stojí v čele povinného subjektu“ je nutné s ohledem na principiální požadavek rychlosti získání informace dát přednost

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				vyřízení žádosti touto osobou. Pokud by mělo docházet k převádění vyřizování žádosti, proces by se zřejmě značně prodloužil. Nehledě na to, že vyřízení žádosti jiným subjektem by bylo závislé na tom, zda mu „podjatý“ povinný subjekt předá požadované informace, což bude reálně jen obtížně zajistitelné.
Olomoucký kraj	§ 20 odst. 5	zásadní	Zákon o svobodném přístupu k informacím v současném ani navrhovaném znění neřeší působnost krajského úřadu jako nadřízeného orgánu při přezkumu postupu povinného subjektu (výslovně je řešena pouze působnost povinného subjektu). Důsledkem absence tohoto ustanovení je skutečnost, že krajský úřad jako nadřízený orgán vykonává veškerý přezkum podle tohoto zákona zcela nesmyslně v samostatné působnosti (s ohledem na obecné pravidlo uvedené v § 4 zákona o krajích). Požadujeme proto výslovně zakotvit, že působnost krajského úřadu jako nadřízeného orgánu podle tohoto zákona je vždy výkonem přenesené působnosti.	Akceptováno (byť tato působnost nepochybně vyplývá z návěti § 67 odst. 1 krajského zřízení).
Olomoucký kraj	§ 3 odst. 3		Nově se navrhuje definovat informaci jako „ <i>jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě</i> a stavu <i>zpracování, zaznamenaný</i> “. Je-li náš výklad správný, pak by se nově informacemi podle tohoto zákona stávaly (a to bez rozdílu) i různé koncepty dokumentů, poznámky učiněné k řešeným případům, pracovní verze materiálů atd., tj. jakékoliv neoficiální „výstupy“ povinného subjektu. Takové pojetí informace je však podle našeho názoru poněkud problematické a diskutabilní a navíc směřuje i proti dosavadní judikatuře Nejvyššího správního soudu - např. v rozsudku 5 As 68/2008 - 60 Nejvyšší správní soud vyjadřuje souhlas s právním názorem Městského soudu v Praze, podle kterého „ <i>koncept protokolu o kontrole nelze považovat za informaci, kterou je možno povinným subjektem poskytnout. Tento závěr je opírán o fakt, že se nejedná o konečný autoritativní výstup činnosti státního orgánu, a protože není v konečné podobě, nelze jej ani poskytnout.</i> “. Nejvyšší správní soud pak k tomu dále dodává: „ <i>Koncept jakéhokoli správního aktu, ať již protokolu nebo rozhodnutí, je vždy jen pracovní verzí, přípravným nezávazným nástinem, který se ve výsledku může od verze konečného správního aktu (listiny) i značně lišit. Měl-li by povinný subjekt poskytovat veřejnosti informace zcela nezávazné, které mohou být poté vyhodnoceny odlišně, zcela jistě by nenaplňoval smysl a účel zákona o poskytování informací. Nic na tom nemění ani to, že i tyto „informace“ (zde koncept listiny) vznikají v rámci činnosti povinného orgánu.</i> “. S ohledem na uvedené navrhuje zvážit ponechání stávající definice pojmu „informace“.	Akceptováno (dle připomínky Zlínského kraje)
Olomoucký kraj	§ 4 odst. 3		Není zřejmé, proč je ve vložené části použito výrazu „a to včetně“. Pokud bylo záměrem uvést okruh nejběžnějších forem (podob) poskytování informací, pak se nabízí vložit před provedený výčet výstižnější výraz „zejména“. Použitý výraz „a to včetně“ spíše vzbuzuje dojem, jako by v uvedených formách měla být informace poskytnuta i tehdy, kdy žadatel poskytnutí v dané formě nežádal.	Akceptováno, upraveno.
Olomoucký kraj	§ 5 obecně		Okruh povinně zveřejňovaných informací mají povinné subjekty nově zveřejňovat primárně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Dovolujeme si však upozornit, že ne všechny povinné subjekty mají vlastní webové stránky a splnění této povinnosti tak pro ně bude spojeno se zvýšenými finančními náklady (viz např. malé školy). Dále se domníváme, že u řady povinných subjektů bude problém s výkladem odstavce 2 tohoto ustanovení, podle kterého mají být některé informace zveřejněny také v úředních místnostech povinných subjektů – mnohdy bude obtížné určit, co je u povinného subjektu úřední místnost (např. již zmiňované školy). Toto určení je přitom stěžejní i z hlediska naplnění jiných ustanovení zákona - např. z hlediska § 19b odst. 2 návrhu zákona je řádné zveřejnění sazebníku úhrad za poskytování informací jednou z podmínek pro možnost povinného subjektu žádat úhradu nákladů.	<u>Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.</u>
Olomoucký kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původní		Dovolujeme si upozornit, že totéž ustanovení je do zákona o svobodném přístupu k informacím (ovšem do jiného odstavce) vkládáno připravovanou novelou zákonů o územních samosprávných celcích a souvisejících zákonů.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	m návrhu písm. m/)			z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímě nestanoví.
Olomoucký kraj	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)		Navrhované ustanovení bude podle našeho názoru vést k výkladovým problémům a u jednotlivých povinných subjektů k rozdílnému posuzování toho, které z vydávaných vnitřních předpisů naplňují znaky předpisu upravujícího výkon veřejné správy (nebo jiné navenek směřující činnosti) a které ne. V dané souvislosti vyvstává rovněž otázka, zda bude povinný subjekt povinen zveřejnit text celého vnitřního předpisu, když výše uvedené znaky bude naplňovat pouze jeho část (např. zda bude třeba zveřejnit obsáhlý spisový řád včetně všech jeho příloh, když úprava výkonu veřejné správy je dovoditelná pouze u té jeho části, která upravuje doručení písemnosti povinného subjektu adresátům).	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.
Olomoucký kraj	nad rámec návrhu	zásadní	Do uvedeného ustanovení navrhuje doplnit odstavec 3 následujícího znění: „(3) Za odmítnutí žádosti se nepovažuje, pokud povinný subjekt poskytuje informaci formou kopie dokumentu v listinné nebo elektronické podobě, ve kterém v souladu s tímto zákonem zajistil pouze ochranu osobních údajů nebo informací, které jsou předmětem ochrany obchodního tajemství. Sdělí-li žadatel povinnému subjektu do 15 dnů ode dne doručení požadované informace, že s vyloučením osobních údajů nebo obchodního tajemství nesouhlasí, povinný subjekt rozhodne o odmítnutí části žádosti do 7 dnů ode, kdy bylo sdělení žadatele učiněno.“ V podstatě obdobné ustanovení bylo obsaženo v předchozím návrhu novely informačního zákona - máme za to, že se jím proces poskytování informací urychlí a zefektivní.	Akceptováno.
Olomoucký kraj	obecně		Dovolujeme si upozornit, že v souvislosti s navrhovanými legislativními změnami došlo při označování paragrafů k přerušení číselné řady, kdy po nově navrhovaném § 15 bezprostředně následuje § 17. Domníváme se, že by mělo být provedeno přečíslování paragrafů tak, aby bylo zachováno jejich souvislé pořadí.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.
Pardubický kraj	§ 11 odst. 4 písm. c)	zásadní	Body 20-21 – § 11 odst. 4 Navrhujeme v novelizovaném § 11 odst. 4 písm. c) vypustit „v orgánech NKÚ“. Nevidíme rozdíl mezi kontrolou NKÚ a jinou kontrolou nebo to má znamenat, že kontrola NKÚ je důležitější než ostatní? V průběhu kontroly by tato měla být řešena pouze s kontrolovanou osobou. Po ukončení kontroly a jejím uzavření lze výsledek včetně dalších dokumentů zveřejnit. Dále navrhuje doplnit o ochranu informací typu zvláštní skutečnosti dle krizového zákona.	<u>Neakceptováno</u> (Jde o nesystémové řešení, v případě NKÚ je požadavek na vyloučení odůvodněn jejich specifickým postavením nezávislého kontrolního orgánu státu)
Pardubický kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	Bod 25 – §12 odst. 2 – test veřejného zájmu S testem veřejného zájmu zásadně nesouhlasíme, zákon by měl být přehledný a dávající jasný návod k tomu, jaké informace lze poskytnout a jaké ne. Rozhodně pak nesouhlasíme s testem veřejného zájmu tak, jak je navržen. Dle našeho názoru by právní úprava měla být jasná a nepřipouštět možnost rozdílných výkladů. Zákonodárcem výslovně navržená úprava chráněných údajů by pak měla být chápána jako nadřazená veřejnému zájmu. Navržená úprava rozhodně nenaplňuje zásadu přiměřenosti poskytování informací stanovenou v čl. 17 odst. 5 LZPS. Zřetelně by zvýšila administrativu, náročnost a složitost rozhodování. Musela by totiž být podrobně zkoumána a hodnocena každá žádost o informace, i když by se jednalo o	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			informace, u kterých zákonodárce jasně vymezil a určil, že tyto být poskytovány nemají, neboť jim stanovil zvýšenou ochranu. Tímto pak dle našeho názoru zákonodárce obecně určil, že u tohoto typu informací převažuje zájem na jejich utajení (ať už kvůli tomu, že jde o osobní údaje či obchodní tajemství, popř. údaje, které nemohou pomoci při veřejné kontrole – interní předpisy nemající vliv navenek) nad veřejným zájmem na jejich poskytnutí. Veřejný zájem a tedy test proporcionality by povinné subjekty prováděly v odůvodněných případech, tedy tehdy, přišel-li by žadatel s novými skutečnostmi či stávající ukázal v novém světle. Bylo by tedy nutno, aby žadatel sám aktivně přistupoval ke své žádosti a hájil prioritu svého práva na informace. Takový požadavek je dle našeho názoru relevantní právě z toho důvodu, že zákonodárce určité informace vyloučil z poskytování. Zdůrazňujeme, že odůvodňování žádosti by se uplatnilo pouze a jedině u těch důvodů, které jsou vyjmenovány v zákoně a kde je omezen přístup veřejnosti k jejich poskytování. U ostatních informací (nepodřaditelných pod zákonné důvody odmítnutí) by se postupovalo jako doposud a takové informace by povinné subjekty automaticky poskytovaly. Pokud by totiž měla platit konstrukce, že veřejný zájem je nutno zkoumat vždy, i bez uvedení důvodu žádosti, pak dle našeho názoru není nutno, aby vůbec byly určité informace vylučovány zákonem. Povinný subjekt musí stejně zkoumat všechny žádosti (i o tajné informace, i o informace z trestních řízení) a až na základě provedeného posouzení by mohl uvést, že veřejný zájem nepřevažuje. InfZ, resp. důvody pro omezení přístupu k informacím, by mohl být prakticky zrušen, neboť je možno se takových informací domáhat již na základě LZPS a povinné subjekty by byly povinny provádět test proporcionality tak jako tak. Dle našeho názoru je tato opačná konstrukce (tedy obecně definovaná priorita chráněného zájmu nad zájmem veřejným přímo zákonodárcem) v souladu i s čl. 3 odst. 2 Úmluvy Rady Evropy o přístupu k veřejným dokumentům. Je zvláštní, že předkladatel sám nepřipouští test veřejného zájmu např. u informací z trestních řízení nebo u informací o platech s odůvodněním, že test veřejného zájmu vyžaduje od aplikující osoby mj. též individuální vymezení konkrétních kritérií, na jejichž základě bude poměřováno poskytnutí informace, a také, že při nesprávném provedení testu veřejného zájmu a poskytnutí informací by mohlo dojít až k riziku náhrady škody ze strany státu za zpřístupnění informací, ale obecně by test veřejného zájmu připustil. Ačkoliv dle důvodové zprávy k návrhu novely by predestřené posuzování nemělo znamenat pro rozhodovací praxi povinných subjektů větší obtíže, jsme opačného názoru. Vzhledem k rozmanitosti povinných subjektů, kterými jsou nejen správní orgány (od ústředních správních orgánů až po malé obce a fyzické osoby), ale také obchodní společnosti, kterým již v dnešní době činí potíže řádně se v odůvodnění vypořádat s důvody odmítnutí žádosti. Mnoho obcí již nyní má problém odůvodňovat svá rozhodnutí, a to pouze zákonnými důvody, nelze si představit, jak se vypořádají s požadavkem na test proporcionality. Test proporcionality je poměrně složitou právní argumentací a speciálně u nejmenších obcí, popř. u povinných subjektů, které vůbec nevedou správní řízení a neprovádějí ani správní uvážení a nemají tedy pracovníky, kteří by byli odborně schopní takový relativně obtížný test (a jak sám předkladatel uvádí – při komplikovaném vymezení všech jeho kroků) řádně provést, pak bude značným způsobem komplikovat vyřizování žádost a aplikaci InfZ. Další nebezpečí vyplývající ze zavedení testu veřejného zájmu spočívá ve skutečnosti, že dospěje-li povinný subjekt k závěru, že v daném případě veřejný zájem převáží nad zákonným důvodem, např. nad ochranou osobních údajů či ochranou obchodního tajemství, povinný subjekt informaci na základě své úvahy poskytne, aniž by měl ze zákona povinnost o tom vydat rozhodnutí. Dle našeho názoru je takový přístup v rozporu nejen se základními zásadami správního řízení, ale také se základními právy, jelikož povinný subjekt i nadále poskytuje informaci prostým sdělením a zákon v takovém případě neupravuje prostředky obrany dotčených osob. V případě, že by tedy povinný subjekt rozhodl o tom, že v určitém konkrétním případě převáží veřejný zájem např. nad zájmem podnikatele na ochranu obchodního tajemství, mělo by být o tomto vydáno řádné odůvodněné rozhodnutí, přičemž účastníkem řízení by v tomto případě měl být bezesporu i dotčený podnikatel, který by měl mít možnost se proti takovému rozhodnutí odvolat, a to ještě před tím, než bude informace poskytnuta. V opačném případě může nastat situace, kdy povinné subjekty budou zveřejňovat na	Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			základě svého neodůvodněného a nepřezkoumatelného uvážení chráněné informace, přičemž v úvahu bude přicházet pouze soukromoprávní obrana. Navrhujeme proto nezavádět test veřejného zájmu, případně, pokud předkladatel bude na testu veřejného zájmu trvat, zavést test veřejného zájmu pouze u vybraných důvodů pro odmítnutí žádosti či vázat povinnost provést test veřejného zájmu pouze v případě, kdy žadatel uvede konkrétní důvod podání žádosti. Dále doplňujeme, že zavedením tohoto ustanovení povinným subjektům neodpadne administrativa v souvislosti s žádostí o poskytnutí informace o výši platů zaměstnanců veřejné správy, ačkoliv se o to předkladatel pokusil v navrhovaném § 8c. Po přijetí novely by situace byla pouze lehce modifikovaná, když povinné subjekty by poskytovaly informace o platových poměrech veřejných funkcionářů ve smyslu zákona o střetu zájmů vždy a v případě ostatních zaměstnanců by musely provádět test veřejného zájmu, jelikož by nemohly takové žádosti zamítnout pouze s odkazem na § 8a. Administrativní náročnost žádostí by tedy v žádném případě neklesla, spíše naopak. Stanovisko PK ze dne 7.3.2013, č. j. KrÚ 17379/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: K §12/2 – Opětovně upozorňujeme, že mnohé povinné subjekty nebudou schopny správně test veřejného zájmu provést. Nejsme si jisti, zda-li by test veřejného zájmu provedený pouze formálně tzn. bez relevantní argumentace, tedy pouze ve smyslu „zabývali jsme se tím a dospěli k závěru, že veřejný zájem nepřevažuje“ nebyl nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.	
Pardubický kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	Varianta I je v rozporu s ústavně zakotveným právem na samosprávu, proto pokud bude zachován informační příkaz (ačkoliv jsme proti tomu – viz níže), tak lze akceptovat Variantu II (tedy nemožnost změnit rozhodnutí v samostatné působnosti), která je nyní relativně bezproblémově používána ve správním řízení dle správního řádu. Informační příkaz – proklamované zvýšení efektivity je značně nejisté, naopak lze mít spíše za to, že celý proces se prodlouží, neboť nadřízený orgán bude muset zkoumat všechny možné důvody pro omezení práva na informace. Nadřízený orgán však mnohdy nebude znát všechna fakta, nebude znát všechna specifika konkrétního případu (např. osobní spory), nebude vědět, jestli v případě není nějaký specifický důvod pro odmítnutí a proto bude zřejmě raději rozhodnutí rušit a vracet povinnému subjektu pro nepřezkoumatelnost spočívající v neúplnosti spisu. Důležitou otázkou pak je, zda-li by nadřízený orgán musel provádět dle § 12 odst. 2 test proporcionality, nebo by stačilo, pokud by shledal zákonný důvod odmítnutí. Znění ustanovení napovídá druhé možnosti. Dále není vyjasněna ani odpovědnost za chybné poskytnutí informace. Kdo by byl odpovědný, resp. koho by žalovala osoba (společnost), jejíž chráněný údaj byl poskytnut? Povinný subjekt, který de facto informace poskytl, nebo nadřízený orgán, který poskytnutí nařídil? Proti smyslu tohoto institutu hovoří i ta skutečnost, že zajímavější (ve smyslu častěji utajované) informace jsou spíše ty informace, které jsou poskytovány v samostatné působnosti (když, jak jsme uvedli, příkaz zde použít nelze) jako platy, zápisy z jednání, smlouvy atd. Stanovisko PK ze dne 7.3.2013, č. j. KrÚ 17379/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: K informačnímu příkazu (§16/4, §16a/6 b), §16a/7 c)) – Obdobného výsledku, tedy zabránění „ping-pongu“ mezi povinným subjektem a nadřízeným orgánem, lze dosáhnout tím, že by nadřízený orgán měl možnost při opětovném nesouhlasu resp. při neuposlechnutí povinného subjektu předložit takovou otázku k rozhodnutí soudu.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávních celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Pardubický kraj	§ 19a obecně (v původní	zásadní	Vzhledem ke znění návrhu se veškeré ostatní procesní postupy mají řídit správním řádem. Tzn. mimo jiné i v případě poskytování informací proces doručování, zakládání správního spisu a určení oprávněných úředních osob, dále pak odložení žádosti dle § 43 správního řádu, forma a náležitosti některých úkonů (nutno	Vyhověno (vyplývá z nového znění § 19a)

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	m návrhu § 19d)		upřesnit, zda-li jde např. o sdělení dle § 154 či o usnesení, popř. o něco jiného). Režim dle správního řádu je absolutně zbytečný u faktického poskytování informací, navíc přináší další formalizaci postupů a administrativu. Vedení informací mimo spis je dle našeho názoru značně problematické. Není upraven režim, v jakém je informace vedena, podle jakých pravidel. Nikde není stanovena povinnost předat takovou informaci nadřízenému orgánu spolu se spisem. Dle našeho názoru by informace měla být součástí spisu, ale vyloučena z nahlížení – lze se inspirovat konstrukcí v § 38 odst. 6 správního řádu, popř. úpravou vedení spisové dokumentace orgánem sociálně-právní ochrany dětí. Ten, kdo stojí v čele povinného subjektu – viz § 5 odst. 1 písm. b). Je třeba upřesnit ve smyslu, že lhůty lze prodloužit pouze v souladu se zákonem 106/1999.	
Pardubický kraj	§ 19a odst. 3 (v původní m návrhu § 19d odst. 3)		Doporučujeme upřesnit, že nadřízeným orgánem je v případě příspěvkové organizace ředitel, pokud nerozhodoval ve stupni prvním (pak by rozhodoval zřizovatel). Stanovisko PK ze dne 7.3.2013, č. j. KrÚ 17379/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: Nesouhlasíme s tím, že by nadřízeným orgánem vůči příspěvkovým organizacím měl být zřizovatel. Znamenalo by to neúměrné náklady a zahlcenost zřizovatelů s velkým počtem zřizovaných organizací.	<u>VYHOVĚNO</u> Úprava určení nadřízeného orgánu bude ponechána ve stávajícím znění (koncepti).
Pardubický kraj	§ 19a odst. 4 (v původní m návrhu § 13 odst. 2)	zásadní	Nejasné vymezení pojmu řízení o žádosti. Upřesnit, zda-li se tím myslí i odvolací řízení a řízení o ochraně proti nečinnosti. Zásadně odmítáme navrženou konstrukci účastenství v řízení. Omezení účastníků pouze na žadatele je dle našeho názoru v rozporu se základními zásadami správního řízení, ale i v rozporu s LZPS (právo na spravedlivý proces), kdy osoba, do jejíž práv a oprávněných zájmů je zasahováno, se nebude moci bránit, ba dokonce se o tomto zásahu ani nemusí dozvědět. Viz navrhovaný § 12 odst. 2. Omezení účastníků nelze odůvodnit zájmem na zrychlení procesu poskytování. Stanovisko PK ze dne 7.3.2013, č. j. KrÚ 17379/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: Účastenství – Mimo již dříve uplatněných připomínek namítáme i rozpor navrhované úpravy s § 177 správního řádu, Dle našeho názoru vzhledem k tomu, že InfZ neobsahuje úpravu základních zásad, se na problematiku účastenství vztahují zásady ze správního řádu, tedy i problematika účastníků a ochrana jejich práv. Dle našeho názoru by osoby, jejichž osobní údaje jsou poskytovány, měly mít zachovanou možnost obrany a měly by být o tomto v každém případě informovány.	Akceptováno, ustanovení o účastenství se vypouští.
Pardubický kraj	§ 19a odst. 5 (v původní m návrhu § 14 odst. 4)	zásadní	Narušení základních zásad správního řízení, předjímá se rozhodování podjaté osoby. Lze pochopit u samostatné působnosti, ale není důvod, aby takto bylo upraveno i u působnosti přenesené. Osoba stojící v čele – viz § 5 odst. 1 písm. b). Upravit pojem „rozhodne o žádosti.“ Rozhoduje se o zamítnutí, ale informace může být i poskytnuta bez vydání rozhodnutí. Doporučujeme „vyřídí žádost“ – z § 19 vyplývá, že vyřízení zahrnuje jak poskytnutí, tak rozhodnutí o zamítnutí. Stanovisko PK ze dne 7.3.2013, č. j. KrÚ 17379/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: Podjatost – Otázkou je, zda-li navrhovaná konstrukce ob stojí ve světle rozhodnutí NSS k systémové podjatosti.	Návrh byl upraven tak, že bylo výslovně uvedeno, kdo je osobou stojící v čele v případě ÚSC. Současně byl pojem „rozhodne o žádosti“ nahrazen výrazem „vyřídí žádost“.
Pardubický kraj	§ 4 odst.		Pokud se má jednat o zpřesnění toho, co chápat poskytnutím informace, pak doporučujeme změnit formulaci	Neakceptováno, text je dle našeho názoru

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	3		na: „Poskytnutím informace se rozumí i poskytnutí kopie dokumentu ...“	srozumitelný i ve stávajícím vyjádření.
Pardubický kraj	§ 5 obecně	zásadní	Požadujeme zásadním způsobem přepracovat toto ustanovení, protože v navrženém znění povede ke značnému a nesmyslnému nárůstu byrokracie, nehledě na zvýšenou náročnost zajištění požadovaných informací (např. tvorba všemožných seznamů a přehledů). Rovněž je navrhována zbytečná duplicita údajů.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy (pouze s drobnými technickými úpravami) ztratila připomínka opodstatnění.
Pardubický kraj	§ 5 odst. 1 písm. i) (v původním návrhu písm. k/)	zásadní	§ 5 odst. 1 písm. k) Navrhujeme vypustit, a to vzhledem k tomu, že by měl být vypuštěn i § 19c (viz dále).	Nelze akceptovat, jde o požadavek směrnice o opakovaném užití informací veřejného sektoru.
Pardubický kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	§ 5 odst. 1 písm. m) – seznam rozhodnutí Rovněž zde postrádáme praktický smysl navrhovaného opatření. Otázkou totiž je, k čemu taková informace laické veřejnosti vlastně bude. Velkým negativem je další výrazná byrokratizace, kdy bude nutno všechna rozhodnutí zpracovat dle uvedených požadavků. To už lze spíše uvažovat o zveřejňování celých rozhodnutí, neboť i nutná anonymizace údajů (jakkoliv to znamená další administrativu) by povinný subjekt zatížila méně než navrhované zpracovávání rozhodnutí. Pokud je účelem řešit případná pochybení úředníků, pak povinné subjekty disponují prostředky, jak nekvalitní pracovníky sankcionovat, od srážek z platu, náhrad nákladů až případně po výpověď.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví.
Pardubický kraj	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	§ 5 odst. 1 písm. f) Navrhujeme vypustit, jednalo by se prakticky o všechny předpisy. Takto nastavené nemá logiku a opodstatnění. Budou vznikat dohady, jestli ten který předpis upravuje výkon veřejné moci navenek, či nikoliv. Vhodnější by bylo stanovit výslovně povinnost zveřejňovat pouze organizační řád (pokud ho povinný subjekt má) a případně i seznam kontaktů alespoň na vedoucí jednotlivých útvarů. Takové informace mají reálný užitek, jelikož umožňují veřejnosti zjistit, na koho se mohou obrátit.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.
Pardubický kraj	§ 5b odst. 1 písm. a)		Koncepce, politiky, strategie, plány atd. už zahrnuje § 5 odst. 1 písm. e).	Neakceptováno. Speciální ustanovení týkající se koncepčních dokumentů se vztahem k životnímu prostředí je vhodné v zákoně ponechat, jelikož jde o transpoziční materii ve vztahu k čl. 7 odst. 2 písm. b) směrnice 2003/4/ES.
Pardubický kraj	část druhá obecně		Navrhujeme zrušit a začlenit do InfZ s cílem jednoho předpisu obecné povahy na úseku poskytování informací. Případně, pokud by na toto nebylo přistoupeno, pak by bylo vhodnější, aby byl vytvořen zcela nový předpis a zákon č. 123/1998 Sb. byl zrušen.	Neakceptováno. Zachování stávajícího zákona č. 123/1998 Sb. v platnosti (s redukovanou částí původní právní úpravy) po přesunu stěžejní agendy reaktivního poskytování informací do zákona č. 106/1999 Sb. se jeví jako řešení vhodné z hlediska předvídatelnosti a právní jistoty adresátů právní normy – zbytková agenda zůstane tam,

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				kde jsou na ni adresáti zvyklí. I z pohledu legislativně technického se jedná o komfortní řešení, jelikož nebude nutné měnit další právní předpis a odůvodňovat přesun materie, zejména se ale nebude muset nově vydávat tzv. INSPIRE vyhláška, která by zrušením zákona č. 123/1998 Sb. pozbyla zákonného zmocnění. Varianta ponechání zákona č. 123/1998 Sb. pak také představuje řešení, které zachová geoportál kompetenčně i metodicky v působnosti MŽP.
Pardubický kraj	nad rámec návrhu	zásadní	Bod 14 – § 8 Chybí úprava správního trestání. V rámci komplexnosti by se měl předkladatel zabývat otázkou, jak nakládat s takovými žádostmi – zda připustit zveřejnění informace. Jednalo by se vlastně o další rozšíření sankce, když přestupkové řízení je oproti řízení trestnímu založeno na neveřejnosti jednání. Dosavadní postup, kdy žadatel obdrží prakticky začerněné rozhodnutí, v praxi způsobuje zásadní problémy s nepochopením u žadatelů o informace.	Akceptováno, bude doplněno.
Pardubický kraj	nad rámec návrhu	zásadní	Stanovisko PK ze dne 7.3.2013, č. j. KrÚ 17379/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: K §8b – Problematika poskytování platů by měla být pozitivně řešena, nelze se tvářit, že vše je vyřešeno judikaturou. Nelze totiž prozatím hovořit o ustálenosti judikatury, když se zveřejňování platů dotýkají všehovšudy 3 rozhodnutí NSS, z toho jedno je s ostatními dvěma v určitém rozporu. Dokud nedojde k rozhodnutí rozšířeného senátu, popř. k dalším rozhodnutím jiných senátů, pak jde prozatím o názor několika jednotlivců, byť soudců NSS, když dosavadní aplikační praxe se na věc dívala přesně opačně. Navíc je zde nadále možnost toho, že tato úprava je protiústavní, když tento náš názor prozatím nebyl nijak přesvědčivě vyvrácen. Předložený návrh pak vlastně dosavadní úpravu ještě dále směrem k osobám, jejichž osobní údaje jsou poskytovány, zpřísňuje, neboť nově by výslovně neměly být účastníky řízení podle InfZ a neměli by se dozvědět o tom, že se plánuje poskytnutí jejich údajů a to za situace, kdy takovým poskytnutím výše platu jsou tyto osoby nepochybně dotčeny na svých subjektivních právech. Pokud už by informace o platech měly být poskytovány, pak by měly být osoby, jejichž údaje jsou poskytovány, alespoň chráněny, např. tak, že by při poskytnutí na odůvodněnou žádost a posouzení, zda-li zájem na poskytnutí převáží zájem na ochraně, žadatel byl poučen o důvěrnosti takových údajů a sankcích za porušení a zveřejnění.	<u>VYHOVĚNO</u> Úplné vyhovění požadavku by bylo v rozporu s vládni Strategii i s judikaturou NSS (1 As 169/2012 a 8 As 55/2012). Navrhujeme nicméně podrobnější úpravu poskytování informací o platech a odměnách: V A R I A N T A I § 8c Informace o platu, mzdě, odměně nebo jiném obdobném plnění (1) Povinný subjekt poskytne informaci o výši platu, mzdy, odměny nebo jiného obdobného plnění poskytnutých osobě, která v době, za niž jí vznikl na uvedené plnění nárok, byla veřejným funkcionářem podle zákona o střetu zájmů ²⁰⁾ , statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu veřejné instituce nebo jiným orgánem nebo členem jiného orgánu veřejné instituce, případně osobou stojící v čele veřejné instituce. (2) Informaci o výši platu, mzdy, odměny nebo jiného obdobného plnění v případech neuvedených v odstavci 1 poskytne povinný subjekt vždy, pokud ochrana osobnosti a soukromí osoby, které na vyplacení tohoto plnění vznikl nárok, nepřevažuje nad veřejným zájmem na poskytnutí takové informace. (3) Při poskytnutí informace podle odstavce 2 na základě žádosti se nepostupuje podle § 5 odst. 3. ----- xx) § 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb. a zákona č. 350/2009 Sb.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				V A R I A N T A II <i>úpravu nezavádět</i>
Pardubický kraj	obecně		Rádi bychom otevřeli diskuzi o nynějším nastavení ochrany obchodního tajemství. Povinný subjekt by neměl být tím, kdo rozhoduje o tom, co je a co není obchodním tajemstvím. Současný stav vede k tomu, že v případě nejmenších pochybností takové informace raději nejsou poskytovány, a to kvůli obavě z možných výrazně negativních následků, které by mohl smluvní partner vůči povinnému subjektu uplatnit při vyzrazení jeho obchodního tajemství. Předložený návrh dle našeho názoru povede k mnohem větší byrokratizaci a náročnosti poskytování informací. Účelem zákona by mělo být co nejrychlejší a nejefektivnější vyřízení žádostí o informace, když tento proces je založen na neformálnosti jak žádosti, tak i vyřízení takové žádosti. Předložený návrh však směřuje k dalšímu zformalizování postupů a složitějšímu vyřizování. Obecně lze konstatovat, že by navržené změny nepochybně vedly ke zvýšení personálních (a tím pádem) i finančních nákladů povinných subjektů.	Z časových důvodů nelze diskutovat v rámci nyní připravované novely, protože pro takové úvahy není „časový prostor“, byť jinak diskuse možná je.
Pardubický kraj	obecně	zásadní	Navržená předloha bohužel neřeší prakticky nic z toho, čím byla původně vyvolána –viz např. platy. Takováto novela se pak prakticky ani nemusí vydávat a lepší počkat s navrženými úpravami až na nějaké komplexní řešení celé problematiky poskytování informací.	Souhlasíme, leč nelze akceptovat, protože úkol předložit novelu obsahuje Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2013 a 2014
Pardubický kraj	obstrukce		Domníváme se, že povinné subjekty by měly mít zachovány určité prostředky procesní obrany proti zneužívání zákona některými žadateli, kdy dle našeho názoru by měl mít povinné subjekty možnost odmítnout zcela zjevně obstrukční žádost a navrhuje doplnění tohoto institutu. Proti tomuto odmítnutí by mohla být podána žaloba k soudu, který by postup povinného subjektu přezkoumal. Snaha o určité zjednodušení v omezení účastníků řízení považujeme za neústavní, stejně tak výše uvedené návrhy dopadající na samostatnou působnost ÚSC.	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012).
Plzeňský kraj	§ 11 odst. 4 písm. c)	zásadní	Ke znění § 11 odst. 4 písm. c): Formulaci „přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu“ navrhujeme zaměnit za „přípravě a průběhu kontrol a projednávání výsledků kontrol“. Předně se domníváme, že neexistuje příprava a průběh výsledků kontrol a dále se domníváme, že u každé kontroly by neměly být poskytovány informace o kontrole, dokud kontrola není ukončena. Tato připomínka je zásadní.	<u>Neakceptováno</u> (Jde o nesystémové řešení, v případě NKÚ je požadavek na vyloučení odůvodněn jejich specifickým postavením nezávislého kontrolního orgánu státu) Z e-mailového vyjádření z 14.3. vyplývá, že Plzeňský kraj na připomínce trvá.
Plzeňský kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	Ke znění § 12 odst. 2: První větu „Pokud veřejný zájem na poskytnutí informace převažuje nad zákonným důvodem pro její ochranu, povinný subjekt informaci poskytne; to neplatí, jde-li o důvod ochrany informace podle § 11 odst. 4 písm. e). “ navrhujeme nahradit formulací „Pokud existují pochybnosti, zda veřejný zájem na poskytnutí informace převažuje nad zákonným důvodem pro její ochranu, provede povinný subjekt test veřejného zájmu. Pokud veřejný zájem na poskytnutí informace převáží nad zákonným důvodem pro její ochranu, povinný subjekt informaci poskytne.“ Neshledáváme důvod, proč by právě u § 11 odst. 4 písm. e) neměl být prováděn test veřejného zájmu. Dále se nedomníváme, že je nutné, aby test veřejného zájmu byl součástí každého rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Tato připomínka je zásadní.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				činnosti zpravodajských služeb.
Plzeňský kraj	§ 14a odst. 5 (v původním návrhu § 4a odst. 5)	zásadní	Ke znění § 4a odst. 5: Navrhujeme vyškrtnout, nevidíme důvod, proč by každý povinný subjekt měl zpracovávat vzor licenční smlouvy, která pak bude žadatelem následně upravována. Tedy vypracovávat vzor, který bude pravděpodobně značně přepracován. Současně navrhujeme vyškrtnout § 5 odst. 1 písm. n). Tato připomínka je zásadní.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Nelze akceptovat, jde o povinnost plynoucí z předpisů EU, konkrétně ze směrnice EU o opakovaném použití informací veřejného sektoru. Z e-mailového vyjádření z 14.3. vyplývá, že Plzeňský kraj na připomínce trvá.
Plzeňský kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	Ke znění § 18 odst. 3: Žádáme, aby byla užitá II. varianta. V opačném případě by dle našeho názoru došlo k nepřiměřenému zásahu do samostatné působnosti. Tato připomínka je zásadní.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Plzeňský kraj	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu § 13 odst. 2)	zásadní	Ke znění § 13 odst. 2: Není jasné, jaké možnosti obrany proti poskytnutí svých osobních údajů, svého obchodního tajemství atd. budou mít, budou mít osoby, o jejichž údaje se jedná, pokud nebudou účastníky řízení. Pokud nebudou účastníky řízení, ale jen subjektem, který má závažný zájem na vyřízení žádosti (§ 15 odst. 2 písm. c)), není jasné, zda se vůbec dozví, že řízení o žádosti probíhá a jak řízení o žádosti vůbec dopadlo. Navrhujeme doplnit větu: „Subjekty, které mají závažný zájem na vyřízení žádosti a které jsou povinnému subjektu známy, povinný subjekt vyrozumí o tom, že mu byla doručena žádost a o tom, že mohou nahlížet do spisu.“ Tato připomínka je zásadní.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jiná připomínková místa požadovala úplné vypuštění této právní úpravy a bylo jim vyhověno. Z vyjádření Plzeňského kraje z 14.3.: S akceptováním připomínky úplným vypuštěním ustanovení o účastenství <u>nesouhlasíme</u>. Vypuštěním ustanovení o účastnících došlo k tomu, že opět z InfZ neplyne, kdo (případně v jaké části řízení) je účastníkem řízení, případně jaké postavení mají osoby, o jejichž údaje v žádosti jde, pokud by nebyly účastníky řízení. Domníváme se, že klíčová otázka účastenství by měla být v InfZ řešena výslovně.
Plzeňský kraj	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu § 19d odst. 2)	zásadní	Ke znění § 19d odst. 2: Formulaci „se vedou odděleně mimo spis“ navrhujeme nahradit „jsou vyloučeny z nahlížení“. Tyto informace by měly být součástí spisu, protože jinak by musel být veden další samostatný spis s těmito informacemi a dle § 65 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů se všechny dokumenty týkající se téže věci spojí ve spis. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno, formulace byla upravena.
Plzeňský kraj	§ 4 odst. 2		Ke znění § 4 odst. 2: Slova „společně s jejich metadaty“ považujeme za zbytečná, neboť informace zveřejněná způsobem umožňujícím dálkový přístup bude vždy zveřejněna s metadaty.	<u>Nelze akceptovat.</u> Požadavek vytváření metadat vyplývá z připravované změny směrnice o

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				opakovaném využití informací veřejného sektoru i z programu „otevřené vládnutí“, schváleného usnesením vlády č. 691/2011.
Plzeňský kraj	§ 4 odst. 3	zásadní	Ke znění § 2 odst. 3: Větu „Povinné subjekty nejsou povinny měnit formát nebo jazyk informace, pokud by taková změna byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží; v tomto případě vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu nebo jazyce, ve kterém byla vytvořena.“ navrhuje zaměnit za „Povinné subjekty nejsou povinny měnit jazyk informace. Povinné subjekty nejsou povinny měnit formát informace, pokud by taková změna byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží; v tomto případě vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu, ve kterém byla vytvořena.“ Pokud povinný subjekt disponuje informací - dokumentem pouze v určité jazykové mutaci či určitých jazykových mutacích (například technická dokumentace, propagační materiály) a žadatel žádá o informaci v jiné jazykové mutaci, nelze po povinném subjektu spravedlivě požadovat, aby nesl náklady na překlad požadovaných dokumentů jen proto, že vzhledem k jeho celkovému rozpočtu nebude možné považovat úhradu expresního překladu (do několika dnů vzhledem ke lhůtě na vyřízení žádosti) za nepřiměřenou zátěž. Vzhledem k tomu, že úhradu tohoto překladu nebude moci povinný subjekt po žadateli vyžadovat v rámci mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací, musel by náklady sám nést. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno.
Plzeňský kraj	§ 5 odst. 1 písm. i) (v původním návrhu písm. k/)	zásadní	Ke znění § 5 odst. 1 písm. k): Rozhodnutí nadřízeného orgánu o výši úhrad mají význam pouze daného žadatele, ostatní o tato rozhodnutí neprojevují nejmenší zájem. Navrhujeme vypuštění tohoto ustanovení. Tato připomínka je zásadní.	Nelze akceptovat, jde o požadavek směrnice o opakovaném užití informací veřejného sektoru. Z e-mailového vyjádření z 14.3. vyplývá, že Plzeňský kraj na připomínce trvá.
Plzeňský kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	Ke znění § 5 odst. 1 písm. m): Vytváření tohoto seznamu považujeme za další administrativní zátěž pro povinné subjekty. O rozhodnutí povinných subjektů napadená žalobami mají zájem zase jen ti, kterých se rozhodnutí bezprostředně dotýká. O informace o nákladech spojených s těmito řízeními nemají žadatelé zájem. Pokud by takový zájem měli, není problémem jim tyto informace vyhledat, ale vypracovávat tímto ustanovením požadovaný seznam každý rok je zcela nadbytečné a především bez přínosu v boji proti korupci při současně účinné právní úpravě, která se samotné vládě jeví jako nedostatečná a neschopná účinně bránit veřejný majetek proti jeho úmyslnému zmenšování a zároveň selhává při plnění povinnosti vymáhat škodu způsobenou územním samosprávným celkem (viz Strategie vlády v boji proti korupci na období 2011-2012). Dokud nebude problém odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s vydáním rozhodnutí ve správním řízení (které bylo napadeno žalobou, o níž soud pravomocně rozhodl) řešen systémovým opatřením uvnitř územně samosprávných celků, důslednou kontrolou ze strany nadřízeného orgánu, příp. právním předpisem účinnějším než jsou ty stávající, bude tato nová navrhovaná povinnost pouze administrativní zátěž pro územně samosprávné celky bez dalšího přínosu komukoliv. Není smysluplné nejprve zavést povinnost správních orgánů přesně evidovat a zveřejňovat počet jimi vydaných rozhodnutí, zrušených správními soudy, a z toho vyplývajících finančních nákladů, a až následně řešit nezbytné legislativní změny vedoucí k důslednému vymáhání náhrad, zvýšení odpovědnosti jednotlivých osob a dalších (viz Strategie vlády v boji proti korupci na období 2011-2012, kapitola 1 Veřejná správa). Omezit výdaje veřejných rozpočtů lze například tím, že pokud má veřejný orgán k dispozici své právní zástupce (legislativní odbor, oddělení, atd.), nebude si najímat externí advokátní kancelář k zastupování před soudem, pokud by si to nevyžadovala zcela výjimečná situace (tím zcela jistě rostou náklady veřejných rozpočtů bez ohledu na vyhraný či prohraný soudní spor). Žádáme o vypuštění písm. m).	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímě nestanoví.
Plzeňský kraj	§ 5 odst. 5 (v	zásadní	Ke znění § 5 odst. 1 písm. f): O vnitřní předpisy, které upravují výkon veřejné moci nebo jiné navenek směřující činnosti povinného subjektu nemají v praxi žadatelé velký zájem. Nutnost zveřejnění celých textů	<u>NEVYHOVĚNO</u>

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	původní návrh § 5 odst. 1 písm. f/)		(včetně velmi rozsáhlých příloh) se nám jeví jako nadbytečná. Navrhujeme vypuštění tohoto ustanovení. Tato připomínka je zásadní.	Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV. Z e-mailového vyjádření z 14.3. vyplývá, že Plzeňský kraj na připomínce trvá.
Plzeňský kraj	§ 5b odst. 1	zásadní	Ke znění § 5b odst. 1.: Není stanoveno, po jak dlouhou dobu mají být tyto dokumenty zveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup. Tato doba by měla být stanovena. Tato připomínka je zásadní	<u>NEVYHOVĚNO</u> V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě aktivního zpřístupňování informací se jedná o pouhé přenesení agendy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb.
Plzeňský kraj	nad rámec návrhu		Ke znění § 11 odst. 4 písm. a): Navrhujeme „rozsudků“ nahradit „meritorních rozhodnutí“. Není důvod neposkytovat informace o meritorních usneseních.	Akceptováno.
Plzeňský kraj	nad rámec návrhu	zásadní	Ke znění § 8: Zcela je pomíjeno poskytování informací o přestupkových řízeních. Mělo by být jasné upraveno, zda se tyto informace budou poskytovat či nikoliv a to v zákoně č. 200/1990 Sb., na který by zákon o svobodném přístupu k informacím odkazoval jako na zákon zvláštní. Tato připomínka je zásadní.	<u>VYHOVĚNO</u> Vypořádání: § 8 Informace o trestním řízení, přestupkovém řízení a o řízení o jiném správním deliktu (1) Informace o trestním řízení povinný subjekt poskytne jen v souladu s ochranou stanovenou zvláštními právními předpisy upravujícími toto řízení.^{xx)} (2) Informace o řízení o přestupku nebo o jiném správním deliktu povinný subjekt poskytne v souladu s ochranou stanovenou pro trestní řízení zvláštními právními předpisy upravujícími trestní řízení.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
Praha	§ 12 odst. 2	zásadní	Z ustanovení není jasné zda povinný subjekt provede test proporcionality vždy, když bude žadatelem dotazován na informace, jejíž poskytnutí je chráněno zákonným důvodem. Požadujeme upřesnit.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb.
Praha	§ 16 odst. 2 (v původním znění § 18 odst. 1)		V odstavci 1 za slovo „odvolání“ doporučujeme vložit slova „spolu se spisem“	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.
Praha	§ 16 odst. 2 (v původním znění § 18 odst. 1)	zásadní	Požadujeme, aby nedošlo ke zkrácení lhůty pro předložení odvolání nadřízenému subjektu na 10 dnů, ale aby byla ponechána stávající lhůta 15 dnů. Stejně tak požadujeme, aby nadřízený orgán rozhodoval ve lhůtě 15 dnů, nikoli 20 dnů. Neshledáváme žádný oprávněný důvod, proč by měla být lhůta rozdílná pro nadřízený orgán a povinný subjekt, který je vždy povinen rozhodnout ve lhůtě 15 dnů.	Akceptováno, návrh upraven do původní podoby.
Praha	§ 16 odst. 3 (v původním znění § 18 odst. 2)		V odstavci 2 doporučujeme slova „předání spisu“ nahradit slovy „předložení odvolání“	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. (stávající znění § 16 tento problém řeší výslovně).
Praha	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		- <u>U Varianty I</u> ve větě první za slova „informaci poskytně“ vložit slova „ , má-li ji k dispozici,“ (neboť ve většině případů nadřízený orgán nemá požadovanou informaci k dispozici), dále slova „požadované informace“ doporučujeme nahradit slovy „požadovanou informaci“. - <u>U Varianty II</u> ve větě první za slova „informaci poskytně“, vložit slova „ , má-li ji k dispozici,“, slova „požadované informace“ nahradit slovy „požadovanou informaci“. Doporučujeme Variantu II.	Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Jako kompromisní řešení se navrhuje předložení materiálu ve variantách – s vyloučením a bez tohoto vyloučení.
Praha	§ 19a odst. 4 (v původní	zásadní	Domníváme se, že pokud by se poskytnutí informace mělo dotknout práv a oprávněných zájmů jiného subjektu (dotčeného), měl by mít možnost taktéž v řízení uplatnit svoje práva. Požadujeme, aby za účastníka řízení byl považován i ten, jenž by mohl být rozhodnutím dotčen ve svých	Akceptováno, ustanovení o účastenství se vypouští.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	m návrhu § 13 odst. 2)		právech nebo povinnostech, obdobně jako je tomu podle § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.	
Praha	§ 4 odst. 3		- Slova „poskytnutí výstupu převodu dokumentu v listinné podobě do podoby elektronické nebo naopak“ navrhujeme vypustit, neboť výstupy převodu dokumentu nemají vypovídající hodnotu o samotné činnosti povinného subjektu. - Dále navrhujeme vypustit slova „a umožnění nahlédnutí do dokumentu“. Odůvodnění: V Komentáři k zákonu o svobodném přístupu k informacím, zpracovaného JUDr. Adamem Furkem a Mgr. Lukášem Rothanzlem a vydaným nakladatelstvím Linde Praha, a. s., v roce 2010 je uvedeno, že správní řád není zvláštní úpravou ve vztahu k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Předmětem žádosti podle InfZ je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu. Správní řád je proto ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k (fyzickému) nahlížení do spisu a uplatní se tedy jen v případě žádostí, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu v režimu správního řádu.	Neakceptováno, dle judikatury je standardní žádostí požadavek na poskytnutí kopie dokumentu a stejně tak je odpovídajícím způsobem vyřízení takové žádosti poskytnutí kopie. Ad nahlížení a správní řád: Správní řád bude pro nahlížení i nadále speciální ve vztahu k informacím, které jsou zaznamenány ve správních spisech. Pokud jde o informace mimo správní spis, bude možné nahlížet i v režimu InfZ. Identický princip se uplatní při jakémkoli nahlížení do spisů, které je upraveno zvláštními právními předpisy (daňový řád, trestní řád apod.).
Praha	§ 5a odst. 1 (v původním návrhu § 5a odst. 2)		V odstavci 2 a 3 doporučujeme slovo „zvláštního“ nahradit slovem „jiného“ (čl. 45 odst. 4 Legislativních pravidel vlády (dále jen „Legislativní pravidla“)).	Nelze akceptovat, neboť stávající znění infZ užívá termín „zvláštní právní předpis“, takže je nutné zachovat dosavadní terminologii.
Praha	§ 5b odst. 1 písm. d)		- V písmeně d) slovo „jeho“ doporučujeme nahradit slovem „jejich“ (v souladu s množným číslem uváděným v ostatních písmenech).	Akceptováno
Praha	§ 5b odst. 1 písm. d) a e)		V písmenech d) a e) doporučujeme slovo „zvláštního“ nahradit slovem „jiného“ (čl. 45 odst. 4 Legislativních pravidel).	Akceptováno částečně – viz připomínky kraje Vysočina Odkaz na zvláštní právní předpisy bude nahrazen normativním odkazem na „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“. Na okraj lze doplnit, že dikce „jiného právního předpisu“ se používá tam, kde dikce „zvláštního právního předpisu“ není ještě použita.
Praha	§ 5b odst. 1 písm. f)		V písmeně f) doporučujeme slovo „zpracovány“ nahradit slovem „zpracována“ (gramaticky správný tvar).	Akceptováno
Praha	§ 5b odst. 1 písm. g)		<u>V písmeně g) doporučujeme slova „které ovlivňují“ nahradit slovem „ovlivňující“ (gramaticky vhodnější vzhledem k předchozímu textu věty).</u>	Akceptováno jinak Vzhledem k přeformulování okruhu povinných subjektů bude ustanovení ponecháno v totožném znění, jak je uvedeno v platném ustanovení zákona č. 123/1998 Sb., pouze s odkazem na § 2 odst. 3 písm. b). „dohody o poskytování služeb podle § 2 odst. 3 písm. b)“
Praha	nad rámeček návrhu		Navrhujeme doplnit odstavec 6, který zní: „(6) „Povinnost poskytovat informace se netýká informací, které zvláštní právní předpis vyhrazuje pro účastníky správního řízení.“.	<u>NEVYHOVĚNO</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Povinný subjekt je často zatěžován žádostmi podle InfZ i v případech, kdy požadované informace může žadatel získat z titulu svého postavení účastníka řízení. Získání informací tímto způsobem by mělo mít přednost před dalším zatěžováním povinných subjektů podle cit.zákona. Návrhem zákona nebyl odstraněn nesprávný, diskriminační a nedůvodný dvojkolejný systém přístupu k informacím, jimiž disponují správní orgány. Jde především o otázku získávání informací ze správních spisů. Obecnou úpravu nahlížení do správních spisů obsahuje § 38 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Uvedené ustanovení mj. chrání účastníky řízení před neoprávněnými zásahy do jejich práv tím, že v zásadě neumožňuje poskytovat informace (nahlízet) do spisů osobám, kterých se předmětná věc netýká. Naopak InfZ umožňuje takovéto informace získat prakticky komukoliv. Zejména je tento problém aktuální v řízeních vedených podle zákona č. 183/2006 sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. InfZ umožňuje zákonnou cestou získat celou řadu citlivých dat, jež s kontrolou výkonu veřejné správy nemají žádnou souvislost. Autor InfZ patrně vůbec nebral v úvahu, že veřejná správa, vzhledem k platné legislativě, disponuje celou řadou dat, které jí poskytují subjekty v rámci povinností uložených zákonem, které InfZ nepovažuje za dostatečně „osobní“, jejichž poskytnutí je však způsobilé způsobit zásadní újmu nositelům těchto práv. Příkladem tohoto problému může být např. možnost získat výkresy vnitřního členění rodinného domu žadatele o kolaudační souhlas. Paradoxem této právní situace je, že účastník řízení (tedy osoba, o jejíchž právech se rozhoduje, popř. rozhodovat může) má v těchto věcech méně práv než kdokoliv, kdo se zaštití InfZ. Tato situace je v demokratickém právním státě založeném na ochraně práv člověka a občana zcela neúnosná. Velmi ožehavý problém přinesla aplikační praxe tam, kde správní řád stanoví způsob opatřování informací o řízení (nahlížení do spisů). Tento způsob, vyžadující jistou aktivitu účastníků řízení, je v poslední době, některými účastníky řízení obcházen tím, že účastník řízení, namísto nahlédnutí do spisu podá žádost o informaci podle InfZ. Namísto jednoduchého úkonu (nahlédnutí do spisu), tak postačí odeslání pouhého e-mailu, čímž je správní orgán (povinný subjekt) povinen informaci sám dohledat, vytvořit její obraz a společně s vytvořením alespoň základního průvodního dopisu odeslat žadateli. Následně je povinen takovou informace zveřejnit atd. Dochází tak k neodůvodněnému a nesprávnému přenášení povinností a především nemalých nákladů z osoby účastníka řízení na správní orgán.	požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Vztah InfZ a správního řádu je již předmětem mnoha soudních rozhodnutí, která konstantně dovozují, že vedení správního řízení není samo o sobě důvodem pro neposkytnutí informace podle InfZ. Správní soudy nevylučují, že informace o správním řízení bude možné na základě žádosti podle InfZ neposkytnout, nicméně nikoli s odkazem na § 38 správního řádu. Doplnění požadované úpravy by ve svém důsledku vyloučilo z poskytování informací celou řadu informací (s ohledem na rozsah působnosti správního řádu) a v tomto smyslu by zřejmě mohlo být považováno za protiústavní.
Praha	nad rámec návrhu		- V praxi se opakovaně vyskytuje aplikační problém u správního trestání, zda poskytovat informace podle InfZ nebo zda tomuto zákonu poskytování informací o neveřejném přestupkovém řízení (o správním deliktu) nepodléhá. Z uvedeného důvodu navrhuje proto včlenit řešení této otázky do § 8 a výslovně zde uvést, že obdobně se postupuje při správním trestání. - Slova „zvláštních právních předpisů upravujících toto řízení“ navrhuje nahradit slovy „jiných právních předpisů“ (čl. 45 odst. 4 Legislativních pravidel).	Akceptováno, doplněno.
Praha	nad rámec návrhu		Do § 11 odst. 2 navrhuje doplnit písmeno e), které zní: „žadatel prokazatelně disponuje informací, o kterou žádá.“. Zásadním problémem v současné aplikační praxi je skutečnost, že InfZ umožňuje zneužití a je začasté zneužíván jako nástroj šikany povinných subjektů některými žadateli. V naší praxi existují osoby, které některé vybrané povinné subjekty sužují desítkami, resp. stovkami nesmyslných žádostí ročně, přičemž z postupu těchto osob, zejména z obsahu požadovaných informací je zjevné, že smyslem jejich počínání není získat informace, ale zahrát správní orgán nesmyslnými žádostmi, a posléze jej veřejně dehonestovat za jakékoliv byt i jen domnělé pochybení. V neposlední řadě je třeba upozornit na to, že vzhledem ke zvýšené	Řešeno v § 6 odst. 4 InfZ.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			aktivitě některých těchto „žadatelů“, nezanedbatelně roste ekonomická náročnost výkonu veřejné správy. Rada správních orgánů totiž je nucena pro vyřizování agendy InfZ zřizovat specializovaná pracoviště, popř. vyčlenit specializované pracovní síly. Dále <u>navrhujeme doplnit do InfZ</u> ustanovení, které zní: „O informace, jež byly žadateli poskytnuty, lze tímto žadatelem opakovaně požádat nejdříve po uplynutí 6 měsíců od jejich doručení žadateli.“.	
Praha	nad rámec návrhu	zásadní	V § 11 odst. 2 požadujeme doplnit písmeno e), které včetně poznámky pod čarou zní: „jde o informaci označenou podle jiného právního předpisu ^{x)} jako zvláštní skutečnost.“. x) § 27 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 430/2010 Sb.“. Navrhovaná novela upravuje omezení práva na informace v souvislosti s utajovanými informacemi, s bankovními informacemi, atd., i když omezení poskytování informací jen omezenému okruhu subjektů obsahují přímo zvláštní zákony těchto informací se týkající. Opomíjí ale zákonnou úpravu obsaženou v § 27 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 430/2010 Sb., týkající se omezení přístupu k informacím označeným jako zvláštní skutečnost.	NEVYHOVĚNO Neakceptováno. Úprava ani není nutná. Ochrana zvláštních skutečností podle krizového zákona se bez dalšího uplatní i v případě požadavku na získání takové informace dle InfZ.
Praha	nad rámec návrhu	zásadní	- V § 13 odst. 1 větě druhé požadujeme slovo „nemusí“ nahradit slovem „musí“. Zavedení možnosti podat žádost v elektronické podobě bez uznávaného elektronického podpisu není v souladu se správním řádem (§ 37 odst. 4) a je rovněž v rozporu s důvodovou zprávou - obecná část „bod IV.4.E Opatření proti zneužívání InfZ“. Přesně tato „úleva“ pro žadatele povede k situacím, které jsou ve výše uvedené pasáži popsány. Jsme toho názoru, že bez povinnosti uznávaného elektronického podpisu bude InfZ zneužíván. Žadatel může povinný subjekt zasypávat množstvím různých žádostí a tento subjekt musí podle návrhu zpracovat minimálně usnesení nebo rozhodnutí, kterým žádost vyřídí. Požadujeme proto zachovat povinnost elektronického podpisu. - V případě, že žádost bude podána elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, je zapotřebí, aby byl jasně identifikovatelný účastník řízení (obdobně jako je stanoveno v § 37 odst. 2 správního řádu). Lze souhlasit s určitým „odformalizováním“ podání žádosti, jak se uvádí v důvodové zprávě, nicméně minimální požadavky na identifikaci žadatele jsou opodstatněné. K přesné identifikaci žadatele se následně vztahují i podmínky doručování – pokud žadatel nepožádá o zaslání informace elektronickou cestou, bude se mu zasílat zřejmě písemně. Obecná procesní rovina bude sice podle navrhované novely stanovena ustanoveními správního řádu, požadujeme přesto stanovit v zákoně alespoň minimální identifikaci žadatele.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou.
Praha	obecně		V zákoně je třeba sjednotit užívání pojmů, a to buď užít pojem „ <i>nadřízený správní orgán</i> “ nebo „ <i>nadřízený orgán</i> “.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou (uvedeno „nadřízený orgán“).
Praha	obstrukce		Do § 11 odst. 2 navrhujeme doplnit písmeno e), které zní: „žadatel prokazatelně disponuje informací, o kterou žádá.“. Zásadním problémem v současné aplikační praxi je skutečnost, že InfZ umožňuje zneužití a je začasť zneužíván jako nástroj šikany povinných subjektů některými žadateli. V naší praxi existují osoby, které některé vybrané povinné subjekty sužují desítkami, resp. stovkami nesmyslných žádostí ročně, přičemž z postupu těchto osob, zejména z obsahu požadovaných informací je zjevné, že smyslem jejich počínání není získat informace, ale zahrát správní orgán nesmyslnými žádostmi, a posléze jej veřejně dehonestovat za jakékoliv byt i jen domnělé pochybení. V neposlední řadě je třeba upozornit na to, že vzhledem ke zvýšené	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			aktivitě některých těchto „žadatelů“, nezanedbatelně roste ekonomická náročnost výkonu veřejné správy. Rada správních orgánů totiž je nucena pro vyřizování agendy InfZ zřizovat specializovaná pracoviště, popř. vyčlenit specializované pracovní síly. Dále <u>navrhujeme doplnit do InfZ</u> ustanovení, které zní: „O informace, jež byly žadateli poskytnuty, lze tímto žadatelem opakovaně požádat nejdříve po uplynutí 6 měsíců od jejich doručení žadateli.“.	
přechodná ustanovení				
SMOČR	§ 10a	zásadní	Toto ustanovení upravuje neposkytnutí informace, jejíž zpřístupnění by mohlo mít nepříznivý vliv na ochranu životního prostředí v místech, kterých se informace týká. Tuto úpravu SMOČR považuje za velmi neurčitou a poskytující širokou volnost při výkladu i možnost zneužití tohoto ustanovení na úkor odmítání poskytnutí informace. Požadujeme tedy vysvětlení ustanovení a jeho zpřesnění pro jeho jednoznačné využívání v aplikační praxi.	Akceptováno jinak V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě tohoto omezení práva na informace se jedná o pouhé přenesení úpravy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Zároveň se jedná o transpoziční materii ve vztahu k čl. 4 odst. 2 písm. h) směrnice 2003/4/ES. Tento <u>fakultativní</u> důvod omezení přístupu k informacím se vztahuje zejména k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů, rostlin a nerostů v konkrétních lokalitách, kterých se žádaná informace týká. Ustanovení bude přeformulováno tak, aby se jednalo o fakultativní důvod omezení práva na informace: „§ 10a Ochrana životního prostředí Povinný subjekt neposkytne informaci může omezit poskytnutí informace, jejíž zpřístupnění poskytnutí by mohlo mít nepříznivý vliv na ochranu životního prostředí v místech, kterých se informace týká.“ Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	§ 12 odst. 2	zásadní	Velice vágní ustanovení, které bude zcela jistě předmětem různých sporů a povede k vytvoření právní nejistoty. Je nepochybné, že při provádění testu veřejného zájmu a posuzování nepřiměřenosti zásahu do práv nebo oprávněných zájmů osob bude docházet k rozporům mezi názorem žadatele a povinného subjektu. Toto ustanovení dává prostor pro rozdílné a subjektivní posouzení žádosti. Z ustanovení není jasné, zda povinný subjekt provede test proporcionality vždy, když bude žadatelem dotazován na informace, jejichž poskytnutí je chráněno zákonným důvodem. Požadujeme upřesnit.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				činnosti zpravodajských služeb. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz na zásadní povaze své připomínky trvá.
SMOČR	§ 16 odst. 2 (v původním znění § 18 odst. 1)	zásadní	Ustanovení § 18 odst. 1 a 2 SMOČR požaduje upravit následujícím způsobem. <i>(1) Povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisem nadřízenému správnímu orgánu do 10 15 dnů ode dne, kdy mu bylo podáno, případně ode dne, kdy žadatel odstranil vady odvolání anebo kdy marně uplynula lhůta pro jejich odstranění.</i> <i>(2) Nadřízený správní orgán rozhodne o odvolání do 20 15 dnů ode dne předložení odvolání předání spisu povinným subjektem.</i> Požadujeme, aby nedošlo ke zkrácení lhůty pro předložení odvolání nadřízenému subjektu na 10 dnů, ale aby byla ponechána stávající lhůta 15 dnů. Stejně tak požadujeme, aby nadřízený orgán rozhodoval ve lhůtě 15 dnů, nikoli 20 dnů. Neshledáváme žádný oprávněný důvod, proč by měla být lhůta rozdílná pro nadřízený orgán a povinný subjekt, který je vždy povinen rozhodnout ve lhůtě 15 dnů	Akceptováno, pokud jde o lhůtu. Ostatní požadavky neakceptovány, neboť povinnost předat spis vyplývá ze aplikovatelného ust. správního řádu. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		Doporučujeme variantu II	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
SMOČR	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	V ustanovení § 18 odst. 3 věty první SMOČR doporučuje za slova „informaci poskytne“ vložit slova „ <i>má-li ji k dispozici</i> “. V případě tohoto ustanovení je nezbytné stanovit jasná pravidla, aby bylo dostačující pouhé konstatování ze strany povinného subjektu, že informací nedisponuje, neboť z jeho působnosti nelze předpokládat, že informaci má k dispozici. Dle současné praxe musí povinný subjekt obsáhle zdůvodňovat, což je velmi zatěžující.	Vyhověno tím, že nadřízený orgán informaci poskytovat sám nebude.
SMOČR	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu § 13 odst. 2)	zásadní	Domníváme se, že pokud by se poskytnutí informace mělo dotknout práv a oprávněných zájmů jiného subjektu (dotčeného), měl by mít možnost taktéž v řízení uplatnit svoje práva. Požadujeme, aby za účastníka řízení byl považován i ten, jenž by mohl být rozhodnutím dotčen ve svých právech nebo povinnostech, obdobně jako je tomu podle § 27 správního řádu.	Akceptováno, ustanovení o účastenství se vypouští. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	§ 2 odst. 1 (původně	zásadní	<i>„Povinnost poskytovat informace se týká informací, které se vztahují k působnosti nebo k předmětu činnosti povinného subjektu.“</i> Pojem „předmět činnosti“ je natolik obecný, že se bude vztahovat i k předmětu činnosti právnické či fyzické	<u>NEVYHOVĚNO</u> Dle judikatury mj. i Ústavnímu soudu se poskytují

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	odst. 3)		osoby dle písm. e) a f), který nebude nijak souviset s výkonem činnosti této osoby ve veřejné správě (viz definice správního orgánu uvedená v § 1 správního řádu). To jistě není cílem právní úpravy.	informace vypovídající nejen o činnosti v oblasti veřejné správy (výkon působnosti), ale i např. o soukromoprávních úkonech povinných subjektů. Kromě toho odkazujeme na znění čl. 17 odst. 4 Listiny. Kromě toho by vznikl rozpor s jinými připomínkovými místy.
SMOČR	§ 4 odst. 3	zásadní	§ 4 odst. 3 „Je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, a to včetně poskytnutí kopie dokumentu v listinné nebo elektronické podobě, poskytnutí výstupu převodu dokumentu v listinné podobě do podoby elektronické nebo naopak, pořízení opisu nebo výpisu nebo umožnění nahlédnutí do dokumentu, pokud tento zákon nestanoví jinak. Povinné subjekty nejsou povinny měnit formát nebo jazyk informace, pokud by taková změna byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží; v tomto případě vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu nebo jazyce, ve kterých byla vytvořena.“ V Komentáři k zákonu o svobodném přístupu k informacím, zpracovaného JUDr. Adamem Furkem a Mgr. Lukášem Rothanzlem a vydaným nakladatelstvím Linde Praha, a. s., v roce 2010 je uvedeno, že správní řád není zvláštní úpravou ve vztahu k InfZ. Předmětem žádosti podle InfZ je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu. Správní řád je proto ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k (fyzickému) nahlížení do spisu a uplatní se tedy jen v případě žádostí, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu v režimu správního řádu. Nadto je nezbytné upozornit na skutečnost, že doplnění začínající slovy „a to včetně ...“ vzbuzuje pochybnosti, zda se jedná o příkladný výčet možných formátů poskytnutí informace, nebo zda zakládá povinnost povinného subjektu vedle formátu požadovaného žadatelem poskytnout informaci ještě jedním ze způsobů uvedených v tomto doplněném výčtu.	Nikoli, správní řád bude pro nahlížení i nadále speciální ve vztahu k informacím, které jsou zaznamenány ve správních spisech. Pokud jde o informace mimo správní spis, bude možné nahlížet i v režimu InfZ. Identický princip se uplatní při jakémkoli nahlížení do spisů, které je upraveno zvláštními právními předpisy (daňový řád, trestní řád apod.). Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	Dále požadujeme z tohoto ustanovení vypustit písm. f), neboť vnitřní předpisy se nedotýkají dostatečnou měrou občanů a písm. m), protože seznam uvedený v tomto bodě je nadměrně zatěžující povinný subjekt.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávních celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz na zásadní povaze své připomínky trvá.
SMOČR	§ 5a odst. 1	zásadní	Smysl tohoto ustanovení se v rámci daného zákona vytrácí. Zveřejňování nashromážděných údajů by měly upravovat zákony vztahující se k jednotlivým rejstříkům a seznamům. Ke smysluplnému naplnění daného ustanovení nepřispívá ani pojem „v přehledné formě“. Pokud má být stanovena obecně uznávána „přehlednost formy“, je to úkol pro prováděcí předpis a jeho vydavatele. Ustanovení § 21 odst. 1 se vztahuje pouze na provedení § 5a odst. 2, nikoliv i na odst. 1.	Neakceptováno, pokud jde výraz „v přehledné formě“ ani pokud jde o celkové zapochybnění daného ustanovení, které má svůj zdroj v programu „otevřené vládnutí“, schváleného usnesením vlády č. 691/2011. Zveřejňování rejstříků odpovídá i požadavkům směrnice o opakovaném využití

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				informací veřejného sektoru. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	§ 9	zásadní	Doporučujeme doplnit ustanovení o výjimku z neposkytnutí informace o obchodním tajemství ve smyslu dosavadního ustanovení § 8 odst. 4 písm. b) zákona č. 123/1998 Sb. („Porušením obchodního tajemství není zpřístupnění informace označené za obchodní tajemství, pokud hrozí bezprostřední ohrožení lidského zdraví a životního prostředí...“). Argument pro nedoplnění § 9 odst. 1 uvedený v důvodové zprávě, a to že v demokratickém státě respektujícím právo na život je očekávatelné, že zejména státní orgány a jiné orgány veřejné moci pro adekvátní informování a ochranu veřejnosti samy včas zveřejní potřebné informace o ohrožení lidského života a/nebo životního prostředí, byť by se týkaly obchodního tajemství, považujeme za nedostatečný a doporučujeme tyto výjimečné případy ošetřit výslovně v zákoně.	Akceptováno, zapracováno.
SMOČR	nad rámec návrhu	zásadní	§ 4 SMOČR navrhuje doplnit odstavec 6, který zní: <i>„(6) Povinnost poskytovat informace se netýká informací, které zvláštní právní předpis vyhrazuje pro účastníky správního řízení.“</i> Povinný subjekt je často zatěžován žádostmi podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) i v případech, kdy požadované informace může žadatel získat z titulu svého postavení účastníka řízení. Získání informací tímto způsobem by mělo mít přednost před dalším zatěžováním povinných subjektů podle citovaného zákona. Návrhem zákona nebyl odstraněn nesprávný, diskriminační a nedůvodný dvojkolejný systém přístupu k informacím, jimiž disponují správní orgány. Jde především o otázku získávání informací ze správních spisů. Obecnou úpravu nahlížení do správních spisů obsahuje § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Uvedené ustanovení mj. chrání účastníky řízení před neoprávněnými zásahy do jejich práv tím, že v zásadě neumožňuje poskytovat informace (nahlížet) do spisů osobám, kterých se předmětná věc netýká. Naopak InfZ umožňuje takovéto informace získat prakticky komukoliv. Zejména je tento problém aktuální v řízeních vedených podle zákona č. 183/2006 sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. InfZ umožňuje zákonnou cestou získat celou řadu citlivých dat, jež s kontrolou výkonu veřejné správy nemají žádnou souvislost. Autor InfZ patrně vůbec nebral v úvahu, že veřejná správa, vzhledem k platné legislativě, disponuje celou řadou dat, které jí poskytují subjekty v rámci povinností uložených zákonem, které InfZ nepovažuje za dostatečně „osobní“, jejichž poskytnutí je však schopné způsobit zásadní újmu nositelům těchto práv. Příkladem tohoto problému může být např. možnost získat výkresy vnitřního členění rodinného domu žadatele o kolaudační souhlas. Paradoxem této právní situace je, že účastník řízení (tedy osoba, o jejíchž právech se rozhoduje, popř. rozhodovat může) má v těchto věcech méně práv než kdokoliv, kdo se zaštití InfZ. Tato situace je v demokratickém právním státě založeném na ochraně práv člověka a občana zcela neúnosná. Velmi ožehavý problém přinesla aplikační praxe tam, kde správní řád stanoví způsob opatřování informací o řízení (nahlížení do spisů). Tento způsob, vyžadující jistou aktivitu účastníků řízení, je v poslední době, některými účastníky řízení obcházen tím, že účastník řízení, namísto nahlédnutí do spisu podá žádost o informaci podle InfZ. Namísto jednoduchého úkonu (nahlédnutí do spisu), tak postačí odeslání pouhého e-mailu, čímž je správní orgán (povinný subjekt) povinen informaci sám dohledat, vytvořit její obraz a společně s vytvořením alespoň základního průvodního dopisu odeslat žadateli. Následně je povinen takovou informaci zveřejnit atd. Dochází tak k neodůvodněnému a nesprávnému přenášení povinností a především nemalých nákladů z osoby účastníka řízení na správní orgán.	<u>NEVYHOVĚNO</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Vztah InfZ a správního řádu je již předmětem mnoha soudních rozhodnutí, která konstantně dovozují, že vedení správního řízení není samo o sobě důvodem pro neposkytnutí informace podle InfZ. Správní soudy nevylučují, že informace o správním řízení bude možné na základě žádosti podle InfZ neposkytnout, nicméně nikoli s odkazem na § 38 správního řádu. Doplnění požadované úpravy by ve svém důsledku vyloučilo z poskytování informací celou řadu informací (s ohledem na rozsah působnosti správního řádu) a v tomto smyslu by zřejmě mohlo být považováno za protiústavní.
SMOČR	nad rámec	zásadní	V praxi se opakovaně vyskytuje aplikační problém u správního trestání, zda poskytovat informace podle InfZ nebo zda tomuto zákonu poskytování informací o neveřejném přestupkovém řízení (o správním deliktu)	<u>VYHOVĚNO</u>

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	návrhu		nepodléhá. Z uvedeného důvodu navrhuje proto včlenit řešení této otázky do § 8 a výslovně zde uvést, že obdobně se postupuje při správním trestání.	Vypořádání: § 8 Informace o trestním řízení, přestupkovém řízení a o řízení o jiném správním deliktu (1) Informace o trestním řízení povinný subjekt poskytne jen v souladu s ochranou stanovenou zvláštními právními předpisy upravujícími toto řízení.^{xx)} (2) Informace o řízení o přestupku nebo o jiném správním deliktu povinný subjekt poskytne v souladu s ochranou stanovenou pro trestní řízení zvláštními právními předpisy upravujícími trestní řízení.
SMOČR	nad rámec návrhu	zásadní	V § 11 odst. 2 požadujeme doplnit písmeno e) , které včetně poznámky pod čarou zní: <i>„e) jde o informaci označenou podle jiného právního předpisu ^{x)} jako zvláštní skutečnost.“</i> <i>x) § 27 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 430/2010 Sb.“.</i> Navrhovaná novela upravuje omezení práva na informace v souvislosti s utajovanými informacemi, s bankovními informacemi, atd., i když omezení poskytování informací jen omezenému okruhu subjektů obsahují přímo zvláštní zákony těchto informací se týkající. Opomíjí ale zákonnou úpravu obsaženou v § 27 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 430/2010 Sb., týkající se omezení přístupu k informacím označeným jako zvláštní skutečnost.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Věc je dostatečně upravena v zákonu č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení, a působí jako speciální úprava vůči InfZ. Jednalo by se o nesystematické opatření. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	nad rámec návrhu	zásadní	Dále navrhuje doplnit písmeno f) následujícího znění: <i>„f) žadatel prokazatelně disponuje informací, o kterou žádá.“.</i> Zásadním problémem v současné aplikační praxi je skutečnost, že InfZ umožňuje zneužití a je často zneužíván jako nástroj šikany povinných subjektů některými žadateli. Existují osoby, které některé vybrané povinné subjekty sužují desítkami, resp. stovkami nesmyslných žádostí ročně, přičemž z postupu těchto osob, zejména z obsahu požadovaných informací je zjevné, že smyslem jejich počínání není získat informace, ale zahltit správní orgán nesmyslnými žádostmi, a posléze jej veřejně dehonestovat za jakékoliv byť i jen domnělé pochybení. V neposlední řadě je třeba upozornit na to, že vzhledem ke zvýšené aktivitě některých těchto „žadatelů“, nezanedbatelně roste ekonomická náročnost výkonu veřejné správy. Řada správních orgánů je totiž nucena pro vyřizování agendy InfZ zřizovat specializovaná pracoviště, popř. vyčlenit specializované pracovní síly.	Akceptováno (řešeno v rámci § 6 odst. 4) Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	nad rámec návrhu	zásadní	V § 13 odst. 1 větě druhé požadujeme slovo „nemusí“ nahradit slovem „musí“. Zavedení možnosti podat žádost v elektronické podobě bez uznávaného elektronického podpisu není v souladu jak se správním řádem (§ 37 odst. 4), tak i s důvodovou zprávou - obecná část bod IV.4.E. Přesně tato „úleva“ pro žadatele povede k situacím, které jsou v uvedené pasáži popsány. SMOČR je toho názoru, že bez povinnosti uznávaného elektronického podpisu bude InfZ zneužíván. Žadatel může povinný subjekt zasypávat množstvím různých žádostí a tento subjekt musí podle návrhu zpracovat minimálně usnesení nebo rozhodnutí, kterým žádost vyřídí. Požadujeme proto zachovat povinnost elektronického podpisu. V případě, že žádost bude podána elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, je zapotřebí, aby byl jasně identifikovatelný účastník řízení (obdobně jako je stanoveno v § 37 odst. 2 správního řádu). Lze souhlasit s určitým „odformalizováním“ podání žádosti, jak se uvádí v důvodové zprávě, nicméně minimální	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			požadavky na identifikaci žadatele jsou opodstatněné. K přesné identifikaci žadatele se následně vztahují i podmínky doručování – pokud žadatel nepožádá o zaslání informace elektronickou cestou, bude se mu zasílat zřejmě písemně. Obecná procesní rovina bude sice podle navrhované novely stanovena ustanoveními správního řádu, požadujeme přesto stanovit v zákoně alespoň minimální identifikaci žadatele.	
SMOČR	nad rámec návrhu	zásadní	SMOČR požadujeme lhůtu pro vyřízení žádosti prodloužit na 30 dní tak, jak je tomu ve stávajícím znění zákona č. 123/1998 Sb. V podmínkách malých obcí, kde tuto činnost nevykonává přímo pověřený úředník, nelze 15 denní lhůtu pro vyřízení ve většině případů zvládnout.	Nelze akceptovat. Již na počátku přípravy novely bylo jasné deklarováno, že nebude navrhováno takové opatření, které by přímo nebo nepřímo (ve svém důsledku) vedlo k prodloužení lhůty. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	obecně		I. Formální připomínky: - Návrh zákona obsahuje celou řadu drobných chyb (např. § 17 odst. 3 za slovy „do 7 dnů ode“ chybí slovo „dne“; § 19a odst. 5 „nesmí přesáhnout 60% odhadovaných nákladů“, kdy mezi číslovkou a symbolem musí být v tomto případě mezera atd.). - V návrhu zákona je nezbytné sjednotit užívání pojmů „nadřízený správní orgán“, anebo „nadřízený orgán“. - Zřejmě nedopatřením navrhovaná změna zákona o svobodném přístupu k informacím neobsahuje § 16.	Upraveno. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	obecně	zásadní	Zásadní připomínky obecné: - SMOČR se domnívá, že ustanovení o licenční a podlicenční smlouvě není ve veřejnoprávní normě zcela vhodné. - Návrh obsahuje řadu neurčitých pojmů (např. závažný zájem, objemné množství atd.), které pak v aplikační praxi působí značné potíže.	ad 1) úprava licenčních a podlicenčních smluv je nutná, neboť vyplývá ze směrnice o opakovaném užití informací veřejného sektoru ad 2) Přepracovaný návrh se podstatným způsobem vrací k zažité terminologii i postupům stávajícího znění. Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
SMOČR	obecně	zásadní	Zásadní připomínky obecné: Do zákona o svobodném přístupu k informacím navrhujeme doplnit ustanovení, které zní: <i>„O informace, jež byly žadateli poskytnuty, lze tímto žadatelem opakovaně požádat nejdříve po uplynutí 6 měsíců od jejich doručení žadateli.“</i> V navrhovaném znění zákona SMOČR zcela postrádá ustanovení, která by zakotvovala ochranu povinného subjektu před „notorickými“ žadateli a jejich obstrukčními až šikanózními žádostmi.	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). Z vyjádření SMOČR z 14.3. vyplývá, že svaz s vypořádáním připomínky souhlasí.
Středočeský kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	§ 12 odst. 2 Navrhujeme toto ustanovení vypustit. Odůvodnění: S ohledem na dosavadní zkušenosti z rozhodování obcí a obecních úřadů, zejména ve způsobu	NEVYHOVĚNO Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			odůvodňování, zavedení testu veřejného zájmu ve vztahu k zákonem stanoveným důvodům pro neposkytnutí informace nedoporučujeme. Zavedením testu veřejného zájmu dojde ke zvýšení náročnosti výkonu agendy poskytování informací. Většina povinných subjektů (zejména menší obecní úřady) nemá vytvořeny podmínky pro provádění poměrně složité právní argumentace. Navrhujeme, aby zákonem stanovené důvody pro neposkytnutí informace mohly být bez dalšího využívány. Test veřejného zájmu by obecně byl prováděn pouze v případech, které přímo ze zákona nevyplývají (zákon je neřeší) a současně dochází ke střetu práv podle jiných právních předpisů, případně Ústavy a Listiny základních práv a svobod. Pokud by test veřejného zájmu měl být prováděn vždy, navrhujeme, aby byl pojem "veřejný zájem" přímo zákonem definován a vymezen.	informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb.
Středočeský kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)		§ 18 odst. 3 - variantu II. Doporučujeme v informačním zákonu blíže specifikovat pojem "obstrukční žádost", popř. uvést demonstrativní výčet, jaké jednání je považováno za obstrukční s možností odmítnutí takové žádosti, případně alespoň uvést možnost odmítnout žádost, pokud obsahem této žádosti jsou urážky, hanlivé výrazy na adresu konkrétně v žádosti jmenovaných osob.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Středočeský kraj	nad rámec návrhu		§ 11 odst. 6 Doporučujeme doplnit text odstavce takto: "Povinný subjekt neposkytne informace, které byly předány orgánům činným v trestním řízení pro provedení úkonů před zahájením trestního řízení." Odůvodnění Jde o vyloučení informací, které vznikly v rámci činnosti a působnosti povinného subjektu (nikoli činností orgánů činných v trestním řízení), lze je tedy požadovat podle informačního zákona, ale tyto informace byly následně předány orgánům činným v trestním řízení s trestním oznámením (např. povinný subjekt si nechá zpracovat audit, ze kterého vyplývá podezření ze spáchání trestné majetkové činnosti konkrétní osoby). S ohledem na okolnost, že tato informace nevznikla činností orgánů činných v trestním řízení, může být výklad § 11 odst. 6 InfZ problematický.	Neakceptováno, stávající znění bylo výsledkem širokého kompromisu a je proto vhodné je ponechat ve stávajícím znění. Kromě toho judikatura dovodila uvedenou myšlenku již ze stávajícího znění InfZ.
Středočeský kraj	obstrukce		§ 18 odst. 3 - variantu II. Doporučujeme v informačním zákonu blíže specifikovat pojem "obstrukční žádost", popř. uvést demonstrativní výčet, jaké jednání je považováno za obstrukční s možností odmítnutí takové žádosti, případně alespoň uvést možnost odmítnout žádost, pokud obsahem této žádosti jsou urážky, hanlivé výrazy na adresu konkrétně v žádosti jmenovaných osob.	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů - odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012).
SÚJB	§ 5 odst. 5 (v původním		V § 5 odst. 1 písm. f) navrhujeme zúžit rozsah zveřejňovaných vnitřních předpisů. Z takto zformulovaného textu lze odvodit, že veškeré vnitřní předpisy budou muset být zveřejněny neboť v každém případě nějakým způsobem souvisí s výkonem veřejné moci. V případě SÚJB se jedná cca o 100 vnitřní předpisů (např.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	m návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)		upravující specifikum odběru vzorků).	Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.
SÚJB	§ 5b		Nesouhlasíme s dikcí ustanovení § 5b. SÚJB je předkládáno v rámci správního řízení nebo na základě atomového zákona a jeho prováděcích předpisů řada rozsáhlých dokumentů, které ač neobsahují informace výslovně označené, nejeví se vzhledem k jejich množství a technickém obsahu jako možné a účelné je zveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ustanovení vymezuje zveřejňované informace kritériem vazby na životní prostředí, což by se v širším slova smyslu mohlo týkat i aktivit SÚJB. Samotné ustanovení může být v rozporu s § 11 odst. 3, které vylučuje za určitých podmínek poskytování informací získaných v rámci kontrolní, dozorové a dohledové činnosti, které mohou být totožné s informacemi určenými podle § 5b odst. 1.	Neakceptováno V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě aktivního zpřístupňování informací se jedná o pouhé přenesení agendy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb.
SÚJB	nad rámec návrhu	zásadní	Navrhujeme upravit § 11 odst. 1 písm. c) tak, aby zahrnoval i ochranu informací poskytovaných z mezinárodních organizací působících v oblasti kompetence SÚJB. Text by mohl znít následovně: „ c) jde o informaci poskytnutou Organizací Severoatlantické smlouvy, Evropskou unií, Mezinárodní agenturou pro atomovou energii, Organizací pro kontrolu zákazu chemických zbraní, Skupinou jaderných dodavatelů nebo Australskou skupinou, která je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněna uvedenými původci označením „NATO UNCLASSIFIED“, „LIMITE“, „EURA-RESTRICTED“, „CONFIDENTIAL“, „SAFEGUARDS CONFIDENTIAL“, „OPCW UNCLASSIFIED“, „OPCW RESTRICTED“, „NSG CONFIDENTIAL“ nebo „AG IN-CONFIDENCE“ a v České republice je toto označení respektováno z důvodů plnění povinností vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy, Evropské unii, Mezinárodní agentuře pro atomovou energii, Organizaci pro kontrolu zákazu chemických zbraní, Skupině jaderných dodavatelů nebo Australské skupině, pokud původce nedal k poskytnutí souhlas8a).“ Jedná se o informace, označené předepsaným způsobem a s požadovaným postupem o nakládání s nimi, který vyplývá bezprostředně z členství ČR v uvedených mezinárodních organizacích.	<u>NEVYHOVĚNO – ROZPOR</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Expandovat tedy tento způsob chybné ochrany informací je nevhodné. Správná forma jejich ochrany je v rámci zákona o ochraně utajovaných informací. Dne 22.3. byla připomínka vypořádávána z úrovně NMV pro veřejnou správu, rozpor se však nepodařilo odstranit.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
SÚJB	nad rámec návrhu	zásadní	Požadujeme do § 11 odst. 2 doplnit další písmeno ve znění: „ e) jde o informaci týkající se zdroje ionizujícího záření, jejíž zveřejnění by mohlo vést k jejímu zneužití a ohrožení veřejného pořádku, veřejného zdraví nebo bezpečnost těchto zdrojů.“ Informace, resp. dokumentace získávané žadateli od povinné osoby, v tomto případě SÚJB, obsahují v mnoha případech údaje, které by mohly vést k nežádoucím následkům (např.charakteristiky zdroje ionizujícího záření, způsob jejich technického zajištění). V tomto směru je tento konzervativní přístup k poskytování informací z oblasti nakládání se zdroji ionizujícího záření doporučován v mezinárodních dokumentech.	<u>NEVYHOVĚNO</u> V připomínkovém řízení bylo uplatněno velké množství požadavků na rozšíření důvodů pro neposkytnutí informace. Ministerstvo vnitra může vyhovět jen těm důvodům, jejichž zařazení do InfZ je odůvodnitelné z hlediska čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Tzn., že příslušnou informaci je <i>nutné</i> z hlediska veřejného či konkrétního soukromého zájmu chránit a současně ochrana příslušné informace již dnes z právního řádu nevyplývá nebo z něj nevyplývá jednoznačně. Příslušný zákonný důvod nesmí být formulován příliš obecně a současně nesmí dávat možnosti jeho zneužití. Expandovat tedy tento způsob chybné ochrany informací je nevhodné. Správná forma jejich ochrany je v rámci zákona o ochraně utajovaných informací. Dle vyjádření SÚJB ze dne 11.3.2013 Úřad trvá na uplatněné zásadní připomínce. Dne 22.3. byla připomínka vypořádávána z úrovně NMV pro veřejnou správu, rozpor se však nepodařilo odstranit.
TA	§ 12 odst. 2	zásadní	Je-li nově explicitně upraven tzv. test veřejného zájmu, neshledáváme žádný významný důvod, proč by tomuto testu nemohly podléhat také žádosti o informace o činnosti ozbrojených sil, Vojenské policie nebo bezpečnostních sborů. Rovněž zvláštní část důvodové zprávy toto vyjmutí ze zvláštního testu proporcionality nijak nezduodňuje, pouze jej konstatuje. Navrhujeme proto buď vypustit část první věty za středníkem „ <i>to neplatí, jde-li o důvod ochrany informace podle § 11 odst. 4 písm. e)</i> “, nebo řádně tuto výjimku zdůvodnit. Pokud jde o utajované informace, na ty totiž pamatuje § 7 InfZ.	Akceptováno, výjimka bude podrobněji odůvodněna.
TA	§ 16 odst. 4 (v původní m znění § 18 odst. 3)		Přikláníme se k variantě I, neboť vyjmutí územních samosprávných celků při výkonu jejich samostatné působnosti z aplikace tohoto ustanovení, neshledáváme za správné. Platí sice ústavě zaručený princip minimalizace zásahů státu do výkonu územních samospráv (čl. 101 odst. 4 Ústavy), nicméně v případě práva na informace se zde tento princip nezohledňuje, neboť poskytování informací v zájmu otevřenosti veřejné správy není výkonem samostatné působnosti, ale zaručeným subjektivním právem jedince, kterému odpovídají povinnosti orgánů veřejné moci vyjádřené v čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. V rámci principu publicity veřejné správy je veřejná moc povinna reagovat na žádost jedince o informaci a tedy povinna mu informaci poskytnout pokud tomu nebrání zákonné důvody. Příkaz nadřízeného správního orgánu poskytnout informaci by v tomto ohledu neměl být kvalifikován jako zásah do samostatné působnosti územního samosprávného celku.	Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Jako kompromisní řešení se navrhuje předložení materiálu ve variantách – s vyloučením a bez tohoto vyloučení.
TA	§ 19a odst. 5 (v původní		Navržený postup v případě podjatosti všech osob bezprostředně se podílejících na postupu povinného subjektu neřeší případ podjatosti všech osob spolu s osobou stojící v čele povinného subjektu, u kterého nelze nadřízený správní orgán přesně určit (viz § 19d odst. 3 návrhu). Doporučovali bychom zvážit možnou	Na správní řád nelze účinně navázat, neboť u celé řady povinných subjektů by aplikace § 131 byla problematická (např. obchodní společnosti).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	m návrhu § 14 odst. 4)		úpravu také těchto možných případů.	V případě „podjatosti toho, kdo stojí v čele povinného subjektu“ je nutné s ohledem na principiální požadavek rychlosti získání informace dát přednost vyřízení žádosti touto osobou. Pokud by mělo docházet k převádění vyřizování žádosti, proces by se zřejmě značně prodloužil. Nehledě na to, že vyřízení žádosti jiným subjektem by bylo závislé na tom, zda mu „podjatý“ povinný subjekt předá požadované informace, což bude reálně jen obtížně zajistitelné.
TA	§ 6 odst. 3		Ustanovení poněkud tříští způsoby poskytování informací. Žadatel je za použití tohoto ustanovení pouze odkazován na místo, kde se informace nachází, a to i v případě, že trvá na poskytnutí informace v listinné podobě. Ačkoliv se zdá, že dané opatření by mohlo vést k snížení administrativy povinného subjektu, v praxi je již při samotném vyřizování podobných žádostí vesměs jedno, zda je vyřízena odkazem nebo v přiloženém dokumentu. Pokud žadatel trvá na určitém způsobu vyřízení, je vhodné dle našeho názoru mu informaci poskytnout v požadované formě bez ohledu na to, zda je informace zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup či nikoli. Navíc není v daném případě zcela zřejmé, jak by měl povinný subjekt postupovat, tj. zda bude žádost vyřizována prostým sdělením, včetně uvedení hypertextového odkazu, nebo správním rozhodnutím, kterým se zamítne přímý způsob poskytnutí informace s odkazem na § 6 odst. 3, s čímž pak souvisí také otázka možného opravného prostředku (Pokud žadatel nebude spokojen s takovýmto způsobem vyřízení jeho žádosti, odkaz nebude obsahovat požadovanou informaci apod., lze se proti takovému postupu povinného subjektu odvolat, nebo využít zvláštní ustanovení o ochraně proti nečinnosti povinného subjektu?). Doporučujeme uvedené ustanovení z návrhu vypustit, nebo dopracovat proces ve vztahu k uplatnění případných opravných prostředků	Neakceptováno, je celkem značný administrativní rozdíl mezi zasláním hypertextového odkazu na příslušnou webovou stránku a zasíláním dílčích zveřejněných informací. Pokud by žadatel trval na přímém poskytnutí informace, přestože by nebyly splněny podmínky odstavce 2, povinný subjekt takový požadavek nemusí vyřizovat vůbec nebo může neformálně sdělit, že nárok není. V takovém případě může podat žadatel stížnost na neposkytnutí informace (a namítat nesplnění podmínek dle § 6). Podrobnosti nicméně doplněny do důvodové zprávy.
TA	§ 9	zásadní	Trváme na převzetí dosavadního znění § 8 odst. 4 písm. b) zákona č. 123/1998 Sb, dle kterého porušením obchodního tajemství není zpřístupnění informace označené za obchodní tajemství, pokud hrozí bezprostřední ohrožení lidského zdraví a životního prostředí. Zdůvodnění navrhovatele, že v demokratickém státě respektujícím právo na život je očekávatelné, že zejména státní orgány a jiné orgány veřejné moci pro adekvátní informování a ochranu veřejnosti samy včas zveřejní potřebné informace o ohrožení lidského života a/nebo životního prostředí, byť by se týkaly obchodního tajemství, přičemž na jiném místě navrhovatel o řádném postupu povinných subjektů pochybuje (viz např. zvláštní část k bodu 27 – obstrukce povinných subjektů při vzájemném postupování žádostí a záměrném krácení žadatele na jeho právu na informace), je poněkud nekonzistentní v pohledu na funkčnost a správnost postupů orgánů veřejné moci. Domníváme se, že naopak vyjmutím tohoto explicitního ustanovení může v praxi docházet nejen k výkladovým a aplikačním problémům, ale při striktním dodržování psaného práva také k upřednostňování ochrany obchodního tajemství nad ochranou zdraví a života či životního prostředí. Jsou totiž známy případy, kdy informování veřejnosti za účelem ochrany života a zdraví nebylo adekvátně naplněno právě s odvoláním se na obchodní tajemství, ochranu hospodářské soutěže, poškození dobrého jména či nekalou reklamu. Požadujeme proto, aby výše uvedené znění bylo rozhodně do návrhu doplněno.	Doplněno dle požadavku MŽP (po dohodě na jednání k vypořádání připomínek)
TA	obecně		Snahu novelizovat zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) za účelem zpřesnění sporných či jinak výkladově problematických ustanovení, a tím zefektivnit realizaci práva na informace, lze jistě uvítat. Nicméně s ohledem na množství zdánlivě technických úprav by dle našeho názoru bylo vhodnější přistoupit nikoli pouze k některým dílčím změnám, ale k celkové rekodifikaci procesu poskytování informací ve veřejné správě. Navíc sloučení zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 123/1998 Sb.“) není provedeno zcela přesně, resp. předkladatel nevyužil řadu jasných a osvědčených ustanovení z tohoto zákona bez bližšího odůvodnění, příp. s odůvodněním vágním ve smyslu, že doslovné	Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2013 a 2014 uložila připravit novelu (navrhováno bylo zpracování zcela nového zákona, vláda nakonec rozhodla pro novelu).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			zařazení do InfZ je nadbytečné či nepotřebné.	
TA	obecně		K materiálu ve znění s vyznačenými změnami doporučujeme provést celkovou revizi poznámek pod čarou, které u řady odkazů buď zcela chybí, nebo neodkazují přiléhavě na příslušný právní předpis. K návrhu znění § 2 odst. 2 doporučujeme doplnit u odkazu na zákon o obchodních korporacích poznámku pod čarou s uvedením přesného znění i číselné citace tohoto zákona. V rámci celého návrhu zákona a přiložených materiálů doporučujeme sjednotit terminologii převzatou ze zákona č. 123/1998 Sb. dle terminologie InfZ. Konkrétně se jedná o pojem „zpřístupnit“ informaci, se kterým pracuje zákon č. 123/1998 Sb., a pojem „poskytnout“ informaci, který užívá InfZ.	Upraveno.
TA	obstrukce	zásadní	Ve zvláštní části k bodu 27. předkladatel zmiňuje původně zamýšlený záměr zakotvit možnost obrany povinného subjektu proti žadatelům, kteří právo na informace využívají jako určitý způsob záměrného administrativního zatěžování či dokonce šikany povinného subjektu, konkrétně možnost odmítnutí takové žádosti do 7 pracovních dnů. Navrhujeme, aby takový institut byl opětovně do návrhu zakomponován, neboť se s podobnými problémy v praxi řada povinných subjektů setkává, přičemž možnost přezkumu ze strany nadřízeného orgánu, je dostatečným zajištěním ochrany žadatele před zneužíváním možnosti odmítat opakované žádosti. Lhůta 7 pracovních dnů není dle našeho názoru nijak zvlášť krátká, neboť se zde jedná spíše o administrativní záležitost, kdy povinnému subjektu by mělo být zřejmé vesměs na první pohled, zda žádost spadá či nespadá do jeho působnosti.	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). Vypořádáno na jednání dne 1.3.2013
Unie zaměstnavatelských svazů	§ 10a		S ohledem na ochranu životního prostředí by povinný subjekt měl mít právo neposkytnout jakoukoliv informaci, jejíž zpřístupnění by na ní mohlo mít nepříznivý vliv. Toto omezení je třeba formulovat širěji s odkazem na fakt, že v některých případech nelze přesně určit místa, kterých se informace týká, jak to návrh požaduje.	Akceptováno jinak V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě tohoto omezení práva na informace se jedná o pouhé přenesení úpravy ze zákona č. 123/1998 Sb., kde její zakotvení nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Zároveň se jedná o transpoziční materii ve vztahu k čl. 4 odst. 2 písm. h) směrnice 2003/4/ES. Tento <u>fakultativní</u> důvod omezení přístupu k informacím se vztahuje zejména k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů, rostlin a nerostů v konkrétních lokalitách, kterých se žádaná informace týká. Ustanovení bude přeformulováno tak, aby se jednalo o fakultativní důvod omezení práva na informace: „§ 10a Ochrana životního prostředí <i>Povinný subjekt neposkytne může omezit poskytnutí informace, jejíž zpřístupnění poskytnutí by mohlo mít nepříznivý vliv na ochranu životního prostředí v místech, kterých se informace týká.“</i>
Unie zaměstnavatelských svazů	§ 14a odst. 4 (v původním návrhu		Žádáme o vyhodnocení 3 leté lhůty pro poskytnutí výhradní licence – s ohledem na lhůty užití v jiných předpisech a úpravu například v zákoně č. 121/2000 Sb., autorský zákon se zdá tříletá frekvence nízká.	Neakceptováno, nejde o nový návrh, ale o existující znění zákona, s jehož koncepční změnou návrh nijak nepočítá).

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	§ 4a odst. 4)			
Unie zaměstnavatelských svazů	§ 18 odst. 1		„...Povinný subjekt předloží odvolání nadřízenému správnímu orgánu do 10 15 dnů ode dne, kdy mu bylo předáno <u>doručeno</u> , případně ode dne, kdy žadatel odstranil vady odvolání anebo kdy marně uplynula lhůta pro jejich odstranění. Text návrhu opět ukazuje, že se nehodí pro fakultní nemocnice, neboť tato zařízení nemají nadřízený správní orgán.	Akceptováno, pokud jde o lhůtu.
Unie zaměstnavatelských svazů	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)		Obecná formulace „vnitřní předpisy...” může znamenat, že budou povinné subjekty nuceny zveřejňovat desítky vnitřních předpisů včetně jejich změn. Doporučujeme buď upřesnit okruh předpisů, nebo vložit před slova „vnitřní předpisy“ slovo „základní“.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.
Unie zaměstnavatelských svazů	§ 8b odst. 2		Navrhujeme nakonec ustanovení vložit větu: „Toto omezení se nevztahuje na poskytovatele služeb podle těchto zákonů“. Text ustanovení by měl být upřesněn tak, aby bylo zřejmé, že vynětí z informační povinnosti se týká pojištěnců, příjemců dávek apod., nikoliv jiných osob, kterým je z veřejných prostředků placeno za poskytnuté služby (např. poskytovatelé zdravotních služeb).	Neakceptováno.
Unie zaměstnavatelských svazů	nad rámec návrhu		Nesouhlasíme s návrhem na zrušení písm a), dle našeho názoru by i nadále měla být zachována možnost neposkytnout informace o probíhajícím trestním řízení.	Neakceptováno, řešeno v novém § 8.
Unie zaměstnavatelských svazů	obecně		I nadále by mělo platit, že speciální zákon je v otázce sdělování informací nadřazený tomuto zákonu. Obecně je také problém možného zneužití tohoto zákona v rámci obchodních a konkurenčních vztahů. Potenciální dodavatel se může dožadovat informací o obchodních podmínkách konkurence, konkurenční zdravotnické zařízení (ať už státní nebo soukromé) mohou získat různé informace, zvláště v případě soukromého zařízení se pak jedná o nerovné postavení jednotlivých subjektů na trhu.	Bereme na vědomí (samozřejmě platí, že speciální zákon je InfZ nadřazen).
ÚOHS	§ 16 odst. 3 (v původním znění § 18 odst. 2)		<i>Z uvedeného ustanovení jednoznačně nevyplývá, zda má povinný subjekt (ve lhůtě do 10 dnů) spolu s odvoláním předložit nadřízenému orgánu i stanovisko a spis (na jejichž předání se pak váže lhůta pro rozhodnutí nadřízeného orgánu).</i>	Vyplývá z aplikovatelného ust. správního řádu.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
ÚOHS	nad rámec návrhu	zásadní	<i>V případě porušení zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), se dle mého názoru jedná o kvazitrestní řízení se sankcemi, které jsou s trestními sankcemi přinejmenším srovnatelné. Proto navrhuji, aby se na poskytování informací o probíhajícím řízení o správním deliktu (přinejmenším při porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže) vztahoval stejný režim jako při porušení zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.</i> <i>V této souvislosti dále navrhuji stanovit takové opatření či ustanovení, aby zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, nemohl sloužit jako nástroj, pomocí kterého se osoby, které neprokáží zájem na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s obsahem spisu přesto seznámí.</i>	<u>VYHOVĚNO JINAK</u> Na základě požadavků připomínkových míst bude upraveno poskytování informací o přestupkovém řízení identicky jako v případě informací o trestním řízení. Tato úprava by se výslovně vztahovala i na řízení o správních deliktech. § 8 Informace o trestním řízení, přestupkovém řízení a o řízení o jiném správním deliktu (1) Informace o trestním řízení povinný subjekt poskytne jen v souladu s ochranou stanovenou zvláštními právními předpisy upravujícími toto řízení.^{xx)} (2) Informace o řízení o přestupku nebo o jiném správním deliktu povinný subjekt poskytne v souladu s ochranou stanovenou pro trestní řízení zvláštními právními předpisy upravujícími trestní řízení. ----- ^{xx)} § 8a až 8d a § 378 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 52/2009 Sb. a zákona č. 207/2011 Sb. § 52 až 54 a § 92 odst. 3 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 253/2006 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb. Z emailového sdělení 1. místopředsedy Úřadu ze dne 26.3.2013 vyplývá, že Úřad s tímto vypořádáním souhlasí.
ÚOOÚ	§ 4 odst. 2	zásadní	V článku I se v bodu 6 (§ 4 odst. 2) slova „ve strojově čitelných formátech společně s jejich metadaty“ nahrazují slovy „opatřený informacemi o souboru (metadata podle § 2 písm. o) zákona o archivnictví a spisové službě), přičemž text se zveřejňuje v textovém formátu a strukturovaný text strukturovaně“. Pojem „metadata“ není obecně srozumitelný, a proto by měl být blíže specifikován. Strojově čitelný formátem jsou úplně všechny počítačové formáty. Problém leží někde jinde: v tom, že text je zpřístupňován jako obrázek. Dalším problémem je, že tabulky nejsou zpřístupňovány s jasně definovanými sloupci, nejlépe ve formátu XML, nýbrž bez funkčních oddělovačů.	Akceptováno, do InfZ převzato vymezení ze zákona o archivnictví (doplněno do § 3 InfZ). Stanovisko připomínkového místa: ÚOOÚ souhlasí s návrhem vypořádání.
ÚOOÚ	§ 5a odst. 2 (v původním návrhu § 5a odst. 3)	zásadní	V článku I se v bodu 10 ustanovení § 5a odst. 3 zrušuje. Tato připomínka je zásadní. Povinnost nesdružovat např. osobní údaje shromážděné k odlišným účelům nelze takto nepřímou odejmout velkému množství správců. Předkladatel má zřejmě na mysli, že výstup z různých evidencí může být společný, např. v jednom vyhledávacím poli, nicméně formulace je krajně nepřesná a může vést k nepřiměřeně rozšiřujícímu výkladu.	Akceptováno částečně úpravou textu ustanovení: „(2) Plní-li povinný subjekt povinnost podle odstavce 1, která spočívá ve zveřejňování informací obsažených ve veřejných rejstřících způsobem umožňujícím dálkový přístup, neporušuje tím povinnost zamezit sdružování informací podle

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				zvláštního právního předpisu^{xxx})“. Novým ustanovením se povinnost neodnímá; stanoví se, že povinnost určitým jednáním není porušena. Stanovisko připomínkového místa: Ze sdělení ÚOOÚ ze dne 13.3. Úřad souhlasí s návrhem vypořádání, byť by preferoval úplné zrušení daného ustanovení v souladu s požadavkem MSP (který však byl stažen).
ÚOOÚ	§ 8	zásadní	V článku I se bod 14 (§ 8) zrušuje. Tato připomínka je zásadní. Toto ustanovení vůbec není právní normou, nýbrž pouhou informací. Navíc matoucí, protože poskytování informací o trestním řízení se kromě trestních předpisů řídí zákonem o ochraně osobních údajů.	Úprava dle požadavku ÚV-LG by měla být dostatečná. stanovisko připomínkového místa: ÚOOÚ souhlasí s návrhem vypořádání.
ÚOOÚ	§ 8b odst. 2	zásadní	K upravené verzi návrhu, rozeslané před jednáním k vypořádání připomínek: MV navrhuje doplnit slova: „nebo o osobě, která o poskytnutí veřejných prostředků požádala“. ÚOOÚ s tím zásadně nesouhlasí. Toto ustanovení slouží k doзору nad hospodařením s veřejnými prostředky, tedy k doзору toho, komu byly poskytnuty; takovéto rozšíření je nedůvodné a nepřiměřené.	Akceptováno, úprava nebude navrhována.
ÚOOÚ	§12 odst. 2	zásadní	V článku I se bod 25 (§ 12 odst. 2) zrušuje. Tato připomínka je zásadní. Test proporcionality je sice nezbytný, nicméně vyplývá již z ústavy. Toto ustanovení oproti doktríně nepřináší žádnou přidanou hodnotu. Takto vágně formulovaná úprava by vedla pouze k tomu, že v každém rozhodnutí, jímž bude povinný subjekt žádost o informace odmítat, by bylo formálně uvedeno, že zájem na poskytnutí informace nepřevážil nad chráněným zájmem. A na druhé straně jiná část praxe by tendovala k tomu, že každý jiný zájem či oprávnění než oprávnění na přístup k informacím by bylo ignorováno.	<u>Nelze akceptovat. Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ.</u> Stanovisko připomínkového místa: ÚOOÚ souhlasí s návrhem vypořádání.
ÚOOÚ	nad rámec návrhu	zásadní	V článku I se za bod 8 vkládá nový bod 8a, který včetně nadpisu zní: „§ 4b Způsob zveřejnění Povinný subjekt zvolí takový způsob zveřejnění, který je přiměřený povaze zveřejňovaných informací se zvláštním zřetelem k soukromí dotčených fyzických osob, zejména na úřední desce povinného subjektu, v tisku, v elektronickém mediu, na Internetu bez indexace ve vyhledávači, nebo na Internetu. Jedná-li se o zákonem chráněnou informaci, další nakládání se zveřejněnou informací musí respektovat účel, s nímž byla zveřejněna.“ Tato připomínka je zásadní. Jak vyplývá z případu <i>Google v. Costeja</i> , sp. zn. C-131/12, CELEX: 62012CN0131, způsob zveřejnění je celoevropský problém, který má závažné dopady i na soukromý sektor. K prevenci těchto sporů je důležité mít v právním předpisu instruktivní normu. Chráněnou informací se rozumí osobní údaje, dobrá pověst, autorské dílo apod.	<u>Akceptováno.</u> Z našeho hlediska je plné akceptování této připomínky bohužel nemožné, protože novela nyní počítá s tím, že <i>zveřejněnou informací</i> bude do budoucna jen informace zveřejněná způsobem umožňujícím dálkový přístup, takže vymezování jiných způsobů zveřejnění by bylo v rozporu s tímto novým vymezením. Nepřijatelná je pro nás bohužel i poslední věta, která ukládá osobě, jež získala informaci, jakým způsobem s ní má dále nakládat. Podle našeho názoru by v tomto případě zákon překročil svou věcnou působnost. Vypořádání: v § 4 se doplňuje nový odstavec

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				následujícího znění: Zveřejňování informací musí být přiměřené povaze zveřejňovaných informací se zvláštním zřetelem k ochraně soukromí fyzických osob. Při zveřejnění osobních údajů zajistí povinný subjekt jejich ochranu proti indexaci ve vyhledávacích.
ÚOOÚ	obecně		Úřad pro ochranu osobních údajů uplatňuje připomínky, a to včetně zásadních, zejména k osobním údajům. Zákon o svobodném přístupu k informacím (dále jen „FOIA“) má 22 paragrafů, článek I má 36 bodů. Vzhledem k tomu, že jsou dotčena prakticky všechna ustanovení FOIA, lze doporučit, aby místo pouhé novely byl vydán zcela nový zákon o FOIA. ÚOOÚ oceňuje mimořádnou kvalitu zvláštní části důvodové zprávy. Článek I bod 15 (nový § 8c) je vyváženou aplikací principu proporcionality mezi oprávněním na soukromí a oprávněním na informace. V případě, že by předkladatel přistoupil k jeho modifikaci, ÚOOÚ požaduje být přizván k jednání. <i>ÚOOÚ doporučuje, aby návrh reflektoval požadavky doktríny i odborné veřejnosti a zavedl speciální řešení zveřejňování soudních rozhodnutí, cf. Z. Kühn a L. Derka: Je anonymizace publikovaných soudních rozhodnutí vskutku nutná? In Jurisprudence 1/2005, H. Pipková: Replika k článku Je anonymizace publikovaných soudních rozhodnutí vskutku nutná? In Jurisprudence 5/2005, p. 80, Zdeněk Kühn, Michal Bobek a Radim Polčák: Judikatura a právní argumentace. Teoretické a praktické aspekty práce s judikaturou. Auditorium, Praha 2006, 234 pp., ISBN 80-903786-0-9, Michal Strnad: Poskytování rozsudků. In Právní rozhledy 13/2008, pp. 493–4.</i>	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy navrhuje považovat připomínku za vyřešenou. Publikace rozsudků necht' je řešena v zákoně k tomu příslušném, tedy buď v procesních rádech nebo v zákoně o soudech a soudcích. InfZ je obecný předpis a nemá proto obsahovat speciální materii. <i>Stanovisko připomínkového místa: ÚOOÚ souhlasí s tím, že tato otázka má být řešena ve zvláštních předpisech, jako už se tak stalo v § 59 odst. 3 zákona o ústavním soudu.</i>
Úřad vlády (vedoucí)	§ 10a		Z navrženého ustanovení § 10a návrhu zákona (bod 16 novely) není zřejmé. jakých informací se toto ustanovení týká, kdy a v jakém případě nebudou informace poskytovány.	Akceptováno, text upraven
Úřad vlády (vedoucí)	§ 12 odst. 2		Z navrženého ustanovení 12 odst. 2 návrhu zákona (bod 25 novely) není zřejmé, jakým způsobem bude posuzováno, zda na poskytnutí informace převažuje veřejný zájem nebo zákonný důvod, a to ani v kontextu s vysvětlením institutu „testu veřejného zájmu“ v důvodové zprávě.	Upřesněno v důvodové zprávě.
Úřad vlády (vedoucí)	§ 8b odst. 2		Informace o výši platu, mzdy, odměny nebo jiného obdobného plnění žádáme zařadit do 8b odst. 2 jako další obecnou výjimku z odstavce 1; v návaznosti na to ustanovení 8c, které by se stalo součástí uvedené výjimky, vypustit.	Právní úprava nebude doplňována o výslovnou úpravu poskytování informací o platech a odměnách, a to s ohledem na aktuální judikaturu NSS 1 As 169/2012, která již dala jasné interpretační vodítko pro poskytování těchto informací a výslovná právní úprava proto není nezbytná.
Úřad vlády (vedoucí)	část druhá obecně		Doporučuji vypustit navržený bod I pro jeho nadbytečnost.	Neakceptováno (není nadbytečné měnit název zákona, dochází-li k vypuštění části upravované materie)
Ústecký kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	<u>Ústecký kraj zásadně nesouhlasí s ustanovením nového odstavce 2, který výslovně upravuje test veřejného zájmu a navrhuje jeho zrušení.</u> <u>Odůvodnění:</u> Zákon by měl být přehledný a dávající jasný návod k tomu, jaké informace lze poskytnout a jaké ne. Rozhodně pak nesouhlasíme s testem veřejného zájmu tak, jak je navržen. Dle našeho názoru by právní úprava měla být jasná a nepřipouštět možnost rozdílných výkladů. Zákonodárcem výslovně navržená úprava chráněných údajů by pak měla být chápána jako nadřazená veřejnému zájmu. Navržená úprava rozhodně nenaplnuje přiměřenost poskytování informací stanovenou v čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. Zřetelně by zvýšila administrativu, náročnost a složitost rozhodování. Musela by totiž být podrobně zkoumána a hodnocena každá žádost o informace, i když by se jednalo o informace, u kterých zákonodárce	<u>NEVYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			jasně vymezil a určil, že tyto být poskytovány nemusejí, neboť jim stanovil zvýšenou ochranu. Tímto pak dle našeho názoru zákonodárce obecně určil, že u tohoto typu informací převažuje zájem na jejich utajení (ať už kvůli tomu, že jde o osobní údaje či obchodní tajemství, popř. údaje, které nemohou pomoci při veřejné kontrole – interní předpisy nemající vliv navenek) nad veřejným zájmem na jejich poskytnutí. Veřejný zájem a tedy test proporcionality by povinné subjekty prováděly v odůvodněných případech, tedy tehdy, přišel-li by žadatel s novými skutečnostmi či stávající ukázal v novém světle. Bylo by tedy nutno, aby žadatel sám aktivně přistupoval ke své žádosti a hájil prioritu svého práva na informace. Takový požadavek je dle našeho názoru relevantní právě z toho důvodu, že zákonodárce určité informace vyloučil z poskytování. Zdůrazňujeme, že odůvodňování žádosti by se uplatnilo pouze a jedině u těch důvodů, které jsou vyjmenovány v zákoně a kde je omezen přístup veřejnosti k jejich poskytování. U ostatních informací (nepodřaditelných pod zákonné důvody odmítnutí) by se postupovalo jako doposud a takové informace by povinné subjekty automaticky poskytovaly. Pokud by totiž měla platit konstrukce, že veřejný zájem je nutno zkoumat vždy, i bez důvodu, pak není argument, aby vůbec byly určité informace vylučovány zákonem. Povinný subjekt musí stejně zkoumat všechny žádosti, i o tajné informace, o informace z trestních řízení a až na základě provedeného posouzení by uvedly, že veřejný zájem nepřevažuje. Zákon o svobodném přístupu k informacím by mohl být prakticky zrušen, resp. důvody pro omezení, neboť je možno se takových informací domáhat již na základě Listiny základních práv a svobod a povinné subjekty by byly povinny provádět test proporcionality tak jako tak. Dle našeho názoru je tato opačná konstrukce (tedy obecně definovaná priorita chráněného zájmu nad zájmem veřejným přímo zákonodárcem) v souladu i s čl. 3 odstavec 2 Úmluvy Rady Evropy o přístupu k veřejným dokumentům. Je zvláštní, že předkladatel sám nepřipouští test veřejného zájmu např. u informací z trestních řízení nebo u informací o platech s odůvodněním, že test veřejného zájmu vyžaduje od aplikující osoby mj. též individuální vymezení konkrétních kritérií, na jejichž základě bude poměřováno poskytnutí informace a také, že při nesprávném provedení testu veřejného zájmu a poskytnutí informací by mohlo dojít až k riziku náhrady škody ze strany státu za zpřístupnění informací, ale obecně by test veřejného zájmu připustil. Test proporcionality je poměrně složitou právní argumentací a speciálně u nejmenších obcí, popř. u povinného subjektu, které vůbec nevedou správní řízení a neprovádějí ani správní uvážení a nemají tedy osoby, které by byly odborně schopné takový test (relativně obtížný a jak sám předkladatel uvádí při komplikovaném vymezení všech jeho kroků) řádně provést, pak bude značným způsobem komplikovat vyřizování žádosti a aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím. Nejmenší obce již nyní mají problém odůvodňovat svá rozhodnutí, a to pouze zákonnými důvody, nelze si představit, jak se vypořádají s požadavkem na test proporcionality. Ačkoliv dle důvodové zprávy k návrhu novely by předestřené posuzování nemělo znamenat pro rozhodovací praxi povinných subjektů větší obtíže, jsme opačného názoru. Vzhledem k rozmanitosti povinných subjektů, kterými jsou nejen správní orgány (od ústředních správních orgánů až po malé obce a fyzické osoby), ale také obchodní společnosti, kterým již v dnešní době činí potíže řádně se v odůvodnění vypořádat s důvody odmítnutí žádosti. Jestliže již nyní činí některým povinným subjektům potíže odůvodnit, proč byla žádost odmítnuta, tím spíše jim bude činit potíže odůvodnit, z jakého zákonného důvodu byla žádost zamítnuta a proč v tomto případě nebyla dána přednost veřejnému zájmu, jelikož k tomu zavedení § 12 odst. 2 směřuje. Další nebezpečí vyplývající ze zavedení testu veřejného zájmu spočívá ve skutečnosti, že dospěje-li povinný subjekt, že v daném případě veřejný zájem převáží nad zákonným důvodem, např. nad ochranou osobních údajů či ochranou obchodního tajemství, povinný subjekt informaci na základě své úvahy poskytne, aniž by měl ze zákona povinnost o tom vydat rozhodnutí. Dle našeho názoru je takový přístup v rozporu nejen se základními zásadami správního řízení, ale také se základními právy, jelikož povinný subjekt i nadále poskytuje informaci prostým sdělením a zákon v takovém případě neupravuje prostředky obrany dotčených osob. V případě, že by tedy povinný subjekt rozhodl o tom, že v určitém konkrétním případě převáží veřejný	vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb. Z e-mailového vyjádření Ústeckého kraje z 12.3.2013 vyplývá, že kraj trvá na připomínce.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			zájem např. nad zájmem podnikatele na ochranu obchodního tajemství, mělo by být o tomto vydáno řádně odůvodněné rozhodnutí, přičemž účastníkem řízení by v tomto případě měl být bezesporu i dotčený podnikatel, který by měl mít možnost se proti takovému rozhodnutí odvolat, a to ještě před tím, než bude informace poskytnuta. V opačném případě může nastat situace, kdy povinné subjekty budou zveřejňovat na základě svého neodůvodněného a nepřezkoumatelného uvážení chráněné informace, přičemž v úvahu bude přicházet pouze soukromoprávní obrana. Navrhujeme proto nezavádět test veřejného zájmu, případně, pokud předkladatel bude na testu veřejného zájmu trvat, zavést test veřejného zájmu pouze u vybraných důvodů pro odmítnutí žádosti či vázat povinnost provést test veřejného zájmu pouze v případě, kdy žadatel uvede konkrétní důvod podání žádosti. Ústecký kraj je toho názoru, že zavedením tohoto ustanovení povinným subjektům neodpadne administrativa v souvislosti s žádostmi o poskytnutí informace o výši platů zaměstnanců veřejné správy, ačkoliv se o to předkladatel pokusil v navrhovaném ustanovení § 8c. Po přijetí novely zákona by situace byla pouze lehce modifikovaná, když povinné subjekty by poskytovaly informace o platových poměrech veřejných funkcionářů ve smyslu zákona o střetu zájmů vždy a v případě ostatních zaměstnanců by musely provádět test veřejného zájmu, jelikož by nemohly takové žádosti zamítnout pouze s odkazem na ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Administrativní náročnost žádostí by tedy v žádném případě neklesla, spíše naopak	
Ústecký kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	<i>Ústecký kraj je toho názoru,</i> že „Varianta I“ je v rozporu s ústavně zakotveným právem na samosprávu, <i>proto pokud bude zachován informační příkaz, ačkoliv jsme proti tomu,</i> tak <i>akceptujeme „Variantu II“</i> (tedy nemožnost změnit rozhodnutí v samostatné působnosti), která je nyní relativně bezproblémově používána v klasických správních řízeních dle správního řádu. <u>Odůvodnění:</u> Informační příkaz – proklamované zvýšení efektivity je značně nejisté, naopak lze mít spíše za to, že celý proces se prodlouží, neboť nadřízený orgán bude muset zkoumat všechny možné důvody pro omezení práva na informace. Důležitou otázkou pak je, zda by nadřízený orgán musel provádět dle § 12 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím test proporcionality nebo by stačilo, pokud by shledal zákonný důvod odmítnutí. Znění ustanovení pak napovídá druhé možnosti. Dále není vyjasněna ani odpovědnost za chybné poskytnutí informace. Kdo by byl odpovědný, resp. koho by žalovala osoba (společnost), jejíž chráněný údaj byl poskytnut? Proti povinnému subjektu, který de facto informace poskytl nebo proti nadřízenému orgánu, který poskytnutí nařídil?	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávních celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál předložíme vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Ústecký kraj	§ 19a obecně (v původním návrhu § 19d)	zásadní	<i>Ústecký kraj je toho názoru,</i> že vzhledem ke znění předloženého návrhu se veškeré ostatní procesní postupy mají řídit správním řádem. Tzn. mimo jiné i u poskytování informací doručováním, zakládáním správního spisu a určením oprávněných úředních osob, dále pak odložením žádosti dle § 43 správního řádu, formou a náležitostmi nějakých úkonů (nutno upřesnit, zda jde např. o sdělení dle § 154 správního řádu či o usnesení popř. o něco jiného). <i>Ústecký kraj považuje</i> režim dle správního řádu za zbytečný u faktického poskytování informací, navíc přináší další formalizaci postupů a administrativu. <i>Ústecký kraj doporučuje</i> text upřesnit v tom smyslu, že lhůty lze prodloužit pouze v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím. <u>Odůvodnění:</u> Vedení informací mimo spis je dle našeho názoru značně problematické. Není upraven režim, v jakém je informace vedena, podle jakých pravidel. Nikde není stanovena povinnost předat takovou informaci	Vyhověno (vyplývá z nového znění § 19a)

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			nadřízenému orgánu spolu se spisem. Dle našeho názoru by informace měla být součástí spisu, ale vyloučena z nahlížení – lze se inspirovat konstrukcí v § 38 odst. 6 správního řádu popř. úpravou vedení spisové dokumentace orgánem sociálně-právní ochrany dětí.	
Ústecký kraj	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu § 13 odst. 2)	zásadní	Ústecký kraj zásadně nesouhlasí s navrženou konstrukcí ustanovení § 13. Rovněž nesouhlasíme s odůvodněním v důvodové zprávě, kde je uvedeno, citujeme: „<u>Zároveň je výslovně stanoveno, že účastníkem řízení o poskytnutí informace je pouze žadatel tak, aby do správního řízení nebyly zcela neúčelně vtahovány další osoby (např. v případě poskytnutí informace o jejich platu).</u>“, konec citace. Ústecký kraj považuje v ustanovení odst. 2 za nejasné vymezení pojmu řízení o žádosti. Navrhujeme upřesnit, zda se tím myslí i odvolací řízení a řízení o ochraně proti nečinnosti. Odůvodnění: Dle našeho názoru je omezení účastníků pouze na žadatele v rozporu se základními zásadami správního řízení, ale i v rozporu s Listinou základních práv a svobod (právo na spravedlivý proces), kdy osoba, do jejichž práv a oprávněných zájmů je zasahováno, se nebude moci bránit, ba dokonce se o tomto zásahu ani nemusí dozvědět. Viz naši připomínku k ust. § 12 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím. <u>Omezení účastníků nelze odůvodnit zájmem na zrychlení procesu poskytování</u>	Akceptováno, ustanovení o účastenství se vypouští.
Ústecký kraj	§ 19a odst. 5 (v původním návrhu § 14 odst. 4)	zásadní	<u>Úprava navrhovaná předkladatelem:</u> „Je-li s ohledem na obsah žádosti důvodné usuzovat na podjatost všech osob bezprostředně se podílejících na postupu povinného subjektu podle tohoto zákona, rozhodne o žádosti osoba stojící v čele povinného subjektu.“. Ústecký kraj navrhuje slovní spojení „...rozhodne o žádosti...“ nahradit slovním spojením „...vyřídí žádost...“. <u>Po námi navržené úpravě text věty první zní:</u> „Je-li s ohledem na obsah žádosti důvodné usuzovat na podjatost všech osob bezprostředně se podílejících na postupu povinného subjektu podle tohoto zákona, rozhodne o žádosti vyřídí žádost osoba stojící v čele povinného subjektu.“. Odůvodnění: Rozhoduje se o zamítnutí, ale informace může být i poskytnuta. Z ust. § 19 zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá, že vyřízení zahrnuje jak poskytnutí, tak rozhodnutí o zamítnutí. Tato připomínka je zásadní	Akceptováno. Pojem „rozhodne o žádosti“ nahrazen pojmem „vyřídí žádost“.
Ústecký kraj	§ 4 odst. 3		Úprava navrhovaná předkladatelem: „Je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, a to včetně poskytnutí kopie dokumentu v listinné nebo elektronické podobě, poskytnutí výstupu převodu dokumentu v listinné podobě do podoby elektronické nebo naopak, pořízení opisu nebo výpisu nebo umožnění nahlédnutí do dokumentu, pokud tento zákon nestanoví jinak.“. Ústecký kraj doporučuje následující úpravu textu: „Je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, a to včetně poskytnutí kopie dokumentu Poskytnutím informace se rozumí i poskytnutí kopie dokumentu v listinné nebo elektronické podobě, poskytnutí výstupu převodu dokumentu v listinné podobě do podoby elektronické nebo naopak, pořízení opisu nebo výpisu nebo umožnění	Neakceptováno, text je dle našeho názoru srozumitelný i ve stávajícím vyjádření. Z e-mailového vyjádření Ústeckého kraje z 12.3.2013 vyplývá, že kraj vypořádání akceptuje.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			nahlédnutí do dokumentu, pokud tento zákon nestanoví jinak.“. Odůvodnění: Jedná se o zpřesnění toho, co chápat poskytnutím informace. Doporučující připomínka.	
Ústecký kraj	§ 5 obecně	zásadní	Ústecký kraj požaduje zásadním způsobem přepracovat ustanovení § 5, protože v navrženém znění povede ke značnému a nesmyslnému nárůstu byrokracie, nehledě na zvýšenou náročnost zajištění požadovaných informací (např. tvorba všemožných seznamů a přehledů). Ústecký kraj je toho názoru , že je navrhována zbytečná duplicita údajů. Tato připomínka je zásadní	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy (pouze s drobnými technickými úpravami) ztratila připomínka opodstatnění. Z e-mailového vyjádření Ústeckého kraje z 12.3.2013 vyplývá, že kraj vypořádání akceptuje.
Ústecký kraj	§ 5 odst. 1 písm. i) (v původním návrhu písm. k/)	zásadní	Ústecký kraj navrhuje uvedené ustanovení zrušit. Tato připomínka je zásadní	Nelze akceptovat, jde o požadavek směrnice o opakovaném užití informací veřejného sektoru.
Ústecký kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	<u>K § 5 odst. 1 písm. m)</u> Ústecký kraj postrádá praktický smysl navrhovaného ustanovení a navrhuje uvedené ustanovení zrušit . Otázkou totiž je, k čemu taková informace laické veřejnosti vlastně bude. Velkým negativem je další výrazná byrokratizace, kdy bude nutno všechna rozhodnutí zpracovat dle uvedených požadavků. Ústecký kraj je toho názoru , že už lze spíše uvažovat o zveřejňování celých rozhodnutí, neboť i nutná anonymizace údajů (jakkoliv to znamená další administrativu) by povinný subjekt zatížila méně než navrhované zpracovávání rozhodnutí. Odůvodnění: Pokud je účelem řešit případná pochybení úředníků, pak povinné subjekty disponují prostředky, jak nekvalitní pracovníky sankcionovat, od srážek z platu, náhrad nákladů až případně po výpověď. Tato připomínka je zásadní.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví.
Ústecký kraj	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	K § 5 odst. 1 písm. f) Ústecký kraj navrhuje písm. f) zrušit, jedná se prakticky o všechny předpisy. Odůvodnění: Takto nastavené ustanovení nemá logiku a opodstatnění. Budou vznikat dohady, jestli ten který předpis upravuje výkon veřejné moci navenek, či nikoliv. Vhodnější by bylo stanovit výslovně povinnost zveřejňovat pouze organizační řád (pokud ho povinný subjekt má) a případně i seznam kontaktů alespoň na vedoucí jednotlivých útvarů. Takové informace mají reálný užitek, jelikož umožňují veřejnosti zjistit, na koho se mohou obrátit. Tato připomínka je zásadní	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.
Ústecký kraj	§ 5b odst. 1 písm. a)		Ústecký kraj doporučuje písm. a) zrušit . Jsme toho názoru, že znění: „ <u>Koncepce, politiky, strategie...</u> “ oddělená čárkou nedává smysl.	Neakceptováno Speciální ustanovení týkající se koncepčních dokumentů

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			<u>Odůvodnění:</u> Koncepce, politiky, strategie, plány atd. již ve své podstatě obsahuje ust. § 5 odst. 1 písm. e). <i>Doporučující připomínka.</i>	se vztahem k životnímu prostředí je vhodné v zákoně ponechat, jelikož jde o transpoziční materii ve vztahu k čl. 7 odst. 2 písm. b) směrnice 2003/4/ES. Z e-mailového vyjádření Ústeckého kraje z 12.3.2013 vyplývá, že kraj vypořádání akceptuje.
Ústecký kraj	§ 5b odst. 1 písm. g)	zásadní	<u>Úprava navrhovaná předkladatelem:</u> „g) státními orgány nebo územními samosprávnými celky vydaná nebo uznaná pověření těch fyzických a právnických osob, které na základě právních předpisů poskytují služby, které ovlivňují stav životního prostředí a jeho jednotlivých složek.“. <i>Ústecký kraj je toho názoru,</i> nově navrhovaný § 5b navíc ukládá pod písm. g) zveřejňovat seznam pověření osob, <u><i>které na základě právních předpisů poskytují služby, které ovlivňují stav životního prostředí a jeho jednotlivých složek.</i></u> <i>Jsme toho názoru,</i> že se jedná o natolik obecnou formulaci, že vůbec nechápeme, co jí předkladatel vlastně myslí a kam až bychom měli v chápání pojmu „služba, která ovlivňuje stav životního prostředí“ vůbec zajít. Jsme přesvědčeni, že bez dalšího upřesnění tohoto pojmu není možné takové ustanovení v praxi aplikovat. <i>Ústecký kraj navrhuje celý pododstavec uvedený pod písm. g) zrušit</i> (odhlížíme přitom od skutečnosti, že důvodová zpráva se o důvodech jeho zařazení vůbec nezmiňuje). <u>Odůvodnění:</u> Nově navrhované ustanovení § 5b, který má být důsledkem integrace zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, jde svým obsahem nad rámec tohoto zákona. Již současné znění § 10a odst. 5 zák. č. 123/1998 Sb. je značně nekonkrétní z hlediska předepsaného rozsahu aktivně zveřejňovaných informací (např. analýzy rizik mohou představovat dokumenty velmi objemné a vybavené množstvím příloh, jejichž doslovné zveřejňování způsobem umožňujícím dálkový přístup nemusí být účelné nebo může být značně nákladné - v našem případě teď např. analýza rizika staré zátěže TDV Duchcov, jejíž pořízení je podporováno z OPŽP). <i>to připomínka je zásadní</i>	<u>Akceptováno částečně</u> V rámci současné novelizace informačních zákonů dochází k přenesení agendy reaktivního poskytování informací ze zákona č. 123/1998 Sb. do zákona č. 106/1999 Sb., přičemž věcné změny v materii zákona č. 123/1998 Sb. se nepředpokládají. I v případě připomínkovaného ustanovení se jedná o pouhé přenesení ze zákona č. 123/1998 Sb., kde toto nečinilo dosud žádné obtíže, do zákona č. 106/1999 Sb. Vzhledem k přeformulování okruhu povinných subjektů bude ustanovení ponecháno v totožném znění, jak je uvedeno v platném ustanovení zákona č. 123/1998 Sb., pouze s odkazem na § 2 odst. 3 písm. b). <i>„dohody o poskytování služeb podle § 2 odst. 3 písm. b)“</i>
Ústecký kraj	nad rámec návrhu	zásadní	<i>Ústecký kraj navrhuje</i> v novelizovaném ust. § 11 odst. 4 doplnit pododstavec upravující ochranu informací typu zvláštní skutečnosti dle ust. § 27 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon). <u>Odůvodnění:</u> Zvláštními skutečnostmi jsou podle krizového zákona údaje, které by při zneužití mohly vést k znemožnění nebo omezení činnosti orgánu krizového řízení, ohrožení života a zdraví osob, majetku, životního prostředí nebo podnikatelského zájmu právnické osoby nebo fyzické osoby vykonávající podnikatelskou nebo jinou obdobnou činnost podle zvláštních právních předpisů. Z uvedeného důvodu by tyto údaje neměly být povinnými subjekty zveřejňovány.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Věc je dostatečně upravena v zákonu č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení, a působí jako speciální úprava vůči InfZ. Jednalo by se o nesystematické opatření. Z e-mailového vyjádření Ústeckého kraje z 12.3.2013 vyplývá, že kraj souhlasí s vypořádáním.
Ústecký kraj	obecně		<i>Ústecký kraj doporučuje</i> přehodnotit současné nastavení ochrany obchodního tajemství. Jsme toho názoru, že povinný subjekt by neměl být tím, kdo rozhoduje o tom, co je a co není obchodním tajemstvím. Současný stav vede k tomu, že v případě nejmenších pochybností takové informace raději nejsou poskytovány, a to kvůli obavě z možných výrazně negativních následků, které by mohl smluvní partner vůči povinnému subjektu uplatnit při vyzrazení jeho obchodního tajemství.	Nelze diskutovat v rámci nyní připravované novely, kdy pro takové úvahy není „časový prostor“, byť jinak je diskuse možná. Z e-mailového vyjádření Ústeckého kraje z 12.3.2013 vyplývá, že kraj souhlasí s vypořádáním.
Ústecký kraj	obstrukc	zásadní	<i>Ústecký kraj,</i> v případě nemožnosti žádat úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání podle	Požadavku nebylo možno vyhovět, neboť nebylo možné

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	e		„Varianty I“, požaduje včlenit do zákona alespoň odpovídající možnost bránit se proti obstrukčním žádostem jejich odmítnutím. Odůvodnění: „Varianta I“ znamená, že žadatelé mohou obstrukčními žádostmi (což se mimochodem již děje) de facto paralyzovat povinný subjekt. Sám předkladatel v důvodové zprávě uznává, že bez institutu úhrady nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání by byl problém bránit se obstrukčním žádostem. Varianta I proto nenabízí ochranu před paralýzou činnosti povinného subjektu. Výše uvedené by nevyhnutelně vedlo nejen k nárůstu administrativních, ale i finančních nákladů jednotlivých povinných subjektů, aby byly schopny takové žádosti vyřizovat. <i>Tato připomínka je zásadní.</i>	nalézt takové znění, na němž by existoval obecný konsensus ze strany připomínkových míst i občanských sdružení a dalších sdružení zabývajících se právem na informace. Určité možnosti však nyní dává judikatura správních soudů – odmítání opakovaných žádostí (NSS 3 As 13/2007 nebo 5 A 65/2002) a odmítání zjevně obstrukčních podání dle InfZ (9 Ans 7/2012). Z e-mailového vyjádření Ústeckého kraje z 12.3.2013 vyplývá, že kraj bere připomínku zpět (nicméně připomínka by se opět stala aktuální, pokud by mimořádně rozsáhlé vyhledání informací mělo být zrušeno).
ÚV – OK	§ 2 odst. 3	zásadní	Pokud jde o informace o životním prostředí ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2003/4/ES, mají dle ustanovení čl. 3 odst. 1 této směrnice členské státy zajistit, aby orgány veřejné správy měly povinnost, v souladu s ustanoveními této směrnice, poskytovat informace o životním prostředí <i>v jejich držení nebo pro ně držené každému žadateli na jeho žádost</i>, aniž by žadatel musel prokazovat svůj oprávněný zájem. <i>Není zde navíc uvedeno žádné další omezení, např. že se informace musí „vztahovat k působnosti nebo předmětu činnosti“</i> povinného subjektu. Navíc formulace „se vztahují“ není úplně jasná - i ustanovení směrnice 2003/98/ES operuje s termínem „má v držení“ (srov. čl. (9) preambule a čl. 1 odst. 1 směrnice 2003/98/ES). Požadujeme upravit dané ustanovení tak, aby bylo zajištěno, že alespoň subjekty, které jsou orgány veřejné správy ve smyslu směrnice 2003/4/ES, budou povinny poskytovat každému žadateli na jeho žádost <u>všechny</u> informace o životním prostředí <u>v jejich držení nebo pro ně držené</u>. Podle charakteru změny bude zapotřebí doplnit definici informace o životním prostředí v souladu s ustanovením čl. 2 bod 1 směrnice 2003/4/ES.	Podle našeho názoru upravené znění novely tento problém odstraňuje vymezením povinných subjektů v § 2 odst. 1 a v § 2 odst. 3 a 4.
ÚV – RVLP	§ 2 odst. 6 (původně odst. 5)	zásadní	Při jednání k vypořádání zásadních připomínek uplatnil zástupce RVLP požadavek na doplnění slov „které nejsou zaznamenány“ za slova „názory“ (s cílem posílit instruktivnost normy). Z písemného stanoviska zaslaného k upravenému znění návrhu před jednáním k vypořádání připomínek: <i>V zásadě s vypořádáním souhlasíme, avšak Vámi navrhované doplnění považujeme za zbytečné. Podle § 3 odst. 3 zákona jsou informacemi pouze informace zaznamenané na určitém nosič. Toto přitom určitě bude platit i pro názory podle § 2 odst. 5 zákona. Tudíž je již dnes jasné, že nezaznamenané názory se neposkytují a že zaznamenané názory jsou informacemi, které se poskytují. Navrhovaná změna je tudíž zbytečná.</i>	Akceptováno.
ÚV- LG	§ 4 odst. 2 a 3	zásadní	Není zcela zřejmé, proč pro zveřejnění na internetu se navrhuje forma strojově čitelných formátů společně s jejich metadaty, zatímco pro poskytnutí informace na žádost se tato možnost neuvádí. Taková úprava de facto vylučuje možnost poskytnutí nahlížením do souboru informací, čímž se zbytečně omezuje možnost přenést – v případech, kdy tomu nic nebrání – práci s vyhledáváním přímo ve spisu či v souboru informací (např. nahlížením místním nebo dálkovým přístupem do informačního systému, vyhledáváním pomocí formulářového dotazu, sledováním zvukových či obrazových záznamů atd.). Návrh je třeba v uvedeném smyslu doplnit.	<u>Částečně akceptovováno.</u> Je zásadní rozdíl mezi zveřejněním informace a poskytnutím na žádost. Okruh povinně zveřejňovaných informací stanoví přímo zákon a s povinností zveřejnit informace tak lze jistě spojit i povinnost vytvořit metadata. Stejně tak rozhodne-li se povinný subjekt zveřejnit určitou informaci dobrovolně, lze mu v takovém případě uložit zpracování metadat (bude pak zvažovat, zda informaci bude chtít zveřejnit, přestože bude muset pořídit metadata). Pokud bychom ale výslovně uložili povinnost poskytnout metadata i na základě žádosti, znamenalo by to, že u každé požadované informace by povinný subjekt obvykle musel vytvořit novou informaci (metadata tuto povahu mají) a ty poskytnout.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				Z vyjádření ÚV – LG z 14.3. vyplývá, že se způsobem vypořádání souhlasí.
ÚV –OK	část druhá obecně		Předkladatel zde uvedl špatné celexové číslo, tato část netransponuje směrnici 2003/4/ES, ale směrnici 2007/2/ES. Celexové číslo je nutné opravit.	Akceptováno
ÚV RVLP	§ 12 odst. 2	zásadní	Souhlasím primárně se zavedením testu veřejného zájmu, byť tento test vyplývá z obecných ústavních principů proporcionality omezení základních práv podle čl. 17 odst. 4 a čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Ústavní pořádek ovšem předpokládá všeobecnou aplikaci testu proporcionality na veškerá omezení základních práv ze všech možných důvodů. Test veřejného zájmu, resp. test proporcionality tedy nelze automaticky pro určité situace vyloučit, neboť by pak v této oblasti docházelo k automatickému popření základního práva, což je proti čl. 1 a čl. 4 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod. Úprava vylučující test proporcionality při určitém omezení základního práva je tedy protiústavní. Z uvedených důvodů požaduji proto ustanovení upravit následovně: V § 12 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní: „(2) Pokud veřejný zájem na poskytnutí informace převažuje nad zákonným důvodem pro její ochranu, povinný subjekt informaci poskytne; to neplatí, jde-li o důvod ochrany informace podle § 11 odst. 4 písm. e). Přitom zejména dbá, aby poskytnutím informace nedošlo k nepřiměřenému zásahu do práv nebo oprávněných zájmů osob, jichž se informace týká.“.	Akceptováno.
ÚV RVLP	§ 15 odst. 3	zásadní	S uvedeným doplněním nesouhlasíme. Podle stávající úpravy platí, že povinný subjekt o žádosti vždy plně rozhodne tak, že informaci poskytne nebo neposkytne, přičemž musí svým rozhodnutím vyčerpat celý předmět žádosti. To ostatně vyplývá jak ze základních zásad správního řízení, ale i z ústavního pořádku, který zaručuje právo na ochranu práv a projednání věci (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Z toho vyplývá, že příslušný orgán musí vždy rozhodnout o celém předmětu řízení. V přístupu k informacím to znamená, že buď požadovanou informaci poskytne, nebo rozhodne o jejím neposkytnutí, ne že jí sice neposkytne, ale nerozhodne o tom. Platí sice, že pokud se skutečně bude jednat o osobní údaje či obchodní tajemství, nebudou se tyto údaje většinou (v případě obchodního tajemství výlučně) poskytovat přímo ze zákona. Avšak v každém konkrétním případě je nutno rozhodnout o tom, že určitá informace je osobním údajem či obchodním tajemstvím, a toto rozhodnutím řádně odůvodnit v souladu se správním právem. Pokud žadateli nejsou informace poskytnuty, podá odvolání. Pokud není o části žádosti vůbec rozhodnuto, podá stížnost. Nelze u těchto typů informací zavést jakési zvláštní řízení, kde bude dána presumpce správnosti jejich charakteru a zároveň dojde ke zhoršení postavení žadatele, neboť ten bude zcela nesystémově nucen k opětovnému obrácení se na povinný subjekt a k jakýmsi „námitkám“ proti jeho postupu, aby si „vynutil“ řádné rozhodnutí o žádosti (navíc pouze negativní). Z ústavního hlediska nelze akceptovat, aby bylo postavení žadatele takto komplikováno. Požadujeme proto odst. 3 vypustit.	Akceptujeme částečně – vypustíme obchodní tajemství a u osobních údajů doplníme povinnost uvést doprovodnou informaci.
ÚV RVLP	§ 16 odst. 3 (v původním znění § 18 odst. 2)	zásadní	Požaduji zachovat lhůtu 15 dnů pro rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti (2) Nadřízený správní orgán rozhodne o odvolání do 2015 dnů ode dne předání spisu povinným subjektem.	Akceptováno.
ÚV RVLP	§ 16 odst. 4 (v původním znění §	zásadní	U odst. 3 upřednostňuji variantu I umožňující informační příkaz použít i v případě samostatné působnosti územně samosprávných celků. Nicméně pokud bude zvolena varianta II, upozorňuji na úpravu § 80 správního řádu, kdy nadřízený správní orgán sice nemůže rozhodnout místo původního správního orgánu, pokud jde o orgán územního samosprávného celku při výkonu samostatné působnosti, avšak může mu udělit	Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující vyloučení informačního příkazu u

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	18 odst. 3)		příkaz ve věci rozhodnout či jinak konat. V tomto případě by tedy nadřízený orgán v odvolacím řízení nemohl po zrušení zamítavého rozhodnutí informace sám poskytnout, avšak mohl by podřízenému orgánu přikázat, aby informace poskytl, aniž by se jednalo o zásah do jeho samostatné působnosti. Rovněž se domnívám, že lhůta 15 dnů pro splnění informačního příkazu by měla být maximální a nikoliv minimální. Není žádný důvod jí odlišovat od běžné lhůty pro poskytování informací. Požaduji proto ustanovení upravit následovně: V A R I A N T A I (3) Pokud nadřízený správní orgán zruší rozhodnutí o zamítnutí žádosti vydané povinným subjektem a pokud poskytnutí informace nebrání žádný zákonný důvod, informaci poskytne nebo přikáže povinnému subjektu, aby požadované informace ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu nebo ode dne vydání rozhodnutí o rozkladu, žadateli poskytl. Rozhodnutí o odvolání se v tomto případě oznamuje též povinnému subjektu. V A R I A N T A II (3) Pokud nadřízený správní orgán zruší rozhodnutí o zamítnutí žádosti vydané povinným subjektem a pokud poskytnutí informace nebrání žádný zákonný důvod, informaci poskytne nebo přikáže povinnému subjektu, aby požadované informace ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu nebo ode dne vydání rozhodnutí o rozkladu, žadateli poskytl; tento postup spočívající v přímém poskytnutí informací nelze použít vůči územním samosprávným celkům při výkonu samostatné působnosti. Rozhodnutí o odvolání se v tomto případě oznamuje též povinnému subjektu. (5) Při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání nebo o rozkladu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro zamítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro zamítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání nebo rozkladu a rozhodnutí o zamítnutí žádosti vydané povinným subjektem a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout ve lhůtě, která nesmí být kratší delší než 15 dní ode dne doručení rozsudku povinnému subjektu.“ Z písemného vyjádření zaslaného k upravenému návrhu zákona, rozeslaného před jednáním k vypořádání připomínek: Došlo k nepochopení naší připomínky (a stejně tak připomínky LG), která nesměřovala k vyloučení informačního příkazu vůči územně samosprávným celkům, ale naopak k jeho uplatnění. Naprosté vyloučení naopak předpokládal původní návrh. Pokud nyní návrh předpokládá plné uplatnění informačního příkazu či dokonce přímé poskytnutí informace, souhlasíme s ním a není nutné vytvářet žádné varianty.	územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Jako kompromisní řešení se navrhuje předložení materiálu ve variantách – s vyloučením a bez tohoto vyloučení. Pokud jde o lhůtu, byl v původním znění omyl, samozřejmě mělo být uvedeno, že nesmí být delší. Nedostatek byl v novém znění § 16 odst. 4 napraven. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že připomínkové místo souhlasí se způsobem vypořádání.
ÚV RVLP	§ 17 odst. 3	zásadní	Souhlasíme s novým doplněním odst. 7, ale upozorňujeme v této souvislosti na stávající znění odst. 4, kde je uvedeno, že pokud povinný subjekt neposkytne informaci včas, ztrácí nárok na úhradu nákladů. Vzniká nicméně otázka, jak je tomu v případě, kdy informaci poskytne nadřízený orgán. Z logiky věci sice vyplývá, že nadřízený orgán informaci poskytne vždy, když jí povinný subjekt sám neposkytne včas, avšak doporučujeme v tomto směru zákonný text upřesnit a nahradit slovo „ztrácí“ slovem „zaniká“, aby bylo jasné, že bez včasného poskytnutí informace nárok zaniká jednou pro vždy. Doporučujeme proto ustanovení upravit následovně:	Akceptováno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			(4) Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost ve lhůtě a rozsahu podle odstavce 3, ztrácí zaniká nárok na úhradu nákladů.	
ÚV RVLP	§ 17 odst. 4		V § 17 se navrhuje zařadit nový odst. 7, jehož logika a důvodnost je zřetelná a správná. Díky formulaci v odst. 4 však vzniká rozpor. Zatímco v případě poskytování informací povinným subjektem by při zmeškání lhůty pro oznamovací povinnost nárok na úhradu zanikl, v případě, kdy by informaci na základě nově vytvořené možnosti v ustanoveních zmíněných v novém odst. 7 poskytoval nadřízený orgán, nárok by nezanikl. Mimo nelogičnost takového stavu by to „motivovalo“ nadřízené orgány, aby převzaly na sebe poskytnutí informace v případech, kdy by chtěly anulovat zánik nároku na úhradu, vzniklý nesplněním lhůty u povinného subjektu. V lepším případě by správný výklad závisel na tom, jak vyložit „obdobný postup“ v případě odst. 4 v řízení před nadřízeným orgánem, tj. zda může/nemůže nadřízený orgán lhůtu podle odst. 4 začít znovu počítat od převzetí věci a žadateli tedy oznámit požadovanou výši úhrady „nově“. Navrhuje se v dosavadním odst. 4 se slovo „ztrácí“ změnit na slovo „zaniká“. (4) Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost ve lhůtě a rozsahu podle odstavce 3, ztrácí zaniká nárok na úhradu nákladů.	Akceptováno.
ÚV RVLP	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu § 13 odst. 2)	zásadní	Nevidím důvod pro to, aby účastníci byli zbaveni možnosti vyjádřit se k podkladům řízení, resp. aby povinný subjekt před nimi tuto možnost „tajil“ tím, že by je o tom informoval jen podle uvážení. Výkon veřejné moci by měl být jasný a neměl by ponechávat na úplně volné uvážení, zda některá opatření uplatní či nikoliv. Správní orgán by měl rovněž podle správního řádu vykonávat svou činnost jako službu veřejnosti, poskytuje dotčeným osobám náležitou pomoc a poučení a umožní jim uplatnit svá práva a povinnosti. Proto by měl účastníky vždy informovat o jejich právech a povinnostech a umožnit jim jejich uplatnění. Návrh to ostatně ani nezakazuje, tudíž když o to žadatel požádá, musí mu nahlédnutí být umožněno. Požaduji proto zachovat povinnost povinného subjektu poučit žadatele o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a ustanovení příslušně upravit. § 19d Vztah ke správnímu řádu (1) Při postupu podle tohoto zákona se nepoužijí ustanovení správního řádu o přezkumném řízení a o obnově řízení. Lhůty stanovené tímto zákonem nelze prodloužit a povinný subjekt nebo nadřízený správní orgán není povinen žadatele vyzývat k uplatnění práva podle § 36 odst. 3 správního řádu. Z písemného vyjádření zasláního před jednáním k vypořádání připomínek k upravenému návrhu: Nesouhlasíme ani s tím, aby v řízení o poskytování informací nebyla zasílána výzva k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Vyjádření se k podkladům řízení je jedním z aspektů práva na spravedlivý proces, který předpokládá, že se účastník bude moci vyjádřit ke všem shromážděným podkladům pro skutková zjištění, na nichž bude založeno vydávané rozhodnutí. Jako jedno z ústavně zakotvených základních práv přitom platí již ze své podstaty a může být omezeno jen v nezbytných případech na základě legitimních a závažných důvodů. Tímto důvodem přitom není vytížení či omezené možnosti práce veřejné správy. Takovéto důvody nemohou do praktického výkonu práva na spravedlivý proces nijak zasahovat.	Akceptováno, ustanovení omezující zasílání vyjádření bylo vypuštěno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Z výše uvedených pravidel pro aplikaci a interpretaci základních práv a základních principů dobré správy uvedených v hlavě II správního řádu přitom vyplývá, že správní orgán je povinen aktivně napomáhat realizaci práv účastníků řízení v rámci jejich práva na spravedlivý proces. S tím se rozhodně neslučuje postup, kdy správní orgán na jednu stranu účastníka neupozorní na jeho procesní právo a tím mu je jaksi „zatají“, na druhou stranu mu to na vyžádání přece jen umožní. Bud' zde jsou legitimní důvody, které mohou právo seznámit se s podklady řízení omezit, nebo zde tyto důvody nejsou. Pokud zde nejsou, správní orgán má aktivně přispívat k realizaci práv účastníků řízení a zároveň musí jim umožnit tato práva realizovat. Ostatně doručená výzva slouží i jako doklad splnění povinnosti správního orgánu, že seznámení s podklady v řízení skutečně umožnil. V případě odvolacího či stížnostního řízení, kdy se má daná výjimka uplatňovat, se navíc nové důkazy již spíše neprovádějí, tudíž správní orgán nebude muset nově nabízet možnost vyjádření, neboť účastníci řízení se s podklady mohli seznámit již v řízení na prvním stupni. Pokud již důkazy provedeny budou, nemusí s nimi být účastník seznamován v případě, že je odvolání či stížnosti vyhověno. Lze předpokládat, že dokazování v odvolacím či stížnostním řízení bude spíše minimální. Míra dokazování ostatně odvisí od kvality práce orgánu na prvním stupni, tj. pokud orgán na prvním stupni shromáždí dostatečně všechny relevantní podklady, může s nimi seznámit účastníka již během základního řízení a podklady pak nemusí být rozšiřovány v řízení odvolacím. I v případě, že by se v odvolacím či stížnostním řízení prováděly nové důkazy, které by naznačovaly, že účastníkovi nebude vyhověno, lze obeslání a doručení výzvy načasovat tak, aby byly dodrženy lhůty k rozhodnutí. Podle § 24 odst. 1 správního řádu nastává fikce doručení v nepřítomnosti 10. dnem po marném pokusu o doručení. Pokud má nadřízený správní orgán o dovolání rozhodnout do 20 dnů a o stížnosti do 15 dnů od předání spisu orgánem 1. stupně, lze stále rozhodnout v dané lhůtě i při uplatnění fikce doručení výzvy a zároveň umožnit realizaci práva na seznámení se s podklady. V praxi lze ostatně těžko předpokládat, že dokazování v či stížnostním řízení odvolacím řízení zabere 5 a více dní, když těžiště dokazování má ležet právě v řízení u prvoinstančního orgánu. Ostatně i běžné správní řízení by podle § 71 odst. 3 správního řádu mělo trvat 30 dnů. Tudíž lhůty pro doručování písemností nelze určitě používat jako ospravedlnění prodlev a průtahů v řízení. Konečně právo na informace je, jak je uvedeno výše, pojato jako základní právo na informace o výkonu veřejné moci a správě věcí veřejných. Z toho plyne, že valná většina informací o těchto věcech má být zpřístupněna. Neposkytnutí informací a odmítnutí žádosti by tudíž mělo být tedy spíše výjimkou. Jelikož navíc důvody pro omezení informací jsou zákonně taxativně stanoveny, mají povinné subjekty reálnou možnost již při vzniku informace vyhodnotit, zda je možno ji neposkytnout. Díky tomu pak není nutné tuto věc řešit v samotném řízení či dokonce v řízení odvolacím. To samé platí v případě stížností. Na této připomínce tedy rovněž trváme.	
ÚV RVLP	§ 3 odst. 3	zásadní	Nesouhlasíme s vypuštěním slov „a stavu zpracování“. Vnímáme problém naznačený rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 68/2008, tj. rozlišování formální dokončenosti dokumentu obsahujícího požadovanou informaci. Podle našeho názoru se u informace dá hodnotit pouze, zda existuje či nikoliv, nikoliv zda je hotová či dosud ne. Navíc rozhodně není úkolem povinného subjektu jakkoliv hodnotit důvodnost žádosti o informace či následky jejího poskytnutí a ústavní pořádek ani mezinárodní právo jej k tomu ani nijak neopravňuje. Toto je na samotném žadateli. Ten ostatně může sám pro sebe posoudit, co informace vypovídá o činnosti povinného subjektu, zda je zákonná či nikoliv, kvalitní či nekvalitní, užitečná či	Akceptováno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			zbytečná apod. Subjekt veřejné zprávy ostatně nemá žádnou nezákonnou činnost ani vykonávat, jinak by vybočil z ústavního rámce. Reálný výkon pravomocí subjektu přitom samozřejmě předpokládá postupný vývoj této činnosti v čase i prostoru. Z toho přitom nijak nevyplývá, že činnost subjektu nedosahující všech formálních znaků je nezákonná, neboť by to vedlo k absurdním závěrům a faktické paralýze této činnosti. Každá činnost subjektu, která směřuje k zákonně předpokládanému výsledku, je zákonnou činností subjektu, o které má podle § 2 odst. 1 informovat. Proto lze rozsudek Nejvyššího správního soudu a jeho potvrzení Ústavním soudem vnímat jako problematické. Problematické je možná i trochu navržené doplnění, neboť jak vyplývá ze stávajícího znění zákona i judikatury, informace buď jsou, nebo nejsou (§ 2 odst. 4 zákona). Proto je poněkud matoucí hovořit o stavu zpracování informace. Pokud by informace nebyla ve stavu, kdy by byla poskytnutelná (tj. zřejmě nebyla zachycena), nešlo by jí ani reálně poskytnout. Jakmile je ve stavu zachycení, poskytne se. Dochází zde k míšení pojmu dokument a informace – dokument je fyzická věc, která se vyvíjí v čase, naopak informace je statická věc, která buď je, či není, při jakékoliv změně jde již o jinou informaci. Podle mne by dokument šlo ztotožnit s pojmem nosič a pak by se tedy dalo říci, že není možné ohlížet se na stav nosiče. Navrhuji tedy následující úpravu: (3) Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči bez ohledu na stav jeho zpracování, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.	
ÚV RVLP	§ 5 obecně	zásadní	V návrhu z neznámých důvodů postrádám některé v současnosti povinně zveřejňované informace. Jedná se především o informaci o možných opravných prostředcích, která je klíčová pro řádné uplatnění práva na informace. Dále postrádám povinné zveřejňování adresy elektronické podatelny povinného subjektu, což rovněž může významně zjednodušit komunikaci pro žadatele. Požaduji proto kategorie povinně zveřejňovaných informací rozšířit o uvedené informace. Navrhuji následující znění: x) místo, lhůtu a způsob, kde lze podat opravný prostředek proti rozhodnutím povinného subjektu o žádosti o informaci, a to včetně výslovného uvedení požadavků, které jsou v této souvislosti kladeny na žadatele, jakož i popis postupů a pravidel, které je třeba dodržovat při těchto činnostech, a označení příslušného formuláře a způsob a místo, kde lze takový formulář získat, xx) elektronickou adresu podatelny,	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy (pouze s drobnými technickými úpravami) ztratila připomínka opodstatnění. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že připomínkové místo souhlasí se způsobem vypořádání.
ÚV RVLP	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	Velmi vítám uzákonění nové povinnosti povinných subjektů zveřejňovat své vnitřní předpisy, čímž se realizuje jeden z podnětů Rady vlády pro lidská práva, avšak zásadně nesouhlasím s navrženými plošnými výjimkami pro některé skupiny povinných subjektů. Aniž bych chtěla rozebírat odůvodněnost všech těchto výjimek, zastávám názor, že na předpisy těchto subjektů se uplatní výjimky z informační povinnosti uvedené v § 7 – 11 zákona o svobodném přístupu k informacím a informace bude poskytnuta způsobem podle § 12 zákona, tj. vypuštěním příslušných informací. Upozorňuji rovněž, že navržená úprava znamená, že uvedené subjekty nebudou muset aktivně předem zpřístupnit své vnitřní předpisy, avšak nikoliv, že je nebudou muset poskytnout na základě žádosti, kde budou opět postupovat podle § 7 – 12 zákona (včetně nově navrhovaných výjimek pro činnost bezpečnostních sborů a ozbrojených sil nebo bankovní tajemství). Je nutno nezapomenout, že i vnitřní předpis je pro účely přístupu k informacím pouze sled jednotlivých informací, ke kterým je nutno přistupovat podle zákona a ústavního pořádku. Úprava by pak vedla pouze k jakémusi pokusnému „utajení“ předpisů a k umělému ztížení přístupu k nim, čímž by šla proti duchu	<u>NEVYHOVĚNO</u> Výjimky zde stanovené mají charakter odůvodněných výjimek ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Zákon přitom „neruší“ povinnost tyto dokumenty zpřístupnit v případě konkrétní podané žádosti o informace, pouze vylučuje tyto dokumenty z povinnosti aktivního zveřejňování Vyjádření vedoucího sekretariátu RVLP ze dne 27.3.2013: RVLP bude považovat připomínku za

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			zákona i ústavního práva na informace. Z uvedených důvodů požaduji vypustit z písm. f) všechny podbody znamenající výjimky ze zveřejňování vnitřních předpisů pro určité subjekty. f) vnitřní předpisy, které upravují výkon veřejné moci nebo jiné navenek směřující činnosti povinného subjektu, <i>Z písemného vyjádření k upravenému návrhu zákona rozeslanému před jednáním k vypořádání připomínek:</i> Jedná se o zásadní nepochopení celého konceptu ústavního práva na informace a základních práv jako takových. Základní práva jsou práva a svobody, které jsou ústavním textem pouze deklarována, nikoliv pozitivně vytvářena, existují apriori bez vlivu státní moci. Dvojnásob a obzvláště to platí o občanských a politických právech, mezi které právo na informace rovněž patří. Základní práva existují sama o sobě a ústavní pořádek, resp. jej provádějící zákony upravují případy, kdy mohou být omezena v souladu se základním principem, že státní moc funguje jen v zákonném rámci. Právní řád tedy umožní veřejné moci omezit apriori existující základní právo, které samotné žádnou kodifikaci nepotřebuje, přičemž naopak přesně a taxativně vymezuje důvody a možnosti omezení. Státní moc je přitom povinna základní práva nejen respektovat, ale i pozitivně naplňovat. Z toho tedy vyplývá, že státní moc je povinna informace aktivně poskytovat a pouze v důvodných případech může právo na informace ústavně konformně omezit. Tudíž všechny informace jsou základně přístupné a pouze některé informace poskytnuty být nemusí, resp. nemohou. Neexistují žádné informace přístupné pouze „na vyžádání“, žádné informace, které povinný subjekt primárně poskytnout nemusí, avšak nakonec je poskytne, tj. je povinen je poskytnout. Subjekt informace vždy primárně povinně poskytne a teprve pokud zde existuje důvod pro jejich neposkytnutí, tak tyto informace neposkytne. Tento důvod zde buď je a pak je zde vždy, nebo zde není a pak musí být informace poskytnuta. Nemůže nejdříve být a pak najednou nebýt. Zákon buď platí, nebo neplatí, ne že chvíli platí a chvíli ne. Podání samotné žádosti přitom nic nemění na přístupnosti informace, žádná informace se nestane přístupnou (či naopak nepřístupnou) pouhým podáním žádosti. Je proto naprosto nelogické, aby určité informace nejdříve poskytnuty nebyly a pak naopak poskytnuty byly, když je o ně požádáno. Při poskytování informací povinný subjekt vždy postupuje podle § 12 zákona o přístupu k informacím, který je vyjádřením principu proporcionality omezení základních práv podle čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, tj. analyzuje každou informaci samu o sobě, zda splňuje podmínky pro omezení či nikoliv. Každý text (včetně vnitřních předpisů povinných subjektů) je tak nutno při zpřístupňování podle zákona o svobodném přístupu k informacím rozdělit na jednotlivé informace a každou vyhodnotit, zda je možná ji neposkytnou či nikoliv. Informace, které není možné poskytnout, pak poskytnuty nebudou, tj. budou z poskytovaného textu vyloučeny. To platí o jakémkoliv textu, tj. i o vnitřním předpisu, stejně jako o jakémkoliv způsobu poskytování informací, tj. i obecném zpřístupnění dálkovým přístupem. Povinný subjekt tedy i při zpřístupňování svých vnitřních předpisů vždy posoudí, zda obsahuje informace, které zpřístupnit nemůže, a ty, resp. daná ustanovení předpisu nezpřístupní. Z uvedeného (stejně jako z judikatury správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu) rovněž vyplývá, že vnitřní předpisy stejně jako jiné dokumenty musí být vždy podrobeny uvedené analýze z hlediska možnosti/povinnosti omezení přístupu k informacím. Nelze tudíž apriori říci, že vnitřní předpisy určitého	vypořádanou, pokud bude v důvodové zprávě výslovně uvedeno, že i povinné subjekty „vyňaté“ z povinnosti aktivního zveřejňování jsou povinny tyto vnitřní předpisy poskytnout na základě žádosti a ty následně zveřejnit podle §5 odst. 3 InfZ. Tomuto požadavku bylo vyhověno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			subjektu/skupiny subjektů či vnitřní předpisy určitého typu automaticky vždy splňují podmínky pro jejich nepřístupnění. Toto musí být posouzeno vždy ad hoc u každého předpisu, resp. každého jeho ustanovení, aby byla dodržena podmínka proporcionality vyjádřena v Listině i v § 12 samotného zákona. I z tohoto důvodu je navrhovaná úprava nepřijatelná. Na této připomínce tedy trváme.	
ÚV RVLP	§ 6 odst. 3	zásadní	Nesouhlasím s tím, aby se informace zveřejněné způsobem umožňujícím dálkový přístup poskytovaly pouze sdělením hypertextového odkazu. Byť se přístup k internetu v České republice zajisté šíří, stále není 100% a existují osoby, které k internetu přístup nemají a nemají ani možnost si jej zařídit (např. osoby sociálně znevýhodněné, senioři apod.). Tyto osoby by pak byly při přístupu k informacím znevýhodněny či by z něj byly dokonce úplně vyloučeny. Z uvedeného důvodu požaduji tento bod vypustit.	Připomínka vychází z nesprávného pochopení legislativního textu. Návrh toliko říká, že byla-li žádost podána elektronicky nebo datovou schránkou, nelze trvat na přímém poskytnutí informace, byla-li také elektronicky zveřejněna. Ve všech ostatních případech samozřejmě možnost zůstává zachována. Takže osoba (např. senior) bez internetu rozhodně nebude ochuzena o zveřejněné informace, protože ty se jí budou muset poskytnout přímo, i kdyby na internetu byly. Považujeme proto připomínku za vypořádanou. Z vyjádření RVLP ze dne 14.3. vyplývá, že připomínkové místo souhlasí se způsobem vypořádání.
ÚV-LG	§ 10a		1. Návrh v tomto případě nesprávně kombinuje terminologii dvou předpisů. Zatímco zákon o právu na informace o životním prostředí používá pojem „zpřístupnit“, zákon o svobodném přístupu k informacím používá zásadně pojem „poskytnout“, který se dělí na „poskytnutí na žádost“ a na „zveřejnění“. Obecně se za „zpřístupnění“ (umožnění přístupu) považuje takový způsob zveřejnění (tedy možnost neurčitého okruhu osob informaci získat bez individualizované aktivity poskytujícího subjektu), které umožňuje identifikovat příjemce informace. Typicky se tak děje při přihlášení pomocí hesla či na základě licenční smlouvy. Zpřístupnění lze tedy považovat za podmnožinu zveřejnění. Navržené znění by v daném případě nesprávně chránilo uvedené informace jen v případě zpřístupnění, nikoli však ostatních forem zveřejnění. 2. V § 10a dále doporučujeme doplnit nadpis.	Akceptováno, terminologie upravena, nadpis doplněn. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 12 odst. 2	zásadní	Navrhujeme vypustit v první větě § 12 odst. 2 část za středníkem „to neplatí, jde-li o důvod ochrany informace podle § 11 odst. 4 písm. e)“, neboť již samotná konstrukce testu veřejného zájmu je tu formulována nepřesně. Není podle našeho mínění důvod, proč by informace o činnosti ozbrojených sil, Vojenské policie, bezpečnostních sborů neměly podléhat testu veřejného zájmu. Právě zvážení, zda poskytnutí takových informací může ohrozit plnění úkolů těchto složek, by mělo být doplněno o test veřejného zájmu, aby nedocházelo k absurdním situacím, že např. nákupy běžného vybavení budou uměle zahrnovány pod tuto kategorii informací. Nadále by samozřejmě platilo, že informace, jejichž poskytnutí by ohrozilo plnění úkolů zmíněných složek, by podléhaly režimu ochrany. Pokud by povinný subjekt zařadil informace do této kategorie, pouze by navíc zvážil, zda důvod ochrany převažuje nad zájmem veřejnosti znát určité podrobnosti. Efektivněji by pak mohl být řešen problém, že povinný subjekt nebude chtít poskytnout informace o veřejné	Akceptováno. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			zakázce na dodání např. služební obuvi, protože obeznámení s cenou, typem a značkou může za určitých okolností ohrozit plnění úkolů příslušného sboru.	
ÚV-LG	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	V informačním příkazu podle § 18 odst. 3 nesmí být lhůta pro poskytnutí informací povinným subjektem stanovena kratší než 15 dní. Zůstává však otázkou, jak dlouhá může být lhůta maximální, protože to navrhovaná úprava neřeší (zda lze uvažovat o běžných 30 dnech podle správního řádu nebo též o 25 dnech (tedy 15+10) podle zákona o svobodném přístupu k informacím). Požadujeme doplnit horní hranici lhůty pro poskytnutí informací stanovenou v informačním příkazu.	V původním znění byl omyl, samozřejmě mělo být uvedeno, že nesmí být delší. Nedostatek byl v novém znění § 16 odst. 4 napraven. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 19a odst. 4 (v původním návrhu § 19d odst. 2)		V § 19d odst. 2 je třeba slovo „důvodu“ nahradit slovem „důvodů“.	Akceptováno, formulace byla upravena. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 5a		V § 5a doporučujeme doplnit nadpis.	Akceptováno Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 5a odst. 1		V § 5a odst. 1 navrhujeme slova „tyto informace“ nahradit slovy „informace obsažené v těchto veřejných rejstřících“.	Akceptováno, formulačně upraveno. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 5a odst. 1 (v původním návrhu § 5a odst. 2)	zásadní	V § 5a odst. 2 jednak není zřejmé, jakou formou by vláda měla stanovit případy, kdy mají povinné subjekty obsah veřejných rejstříků způsobem uvedeným ve větě první; pokud však má jít o případy uvedené v ustanovení nově navrhovaného § 21 odst. 1 písm. b), pak je potřeba změnit formulaci použitou v § 5a odst. 2. Existenci úpravy § 5a odst. 2 vysvětluje předkladatel v důvodové zprávě nutností zajistit postupné převádění datových souborů veřejných rejstříků do „strojově čitelných formátů“ z důvodů časové, technické i finanční náročnosti tohoto převádění. Z našeho pohledu však nelze považovat za žádoucí naprosto volnou a ničím neomezenou dispozici vlády rozhodovat, zda vůbec a které veřejné rejstříky převede. Vzhledem k důležitosti naplnění cíle otevření dat obsažených ve veřejných rejstřících do takového formátu, který bude který umožňovat nejširší veřejnosti jednoduché opakované použití těchto dat pro různé účely a v řadě různých softwarových aplikací, je třeba garantovat, že k takovému způsobu zpřístupnění nejdůležitějších veřejných datových zdrojů skutečně v dohledné době dojde. Navrhujeme proto alespoň povinnost převést obsah všech těchto rejstříků (s případnými zákonem stanovenými výjimkami) konkrétně časově limitovat, tedy stanovit, dokdy mají být převedeny všechny veřejné rejstříky, a následně prováděcím předpisem a jeho novelizacemi postupně rozšiřovat seznam rejstříků, které musí být převedeny (v návaznosti na konkrétní termíny) až po dokončení k termínu vyplývajícimu ze zákona.	Ustanovení § 5a odst. 2 bude z návrhu vypuštěno s tím, že povinnost zveřejňovat rejstříky ve strojově čitelných formátech s metadaty již vyplývá z obecného § 4 odst. 2 InfZ. Ze stávajícího odstavce druhého bude zachováno jen pravidlo, podle něhož touto povinností nejsou dotčeny povinnosti zveřejňovat informace z rejstříků podle zvláštních právních předpisů. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 5a odst. 2 (v původním návrhu § 5a odst.		V § 5a odst. 3 se odkazuje na § 5 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně osobních údajů. Upozorňujeme, že v tomto ustanovení zákona o ochraně osobních údajů se však ukládá povinnost „nesdružovat osobní údaje“ (tedy nekonat určitým způsobem) a nikoli povinnost „zamezit sdružování osobních údajů“ (tedy konat tak, aby se předešlo nežádoucímu důsledku). Text návrhu je třeba v uvedeném smyslu zpřesnit.	Akceptováno částečně úpravou textu ustanovení: „(2) Plní-li povinný subjekt povinnost podle odstavce 1, která spočívá ve zveřejňování informací obsažených ve veřejných rejstřících způsobem umožňujícím dálkový přístup, neporušuje tím zákaz

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	3)		Z vyjádření z 14.3.: 2. V § 5a odst. 2 se podle našeho názoru nadále odkazuje na zákon č. 101/2000 Sb. nepřesně, neboť nepochybně lze spatřovat rozdíl mezi formulací "povinnost nesdružovat údaje" a "povinnost zamezit sdružování údajů". Domnívám se, že v uvedeném ustanovení by se v zájmu přesnosti mělo hovořit spíše o "zákazu sdružování údajů".	sdružování údajů podle zvláštního právního předpisu^{xxx} . Stran formulace jde o převzetí stávající formulace (§ 5 odst. 5 InfZ), Úřad pro ochranu osobních údajů ji nenapadá.
ÚV-LG	§ 5b odst. 1 písm. c)		Máme za to, že v navrhovaném ustanovení § 5b odst. 1 písm. c) chybí vymezení, o jaké činnosti by se mělo jednat. Podle dosavadní úpravy (§ 10a odst. 5 písm. c) zákona č. 123/1998 Sb.) se má jednat o „činnosti, které mají nebo by mohly mít vliv na stav životního prostředí a jeho složek“. Doporučujeme doplnit.	Akceptováno – viz obdobná připomínka Jihomoravského kraje Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 5b odst. 1 písm. d) a e)		V § 5b odst. 1 písm. d) a e) by měl být zcela nejasný odkaz na zvláštní právní předpisy nahrazen normativním odkazem na „zákon upravující posuzování vlivů na životní prostředí“.	Akceptováno částečně Odkaz na zvláštní právní předpisy bude nahrazen normativním odkazem na „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 5b odst. 1 písm. g)		<u>V § 5b odst. 1 písm. g) se zřejmě nemá jednat o pověření vydaná „územními samosprávnými celky“, ale o pověření vydaná „orgány územních samosprávných celků“. Na vydávání těchto pověření se nebude vztahovat § 20 odst. 5. Kromě toho doporučujeme za slova „na základě“ vložit slovo „zvláštních“. Je nutno doplnit.</u>	Akceptováno jinak Vzhledem k přeformulování okruhu povinných subjektů bude ustanovení ponecháno v totožném znění, jak je uvedeno v platném ustanovení zákona č. 123/1998 Sb., pouze s odkazem na § 2 odst. 3 písm. b). „dohody o poskytování služeb podle § 2 odst. 3 písm. b)“ Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 8		Vzhledem k tomu, že tímto bodem se navrhuje do zákona včlenit ustanovení § 8, které v současném znění zákona vůbec není (bylo zrušeno), nelze znění § 8 nahrazovat novým zněním. Úvodní část textu bodu je tedy třeba uvést takto: „Za § 7 se vkládá nový § 8, který zní:“.	V legislativním textu upraveno.
ÚV-LG	§ 8	zásadní	Vyloučení postupu při poskytnutí informací z trestního řízení podle zákona o svobodném přístupu k informacím je nesystémové a mohlo by představovat významné zhoršení přístupu k informacím. Navrhovaná úprava vlastně způsobí stejnou dvojkolejnost, pro kterou se přistoupilo ke sloučení úpravy přístupu k informacím z oblasti životního prostředí, a mohla by vést k složitému vyřizování kombinovaných žádostí s různými procesními postupy, pokud se požádá zároveň o informace běžné a zároveň (často ve vzájemném vztahu a kombinaci) o informace z trestního řízení. Počet kombinovaných informací, které se vztahovaly též k životnímu prostředí, je odhadem podobný žádostem, vztahujícím se také k trestnímu řízení. Vhodným řešením by bylo odkázat při poskytování těchto informací na úpravu v trestním řádu (a dalších obdobných předpisech), přičemž lze použít úpravu obdobnou formulaci v ustanovení § 8a, který také odkazuje na úpravu ve zvláštním zákonu, a jehož aplikace je v praxi i judikatuře bezproblémová. Požadujeme proto novelizační bod uvést v tomto tvaru: „Informace o trestním řízení povinný subjekt	Akceptováno s následující formulací: <i>Informace o trestním řízení povinný subjekt poskytne jen v souladu s ochranou stanovenou zvláštními právními předpisy upravujícími toto řízení.</i> Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			poskytne jen v souladu se zvláštními právními předpisy, upravujícími toto řízení ²⁰⁾ .“.	
ÚV-LG	nad rámec návrhu		Doplnění § 11 odst. 2 písm. d) je příliš široké a je pravděpodobně i v rozporu s úmyslem předkladatele, neboť tímto zněním se otevírá další prostor k odmítnutí žádosti směřující do oblasti financí povinného subjektu s odvoláním na bankovní tajemství. Cílem předkladatele přitom podle důvodové zprávy bylo doplnit zákonnou úpravu pouze tak, aby bylo zcela nepochybnitelně nemožné prolomit bankovní tajemství u České národní banky. Pojem „bankovní tajemství“ není právním řádem výslovně definován. Předmětem bankovního tajemství pak jsou všechny bankovní obchody, peněžní služby bank, vč. stavů na účtech a depozit, což by mohlo vést až k situacím, ve kterých povinný subjekt (např. obec) neposkytne informace, za jakých podmínek získala od banky úvěr apod. Doporučujeme ve smyslu výše uvedeného původního záměru navrhované ustanovení omezit.	Akceptováno, dikce doplnění upravena.
ÚV-LG	§ 14a odst. 3 (původně § 4a odst. 3)		V § 4a odst. 3 je za slova „Podmínky poskytnutí informace“ třeba vložit slovo „sjednané“. Informace se totiž neposkytují v licenční smlouvě, ale na jejím základě (viz § 4a odst. 1).	Akceptováno. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 14a odst. 5 (v původním návrhu § 4a odst. 5)		Povinnost zveřejnit vzor licenční smlouvy ukládaná § 4a odst. 5 se týká každého povinného subjektu, ačkoli zřejmě ne každý povinný subjekt bude poskytovat informace, které jsou předmětem ochrany autorského práva. Doporučujeme upravit. Z vyjádření ÚV – LG z 14.3.: 4. K § 14a odst. 5 - Přes Vaše tvrzení, že povinnost každého povinného subjektu zveřejňovat vzor licenční smlouvy vychází z předpisů EU, přetrvává moje pochybnost o smysluplnosti takového ustanovení. Zveřejňování vzoru licenčních smluv má nepochybně smysl u subjektu, u něhož uzavření takové smlouvy fakticky připadá v úvahu. Pokud u některého povinného subjektu něco takového vzhledem k povaze jeho činnosti v úvahu prakticky nepřipadá, pak si nedovedu představit, že by z nějakého předpisu EU vyplývala povinnost, něco takového mu ukládat.	Nelze akceptovat, jde o povinnost plynoucí z předpisů EU.
ÚV-LG	§ 15 odst. 3		5. V § 19a odst. 3 upozorňuji pouze na nesprávný gramatický tvar; mělo by se jednat o ".....některý z důvodů ochrany stanovených" nebo lze užít formulaci ".... uplatňuje důvod ochrany stanovený.....".	Formulace byla nakonec zvolena odlišně.
ÚV-LG	§ 19a odst. 6		Z vyjádření ze dne 14.3.: 6. V § 19a odst. 6 větě poslední doporučuji sjednotit řazení obou výčtů. Jestliže se na začátku hovoří o krajském úřadu, Magistrátu hl. m. Prahy a magistrátech územně členěných statutárních měst, pak u druhého výčtu by tomu odpovídalo pořadí "obce, městské části hlavního města Prahy anebo městské části nebo územního obvodu územně členěných statutárních měst".	Akceptováno, upraveno.
ÚV-LG	§ 4 odst. 2	zásadní	Z vyjádření ze dne 14.3.: 1. V § 4 odst. 2 podle našeho názoru při užití pojmu "metadata" nelze nenormativně, prostřednictvím poznámky pod čarou, odkazovat na § 2 písm. o) zákona o archivnictví, neboť toto ustanovení definuje metadata pouze "pro účely tohoto zákona" a to navíc značně nesrozumitelně, a pro běžného adresáta zákona č. 106/1999 Sb. se tedy bude jednat o ustanovení fakticky neaplikovatelné. Na tuto skutečnost jsme upozorňovali i při konferenčním vypořádání.	Akceptováno, do InfZ se přebírá vymezení ze zákona o archivnictví (doplněno do § 3 InfZ). <i>(7) Metadata pro účely tohoto zákona jsou data popisující souvislosti, obsah a strukturu informací zaznamenaných v dokumentech a jejich správu v průběhu času.</i>
ÚV-LG	§ 5 odst. 1		Návrh ruší dosavadní povinnost všech povinných subjektů podat způsobem umožňujícím dálkový přístup (na svém webu) informaci o postupech při vyřizování agend, které pro občany vede a nově tuto povinnost ukládá jen ústředním orgánům. Takovou redukci lze vnímat jako překotnou, vhodné by bylo uložit povinným subjektům alespoň na zveřejněné popisy postupů odkázat.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 5 odst. 1 písm. c)		V § 5 odst. 1 písm. c) navrhujeme doplnit povinnost zveřejnit základací či zřizovací dokumenty povinného subjektu o povinnost zveřejnit i všechny jejich změny a aktuální znění těchto dokumentů.	Povinnost zveřejnit i změny je dle našeho názoru jednoznačně obsažena v povinnosti zveřejnit již

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				samotné základací nebo zřizovací dokumenty. Povinnost zveřejnit úplné znění se nedoplňuje, neboť by tím došlo kuložení nové povinnosti vytvářet novou informaci. Je ponecháno na povinném subjektu, zda úplné znění sám pořídí a případně zveřejní, ze zákona má však povinnost zveřejňovat autentická znění (původní znění a všechny změny). Pro žadatele je takový postup výhodnější, neboť jim umožní sledovat vývoj obsahu příslušného dokumentu v čase. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 5 odst. 1 písm. h) (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. l)		V § 5 odst. 1 písm. l) by se nemělo jednat o zveřejňování „výhradních licencí poskytnutých podle § 4a odst. 4“, ale spíše o zveřejňování seznamu (či přehledu) informací poskytnutých na základě výhradních licencí.	Nelze akceptovat, jde o požadavek směrnice o opakovaném užití informací veřejného sektoru. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-LG	§ 5 odst. 1 písm. i) (v původním návrhu písm. k/)		Povinnost zveřejňovat rozhodnutí nadřízeného orgánu uvedená v § 5 odst. 1 písm. k) by se podle našeho názoru měla vztahovat pouze na ta rozhodnutí, která se týkají dotčeného povinného subjektu. Otázkou také je, jestli tato rozhodnutí mají být zveřejňována bez časového omezení. U některých povinných subjektů by se totiž mohlo jednat o značné počty rozhodnutí.	Nelze akceptovat, jde o požadavek směrnice o opakovaném užití informací veřejného sektoru. Z vyjádření ÚV LG z 14.3. vyplývá, že s vypořádáním připomínky ÚV souhlasí.
ÚV-LG	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)		Ani z důvodové zprávy není zřejmé, proč se v § 5 odst. 1 písm. m) z povinnosti zveřejňovat seznam rozhodnutí vydaných povinným subjektem, které byly předmětem soudního přezkumu, výslovně vylučují rozhodnutí týkající se služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů a vojáků z povolání a nikoli také jiná rozhodnutí povinných subjektů, která mohou být typově velmi podobná (např. rozhodnutí v disciplinárních věcech týkajících se např. příslušníků profesních komor či studentů vysokých škol). Doporučujeme v tomto smyslu návrh doplnit.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví.
ÚV-LG	§ 6		Z vyjádření ze dne 14.3.: 3 . V § 6 odst. 1 nadále zůstává pojem "hypertextový odkaz", který podle našeho názoru také nelze považovat za natolik obecně srozumitelný, aby jej bylo možno v právním řádu (nebo přinejmenším na zákonné úrovni) užívat bez dalšího.	Neakceptováno.
ÚV-LG	obecně		Předložený návrh vychází z materiálu „Shrnutí legislativních změn jejichž provedení je navrhováno k posílení účinnosti zákona o svobodném přístupu k informacím a k odstranění jeho aplikačních nedostatků“ schváleného vládou dne 4.1.2012 usnesením č. 3, jímž vláda zároveň uložila ministru vnitra do 31.10.2012 předložit legislativní návrh. V rámci meziresortního připomínkového řízení k uvedenému původnímu bylo obecně uplatněno několik návrhů ke zlepšení legislativní úpravy, jež byly ze strany Ministerstva vnitra vypořádány tak, že podněty budou využity při přípravě konkrétních legislativních změn. Jelikož předložený návrh novely zákona předmětné návrhy z větší části nezohlednil, uplatňujeme tyto připomínky opakovaně a	<u>K odrážkám:</u>

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			doporučujeme je při novelizaci zohlednit: • V současném § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím upřesnit definici informace tak, aby se zřetelněji vztahovala i na všechny fáze vzniku informace (přípravné informace); • Rozšířit formy poskytnutí informace také o zpřístupnění (§ 4 odst. 1. zákona č. 106/1999 Sb.); • Změnit definici v současném § 11 odst. 2 písm. b) zákona tak, aby nemohl být výklad zneužit; • Navrhujeme umožnit, aby soud při řízení o žalobě proti nečinnosti i proti rozhodnutí o stížnosti vyslovil též právní názor týkající se samotného poskytnutí informací, případně též vydal příkaz informace poskytnout, pokud neshledal důvody pro odepření informace. • Soud by měl mít možnost též nařídit poskytnout informaci odvolacímu orgánu, pokud je zjevné, že tento ji má. 1. <u>K institutu informačního příkazu</u> Informační příkaz je variantně obsažen u odvolání a u žádosti o ochranu před nečinností. Není však obsažen ve vztahu k stížnosti proti výši požadované úhrady. Požadujeme proto informační příkaz rozšířit vedle vyřízení odvolání též na případy, ve kterých na základě stížnosti proti výši úhrady je zjevné, že je třeba informaci poskytnout. Tato připomínka je zásadní. 2. <u>K formám poskytování informací</u> Doporučujeme návrhem výslovně stanovit, že přístup k informaci lze realizovat také formou nahlížení, případně též pomocí zobrazovacího zařízení povinného subjektu v jeho prostorách, je-li to technicky možné. Požadujeme proto toto opatření blíže specifikovat, včetně výslovného uvedení možnosti přístupu k informacím formou nahlížení. 3. <u>Ke kontrole zveřejňovaných informací</u> V oblasti aktivního zveřejňování informací povinnými subjekty (tj. zveřejňování informací bez žádosti) vykazuje současná právní úprava rozsáhlé a systémové nedostatky, jakkoli je právě v této oblasti třeba vytvářet tlak na dodržování zákona. Požadujeme proto doplnit návrh o úpravu kontroly plnění těchto povinností a jejich vynucování, resp. dohledu nad jejich dodržováním. Tato připomínka je zásadní. 4. <u>K úpravě anonymních žádostí</u> Navrhujeme předmětnou úpravu konstruovat opačně, tedy bez povinnosti úplné identifikace žadatele (která se stává příčinou obstrukčního zdržování), a pouze v případech, ve kterých je to nutné, umožnit povinnému subjektu požadovat doplnění identifikace. Tato připomínka je zásadní. 5. <u>K problematice opakovaného použití informací (Re-use)</u> Předložený materiál se nedotýká problematiky podle našeho názoru nedostatečné vnitrostátní úpravy opakovaného použití informací ve smyslu Směrnice 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru. V rámci zákonné úpravy by měla být přijata sada opatření ke zpřesnění pravidel poskytování informací pro opakované použití; doporučit lze zejména opatření k technické formě poskytování informací, periodicitě, poskytování přírůstkových souborů včetně stanovení frekvence pravidelného poskytování, formátu, zřízení dálkového přístupu, typizovaného rozhraní, zákazům stahování velkých objemů dat. Specifickou problematikou v této oblasti je otázka zřízení koordinačního a dohledového orgánu, kteroužto roli obvykle hraje informační komisař a který by tedy být měl zaveden i v ČR.	ad definice informace: Akceptováno, zapracováno ad § 11 odst. 2 písm. b): Připomínka je nekonkrétní. ad ochrana před nečinností a oprávnění soudu: Akceptováno a upraveno (viz znění § 16a a § 16 odst. 4) K bodům: 1) U stížnosti je informační příkaz doplněn 2) nahlížení výslovně uvedeno 3) kontrola zveřejňování bude na základě nové strategií vlády v boji proti korupci předmětem samostatné analýzy s termínem předložení vládě do 30.11.2013. 4) Neakceptováno, úprava bude ponechána ve stávajícím znění. 5) informační komisař je předmětem samostatné analýzy podle nové strategie vlády v boji proti korupci. Definice opakovaného použití informací veřejného sektoru není dle našeho názoru nezbytná, resp. jde nad rámec současného vládního zadání. Lze o této možnosti diskutovat, pokud připomínkové místo předloží konkrétní představu (a to včetně „formulářových žádostí“). Jinak MV předpokládá, že oblast opakovaného využití informací veřejného sektoru by revidovalo v případě přijetí změny směrnice o opakovaném využití informací veřejného sektoru (novela je nyní projednávána v orgánech EU). ad 6) Částečně upraveno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Navrhujeme zejména definovat „opakované použití informací“, umožnit podat žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím pomocí definovaného formuláře na internetu a uložit povinným subjektům aktivní opatření pro snadnější získávání informací pro opakované použití. Tato připomínka je zásadní. 6. <u>K terminologii návrhu</u> V návrhu se objevuje několik pojmů, jež podle našeho názoru nejsou natolik obecně známé a srozumitelné či běžně v českém právním řádu používané, aby nebylo potřeba jejich význam v návrhu buď vysvětlit, nebo jejich význam opsat použitím obecně srozumitelných slovních spojení (byť se v platných právních předpisech velmi okrajově již vyskytují, nejsou nikde legislativně vymezeny a stále tak jde spíše o slangové termíny). Je to o to důležitější, že v případě zákona č. 106/1999 Sb. se jedná o právní předpis, jehož adresátem je nejširší veřejnost. Jde zejména o pojmy „strojově čitelný formát“ (v čl. I bodech 6, 10 a 36), „metadata“ (v čl. I bodech 6 a 10 a v čl. IV bodě 3) a „hypertextový odkaz“ (v čl. I bodech 9, 12 a 13). Vymezení významu některých těchto pojmů v důvodové zprávě k návrhu nelze považovat se zřetelem k výše uvedenému za dostatečné. Požadujeme tyto pojmy v návrhu buď výslovně definovat nebo jinak legislativně vymezit (obecně srozumitelným opisem).	
ÚV-LG	obecně	zásadní	Z hlediska obecných východisek a cílů, k jejichž naplnění měla v souladu se Strategií vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012 navrhovaná změna zákonné právní úpravy svobodného přístupu k informacím vést, je předložený návrh podle našeho názoru věcně nedostatečný. Zároveň je zřejmé, že předkládaná novela svým rozsahem přesahuje standardní dílčí novelizaci právního předpisu, přičemž výrazně věcně mění a doplňuje převážnou část právní úpravy zákona č. 106/1999 Sb. Také zvolené řešení ponechat zákon č. 123/1998 Sb. v platnosti pod novým názvem a s menší částí jeho původní právní úpravy může v praxi přispět k snížení právní jistoty a informovanosti adresátů této právní úpravy ohledně jejího platného znění; zejména lze upozornit na nejasnou situaci při odkazování na takový zákon v jiných právních předpisech. Vzhledem k výše uvedenému máme za to, že předkladatel by měl namísto radikální novelizace existující právní úpravy přistoupit spíše ke zpracování a předložení návrhu nové komplexní právní úpravy přístupu k informacím a souběžně s ní zpracovat a předložit též návrh nové právní úpravy prostorových dat pro účely politik životního prostředí a vzdělávání, výchovy a osvěty v oblasti ochrany životního prostředí. Zpracování zcela nové úpravy by umožnilo znovu a komplexněji posoudit problematiku přístupu veřejnosti k informacím a v novém zákoně případně zakomponovat i některé rozsáhlejší koncepční změny a doplnění zákonné úpravy, jež nebyly v předloženém novelizačním návrhu nakonec obsaženy, například problematiku zřízení informačního komisaře apod. V případě, že by bylo přistoupeno ke zpracování zcela nové zákonné úpravy, doporučujeme návrh této změny původního zadání úkolu předložit též vládě ke schválení, a to současně s otázkou řešení nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací ve vztahu k ratifikaci Úmluvy Rady Evropy o přístupu k úředním dokumentům tak, aby tato otázka byla v návrhu nového zákona již vyřešena a nebyla vládě předkládána k rozhodnutí ve variantním řešení až v okamžiku projednávání návrhu nové právní úpravy.	Neakceptováno Zachování stávajícího zákona č. 123/1998 Sb. v platnosti (s redukovanou částí původní právní úpravy) po přesunu stěžejní agendy reaktivního poskytování informací do zákona č. 106/1999 Sb. se jeví jako řešení vhodné z hlediska předvídatelnosti a právní jistoty adresátů právní normy – zbytková agenda zůstane tam, kde jsou na ni adresáti zvyklí. I z pohledu legislativně technického se jedná o komfortní řešení, jelikož nebude nutné měnit další právní předpis a odůvodňovat přesun materie, zejména se ale nebude muset nově vydávat tzv. INSPIRE vyhláška, která by zrušením zákona č. 123/1998 Sb. pozbyla zákonného zmocnění. Varianta ponechání zákona č. 123/1998 Sb. pak také představuje řešení, které zachová geoportál kompetenčně i metodicky v působnosti MŽP. Z vyjádření ÚV – LG z 14.3. vyplývá, že se způsobem vypořádání souhlasí.
ÚV-OK	§ 11		Body 17 až 23, jelikož se týkají informací o životním prostředí, je nutno vykázat jako transpoziční s ustanoveními čl. 4 směrnice 2003/4/ES.	Vykázáno v konečné úpravě textu.
ÚV-OK	§ 11	zásadní	Zatímco směrnice 2003/4/ES harmonizuje na úrovni EU důvody, na základě kterých lze zamítnout žádost o informaci o životním prostředí, důvody, na základě kterých lze zamítnout žádost o informaci jinou než je informace o životním prostředí, harmonizovány na úrovni EU nejsou. Proto buď musí být stanoveny minimálně dva režimy a jeden z nich - pro informace o životním prostředí - musí odpovídat režimu přístupu	Vypořádáno Ustanovení §§ 9 až 12 zákona ve znění navrhované novely pokrývají výjimky z čl. 4 směrnice 2003/4/ES.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			podle čl. 4 směrnice 2003/4/ES, nebo musí ustanovení §§ 9 až 12 zákona plně odpovídat ustanovením čl. 4 této směrnice. Ustanovení §§ 9 až 12 zákona i ve znění navrhované novely jsou nad rámec harmonizovaného režimu přístupu podle čl. 4 směrnice 2003/4/ES. Požadujeme rozpor odstranit.	Při jednání dne 8.4. byla provedena „revize“ důvodů a bylo konstatováno, že veškeré důvody uvedené v InfZ po novele budou podřaditelné pod výjimky, s nimiž počítá směrnice.
ÚV-OK	§ 14a odst. 4 (v původní m návrhu § 4a odst. 4)	zásadní	Podle ustanovení čl. 11 odst. 2 směrnice 2003/98/ES je možné udělení výhradního práva v případě, že je to nezbytné pro poskytování služby ve veřejném zájmu. Požadujeme proto ustanovení § 4a odst. 4 upravit tak, aby bylo jasné, že výhradní licence musí být nezbytná pro poskytování služby ve veřejném zájmu (tj., že zde musí být přítomna služba ve veřejném zájmu; tento znak návrh postrádá).	Akceptováno, doplněno.
ÚV-OK	§ 14a odst. 5 (v původní m návrhu § 4a odst. 5)	zásadní	Z ustanovení § 14a odst. 5 není zřejmé, kdo může použít vzor licenční smlouvy jako „návrh na uzavření licenční smlouvy“, zda to má být žadatel, nebo povinný subjekt, a co se pod tím skrývá, když z § 15 odst. 1 dále plyne, že v určité lhůtě povinný subjekt předloží žadateli „konečnou licenční nabídku“. V ustanovení § 5 odst. 1 písm. n) se pak dále mluví o „návrzích licenčních smluv“, přičemž není jasné, zda se zde má na mysli vzor licenční smlouvy, nebo návrh na uzavření licenční smlouvy, nebo zda tu nebyl úmysl pod tento pojem podřadit také konečnou licenční nabídku. Ustanovení čl. 8 odst. 2 směrnice 2003/98/ES požaduje, aby standardní licence pro opakované použití dokumentů veřejného sektoru byly dostupné v elektronické formě a mohly být elektronicky zpracovávány. Tyto licence mohou být dle směrnice přizpůsobeny zvláštním licenčním žádostem. Zákon by tedy měl požadovat, aby <i>byly vzory licenčních smluv dostupné</i> v elektronické formě a mohly být elektronicky zpracovávány. Z ustanovení čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/98/ES vyplývá, že subjekt veřejného sektoru, je-li zapotřebí licence, předkládá ve stanovené lhůtě, a pokud je to možné a vhodné elektronickými prostředky, <i>konečnou licenční nabídku</i> , tj. ofertu (souhlasem žadatele – akceptací pak vznikne smlouva). Požadavek na jasnou a přesnou transpozici vyžaduje, aby pojmy „vzor licenční smlouvy“, „návrh na uzavření licenční smlouvy“ (oba spadající do stadia přípravy smlouvy) a případně také „konečná licenční nabídka“ (jedná se o závazný jednostranný právní úkon směřující k uzavření smlouvy) nebyly společně podřazeny pod pojem „návrh licenční smlouvy“. Naopak, musí být zcela jasné, kdy zákon upravuje požadavek na překládání <i>konečné licenční nabídky elektronickými prostředky</i> (ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2003/98/ES) a kdy upravuje <i>požadavek na dostupnost v elektronické formě u standardní licence</i> (ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice 2003/98/ES).	1) Vzor licenční smlouvy používá samozřejmě žadatel – zájemce o informaci. 2) Možnost úpravy vzorů licenčních smluv plyne z § 4 odst. 3 – požadavek na zpracovatelnost každé zveřejněné informace.
ÚV-OK	§ 17 (původní § 19a a 19b)	zásadní	Podle ustanovení čl. 6 směrnice 2003/98/ES, jsou-li vybírány poplatky, <i>nesmí celkový příjem z poskytování a povolování opakovaného použití dokumentů přesahovat náklady na jejich shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření se započítáním přiměřeného zisku</i> . Podle ustanovení čl. 7 směrnice 2003/98/ES podmínky a <i>standardní poplatky použitelné pro opakované použití</i> dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru, jsou stanoveny předem a zveřejněny v elektronické formě, pokud je to možné a vhodné. <i>Subjekt veřejného sektoru na žádost uvede základ pro výpočet zveřejněných poplatků</i> . Příslušný subjekt veřejného sektoru rovněž uvede, jaké faktory budou zohledněny při výpočtu poplatků v atypických případech. Podle ustanovení čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/98/ES má být zajištěno, že podmínky opakovaného použití dokumentů budou nediskriminační pro srovnatelné kategorie opakovaného použití. Podle ustanovení čl. 10 odst. 2 směrnice 2003/98/ES má být zajištěno, že pokud subjekt veřejného sektoru používá dokumenty pro své komerční činnosti, které přesahují rámec jeho veřejných úkolů, jako výchozí materiál, použijí se pro poskytování dokumentů k těmto činnostem tytéž poplatky a ostatní podmínky jako pro jiné uživatele. Požadujeme vyjasnit, jak jsou požadavky čl. 6, čl. 7 a čl. 10 transponovány. Podle našeho názoru jejich transpozice v návrhu chybí.	Vše je transponováno v § 17.
ÚV-OK	§ 2 odst.		Příslušné ustanovení by mělo transponovat ustanovení čl. 2 bod 1 směrnice 2003/98/ES (subjekt veřejného	Vykazování souladu s předpisy EU provedeno

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	1 a 2		sektoru – public sector body) ve spojení s ustanovením čl. 1 odst. 2 (zejm., že se směrnice neuplatní na dokumenty, jejichž poskytování nepřísluší do oblasti veřejných úkolů příslušných subjektů veřejného sektoru), a ustanovení čl. 2 bod 2 směrnice 2003/4/ES (orgán veřejné správy – public authority). Měly by být podtrženy oba celé odstavce a uvedena celexová čísla obou zmiňovaných směrnic.	v tabulkách.
ÚV-OK	§ 4 odst. 3		Ustanovení by mělo být vykázáno jako transpoziční s ustanovením čl. 3 odst. 4 směrnice 2003/4/ES a s ustanovením čl. 5 odst. 1 (podtržení, celexové číslo, uvedení v rozdílové tabulce). Požadujeme návrh v těchto směrech upravit.	Akceptováno, doplněno.
ÚV-OK	§ 4 odst. 3	zásadní	Z ustanovení čl. 3 odst. 4 věty druhé směrnice 2003/4/ES vyplývá, že informace o životním prostředí by se subjekty veřejné správy měly snažit udržovat v snadno reprodukovatelných a prostředky počítačové telekomunikace nebo jinými elektronickými prostředky přístupných formách nebo formátech <i>průběžně</i> , a nikoliv je do těchto forem a formátů upravovat až na základě žádosti. V návrhu také chybí požadavek na snadnou <i>reprodukovatelnost</i> . Nutno doplnit.	Akceptováno, upraveno obecně v § 4 InfZ (formát, jehož specifikace je volně dostupná a použití není omezováno).
ÚV-OK	§ 5		Vzhledem k tomu, že se jedná o transpozici ustanovení čl. 7 směrnice 2003/98/ES a čl. 5 odst. 3 směrnice 2003/4/ES, mělo by být ustanovení § 5 odst. 1 písm. h) podtrženo, a na konci odstavce doplněno celexové číslo směrnice 2003/4/ES.	Vykazování souladu s předpisy EU provedeno v tabulkách.
ÚV-OK	§ 5 obecně	zásadní	Podle ustanovení čl. 4 odst. 1 a čl. 7 směrnice 2003/98/ES mají být standardní poplatky zveřejněny a konečné licenční nabídky mají být předloženy, je-li to možné a vhodné, elektronickými prostředky. Podle ustanovení čl. 8 odst. 2 směrnice 2003/98/ES mají být standardní licence učiněny dostupnými v elektronické formě (omezení „je-li to možné a vhodné“ se zde neuplatní). Podle ustanovení čl. 11 odst. 2 mají být výhradní dohody průhledné a veřejně oznámené. § 5 odst. 1 se nemá podle odst. 3 téhož paragrafu vztahovat na povinné subjekty, které jsou fyzickými osobami. Pak ale musí být zajištěno, že se budou zveřejňovat standardní poplatky a rozhodnutí nadřízeného orgánu o výši úhrad vydaná podle § 19c odst. 5, předkládat konečné licenční nabídky a činit standardní licence dostupnými elektronickými prostředky v případě těchto osob jiným způsobem, a že i výhradní dohody v jejich případě budou zveřejňovány jinak. V opačném případě nebudou naplněna ustanovení směrnic v případě povinných subjektů - fyzických osob.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy (pouze s drobnými technickými úpravami) ztratila připomínka opodstatnění.
ÚV-OK	§ 6		Ustanovení je kromě jiného transpozicí požadavku čl. 3 odst. 4 směrnice 2003/4/ES. Musí být proto vykázáno jako transpoziční.	Akceptováno.
ÚV-OK	obecně		Předkladatel splnil pouze částečně formální náležitosti týkající se vykazování slučitelnosti s právem EU, jak vyplývají zejména z Legislativních pravidel vlády, v platném znění (dále jen „LPV“), a z přílohy k usnesení vlády ze dne 12. října 2005 č. 1304, o Metodických pokynech pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii, v platném znění. <u>K důvodové zprávě:</u> 1. Dle čl. 17 Metodických pokynů má předkladatel potvrdit plnou slučitelnost návrhu s právem EU jako celkem. Předkladatel však v důvodové zprávě na str. 41 potvrzuje soulad pouze s relevantními předpisy EU. Požadujeme proto důvodovou zprávu o toto prohlášení doplnit. 2. Ve zvláštní části důvodové zprávy u jednotlivých novelizačních bodů, které transponují ustanovení směrnic, nejsou uváděna relevantní ustanovení směrnic. Tím důvodová zpráva ztrácí vypovídací hodnotu. Požadujeme doplnit. <u>K rozdílové tabulce a vyznačování implementačních ustanovení:</u> 1. Podle přílohy č. 5 LPV má být v případě promítnutí směrnic do právního řádu ČR součástí materiálu i rozdílová tabulka. Předkladatel navrhuje ustanovení, která transpozici směrnic provádějí nově, proto je nutno rozdílovou tabulku doplnit. 2. Co se týče dalších požadavků přílohy č. 5 LPV, konkrétně vyznačování transpozičních ustanovení,	Rozdílová tabulka je doplněna, v důvodové zprávě doplníme požadované prohlášení a současně odkaz na ustanovení směrnic, která jsou transponována.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			uvádíme, že ne všechna ustanovení jsou správně vykázána. Požadujeme podtrhnout a vyznačit celexovým číslem všechna ustanovení, která mají návaznost na směrnice.	
ÚV-OK	obecně		<u>K bodům 29 a 32 návrhu (§ 15, § 17, §18, § 19 a § 19c):</u> Ustanovení § 15, § 17, § 18, § 19 a § 19c jsou transpoziční vůči ustanovením čl. 3 odst. 2 a odst. 4, čl. 4 odst. 5, čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/4/ES a čl. 4 odst. 2 a 3 směrnice 2003/98/ES. Měla by být proto vykázána jako transpoziční.	<i>Vykazování souladu s předpisy EU provedeno v tabulkách.</i>
ÚV-OK	obecně		Odbor kompatibility v návrhu postrádá transpozici požadavků ustanovení čl. 3 odst. 5 a čl. 7 a 8 směrnice 2003/4/ES a také ustanovení čl. 9 směrnice 2003/98/ES.	čl. 9 transponován v § 5 odst. 2 čl. 3 odst. 5 v § 4 odst. 2 až 6, § 15 odst. 1 a § 14 odst. 5 písm. d) čl. 7 odst. 1 v § 3 odst. 2 a 3, § 4 odst. 2, 4 a 5, § 5a a 5b čl. 7 odst. 2 v § 5b a § 5 odst. 7 čl. 7 odst. 3 v § 5b čl. 7 odst. 4 v § 5c čl. 7 odst. 5 v § 12 čl. 7 odst. 6 v § 5 odst. 4, § 5b čl. 8 odst. 1 vyplývá z ostatních povinností čl. 8 odst. 2 v § 13 a 14 (vyřizování žádostí o informace) a § 5 odst. 1 písm. c) a d)
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	Princip minimalizace zásahu státu do samosprávné působnosti je v § 18 odst. 3 variantě II použit nesprávně. Přístup k informacím se sice z praktických důvodů začal při opravných prostředcích řešit z hlediska typu působnosti (do r. 2006 tomu tak nebylo), ovšem ústavně zaručené právo na informace tomuto rozdělení nemůže principálně podléhat. Občan má právo na informace za všech okolností, stát nemůže toto právo komplikovat a jeho výkon zbytečně protahovat a obstruovat z důvodu specifického vztahu státu a územní samosprávy. Nadřízený orgán musí mít možnost ve zřetelných případech nařídit poskytnutí informace i v tomto případě, zvláště proto, že jde o překonání nečinnosti. Takové případy jsou právě u samospráv velmi časté. Z uvedeného důvodu je třeba variantu II odmítnout.	Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Jako kompromisní řešení se navrhuje předložení materiálu ve variantách – s vyloučením a bez tohoto vyloučení. Z vyjádření ze dne 14.3. vyplývá, že ÚV LG s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 4 odst. 3	zásadní	Nesprávně se má vypustit text „... umožnění přístupu do informačního systému“ Vypuštění požadoval Zlínský kraj. Zástupce Otevřené společnosti o.p.s. požadoval ponechání textu. Protest připomínkového místa a návrh na vypuštění je dáno pouze neznalostí a zbytečnými obavami. Vývoj technologie objektivně vede k potřebě umožňovat žadatelům přístup i vymezeným (ohrazeným) vstupem či využitím informačního systému. Taková možnost naopak může v mnoha případech významně ulehčit povinnému subjektu vyřízení žádosti, protože prakticky odpadne jakákoliv administrativa a vlastní hledání a příprava informace. Přitom by povinný subjekt měl mít stále „zcela ve svých rukách“ rozsah takto zpřístupněných informací a	Akceptováno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			vymezení rozsahu, v němž může žadatel využít informační systém. Navrhuje se text ponechat a doplnit tak, aby bylo zřejmé, že se nejedná o bezbřehý vstup do informačního systému, ale pouze o možnost, aby povinný subjekt tam, kde je to úsporné a zároveň umožňuje ochránit chráněné informace, umožnil přístup touto cestou.	
ÚV-sekce pro boj s korupcí	nad rámec návrhu	zásadní	Obdobná možnost poskytování informací jako v trestním řízení by však měla být upravena rovněž pro oblast přestupkového řízení, což v předloženém návrhu absentuje. Navrhujeme tedy úpravu navrhované novely v tomto směru doplnit.	<u>VYHOVĚNO</u> Vypořádání: § 8 Informace o trestním řízení, přestupkovém řízení a o řízení o jiném správním deliktu (1) Informace o trestním řízení povinný subjekt poskytne jen v souladu s ochranou stanovenou zvláštními právními předpisy upravujícími toto řízení.^{xx)} (2) Informace o řízení o přestupku nebo o jiném správním deliktu povinný subjekt poskytne v souladu s ochranou stanovenou pro trestní řízení zvláštními právními předpisy upravujícími trestní řízení.
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 15 odst. 3		Navrhuje se možnost v případech, které by měly být banální a bezrozporné, vypouštět části poskytovaných informací bez rozhodnutí. Zatímco u banálních osobních údajů, u kterých nebývá běžný spor o jejich poskytnutí (typicky data narození, soukromé telefony, případně částečná anonymizace na inicály) jde o rozumné opatření, které může v mnoha případech ulehčit povinným subjektům, v případě obchodního tajemství tomu tak naprosto není. Naopak případy odepírání z důvodu ochrany obchodního tajemství jsou zpravidla předmětem dalšího sporu, povinné subjekty často „začernují“ rozsáhlé pasáže smluv a dalších dokumentů, a to tak, že poskytnutá informace neodpovídá na otázky, o které žadateli jde. Navíc v této oblasti jde mnohem více než u osobních údajů o nakládání s veřejnými prostředky. Jde o návrh tzv. „nad rámec návrhu“, který předkladatel do návrhu zařadil pouze na žádost Olomouckého kraje. Omezení v případě obchodního tajemství v této podobě by představovalo prakticky nový důvod pro odepření informace alespoň z hlediska běhu lhůt (lhůta by se prodloužila – při použití „opravného prostředku“ – alespoň o 10 až 15 dnů). Přitom novelizace se pojímá tak, že nemají zařazovat ani nové důvody odepření informace, ani prodlužovat lhůty. Návrh je třeba v části, týkající se obchodního tajemství zcela vypustit. V části týkající se osobních údajů je třeba doplnit jej: a) instruktivně formulovanou povinností v poskytnuté podobě informace jasně vyznačit rozsah anonymizace	Akceptováno

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			b) povinností uvést spolu s anonymizací důvod odepření, tj. ochranu osobních údajů.	
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 3 odst. 3	zásadní	Nesprávně se má vypustit navržený text „a stavu zpracování“. <i>(3) Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě a stavu zpracování, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.</i> Vypuštění požadoval Zlínský kraj, komentoval Olomoucký kraj. Naopak text požadoval ponechat Úřad vlády – sekce Zmocněnkyně pro lidská práva (ÚV-RVLP). Též ji požadoval zařadit odbor legislativy Úřadu vlády (ÚV-LG), a u jeho připomínky dokonce předkladatel ve vypořádací tabulce uvedl, že bylo vyhověno. V nesouladu s tímto stavem vypořádání nyní předkladatel vyhověl jednomu připomínkovému místu, ale dvěma nevyhověl. Návrh byl zařazen do podkladu pro vypořádání „redukované“ verze novelizace kvůli tomu, že v soudní praxi došlo ke zjevně chybnému výkladu pojmu informace tak, že by se nadále za informaci mělo považovat jen to, co má povahu definitivního, „oficiálního“ výstupu činnosti povinného subjektu. Například by se tak neměly za informaci považovat dílčí hodnotící protokoly pro jednání výběrové komise pro přidělování grantů, ale až výsledný závěr komise – její usnesení. Takové pojetí informace je logicky zcela rozporné a v mnohanásobném rozporu s předpisy: 1. s čl. 17 Listiny 2. s čl. 4 odst. 4 Listiny - ústavním příkazem minimalizace zásahu do práv 3. s. čl. 2 odst. 3 SMĚRNICE 2003/98/ES o opakovaném použití informací veřejného sektoru ve smyslu vysvětlujícího důvodu č. 11 (<i>„směrnice stanoví obecnou definici pojmu „dokument“ v souladu s vývojem informační společnosti. Vztahuje se na veškeré záznamy jednání, skutečností nebo informací – a všechny soubory takových jednání, skutečností nebo informací – bez ohledu na formu nosiče (psaný č i tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka)“</i>). 4. s § 3 odst. 3 InfZ, který definuje informaci jako „cokoliv“ (<i>„jakýkoliv obsah nebo jeho část“</i>) 5. s § 11 odst. 1 písm. b), který již upravuje ochranu informací z důvodu její „nehotovosti“, ovšem ochranu limituje v souladu s čl. 17 Listiny v čase (rozpor s existující pozitivní úpravou ochrany téhož zájmu). Dále je chybný výklad v rozporu: 1. s formální logikou – nelze donekonečna dělit anebo libovolně shlukovat do „uznatelného celku“ fenomén informace z hlediska dokončenosti, vždy jde o dokončenost a zároveň nedokončenost, každý stupeň vývoje je změnitelný a přezkoumatelný (nemožnost informační „matrjošky“), 2. s obecnou definicí pojmu informace (<i>„Informace je schopnost organizovat, nebo v organizovaném stavu udržovat.“</i> Beneš, P.: Kybernetika a změna paradigmatu. Automatizace, 42/8, str. 552 –554, 1999) 3. s principem ochrany informací podle vlastní charakteristiky, nikoli podle kontextu, v němž se aktuálně nacházejí (údajná „nehotovost“ je čistě kontextuálním hlediskem, nadto zcela arbitrárním), 4. se zákazem svévolnosti rozhodnutí (dle rozsudku soudu by mj. nebylo jasné, zda jde o důvod odepření tzv. fakultativní nebo obligatorní, tj. zda povinný subjekt musí či nemusí v odůvodnění uvést též zájem, který by byl poskytnutím informace ohrožený).	Akceptováno, slova do textu vrácena.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			Návrh tedy reaguje na skutečnost, že dosavadní znění normy není dostatečně jednoznačné, srozumitelné a instruktivní, což vyvolalo konkrétní problémy v praxi. Pro takový případ je nejvhodnějším řešením drobné formulační upřesnění předpisu. Návrh je třeba ponechat.	
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 4 odst. š		<u>k § 4 odst. 3 (speciální úprava nahlížení do spisu dle správního řádu)</u> Vypořádání obsahuje text, který se nejspíše použije i v Důvodové zprávě: <i>„Správní řád bude pro nahlížení i nadále speciální ve vztahu k informacím, které jsou zaznamenány ve správních spisech. Pokud jde o informace mimo správní spis, bude možné nahlížet i v režimu InfZ. Identický princip se uplatní při jakémkoli nahlížení do spisů, které je upraveno zvláštními právními předpisy (daňový řád, trestní řád apod.).“</i> Takový výklad je chybný, v důvodové zprávě by takto být neměl. Výslovné zavedení možnosti nahlédnout do dokumentu dle InfZ by mělo umožnit nahlédnutí i do dokumentu, který je součástí správního spisu. Rozdíl oproti úpravě dle SpŘ by měl být v tom, že nejde o „úplné“ nahlížení do spisu, tedy možnost prohlížet si jej celý (dle vlastního uvážení), ale jde o nahlížení „regulované“, jen do určité části spisu (dokumentu), které může povinný subjekt provést tak, že tím neumožní úplné seznamování s ostatní částí spisu. Nejde tedy o kontext spisu, ale o kontext úplného spisu.	<u>Akceptováno.</u>
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 4 odst. 2		<u>k § 4 odst. 2 (metadata)</u> V důvodové zprávě by se mělo uvést, že pro účely InfZ jde o takový výklad pojmu metadata, odpovídající strukturovaným informacím v podobě dokumentů datasetů či databází, tj. že nemusí jít jen o vnější popis informace (jako se mezi řádky předpokládá v ArchZ), ale i o popis její vnitřní struktury (např. popis významu hodnot v databázi či datasetu). Požadavek byl přednesen na vypořádání.	<u>Akceptováno.</u>
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 5		Předkladatel odmítl požadavek MMR, aby se v okruhu povinně zveřejněných informací uvedla také <i>„povinnost zveřejnit služební kontakty na vedoucí pracovníky“</i>. Odůvodnil to tím, že <i>„Nárok na „přímý kontakt“ s vedoucími pracovníky povinného subjektu neexistuje. Plně postačí, pokud má zájemce možnost kontaktovat povinný subjekt jako takový.“</i> Taková argumentace však není přesvědčivá. Kontakt na vedoucí pracovníky je důležitou součástí transparentnosti veřejné správy. Některé PS v posledních letech změnily informace o kontaktech tak, že vedoucí pracovníky prakticky nelze nijak kontaktovat, a to ani například sekretariát vedoucího pracovníka. Jako vhodnější se tak jeví vyhovět připomínce MMR.	<u>Neakceptováno.</u> Nárok na „přímý kontakt“ s vedoucími pracovníky povinného subjektu neexistuje. Plně postačí, pokud má zájemce možnost kontaktovat povinný subjekt jako takový.
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původní m návrhu písm. m/)	zásadní	Úřad vlády při jednání k vypořádání připomínek požadoval doplnění úkolu plynoucího ze zrušené protikorupční Strategie na období let 2011 a 2012, aby povinné subjekty zveřejňovaly seznamy zrušených správních rozhodnutí. ÚV argumentoval tím, že původně byla tato úprava zařazena do novely zákonů o územních samosprávních celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV.	<u>Akceptováno tím, že je úprava navrhována ve variantách</u> – povinnost zveřejňovat seznamy zrušených správních rozhodnutí zavést, nebo povinnost zveřejňovat seznamy zrušených správních rozhodnutí nezavést. Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu (celkem 10 zásadních požadavků), neboť vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímo nestanoví. Tím ovšem vznikl rozpor s ÚV. Proto je úprava navrhována ve variantách. Připomínkové místo (ÚV) dále argumentuje tím, že zařazení tohoto úkolu „vyplývá“ i z usnesení vlády, jímž vláda schválila „protikorupční novelu“ zákonů o ÚSC ve znění stanoviska Legislativní rady vlády, která doporučila zařazení vynětí té její části, která měnila InfZ, a její zařazení do samostatné novely. Ani ze stanoviska LRV a ani z následného rozhodnutí vlády však nevyplývá doporučení či vládní rozhodnutí, <u>že novela InfZ musí obsahovat identickou úpravu, jakou obsahovala protikorupční novela zákonů o územních samosprávných celcích</u>. Naopak, Legislativní rada vlády doporučila vynětí změny InfZ jen z „formálních důvodů“, neboť navrhovaná změna InfZ dle jejího názoru věcně nijak nesouvisela s ostatními částmi protikorupční novely zákonů o územních samosprávných celcích. A proto ani vláda tím, že stanovisko LRV akceptovala, neuložila úkol, aby budoucí novela InfZ byla identická jako změna InfZ předvídaná v rámci protikorupční novely. Zbývá dodat, že proti zveřejňování vnitřních předpisů navenek bylo i v připomínkovém řízení k protikorupční novele zákonů o územních samosprávných celcích uplatněno rozsáhlé množství zásadních nesouhlasných připomínek, obdobně, jako je tomu v případě nyní připravované samostatné novely InfZ.
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 5a odst. 1		<u>K § 5 odst. 1</u> Nesprávně se má vypustit text „v přehledné formě“. Vypuštění požadovalo pouze MŠMT. Jde o dosavadní text zákona, který se v rámci předložené novelizace nenavrhoval jakkoliv měnit. Již jen proto by se připomínka jednoho resortu neměla promítnout do vypuštění textu. Uvedeným textem se implementují některé požadavky dle Směrnice 98/2003 RE-USE (např. důvod 12 „<i>plné</i>	Slova „v přehledné formě“ jsou v § 5a odst. 1 obsažena.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			<i>využití jejich hospodářského potenciálu“; důvod 23 „...zajistit, aby byla učiněna praktická opatření, která napomohou dalším uživatelům vyhledávat dokumenty dostupné pro opakované použití.“ ; čl. 3 „aby ... byly tyto dokumenty opakovaně použitelné pro komerční nebo nekomerční účely“ , čl. 9, „opatření, která usnadňují vyhledávání dokumentů dostupných pro opakované použití“,</i> Jde také o realizaci Partnerství pro otevřené vládnutí (usnesení Vlády ČR ze dne 4. dubna 2012 č. 243), např. v bodě III./3. Zpřístupnění dat a informací se požaduje „<i>přehlednost</i>“.	
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 5b obecně	zásadní	Nesprávně se na konci „zachovává“ text „pokud jsou zpracovány“. <i>a) koncepce, politiky, strategie, plány a programy týkající se životního prostředí a zprávy o jejich provádění, pokud jsou zpracovány,</i> <i>b) zprávy o stavu životního prostředí, pokud jsou zpracovány,</i> Jedná se o omyl. Jde o text, přejímaný ze zákona č. 123/1998 Sb. Text se však přejímá jazykově nesprávně a navíc nevhodně. V zák. č. 123/1998 Sb. je tvar „pokud jsou zpracovávány“, tj. nedokonavý tvar slovesa. Tento tvar vyjadřuje v češtině významně jinou skutečnost, než tvar dokonavý (jsou zpracovány). Míní se jím, že jde o případy, kdy obecně dochází k vytváření takových zpráv, což lze ve světle judikatury k existenci informací, které je povinný subjekt povinen mít, lépe vyjádřit „<i>zprávy, které je povinný subjekt povinen vytvářet</i>“. Na rozdíl od toho je obsah slov „<i>jsou zpracovány</i>“ míří k jiné skutečnosti – bez ohledu na to, zda povinný subjekt je či není povinen takové zprávy vytvářet, se jím určuje, že musí jít o zprávu, která je v okamžiku žádosti již vytvořena. Zároveň nutno konstatovat, že v judikatuře k InfZ (oproti judikatuře k zákonu č. 123/1998 Sb.) bylo již podrobně vyjasněn význam pojmu „<i>informace vztahující se k působnosti povinného subjektu</i>“. Je zcela jasné, že povinný subjekt neposkytuje takové informace (tedy ani zprávy), které se k jeho působnosti nevztahují, tedy fakticky které nemá a mít nemusí. Zavedení tohoto aspektu, ovšem formulovaného jinými pojmy, v rámci stanovení aktivní informační povinnosti, by mělo negativní vliv na výkladovou praxi, protože vedle dosavadního výkladu „<i>informace vztahující se k působnosti</i>“ by se tatáž skutečnost začala nově popisovat také jako „<i>informace, která je zpracována</i>“. Nelze dohlédnout, jak rozsáhlé problémy by taková výkladová dvojznačnost vyvolala. Navrhuje se formulaci „pokud jsou zpracovány“ zcela vypustit. Tím nedojde k žádné obsahové změně – fakticky bude platit stále stejný stav, tedy že se neposkytují informace, které povinný subjekt nemá a mít nemusí.	Akceptováno.
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 8a		Bylo by vhodné akceptovat návrh VOP „ <i>Ustanovení § 8a by z hlediska systematiky okolních ustanovení mohlo nést nadpis, který by mohl znít „Soukromí a osobní údaje“</i> . Odmítnout jej jen z toho důvodu, že „ustanovení § 8a není novelizováno“ se jeví jako slabý argument. Např. § 11 také téměř není novelizován (až na drobnou změnu v odst. 4) , a nový název ustanovení se zavádí.	Není nezbytné z „legislativně-estetického“ hlediska doplňovat nadpis.
ÚV-sekce pro boj s korupcí	§ 8b		Bylo by vhodné akceptovat návrh Unie zaměstnavatelských svazů: Na konec ustanovení vložit větu: „ <i>Toto omezení se nevztahuje na poskytovatele služeb podle těchto zákonů</i> “. Jde o promítnutí rozhodovací praxe soudů.	Neakceptováno pro nadbytečnost.
ÚV-sekce pro boj s korupcí	nad rámec		Po navržení nové úpravy vztahu k informacím z trestního řízení vložení nového § 8 a vypuštěním dosavadního § 11 odst. 4 písm. a) vzniká určitý rozpor s úpravou podle § 11 odst. 6. Textace by se měla	Vzato na vědomí.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	návrhu		zpřesnit tak, aby vystihovala jen ten okruh informací a situací, které nepokrývá nový § 8, zejména předprocesní stádium. K věci by bylo třeba vést podrobnou konzultaci a analyzovat skutečnou kazuistiku.	
ÚV-sekce pro boj s korupcí	nad rámec návrhu	zásadní	Požadavek na doplnění úpravy výslovné úpravy pravidel pro poskytování informací a platech a odměnách	<u>VYHOVĚNO</u> Úplné vyhovění požadavku by bylo v rozporu s vládní Strategií i s judikaturou NSS (1 As 169/2012 a 8 As 55/2012). Navrhujeme nicméně podrobnější úpravu poskytování informací o platech a odměnách: V A R I A N T A I § 8c Informace o platu, mzdě, odměně nebo jiném obdobném plnění (1) Povinný subjekt poskytne informaci o výši platu, mzdy, odměny nebo jiného obdobného plnění poskytnutých osobě, která v době, za niž jí vznikl na uvedené plnění nárok, byla veřejným funkcionářem podle zákona o střetu zájmů ^{xx)} , statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu veřejné instituce nebo jiným orgánem nebo členem jiného orgánu veřejné instituce, případně osobou stojící v čele veřejné instituce. (2) Informaci o výši platu, mzdy, odměny nebo jiného obdobného plnění v případech neuvedených v odstavci 1 poskytne povinný subjekt vždy, pokud ochrana osobnosti a soukromí osoby, které na vyplacení tohoto plnění vznikl nárok, nepřevažuje nad veřejným zájmem na poskytnutí takové informace. (3) Při poskytnutí informace podle odstavce 2 na základě žádosti se nepostupuje podle § 5 odst. 3. ----- ^{xx)} § 2 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb. a zákona č. 350/2009 Sb. V A R I A N T A II <i>úpravu nezavádět</i>
ÚV-sekce pro boj s korupcí	přechodná ustanovení		v bodě 4. je chybně uveden odkaz na § 5 odst. 4, správně má být odst. 5.	Akceptováno
ÚV-sekce pro boj s korupcí	přechodná ustanovení		v bodě 5. se stanoví povinnost splnit uvedenou povinnost do 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Jelikož však jde o povinnost, která se novelizací nijak nemění (pouze se přemísťuje zařazené ustanovení v předpisu), nelze novelizací stanovit, že povinnost, která dosud platila, náhle přestane platit a začne znovu platit až za tři roky. Ustanovení je nutno vypustit .	Akceptováno
ÚZSI	§ 11 odst. 4 písm. b)	zásadní	Na základě posouzení změn provedených v návrhu zákona uplatňuje Úřad pro zahraniční styky a informace připomínku k § 11 odst. 4 písm. b). V uvedeném ustanovení, na základě kterého nejsou povinnými subjekty	<u>VYHOVĚNO</u>

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			poskytovány informace o plnění úkolů zpravodajských služeb, navrhuje nahradit slova „plnění úkolů“ slovem „činnosti“ a vypustit poznámku pod čarou č. 12. Důvody pro zmiňovanou úpravu § 11 odst. 4 písm. b) návrhu zákona spatřujeme jak v rovině věcné, tak v rovině legislativní. Navrženou úpravou by mělo dojít k úpravě stávajícího ustanovení návrhu zákona tak, aby lépe odpovídalo požadavkům zpravodajských služeb, a bylo, s ohledem na zastoupení a používání obou pojmů v právním řádu, v souladu s příslušnými právními předpisy. Pojem „plnění úkolů“ je pojmem obsahově užším, než pojem „činnost“. Při striktním výkladu návrhu zákona by bylo možné poskytovat i informace, které přímo nesouvisí s plněním konkrétních úkolů zpravodajských služeb, přestože by mohlo jít o informace, jejichž zveřejnění by mělo na činnost zpravodajské služby značné dopady. Domníváme se, že by proto bylo vhodné upravit uvedené ustanovení tak, aby povinné subjekty (jimiž nemusí být jen zpravodajské služby samotné) měly možnost odmítnout poskytnutí takových informací, jež přímo nesouvisí s plněním konkrétních úkolů zpravodajských služeb vyplývajících z jejich působnosti podle § 5 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ale které se obecně dotýkají jejich činnosti. Je třeba si uvědomit, že informacemi o činnosti zpravodajských služeb disponuje řada povinných subjektů (v případě Úřadu pro zahraniční styky a informace je například takovým povinným subjektem Ministerstvo vnitra). Podle našeho názoru navrhovaná úprava koreluje také se zněním zákona č. 153/1994 Sb., v němž se zpravidla hovoří o „činnosti zpravodajských služeb“, v mizivých případech pak o „plnění úkolů zpravodajskými službami“. V této souvislosti jen upozorňujeme, že odkaz na § 8 zákona č. 153/1994 Sb., uvedený na konci § 11 odst. 4 písm. b) návrhu zákona, směřuje k ustanovení, které upravuje podávání zpráv zpravodajských služeb o jejich činnosti. Také v jiných právních předpisech převažuje v souvislosti se zpravodajskými službami používání pojmu „činnost“; pojmem „plnění úkolů zpravodajských služeb“ je často myšleno jen plnění úkolů stanovených zpravodajským službám příslušným zákonem. Podotýkáme, že sám návrh zákona hovoří o poskytování informací vztahujících se k působnosti nebo předmětu činnosti povinných osob (§ 2 odst. 1). Tento pojem je navíc uveden v nově vkládaném ustanovení § 5 odst. 5 písm. d), které pro další povinné subjekty stanoví výjimku z povinnosti zveřejňovat vnitřní předpisy, jež se týkají „činnosti zpravodajských služeb“. Navrhovaná úprava by byla také v souladu s podobným ustanovením, které upravuje výjimku z povinnosti poskytovat informace o činnosti orgánů činných v trestním řízení (§ 11 odst. 6 návrhu zákona). Tuto připomínku považuje Úřad pro zahraniční styky a informace za zásadní.	Z důvodů uvedených v připomínce. Dne 26. 3. 2013 proběhlo telefonické vypořádání, přičemž ÚZSI sdělil, že s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚZSI	§ 11d odst. 2	zásadní	Podle § 11d odst. 2 návrhu zákona o právu na informace o životním prostředí lze omezit přístup veřejnosti k prostorovým datům prostřednictvím vyhledávacích služeb, pokud je to v zájmu veřejné bezpečnosti, zajištění obrany státu nebo ochrany mezinárodních vztahů. Upozorňujeme, že v citovaném ustanovení není podle našeho názoru zahrnuto omezení přístupu veřejnosti k prostorovým datům, je-li to v zájmu bezpečnosti státu. Pojem „bezpečnost státu“ nelze zaměňovat za pojem „veřejná bezpečnost“ ani „obrana státu“. Podle navrženého ustanovení by zpravodajské služby, v jejichž působnosti je zabezpečování informací důležitých pro ochranu ústavního zřízení, významných ekonomických zájmů, bezpečnost a obranu České republiky (§ 2 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky), nemohly omezit přístup veřejnosti k prostorovým datům. Navrhujeme proto upravit v § 11d odst. 2 větu první takto: „(2) Přístup veřejnosti k prostorovým datům	Vysvětleno. Z hlediska legislativně-technického jde o marginální úpravu. Směrnice INSPIRE ovšem umožňuje uplatňovat výjimku právě z důvodů, které jsou součástí platného znění, tedy pouze pokud je to v zájmu <i>veřejné bezpečnosti, zajištění obrany státu nebo ochrany mezinárodních vztahů</i>. Je otázkou, zda by rozšířením výjimky o „<i>bezpečnost státu</i>“ nedošlo k vybočení z mantinelů vytyčených směrnicí. Považujeme pojem „bezpečnost státu“ za podřaditelný pod pojem „veřejná bezpečnost“ (analogicky podle vzoru: <i>veřejná</i> správa = <i>státní</i> správa + <i>samospráva</i>) nebo pod pojem „obrana

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			prostřednictvím vyhledávacích služeb lze omezit, pokud je to v zájmu veřejné bezpečnosti, zajištění bezpečnosti a obrany státu nebo ochrany mezinárodních vztahů.“. V odstavci 2 postrádáme možnost omezit přístup k prostorovým datům zpřístupněným prostřednictvím prohlížečích služeb, služeb stahování dat, transformačních služeb a služeb umožňujících spuštění služeb založených na prostorových datech také z důvodů uvedených v § 11 odst. 4 písm. b) a e) zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy v případech, kdy by tato data mohla ohrozit plnění úkolů zpravodajských služeb nebo jiných bezpečnostních sborů.	státu“. Vysvětleno. Směrnice INSPIRE explicitně neuvádí možnost uplatnit výjimku z důvodu ochrany plnění úkolů zpravodajských služeb nebo jiných bezpečnostních sborů. Tento důvod však již je pravděpodobně zahrnut v ustanovení § 11d odst. 2 o ochraně veřejné bezpečnosti a obrany státu (viz první část připomínky ÚZSI). Tak jako tak, jde-li o důvody pro omezení přístupu k prostorovým datům, jsou do navrhovaného znění jen převzaty z již platného a aplikovaného znění zákona č. 123/1998 Sb. (což je v souladu s obecným cílem nerozšiřovat důvody pro neposkytnutí informace nebo pro omezení přístupu k informaci), a proto považujeme i tuto připomínku za vyřešenou.
ÚZSI	§ 12 odst. 2	zásadní	Do § 12 byl vložen nový odstavec 2, který podle důvodové zprávy upravuje test veřejného zájmu, jehož podstata spočívá v povinnosti u určitých důvodů pro neposkytnutí informací kromě podřazení konkrétní informace pod zákonný důvod též prověřit, zda veřejný zájem na poskytnutí této informace nepřevažuje nad důvody, pro které byla stanovena jejich ochrana. Zavedení testu veřejného zájmu je navrženo ve vztahu ke všem důvodům pro odmítnutí informace, výjimkou ustanovení § 11 odst. 4 písm. e) návrhu zákona. Z důvodové zprávy není zřejmé, proč je zavedení testu veřejného zájmu omezena pouze na případ neposkytnutí informace podle § 11 odst. 4 písm. e) návrhu zákona. Podle našeho názoru by se vyloučení testu veřejného zájmu mělo obecně vztahovat na všechny případy, v nichž zákon automaticky předpokládá, že povinný subjekt informaci neposkytne (a ani z podstaty věci poskytnout nemůže, neboť by tím porušil jiný právní předpis, např. zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů). Tato výjimka by se tedy měla vztahovat také na § 7 nebo na celý § 11 odst. 4. Navrhujeme proto upravit v § 12 odst. 2 větu první takto: „(2) Pokud veřejný zájem na poskytnutí informace převažuje nad zákonným důvodem pro její ochranu, povinný subjekt informaci poskytne; to neplatí, stanoví-li tento zákon, že povinný subjekt informaci neposkytne.“.	<u>VYHOVĚNO</u> Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb. § 12 Podmínky omezení (1) Všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				(2) Pokud důvod zákonem stanovené ochrany informace nepřevažuje nad veřejným zájmem na jejím poskytnutí, povinný subjekt informaci poskytne. Přitom zejména dbá, aby poskytnutím informace nedošlo k nepřiměřenému zásahu do práv nebo oprávněných zájmů osob, jichž se informace týká. Ustanovení věty první a druhé neplatí v případě informace chráněné podle § 7 a § 11 odst. 4 písm. b). (3) Ustanovení § 8, 8a, 9, 10a, § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. a) se nepoužijí, jedná-li se o poskytnutí informace o emisích vypouštěných nebo vyzařovaných do životního prostředí a o jejich původcích. Dne 26. 3. 2013 proběhlo telefonické vypořádání, přičemž ÚZSI sdělil, že s návrhem vypořádání souhlasí.
ÚZSVM	nad rámec návrhu	zásadní	V návrhu zákona chybí opatření, které by upravovalo v praxi častou situaci, kde se dostává do konfliktu právo na informace a zásada rovnosti stran v řízení, jako součást práva na spravedlivý proces. V případě zejména Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových (ÚZSVM), ale i dalších povinných subjektů, které zastupují stát před tuzemskými, zahraničními a mezinárodními soudy, rozhodci, stálými rozhodčími soudy, správními úřady a jinými orgány, by měl mít povinný subjekt možnost odmítnout (zamítnout) informace vzniklé či získané v rámci zastupování státu v tomto řízení. To by se také mělo týkat strategie v probíhajícím řízení, shromážděných důkazů a argumentů, které hodlá povinný subjekt v řízení uplatnit. Smyslem zákona o svobodném přístupu k informacím (InfZ) je kontrola veřejné správy. InfZ by tedy v žádném případě neměl umožňovat zásah do rovnosti stran v řízení, ani možnost ohrozit přípravu obhajoby státu. ÚZSVM bylo v rámci připomínkování materiálu „Analýza účinnosti zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“ doporučeno tuto připomínku uplatnit až v rámci připomínek návrhu nového InfZ. Navrhuje se proto změnit formulaci platného znění § 11 odst. 4 písm. a) následovně: „a) zahájeném řízení před tuzemskými, zahraničními a mezinárodními soudy, rozhodci, stálými rozhodčími soudy, správními úřady a jinými orgány, pokud vznikly či byly získány v rámci jednání povinného subjektu v tomto řízení,“	<u>VYHOVĚNO</u> (z důvodů uvedených v připomínce a v totožném požadavku MF) § 11 (4) Povinné subjekty dále neposkytnou informace o a) probíhajícím trestním řízením, b) rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků rozhodnutí, e) b) plnění úkolů zpravodajských služeb a informace, které by mohly ohrozit důležité zájmy nebo bezpečnost zpravodajských služeb,¹²⁾ d) c) přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu a Auditním orgánem²³⁾, e) d) činnosti Ministerstva financí podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo podle zákona o provádění mezinárodních sankcí, e) postupech při odhalování daňových úniků, f) průběhu a nálezech mezinárodních arbitrážních řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				obecných informací o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu, g) podkladech účastníka soudního, případně rozhodčího řízení a o průběhu tohoto řízení, včetně postupu při jednání o smírném řešení sporu, s výjimkou informace o výsledku řízení nebo smírného řešení sporu, h) obsahu nabídek uchazečů, složení hodnotící komise nebo obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení realizovaného podle zákona o veřejných zakázkách; informace o složení hodnotící komise a o obsahu dokumentů pořizovaných v průběhu zadávacího řízení poskytne povinný subjekt po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Dne 26. 3. 2013 vypořádáno telefonicky s JUDr. Strouhalem. ÚZSVM sdělil, že s vypořádáním souhlasí.
VOP	§ 10a		Ustanovení § 10a by z hlediska systematiky okolních ustanovení mohlo nést nadpis, který by mohl znít „Ochrana životního prostředí“. Slovo „zpřístupnění“ by bylo vhodné v ustanovení vynechat a upravit formulaci.	Akceptováno
VOP	§ 12 odst. 2	zásadní	Výslovné zavedení testu veřejného zájmu má význam jedině z hlediska instruktivity zákona, nutnost jeho použití již totiž dovodila soudní judikatura. Nesouhlasím proto s tím, aby byl v souvislosti s jeho formulací vyňat jakýkoliv důvod neposkytnutí informací z nutnosti poměrování s veřejným zájmem. To by znamenalo, že legislativní změna, by fakticky zúžila rozsah práva na informace oproti stávajícímu stavu. Přitom k vynětí informací o činnosti ozbrojených sil, Vojenské policie a bezpečnostních sborů není žádný legitimní důvod. Zároveň upozorňuji na tomto místě, že návrh nedostatečně integruje zákon o právu na informace o životním prostředí a hrozí tak další snížení stávajícího informačního standardu v ČR. Právě bod 25 je přitom vhodným místem k nápravě tohoto selhání. Zákon o právu na informace o životním prostředí totiž významně prolamuje některé důvody ochrany informací ve prospěch veřejného zájmu. Konkrétně se jedná o ochranu obchodního tajemství (§ 8 odst. 4 a 9 cit. zákona), ochranu osobních údajů (§ 8 odst. 5 a 9 cit. zákona) a ochranu dalších informací (§ 8 odst. 9 cit. zákona). Považoval bych za vhodné tato zákonná upřednostnění veřejného zájmu v oblasti informací o životním prostředí včlenit do návrhu.	Nelze akceptovat. Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in fine). Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ. Z vyjádření VOP ze dne 13.3. vyplývá, že VOP na zásadní povaze této připomínky netrvá a akceptuje vypořádání.
VOP	§ 12 odst. 3	zásadní	Požadavek na úpravu § 12 odst. 3:	Znění § 12 odst. 3 zákona 106 (viz na jednání uplatněná připomínka VOP a MMR) Na jednání uplatněnou připomínku VOP a MMR akceptuje jinak: (3) Ustanovení § 8, 8a, 9, 10a, § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. a) se nepoužijí, jedná-li se o poskytnutí informace o emisích vypouštěných nebo vyzařovaných do životního prostředí a o jejich původcích. Připomínce vyhovujeme pokud jde informace o původcích, požadavek na doplnění "negativních účinků"

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
				na životní prostředí" nemůžeme akceptovat, protože jde o pojem nejasný, umožňující široký výklad. Lze si navíc vystačit se stávajícím pojmem emise do životního prostředí, který je dostatečně široký (netýká se jen ovzduší) - viz např. § 2 písm. c) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci. Z vyjádření VOP ze dne 13.3. vyplývá, VOP považuje připomínku za vypořádanou.
VOP	§ 2 odst. 1 (původně odst. 3)	zásadní	Z hlediska důsledného sloučení se zákonem o právu na informace o životním prostředí [viz § 2 písm. a) cit. zákona] doporučuji doplnit na konec odstavce 3 slova „nebo vypovídají o stavu životního prostředí a jeho možných změnách“, případně jinou vhodnou formulaci, která by jasně vyjádřila, že v oblasti životního prostředí mají povinné subjekty širší informační povinnost, která pokrývá veškeré informace vypovídající o životním prostředí, které mají v držení, a to včetně těch, které se nevztahují přímo k jejich působnosti.	Vypořádáno: V rámci diskuse při vypořádání připomínek byl požadavek změněn na doporučující (bylo vysvětleno, že pojmy „působnost“ a „činnost“ v sobě dle judikatury zahrnují veškeré informace, které povinný subjekt drží (má); doplnění by naopak mohlo tento stávající široký judikturní výklad zpochybnit.
VOP	§ 5 odst. 1 obecně	zásadní	V návrhu dále postrádám jakékoliv nástroje k vynucení povinnosti zveřejnit povinně zveřejňované informace. Také v tomto směru návrh úkol vlády z mého pohledu nenaplnuje.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Problematika sankčních mechanismů má být předmětem analýzy dle nové Strategie vlády v boji proti korupci 2013 – 2014 a nebude proto doplňována do nyní připravované novely. Z jednání dne 25.3. vyplývá, že VOP akceptuje vypořádání.
VOP	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	Nedoporučuji jakékoliv omezení, pokud jde o zveřejňování předpisů, které upravují výkon veřejné moci navenek [§ 5 odst. 1 písm. f) návrhu]. Při naplňování této povinnosti se pochopitelně naplní veškerá omezení práva na informace vymezená v následujících ustanoveních zákona, je proto zbytečné výslovně stanovovat např. výluky pro zpravodajské služby, které beztak o plnění svých úkolů informace neposkytují [viz § 11 odst. 4 písm. c) zákona]. Když už by jakékoliv omezení mělo být stanoveno, pak by ale mělo věrně „zrcadlit“ právě tato dále uvedená omezení vztahující se na poskytování informací na žádost. Není tudíž naprosto žádný legitimní důvod vylučovat paušálně zveřejnění vnitřních předpisů s vnějším dopadem u obecní policie (může jít např. o metodiku pro zacházení se zadrženými) či u České národní banky (může jít např. o pravidla pro vyřizování podnětů občanů), když tyto subjekty jinak žádné zvláštní úlevy z informační povinnosti nemají. Vyloučení takovýchto subjektů z povinnosti zveřejňovat vnitřní předpisy s vnějším dopadem bych považoval za nesplnění úkolu stanoveného vládou.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Všechny výjimky zde stanovené mají charakter odůvodněných výjimek ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Zákon přitom „neruší“ povinnost tyto dokumenty zpřístupnit v případě konkrétní podané žádosti o informace, pouze vylučuje tyto dokumenty z povinnosti aktivního zveřejňování! Kromě toho by se vyhověním této připomínce obnovil rozpor s připomínkovými místy, která si již dříve výjimky prosadila. Na jednání dne 25.3. zástupci VOP uvedli, že souhlas s vypořádáním sdělí dodatečně. E-mailovým sdělením ze dne 26. 3. 2013 sdělil JUDr. Pavel Pořízek, že VOP považuje i tuto připomínku za vypořádanou.
VOP	§ 5a		Ustanovení § 5a by z hlediska systematiky okolních ustanovení mohlo nést nadpis, který by mohl znít „Zveřejňování informací z veřejných rejstříků“. Nadpis ustanovení § 5b doporučuji upřesnit na „Zveřejňování informací o životním prostředí“.	Akceptováno, formulačně upraveno.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
VOP	§ 8	zásadní	Nenamítám nic proti samotnému vyloučení informací o trestním řízení z povinnosti poskytovat informace, nicméně zásadně nesouhlasím se způsobem, jakým tak novela činí. Vyloučení těchto informací nejen z hmotněprávního hlediska, ale též jejich úplné vynětí z procesu stanoveného novelizovaným zákonem je v přímém rozporu s ustanovením téhož zákona, které uvádí, že to je možné pouze u zvláštních právních předpisů, které tento proces upravují komplexně (viz stávající § 2 odst. 3 zákona). Tuto podmínku trestní řád ani další předpis citovaný pod čarou zcela nepochybně nesplňuje. Doporučuji proto formulovat omezení práva na informace obdobně, jako je tomu u osobních údajů v § 8a zákona.	Akceptováno s následující formulací: <i>Informace o trestním řízení povinný subjekt poskytne jen v souladu s ochranou stanovenou zvláštními právními předpisy upravujícími toto řízení.</i>
VOP	§ 8a		Ustanovení § 8a by z hlediska systematiky okolních ustanovení mohlo nést nadpis, který by mohl znít „Soukromí a osobní údaje“.	Není nezbytné jen z „legislativně-estetického“ hlediska doplňovat nadpis.
VOP	nad rámec návrhu		Doporučuji upravit formulaci písm. d) tak, aby bylo zřejmé, že výluka dopadá pouze na případy, kdy dotazovaným je banka, nikoliv jiný povinný subjekt. Jinak hrozí odpírání informací o veřejných prostředcích povinných subjektů (např. obcí) s odvoláním na to, že jsou uloženy na účtu v bance apod.	Ustanovení o omezení přístupu k informacím z důvodu ochrany bankovního tajemství nebude v návrhu zahrnuto, pokud by bylo, upravíme dle požadavku. Z vyjádření VOP ze dne 13.3. vyplývá, VOP považuje připomínku za vypořádanou.
VOP	nad rámec návrhu	zásadní	V § 11 odst. 4 písm. b) zákona [nově navrženo jako písm. a)], navrhuji slovo „rozsudků“ nahradit slovem „rozhodnutí“. Doktrína dlouhodobě poukazuje na to, že slovo „rozsudek“ bylo při novelizaci zákona v roce 2006 použito nešťastně, neboť zbytečně omezuje přístup k informacím o výsledcích soudní činnosti. Soudy rozhodují ve věci jinými formami rozhodnutí než rozsudkem, např. nálezem, usnesením apod. Není žádný rozumný důvod, proč by k těmto formám soudních rozhodnutí měl být přístup omezen, když k rozsudkům je výslovně umožněn. Změna by tedy vedla k žádoucímu rozšíření zákonného práva na informace.	Akceptováno, zapracováno.
VOP	obecně	zásadní	Návrh jde v řadě věcí nad rámec zadání, když předkládá změny, které vůbec nebyly předmětem usnesení vlády č. 3/2012. Většinu z těchto změnových ustanovení vnímám jako problematickou snahu o vylepšování zákona, která může místo zjednodušení vést ke vzniku zcela nových problémů při jeho aplikaci. Jsem toho názoru, že k novelizaci právních předpisů se má přistupovat střídmo a uvážlivě. Zejména tam, kde je již určitá otázka uspokojivě řešena judikaturou, může legislativní změna vnést do již ustáleného právního prostředí nejistotu a vytvořit prostor pro účelové výklady či špatné pochopení toho, co mělo být jejím účelem. Z toho důvodu doporučuji vypustit z návrhu zejména nové vymezení povinných subjektů a okruhů informací, na něž se povinnost poskytovat informace vůbec nevztahuje, vypustit paušální vyloučení informací o činnosti ozbrojených sil, Vojenské policie a bezpečnostních sborů z povinnosti poskytovat informace (ty, které splňují definici utajovaných informací, lze přece takto klasifikovat), vypustit omezení okruhu veřejných funkcionářů, o jejichž platu, mzdě či odměně lze poskytnout informace, a naopak zachovat v zákoně ustanovení § 19, které jasně vymezuje vztah povinnosti poskytovat informace a povinnosti zachovávat mlčenlivost. Dále doporučuji formulovat vyloučení informací o trestním řízení z povinnosti poskytovat informace standardním způsobem, jako je tomu u jiných okruhů vyloučených informací (např. osobních údajů), nikoliv provést jejich úplné vynětí z režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť procesní otázky spojené s přístupem k informacím (a jeho odpíráním) trestní řád dostatečně neřeší.	Vzhledem k zachování stávající právní úpravy považujeme připomínku za vyřešenou. Z vyjádření VOP ze dne 13.3. vyplývá, VOP považuje připomínku za vypořádanou.
Zlínský kraj	§ 12 odst. 2	zásadní	Navrhujeme vypustit ustanovení tohoto odstavce. <u>Zdůvodnění:</u> Zákon by měl být koncipován tak, aby jasně stanovil, jaké informace mají být zveřejňovány a jaké nikoliv. Tím má být předcházeno možným sporům. Jestliže zákonodárce jasně vymezí, že některé informace jsou vyloučeny z poskytování, pak nevidíme důvod, proč takto zákonem stanovená povinnost chránit určité údaje má být prolomena prováděním testu veřejného zájmu. U řady povinných subjektů nejsou ani vytvořeny	NEVYHOVĚNO Test veřejného zájmu v novele musí být upraven, neboť s ním počítá Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (bod 16 preambule a čl. 4 odst. 2 in

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			personální podmínky pro realizaci tzv. testu proporcionality, který je poměrně složitý a vyžaduje si schopnosti právní argumentace.	fine). Kromě toho jeho provádění předpokládá i Evropská úmluva o přístupu k úředním dokumentům, s jejíž ratifikací vláda výhledově počítá. Test se bude vztahovat na všechny důvody podle InfZ vyjma utajovaných informací a informací vypovídajících o činnosti zpravodajských služeb. Ze stanoviska ZK ze dne 25.2.2013, č. j. KUZL/12196/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013, vyplývá, že ze zásadní připomínky bylo ustoupeno. Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j. KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že způsob vypořádání akceptují.
Zlínský kraj	§ 16 odst. 4 (v původním znění § 18 odst. 3)	zásadní	Navrhujeme Variantu II s tím, že by v informačním příkazu neměla být stanovena lhůta <u>delší</u> než 15 dnů.	<u>VYHOVĚNO DOPLNĚNÍM VARIANTY</u> Upravené znění nově počítá s „informačním příkazem“ v ustanoveních § 16 odst. 4, § 16a odst. 6 písm. b), § 16a odst. 7 písm. c) a v § 16b. Připomínce požadující úplné vyloučení informačního příkazu u územních samosprávných celků při poskytování informací ze samostatné působnosti s odkazem na právo na samosprávu nelze vyhovět, a to z důvodů uváděných připomínce ÚV-LG. Připomínce se nicméně vyhovuje tím, že materiál se předkládá vládě ve variantách (s variantou počítající s vyloučením pro informace ze samostatné působnosti).
Zlínský kraj	§ 16a odst. 5		Stanovisko ZK ze dne 25.2.2013, č. j. KUZL/12196/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: 1. <u>K § 16a odst. 5 – navrhujeme text v tomto znění:</u> <i>„(5) Povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem a svým stanoviskem k podané stížnosti a k případným důvodům bránícím poskytnutí informace nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne doručení stížnosti, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, sníží výši požadované úhrady nebo odměny nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.“</i> <u>Zdůvodnění:</u> Sjednocení pojmů – viz § 16 odst. 2.	Jde o návrh na sjednocení terminologie, nicméně stávající znění úpravu nevyžaduje, dle našeho názoru je jasné. Novela by se měla soustředit jen na úpravu záležitostí, která je nezbytná. Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j. KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že způsob vypořádání akceptují.
Zlínský kraj	§ 19a odst. 4 (v	zásadní	Stanovisko ZK ze dne 25.2.2013, č. j. KUZL/12196/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013:	Formulace byla upravena a možnost nevyzvat účastníky podle § 36 odst. 3 bylo na základě

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
	původní m návrhu § 19d odst. 2)		<u>K § 19a odst. 3 – navrhujeme text v tomto znění:</u> „(3) Účastníkem řízení o žádosti, jakož i řízení o odvolání a řízení o stížnosti, je pouze žadatel. Informace, u nichž povinný subjekt uplatňuje některý z důvodů ochrany stanovených tímto nebo zvláštním zákonem, jsou vyloučeny z nahlížení do spisu. V řízení <u>o žádosti</u> odvolání ani v řízení o stížnosti není nadřízený orgán povinen vyzývat žadatele k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu.“ <u>Zdůvodnění:</u> Navrhujeme vložit slovo „žádosti“, čímž bude dosaženo shodného postupu při odvolání, vyřizování stížnosti i v případě řízení o žádosti. Nevidíme žádný důvod, proč by měl mít povinný subjekt v řízení o žádosti stanovenou povinnost vyzývat žadatele k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí o odmítnutí či odložení. Ostatní pozměňovací návrhy jsou provedeny z důvodu odstranění překlepů.	připomínek jiných připomínkových míst odstraněno. Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j. KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že způsob vypořádání akceptují.
Zlínský kraj	§ 19a odst. 5 (v původní m návrhu § 14 odst. 4)	zásadní	Určení osoby stojící v čele povinného subjektu – je zde v případě územního samosprávného celku míněna osoba stojící v čele úřadu, který dle § 20 odst. 5 InfZ plní povinnosti stanovení tímto zákonem? Pokud ano, pak navrhujeme upravit znění § 14 odst. 4.	V ustanovení § 19a upraveno (v případě obce rozhodne o žádosti starosta obce a v případě kraje ředitel krajského úřadu.). Poznamenáváme, že v případě územních samosprávných celků by měl povinnosti plnit úřad tohoto ÚSC (srov. § 19a odst. 5). Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j. KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že způsob vypořádání akceptují.
Zlínský kraj	§ 2 odst. 1	zásadní	Stanovisko ZK ze dne 25.2.2013, č. j. KUZL/12196/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: <u>1. K § 2 odst. 1 – navrhujeme doplnění textu takto:</u> „(1) Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti nebo k předmětu jejich činnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky, právníkové osoby, které stát nebo územní samosprávný celek sám nebo s jiným územními samosprávnými celky ovládá, a to i prostřednictvím jiné právníkové osoby, a veřejné instituce. Povinnými subjekty podle tohoto zákona jsou rovněž městské části nebo městské obvody územně členěných statutárních měst a městské části hlavního města Prahy.“ <u>Zdůvodnění:</u> Z důvodu právní jistoty navrhujeme vložit do ustanovení výše uvedeného odstavce tučně označený text.	<u>Neakceptováno:</u> Obecně považujeme za vhodné činit do textu zákona co nejméně zásahů. Povinné subjekty, které by doplněním měly být výslovně uvedeny, jsou dnes součástí chápání pojmu „veřejná instituce“. Máme naopak pochybnosti, zda by požadované doplnění naopak nevedlo k podstatným komplikacím z hlediska dosavadního výkladu pojmu <i>veřejná instituce</i>. Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j. KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že způsob vypořádání akceptují.
Zlínský kraj	§ 3 odst. 3	zásadní	Stanovisko ZK ze dne 25.2.2013, č. j. KUZL/12196/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: <u>2. K § 3 odst. 3</u> Navrhujeme vypustit slova „ ...a stavu zpracování“ <u>Zdůvodnění:</u> V § 2 odst. 4 zákona je stanoveno, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, které nejsou zaznamenány, budoucího rozhodnutí a vytváření nových informací. Pokud připustíme, že lze poskytovat informace v jakékoliv podobě a stavu zpracování, je hranice mezi informací pro „budoucí	<u>NEVYHOVĚNO</u> Vznikl by rozpor se zásadním požadavkem MSP a Úřadu vlády – Rady vlády pro lidská práva.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			rozhodnutí“ a poskytnutí informace v jakémkoliv stavu zpracování“ velmi křehká a bude způsobovat výkladové problémy a bude předmětem obsahových střetů.	
Zlínský kraj	§ 4 odst. 3	zásadní	<u>3. K § 4 odst. 3</u> Navrhujeme vypustit text v tomto znění: „... umožnění přístupu do informačního systému“ <u>Zdůvodnění:</u> Povinné subjekty mají celou řadu informačních systémů. Jednak jsou to informační systémy, které slouží pro jejich vnitřní potřebu, respektive vnitřní provoz povinného subjektu a slouží pro zajištění bezpečnostní politiky, a dále jsou to informační systémy, do nichž mají přístup pouze vybrané osoby. Navržené ustanovení považujeme v praxi za problematické, které ve svém důsledku přinese akorát pochybnosti a nijak neprospěje institutu poskytování informací.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Vznikl by rozpor se zásadním požadavkem MSP a Úřadu vlády – Rady vlády pro lidská práva.
Zlínský kraj	§ 5 odst. 1 písm. k) (v původním návrhu písm. m/)	zásadní	Navrhujeme text v tomto znění: „m) rozhodnutí vydaných povinným subjektem, proti nimž byla podána žaloba podle zvláštního právního předpisu¹⁸⁾, včetně soudních rozhodnutí, pokud soud o podané žalobě v předchozím kalendářním roce pravomocně rozhodl, s výjimkou rozhodnutí ve věcech služebního poměru příslušníků bezpečnostních sborů a vojáků z povolání; rozhodnutí musí být zpřístupněno vždy do 1. března následujícího kalendářního roku; byla-li proti rozhodnutí soudu podána kasační stížnost, zveřejní se rozhodnutí o kasační stížnosti po nabytí právní moci,“ <u>Zdůvodnění:</u> Vytváření zvláštního seznamu znamená další administrativní zátěž pro povinný subjekt. Jako méně zatěžující vidíme zveřejnění rozhodnutí povinného subjektu i rozsudku soudu, jímž bylo rozhodnuto o správní žalobě proti rozhodnutí povinného subjektu, a to v jeho anonymizované podobě, např. odkazem na webové stránky Nejvyššího správního soudu.	<u>VYHOVĚNO</u> Ministerstvo vnitra se rozhodlo vyhovět zásadním požadavkům připomínkových míst na vynětí této úpravy z návrhu. Vytváření seznamů správních rozhodnutí vyplývalo ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která však byla vládou zrušena a nová protikorupční vládní Strategie na období let 2013 a 2014 tento požadavek přímo ani nepřímě nestanoví.
Zlínský kraj	§ 5 odst. 5 (v původním návrhu § 5 odst. 1 písm. f/)	zásadní	Navrhujeme vypustit text „které upravují výkon veřejné moci nebo jiné navenek směřující činnosti povinného subjektu“ Ustanovení písmene f) by bylo v tomto znění: „f) vnitřní předpisy, s výjimkou vnitřních předpisů ozbrojených sil, bezpečnostních sborů, zpravodajských služeb, Vojenské policie, České národní banky, dalších povinných subjektů, které se týkají činnosti ozbrojených sil, bezpečnostních sborů, zpravodajských služeb, Vojenské policie nebo České národní banky, nebo obecní policie upravujících zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku,“ <u>Zdůvodnění:</u> Navrhované ustanovení by přinášelo výkladové problémy, zda se jedná o vnitřní normu působící navenek či nikoliv, a proto z důvodu transparentnosti a minimalizace administrativní zátěže na straně povinných subjektů navrhujeme zveřejňování všech vnitřních předpisů, s výjimkou výše označených, aby bylo naprosto jasné, kterých subjektů se omezení týká.	<u>NEVYHOVĚNO</u> Jde o vládou schválený úkol (usnesení č. 1334/2008). Připomínky požadující úplné vypuštění této povinnosti měly být uplatněny při projednávání příslušného vládního materiálu (požadavek RVLP). Původně bylo zařazeno do novely zákonů o územních samosprávných celcích, nicméně Legislativní rada vlády ve svém stanovisku k tomuto návrhu doporučila zařazení této úpravy do paralelně připravované novely InfZ. S tímto názorem se vláda ztotožnila, když usnesením č. 1/2013 návrh novely zákonů o ÚSC schválila v souladu s návrhy LRV. Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j. KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že způsob vypořádání akceptují.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			V souvislosti s touto připomínkou navrhuje dále vypustit ustanovení písm. g).	
Zlínský kraj	§ 6 odst. 2 a 3	zásadní	Stanovisko ZK ze dne 25.2.2013, č. j. KUZL/12196/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: <u>4. K § 6 odst. 2 a 3 – navrhuje oba odstavce vypustit</u> V zákoně č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, je zakotvena právní úprava poskytování veřejných informačních služeb. Jednou ze základních informačních služeb je umožnění přístupu k vnějším informačním zdrojům, resp. k informacím, ke kterým má knihovna bezplatný přístup a v návaznosti na to umožnit každému přístup k informacím, které jsou na internetu dosažitelné bezplatně. Z tohoto důvodu považujeme úplný hypertextový odkaz na místo, kde se informace nachází, za dostačující i pro ty osoby, které sice nemají k dispozici vlastní internet, ale mají možnost si zajistit přístup k internetu prostřednictvím knihovny.	Nelze akceptovat. Výjimka v návrhu je akceptovatelná z hlediska čl. 17 odst. 4, nicméně úplné vyloučení přímého poskytnutí zveřejněné informace by v tomto případě nebylo ústavně obhajitelné. Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j. KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že způsob vypořádání akceptují.
Zlínský kraj	§ 8b odst. 3	zásadní	<u>5. K § 8b – navrhuje rozčlenit odstavec 3 takto:</u> <i>„(3) Základní osobní údaje podle odstavce 1 se poskytnou pouze v tomto rozsahu:</i> <i>a) jméno, příjmení, rok narození, výše a účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků, pokud se jedná o fyzickou osobu,</i> <i>b) název, identifikační číslo osoby, adresu sídla, v případě právnické osoby.“</i> <u>Zdůvodnění:</u> Na základě stávajícího znění zákona je povinný subjekt povinen poskytnout údaje o příjemci veřejných prostředků pouze u fyzických osob, na právnické osoby se informační povinnost nevztahuje. Z tohoto důvodu navrhuje doplnění písmene b) a dále navrhuje vypuštění údaje o trvalém pobytu u fyzické osoby.	Nelze akceptovat, právnická osoba nemá osobní údaje. Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j. KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že způsob vypořádání akceptují.
Zlínský kraj	nad rámec návrhu	zásadní	Stanovisko ZK ze dne 25.2.2013, č. j. KUZL/12196/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: <u>6. K § 14 odst. 7 – navrhuje upravit text písm. c) do tohoto znění:</u> <i>„c) konzultace s jiným povinným subjektem, nebo s jinou dotčenou osobou, která má závažný zájem na vyřízení žádosti, nebo mezi dvěma nebo více složkami povinného subjektu, které mají závažný zájem na předmětu žádosti.“</i> <u>Zdůvodnění:</u> Povinný subjekt běžně oslovuje dotčenou osobu, aby se vyjádřila k poskytnutí informací, jež se jí dotýkají, tzn., že povinný subjekt vyvíjí aktivitu za účelem obdržení souhlasu či nesouhlasu dotčené osoby. Stává se, že ačkoliv osloví dotčenou osobu, souhlas není dán a informace se neposkytne. V takovém případě povinný subjekt vydává rozhodnutí o odmítnutí žádosti. K tomuto celému procesu slouží 15 denní lhůta, přičemž nelze dotčenou osobu limitovat pro udělení souhlasu žádnou lhůtou, resp. lhůtu lze stanovit, ale není vynutitelná. Prodlení dotčené osoby může vést ke dvěma důsledkům: - povinný subjekt dodrží 15 denní lhůtu stanovenou zákonem a žádost vyřídí bez vyjádření této osoby, z čehož mohou být proti povinnému subjektu vzneseny ze strany dotčené osoby různé nároky (např. z titulu ochrany osobnosti apod.) - povinný subjekt počká na vyslovení souhlasu/nesouhlasu a poté žádost vyřídí, avšak za cenu nedodržení zákonné lhůty, což může vést k obraně ze strany žadatele.	Nelze akceptovat. Základní východisko při zpracování novely bylo, že nedojde ani k rozšíření okruhu důvodů pro neposkytnutí informace (vyjma transformace zákona č. 123/1998 Sb.) ani k prodloužení doby získání informace žadatelem. Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j. KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že způsob vypořádání akceptují.
Zlínský kraj	obecně	zásadní	Stanovisko ZK ze dne 25.2.2013, č. j. KUZL/12196/2013 k upravenému znění návrhu, rozeslanému pro účely jednání dne 1.3.2013: Zpracovaný materiál k 11. 2. 2013 obsahuje natolik závažné a podstatné změny, že považujeme za nezbytné, aby k tomuto materiálu byla zpracována alespoň důvodová zpráva, když	Bereme na vědomí. Z vyjádření Zlínského kraje z 13.3.2013, č. j.

Připomínkové místo	Ustanovení	Povaha připomínky	Připomínka	Vypořádání
			už nebylo zahájeno řádné připomínkové řízení a nepředcházela k tomu žádná odborná diskuze. Předložený text se značně liší od materiálu, který byl předložen k připomínkovému řízení, obsahem materiálu je nová terminologie a nové povinnosti pro povinné subjekty, což jsou zásadní věcné pozměňovací návrhy zákona, a proto při absenci důvodové zprávy již v této fázi způsobuje text aplikační potíže, týká se to např. pojmu „stav zpracování informace“, „umožnění přístupu do informačního systému“ atd.	KUZL/15770/2013/PŽÚ/Du, vyplývá, že na připomínce trvají a požadují zpracování důvodové zprávy.